

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 28

40. årgang

30. januar 1997

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 om ændring og ajourføring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 1

Pris: 45 ECU

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 118/97

af 2. december 1996

om ændring og ajourføring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

For at opnå sammenhæng og klarhed er det nødvendigt at tilpasse ordlyden af en række bestemmelser i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽³⁾ og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽⁴⁾ samt ophæve andre bestemmelser, som er blevet forældede og overflødige; disse ændringer er udelukkende af teknisk karakter og har til formål at forbedre de nævnte forordninger;

siden den sidste ajourføring af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 ved forordning (EØF) nr. 2001/83 ⁽⁵⁾ er der foretaget flere ændringer, og for at sikre større gennemsigtighed og bedre adgang til fællesskabsretten inden for det pågældende område er det nødvendigt at foretage en ny ajourføring af ovennævnte forordninger, som består i, både hvad angår forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, at udarbejde en enkelt tekst, som findes i bilag A, del I og del II; det er ligeledes nødvendigt allerede på nuværende tidspunkt i et tillæg til dette bilags del II at anføre teksten til artikel 95 i forordning (EØF) nr. 574/72, som ændret ved forordning (EF) nr. 3095/95 ⁽⁶⁾, som finder anvendelse med virkning fra den 1. januar 1998 og i forholdet til Frankrig fra den 1. januar 2002;

indholdet af artikel 106, om betalingsbalancen, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er ophævet ved artikel G i traktaten om Den Europæiske Union, og artikel 73 B, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab forbyder uden forbehold alle restriktioner for betalinger mellem medlemsstaterne indbyrdes;

for at nå målet, arbejdskraftens frie bevægelighed inden for det sociale sikringsområde, er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at reglerne til koordinering af de nationale sociale sikringsordninger ændres ved et juridisk fællesskabsinstrument, som er bindende, og som umiddelbart gælder i hver medlemsstat;

de ændringer, der indføres ved denne forordning, opfylder betingelserne i artikel 3 B, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab —

⁽¹⁾ EFT nr. C 249 af 27. 8. 1996, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. C 362 af 2. 12. 1996.

⁽³⁾ EFT nr. L 149 af 5. 7. 1971, s. 2. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3096/95 (EFT nr. L 335 af 30. 12. 1995, s. 10).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3096/95 (EFT nr. L 335 af 30. 12. 1995, s. 10).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 335 af 30. 12. 1995, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

3) Artikel 100 udgår.

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1408/71 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 82, stk. 4, affattes således:

»4. En repræsentant for Kommissionen fungerer som formand for Det Rådgivende Udvalg. Formanden deltager ikke i afstemningen.«

2) Artikel 88, første punktum, affattes således:

»Pengeoverførsler, der foretages i henhold til denne forordning, skal i givet fald ske i overensstemmelse med de aftaler herom, der på tidspunktet for overførslen er gældende mellem de pågældende medlemsstater.«

Artikel 2

Overskriften, betragtningerne, indholdsfortegnelsen og bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 erstattes af den tekst, der findes i bilag A, henholdsvis del I og II, og som tager hensyn til de ændringer, der er fastsat i artikel 1 i denne forordning.

Bilag B indeholder en oversigt over ændringsakterne til de i første afsnit nævnte forordninger.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 1996

På Rådets vegne

E. FITZGERALD

Formand

BILAG

	<i>Side</i>
<i>BILAG A:</i>	
DEL I: Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet	4
DEL II: Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet	102
Tillæg	227
<i>BILAG B:</i> Oversigt over ændringsakter til forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72	228

BILAG A

DEL I

Forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (8) (9) (10) (11)

INDHOLDSFORTEGNELSE

	<i>Side</i>
AFSNIT I: ALMINDELIGE BESTEMMELSER (artikel 1-12)	8
AFSNIT II: BESTEMMELSE AF, HVILKEN LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES (artikel 13-17a)	13
AFSNIT III: SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DE ENKELTE ARTER AF YDELSER	17
Kapitel 1: Sygdom og moderskab	
Afdeling 1: Fælles bestemmelser (artikel 18)	17
Afdeling 2: Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer (artikel 19-24)	17
Afdeling 3: Arbejdsløse og deres familiemedlemmer (artikel 25)	19
Afdeling 4: Pensions- eller renteansøgere og deres familiemedlemmer (artikel 26)	20
Afdeling 5: Pensionister eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer (artikel 27-34)	20
Afdeling 6: Forskellige bestemmelser (artikel 35)	22
Afdeling 7: Refusion mellem institutionerne (artikel 36)	23
Kapitel 2: Invaliditet	
Afdeling 1: Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der udelukkende har været omfattet af lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde (artikel 37, 38 og 39)	23
Afdeling 2: Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der enten udelukkende har været omfattet af lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde, eller af lovgivninger af denne art og af den i afdeling 1 omhandlede art (artikel 40)	24
Afdeling 3: Forværring af en invaliditet (artikel 41)	25
Afdeling 4: Genoptagelse af udbetaling af ydelser, efter at disse har været stillet i bero eller er bortfaldet — Overgang fra ydelser ved invaliditet til ydelser ved alderdom — Fornyet beregning af ydelser, fastsat i henhold til artikel 39 (artikel 42 og 43)	26
Kapitel 3: Alderdom og dødsfald (pensioner) (artikel 44-51)	27
Kapitel 4: Arbejdsulykker og erhvervssygdomme	
Afdeling 1: Ret til ydelser (artikel 52-59)	32
Afdeling 2: Forværring af en erhvervssygdom, for hvilken der er ydet erstatning (artikel 60)	34
Afdeling 3: Forskellige bestemmelser (artikel 61 og 62)	35
Afdeling 4: Refusion mellem institutionerne (artikel 63)	36
Kapitel 5: Ydelser ved dødsfald (artikel 64, 65 og 66)	36
Kapitel 6: Arbejdsløshed	
Afdeling 1: Fælles bestemmelser (artikel 67 og 68)	36

	<i>Side</i>
Afdeling 2:	Arbejdsløse, der rejser til en anden medlemsstat end den kompetente stat (artikel 69 og 70) 37
Afdeling 3:	Arbejdsløse, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat (artikel 71) 38
Kapitel 7:	Familieydelse (artikel 72-76) 38
Kapitel 8:	Ydelse til børn, der forsørges af pensionister eller rentemodtagere, samt til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem (artikel 77, 78 og 79) 39
AFSNIT IV:	DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSTAGERES SOCIALE SIKRING (artikel 80 og 81) 41
AFSNIT V:	DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR VANDRENDE ARBEJDSTAGERES SOCIALE SIKRING (artikel 82 og 83) 42
AFSNIT VI:	FORSKELLIGE BESTEMMELSER (artikel 84-93) 43
AFSNIT VII:	OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER (artikel 94-100) 45
 <i>BILAG</i>	
Bilag I:	Forordningens personkreds 49
Bilag II:	Særordninger for selvstændige erhvervsdrivende, der i henhold til artikel 1, litra j), fjerde underafsnit, ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde — særlige ydelser i anledning af fødsel, der i henhold til artikel 1, litra u), ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde — særlige ikke-bidragsspligtige ydelser i henhold til artikel 4, stk. 2b, som ikke henhører under forordningens anvendelsesområde 53
Bilag IIa:	Særlige ikke-bidragsspligtige ydelser 57
Bilag III:	Bestemmelser i overenskomster om social sikring, der forbliver i kraft uanset forordningens artikel 6 — bestemmelser i overenskomster om social sikring, som ikke finder anvendelse på alle af forordningen omfattende personer 60
Bilag IV:	De i forordningens artikel 37, stk. 1, omhandlede lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde — særordninger for selvstændige erhvervsdrivende i den i forordningens artikel 38, stk. 3, og artikel 45, stk. 3 anførte forstand — de i forordningens artikel 46, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde, hvor ydelsen ikke beregnes i overensstemmelse med forordningens artikel 46, stk. 2 — de i forordningens artikel 46b, stk. 2, omhandlede ydelser og aftaler 76
Bilag V:	Overensstemmelse mellem de i medlemsstaternes lovgivninger fastsatte kriterier for invaliditet 81
Bilag VI:	Særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivning 85
Bilag VII:	Tilfælde, hvor en person samtidig er omfattet af lovgivningen i to medlemsstater 101

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Reglerne om koordinering af de enkelte medlemsstaters lovgivning om social sikring indgår som led i den frie bevægelighed for personer og skal således bidrage til en forbedring af arbejdstagernes levestandard og beskæftigelsesvilkår;

den frie bevægelighed for personer, som er et af Fællesskabets grundlag, er ikke kun begrænset til arbejdstagere inden for rammerne af arbejdskraftens frie bevægelighed, men vedrører ligeledes arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende inden for rammerne af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser;

som følge af de betydelige forskelle, der består mellem de enkelte medlemsstater med hensyn til den kreds af personer, som omfattes af lovgivningen i disse stater, må det foretrækkes at lægge det princip til grund, at forordningen finder anvendelse på personer, der er forsikret under de sociale sikringsordninger for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende eller i kraft af udøvelsen af en lønnet eller selvstændig virksomhed;

det er nødvendigt at respektere de karakteristiske træk ved de nationale lovgivninger om social sikring og kun udarbejde en koordineringsordning;

koordineringsreglerne skal sikre, at der inden for Fællesskabet gives samtlige statsborgere i medlemsstaterne, samt deres ydelsesberettigede pårørende, ligebehandling efter de enkelte medlemsstaters lovgivning;

koordinationsreglerne skal gøre det muligt for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet, samt deres ydelsesberettigede pårørende, at bevare de rettigheder og fordele, de har erhvervet, eller som er under optjening;

disse mål skal især nås ved sammenlægning af alle perioder, der efter de enkelte medlemsstaters lovgivning danner grundlag for erhvervelse og bevarelse af ret til ydelser og for ydelsernes beregning, samt ved udredelse af

ydelser til de forskellige kategorier af personer, der omfattes af forordningen, uanset hvor de pågældende er bosat inden for Fællesskabet;

arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, som flytter inden for Fællesskabet, bør være omfattet af den sociale sikringsordning i en enkelt medlemsstat således, at samtidig anvendelse af flere nationale lovgivninger og de vanskeligheder, som kan opstå som følge heraf, undgås;

de tilfælde, hvor en person som en undtagelse fra den almindelige regel samtidig er omfattet af lovgivningen i to medlemsstater, bør i videst muligt omfang begrænses i antal og rækkevidde;

for i videst muligt omfang at sikre ligebehandling af alle arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er beskæftiget på en medlemsstats område, er det hensigtsmæssigt som hovedregel at fastsætte, at den lovgivning, der skal finde anvendelse, er lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende udøver sin lønnete beskæftigelse eller selvstændige virksomhed;

der bør fastsættes undtagelser fra denne hovedregel i særlige tilfælde, som kræver et andet anvendelseskriterium;

visse ydelser, der er fastsat i national lovgivning, hører samtidigt ind under den sociale sikring og socialforsorgen som følge af ydelsernes anvendelsesområde, målsætning og de nærmere betingelser, der er knyttet til disse ydelser; et koordineringssystem, som tager hensyn til de pågældende ydelsers særlige karakter, bør derfor indføres i forordningen for at beskytte vandrende arbejdstageres interesse i overensstemmelse med traktatens bestemmelser;

for personer, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde, bør sådanne ydelser udelukkende tilkendes i henhold til lovgivningen i det land, hvor pågældende person eller hans familiemedlemmer er bosat, om nødvendigt ved sammenlægning af bopælsperioder, der er tilbagelagt i andre medlemsstater, og uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet;

det er nødvendigt at fastsætte særlige regler, navnlig med hensyn til sygdom og arbejdsløshed, for grænsearbejdere og sæsonarbejdere på grund af deres særlige situation;

i forbindelse med ydelser ved sygdom og moderskab er det vigtigt at opstille regler til beskyttelse af personer, som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat;

den særlige situation for pensions- eller renteansøgere, pensions- eller rentemodtagere samt deres familiemedlemmer gør det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om sygeforsikring, der er tilpasset denne situation;

med hensyn til ydelser ved invaliditet er det nødvendigt at udarbejde en koordineringsordning, som tager hensyn til særegenhederne ved de nationale lovgivninger; det er derfor nødvendigt at skelne mellem på den ene side de lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelserne ved invaliditet ikke afhænger af forsikringsperiodernes længde, og på den anden side de lovgivninger, hvorefter ydelsernes størrelse afhænger heraf;

forskellene mellem medlemsstaternes ordninger gør det påkrævet at fastsætte koordineringsregler, som finder anvendelse i tilfælde af en invaliditets forværring;

det er nødvendigt at udarbejde en ordning for fastsættelse af ydelser ved alderdom og dødsfald, når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater;

det er nødvendigt at fastsætte et pensionsbeløb, som beregnes efter metoden med sammenlægning af perioder og prorataberegning, og som er sikret ved fællesskabsretten, når anvendelsen af den nationale lovgivning, herunder bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, viser sig at være mindre gunstig end den nævnte metode;

for at beskytte de vandrende arbejdstagere og deres efterladte mod en alt for streng anvendelse af de nationale bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser er det nødvendigt at indsætte bestemmelser, som strengt afgrænser anvendelsen af disse bestemmelser;

i forbindelse med ydelser i anledning af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme er det, for at sikre en beskyttelse, nødvendigt at opstille regler i de tilfælde, hvor en person er bosat eller opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat;

der bør fastsættes særlige bestemmelser for begravelseshjælp;

for at skabe bedre betingelser for arbejdskraftens bevægelighed er det nødvendigt at tilvejebringe en større koordi-

nering af samtlige medlemsstaters ordninger vedrørende arbejdsløshedsforsikring og arbejdsløshedsunderstøttelse;

for at gøre de lettere at søge beskæftigelse i de enkelte medlemsstater bør der især for et begrænset tidsrum ydes arbejdsløse understøttelse efter den medlemsstats lovgivning, som de pågældende senest har været omfattet af;

ved afgørelsen af, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse på familieydelser, sikrer beskæftigelseskriteriet ligebehandling af samtlige arbejdstagere, der er omfattet af én og samme lovgivning;

for at undgå uberettigede dobbeltydelser bør der fastsættes prioritetsregler i de tilfælde, hvor der samtidigt består ret til familieydelser i henhold til lovgivningen i den kompetente stat og i henhold til lovgivningen i det land, hvor familiemedlemmerne er bosat;

på grund af den særlige og forskelligartede karakter af medlemsstaternes lovgivning er det nødvendigt at fastsætte særlige regler til koordinering af de nationale ordninger for ydelser til børn, der forsørges af pensions- eller rentemodtagere, samt til fader- og/eller moderløse børn;

det er nødvendigt at nedsætte en administrativ kommission bestående af en regeringsrepræsentant for hver medlemsstat, som blandt andet har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i denne forordning og at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne;

inden for rammerne af et rådgivende udvalg er det hensigtsmæssigt at inddrage arbejdstager- og arbejdsgiverrepræsentanter i behandlingen af problemer, som allerede er blevet drøftet i Den Administrative Kommission;

det er nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser, som svarer til de karakteristiske træk ved de nationale lovgivninger, for at gøre det nemmere at anvende koordineringsreglerne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 (10) (15)

Definitioner

I denne forordning:

- a) betyder udtrykkene »arbejdstager« og »selvstændig erhvervsdrivende« henholdsvis enhver person:
- i) der er forsikret i henhold til en tvungen forsikring eller en frivillig fortsat forsikring mod en eller flere risici, der svarer til de sikringsgrene, som indgår i en social sikringsordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende
 - ii) der, inden for rammerne af en social sikringsordning for samtlige indbyggere eller for hele den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, er tvungent forsikret mod en eller flere risici, der svarer til de sikringsgrene, på hvilke denne forordning finder anvendelse:
 - når det efter vedkommende sikringsordnings administrations- eller finansieringsmetode er muligt at identificere den pågældende som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, eller
 - i mangel af sådanne kriterier, når den pågældende er forsikret i henhold til en tvungen forsikring eller en frivillig fortsat forsikring mod en af de i bilag I opregnede risici inden for rammerne af en ordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende eller af en ordning omhandlet under nr. iii), eller, såfremt en sådan ordning ikke findes i vedkommende medlemsstat, når den pågældende svarer til definitionen i bilag I
 - iii) der, inden for rammerne af en ensartet social sikringsordning oprettet for hele landbrugsbefolkningen efter de i bilag I fastsatte kriterier, er forsikret i henhold til de sikringsgrene, på hvilke denne forordning finder anvendelse
 - iv) der, inden for rammerne af en social sikringsordning oprettet for arbejdstagere, for selvstændige erhvervsdrivende, for samtlige indbyggere eller for visse kategorier af indbyggere i en medlemsstat, er frivilligt forsikret mod en eller flere risici svarende til de sikringsgrene, på hvilke denne forordning finder anvendelse:
 - når den pågældende udøver lønnet virksomhed eller selvstændig virksomhed, eller
- når den pågældende tidligere har været tvungent forsikret mod samme risiko inden for rammerne af en ordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i den samme medlemsstat
- b) betyder udtrykket »grænsearbejder« enhver arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som udøver sin erhvervsmæssige virksomhed på en medlemsstats område, men er bosat på en anden medlemsstats område, hvortil han som hovedregel vender tilbage hver dag eller mindst en gang om ugen; en grænsearbejder, som af det foretagende, til hvilket han normalt er knyttet, udsendes til den samme medlemsstats område, eller som præsterer en tjenesteydelse på samme medlemsstats område, anses dog fortsat som grænsearbejder i et tidsrum af højst fire måneder, selv om han i denne periode ikke hver dag eller mindst én gang om ugen kan vende tilbage til sit bopælssted
- c) betyder, udtrykket »sæsonarbejder« enhver arbejdstager, som rejser til en anden medlemsstat end den, hvori han er bosat, for dér for en virksomhed eller en arbejdsgiver i nævnte stat at udføre et sæsonarbejde, hvis varighed i intet tilfælde må overstige otte måneder, og som opholder sig på denne stats område under udførelsen af dette arbejde; ved sæsonarbejde forstås et af årstiderne betinget arbejde, der automatisk gentager sig hvert år
- d) har udtrykket »flygtning« den betydning, der tillagt det i artikel 1 i konventionen om flygtninges retsstilling, som er undertegnet i Genève den 28. juli 1951
- e) har udtrykket »statsløs« den betydning, der er tillagt det i artikel 1 i konventionen om statsløse personers retsstilling, som er undertegnet i New York den 28. september 1954
- f) i) betyder udtrykket »famiemedlem« enhver person, der betegnes eller anerkendes som famiemedlem eller betegnes som hørende til husstanden i den lovgivning, hvorefter ydelserne udredes, eller, i de i artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31 omhandlede tilfælde, i lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat; dersom disse lovgivninger kun anser en person, der bor hos

arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende, som hørende til familien eller husstanden, anses denne betingelse dog for opfyldt, når den sikrede i overvejende grad bidrager til den pågældendes forsørgelse; hvis en medlemsstats lovgivning om naturalydelser ved sygdom eller moderskab ikke gør det muligt at skelne mellem familiemedlemmer og de øvrige personer, på hvilke lovgivningen finder anvendelse, har udtrykket »familiemedlem« den betydning, der er anført i bilag I

- ii) hvis imidlertid drejer sig om ydelser til handicappede, der i henhold til en medlemsstats lovgivning tilkendes samtlige indbyggere i denne stat, som opfylder de foreskrevne betingelser, betyder udtrykket »familiemedlem« i det mindste en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivende ægtefælle, mindreårige børn samt myndige børn, som forsørges af denne
 - g) betyder udtrykket »efterladt« enhver person, der i den lovgivning, hvorefter ydelserne tilkendes, betegnes eller anerkendes som efterladt; dersom denne lovgivning kun anser en person, som hørte til den afdødes husstand, som efterladt, anses denne betingelse dog for opfyldt, når den afdøde i overvejende grad bidrog til den pågældendes forsørgelse
 - h) betyder udtrykket »bopæl« sædvanligt opholdssted
 - i) betyder udtrykket »ophold« midlertidigt ophold
 - j) betyder udtrykket »lovgivning« i forhold til enhver medlemsstat bestående og fremtidige love, administrative forskrifter, vedtægtsmæssige bestemmelser og alle andre gennemførelsesregler vedrørende de i artikel 4, stk. 1 og 2, nævnte sociale sikringsgrene eller sikringsordninger, eller de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige ydelser
- udtrykket omfatter ikke bestemmelser i bestående eller fremtidige kollektive overenskomster, selv om der af en offentlig myndighed er tillagt sådanne overenskomstbestemmelser almindelig retsvirkning eller er foretaget en udvidelse af deres gyldighedsområde; for så vidt angår bestemmelser i kollektive overenskomster:
- i) der tjener til opfyldelse af en forsikringspligt, som følger af de i det foregående underafsnit omhandlede love og administrative forskrifter, eller
 - ii) hvorved der oprettes en ordning, der administreres af samme institution som den, der administrerer de ordninger, der er oprettet ved de i det foregående underafsnit omhandlede love og administrative forskrifter

kan den nævnte begrænsning dog til enhver tid ophæves ved en af den pågældende medlemsstat afgivet erklæring, hvori angives de ordninger af den omhandlede art, på hvilke denne forordning finder anvendelse; meddelelse om en sådan erklæring skal afgives og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 97

bestemmelserne i det foregående underafsnit kan ikke medføre, at de ordninger, der har været omfattet af forordning nr. 3, udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde

udtrykket »lovgivning« omfatter heller ikke bestemmelser med regler for særordninger for selvstændige erhvervsdrivende, som oprettes på initiativ af de pågældende, eller som kun finder anvendelse inden for et bestemt område af den pågældende medlemsstat, uanset om der af de offentlige myndigheder er tillagt sådanne bestemmelser almindelig retsvirkning eller er foretaget en udvidelse af deres gyldighedsområde; de pågældende særordninger er anført i bilag II

- k) betyder udtrykket »overenskomst om social sikring« enhver bilateral eller multilateral overenskomst, der er eller i fremtiden måtte blive indgået udelukkende mellem to eller flere medlemsstater, samt enhver multilateral overenskomst, der er eller i fremtiden måtte blive indgået mellem mindst to medlemsstater og en eller flere andre stater, når en sådan overenskomst på den sociale sikrings område pålægger parterne forpligtelser med hensyn til samtlige eller til en eller flere af de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede sikringsgrene eller sikringsordninger, samt aftaler af enhver art, der indgås i henhold til de nævnte overenskomster
- l) betyder udtrykket »den kompetente myndighed« i forhold til enhver medlemsstat den eller de ministre eller anden tilsvarende myndighed, hvorunder de sociale sikringsordninger på den pågældende stats område i dets helhed eller på en del af dette område henhører
- m) betyder udtrykket »Den Administrative Kommission« den i artikel 80 omhandlede kommission
- n) betyder udtrykket »institution« i forhold til enhver medlemsstat det organ eller den myndighed, som det påhviler at administrere hele lovgivningen eller en del af den
- o) betyder udtrykket »den kompetente institution«:
 - i) den institution, som den pågældende er tilsluttet på tidspunktet for indgivelse af begæringen om ydelser, eller
 - ii) den institution, hvorfra den pågældende er berettiget eller ville være berettiget til at modtage ydelser, såfremt han eller et eller flere af hans familiemedlemmer var bosat i den medlemsstat, på hvis område denne institution befinder sig, eller

- iii) den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, eller
- iv) såfremt det drejer sig om en ordning om arbejdsgiverens forpligtelser vedrørende de i artikel 4, stk. 1, nævnte ydelser, enten arbejdsgiveren eller det forsikringsorgan, der træder hans sted, eller, såfremt et sådant ikke findes, det organ eller den myndighed, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat
- p) betyder udtrykket »bopælsstedets institution« og »opholdsstedets institution« henholdsvis den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende er bosat, og den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende opholder sig, i henhold til den lovgivning, som gælder for den nævnte institution, eller, såfremt en sådan institution ikke findes, den af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat udpegede institution.
- q) betyder udtrykket »den kompetente stat« den medlemsstat, på hvis område den kompetente institution befinder sig
- r) betyder udtrykket »forsikringsperioder« bidrags- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt eller anses for at være tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som forsikringsperioder, samt alle dermed ligestillede perioder, for så vidt de efter denne lovgivning anses for ligestillet med forsikringsperioder
- s) betyder udtrykket »beskæftigelsesperioder« eller »perioder med selvstændig virksomhed« perioder, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som sådanne, samt alle dermed ligestillede perioder, for så vidt de efter denne lovgivning anses for ligestillet med beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed
- sa) betyder udtrykket »bopælsperioder« perioder, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt eller anses for at være tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som sådanne
- t) betyder udtrykkene »ydelser«, »pensioner« og »renter« samtlige ydelser, pensioner og renter, herunder samtlige dele af dem, der afholdes af offentlige midler, og samtlige forhøjelser i form af reguleringstillæg eller andre tillæg, med forbehold af bestemmelserne i afsnit III, samt de ydelser i form af kapitalbeløb, der kan træde i stedet for pensioner eller renter, samt udbetalinger, der foretages som refusion af bidrag
- u) i) betyder udtrykket »familieydelser« alle natural- eller kontant ydelser, der tager sigte på udligning af forsørgerbyrden inden for rammerne af en lovgivning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra h), dog med undtagelse af de i bilag II nævnte særlige ydelser i anledning af fødsel eller adoption
- ii) betyder udtrykket »børnetilskud« periodiske kontant ydelser, såfremt ydelsen af disse udelukkende afhænger af antallet af familiemedlemmer og eventuelt af disses alder
- v) betyder udtrykket »ydelser ved dødsfald« enhver engangsydelse i tilfælde af dødsfald med undtagelse af de i litra t) omhandlede ydelser i form af kapitalbeløb.

Artikel 2

Personkreds

1. Denne forordning finder anvendelse på arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, som er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, og som er statsborgere i en af disse stater eller er statsløse eller flygtninge bosat på en medlemsstats område, samt på deres familiemedlemmer og efterladte.

2. Denne forordning finder endvidere anvendelse på efterladte efter arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, som har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, uanset disse arbejdstageres og selvstændige erhvervsdrivendes nationalitet, såfremt deres efterladte er statsborgere i en medlemsstat eller er statsløse eller flygtninge bosat på en medlemsstats område.

3. Denne forordning finder anvendelse på tjenestemænd og på personer, der efter den lovgivning, som skal anvendes, ligestilles med tjenestemænd, for så vidt de pågældende er eller har været omfattet af en medlemsstats lovgivning, på hvilken denne forordning finder anvendelse.

Artikel 3

Ligebehandling

1. Personer, der er bosat på en medlemsstats område, og som omfattet af denne forordning, har de samme pligter og rettigheder i henhold til en medlemsstats lovgivning som denne medlemsstats egne statsborgere, medmindre andet følger af særlige bestemmelser i denne forordning.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder også for retten til at vælge medlemmer af de sociale sikringsinstitutioners organer eller til at deltage i udpegelsen af sådanne medlemmer, men berører ikke medlemsstaternes lovbestem-

melser om valgbarhed til og fremgangsmåden ved udpegelsen af medlemmer af de nævnte organer.

3. De overenskomster om social sikring, som forbliver i kraft medfør af artikel 7, stk. 2, litra c), samt de overenskomster, der afsluttes i medfør af artikel 8, stk. 1, udstrækkes til at omfatte samtlige personer, der omfattes af denne forordning, medmindre andet er bestemt i bilag III.

Artikel 4 (10)

Sagligt anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på enhver lovgivning om sociale sikringsgrene, der vedrører:

- a) ydelser i anledning af sygdom og moderskab
- b) ydelser ved invaliditet, herunder ydelser, der tager sigte på at bevare eller forbedre erhvervsevnen
- c) ydelser ved alderdom
- d) ydelser til efterladte
- e) ydelser i anledning af arbejdsulykker og erhvervssygdomme
- f) ydelser ved dødsfald
- g) ydelser ved arbejdsløshed
- h) familiedydelser.

2. Denne forordning finder anvendelse på alle almindelige og særlige sociale sikringsordninger med eller uden bidragspligt samt på ordninger, der pålægger arbejdsgiveren eller rederen forpligtelser med hensyn til de i stk. 1 omhandlede ydelser.

2a. Denne forordning finder ligeledes anvendelse på særlige ikke-bidragspligtige ydelser, der er fastsat i en anden lovgivning eller ordning end dem, der er omhandlet i stk. 1 eller udelukket i henhold til stk. 4, når disse ydelser har til formål

- a) enten at dække de risici, der svarer til de i stk. 1, litra a)–h), omhandlede sikringsgrene, i stedet for eller som tillæg til andre ydelser
- b) eller udelukkende at sikre særlig beskyttelse af handicappede.

2b. Denne forordning finder ikke anvendelse på bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om de særlige ikke-bidragspligtige ydelser, som er nævnt i bilag II, nr. III, hvis anvendelsesområde er begrænset til en del af medlemsstatens geografiske område.

3. Bestemmelserne i afsnit III berører dog ikke medlemsstaterne lovgivning om en reders forpligtelser.

4. Denne forordning finder hverken anvendelse på offentlig social og sundhedsmæssig forsorg eller på ordninger til fordel for ofre for krig eller dens følger eller på særlige ordninger for tjenestemænd og dermed ligestillede personer.

Artikel 5 (10)

Medlemsstaternes erklæringer om denne forordnings anvendelsesområde

Medlemsstaterne skal i erklæringer, der meddeles og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 97, angive den lovgivning og de ordninger, der omfattes af artikel 4, stk. 1, og 2, de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige ydelser, de i artikel 50 omhandlede minimumsydelser samt de i artikel 77 og 78 omhandlede ydelser.

Artikel 6

Overenskomster om social sikring, der afløses af denne forordning

Medmindre andet er bestemt i artikel 7 og 8 og artikel 46, stk. 4, træder denne forordning, både hvad angår dens personkreds og saglige anvendelsesområde, i stedet for følgende overenskomster om social sikring:

- a) overenskomster afsluttet alene mellem to eller flere medlemsstater
- b) overenskomster afsluttet mellem mindst to medlemsstater og en eller flere andre stater, for så vidt det drejer sig om tilfælde, hvis ordning ikke kræver medvirken af nogen institution i en af de sidstnævnte stater.

Artikel 7 (7)

Internationale regler, som ikke berøres af denne forordning

1. Denne forordning berører ikke forpligtelser i henhold til:

- a) de af den Internationale Arbejdskonference vedtagne konventioner, som efter ratifikation af en eller flere medlemsstater er trådt i kraft for den eller de pågældende stater
- b) de midlertidige europæiske overenskomster om social sikring af 11. december 1953, der er afsluttet mellem Europarådets medlemsstater.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 6 skal følgende fortsat være gældende:

- a) overenskomsterne af 27. juli 1950 og 30. november 1979 om social sikring for flodskippere i rhinfahrt

- b) den europæiske konvention af 9. juli 1956 om social sikring af arbejdstagere beskæftiget ved international transport
- c) de i bilag III anførte bestemmelser i overenskomster om social sikring.

Artikel 8

Afslutning af overenskomster mellem medlemsstaterne

1. To eller flere medlemsstater kan, såfremt der måtte være behov herfor, afslutte overenskomster med hinanden på grundlag af denne forordnings principper og grundtanker.
2. Enhver medlemsstat skal i overensstemmelse med artikel 97, stk. 1, afgive meddelelse om enhver overenskomst, som den i henhold til stk. 1 afslutter med en anden medlemsstat.

Artikel 9

Adgang til frivillig forsikring og frivillig fortsat forsikring

1. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning, der gør adgang til frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring betinget af bopæl på den pågældende stats område, finder ikke anvendelse på personer, der er bosat på en anden medlemsstats område, såfremt de pågældende på et eller andet tidspunkt under deres arbejdsliv har været omfattet af den førstnævnte stats lovgivning som arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende.
2. Såfremt adgangen til frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder, skal forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, i fornødent omfang medregnes, som om det drejede sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter den førstnævnte stats lovgivning.

Artikel 9a (7)

Forlængelse af referenceperioden

Er retten til ydelser efter en medlemsstats lovgivning betinget af, at der i løbet af en nærmere fastsat periode forud for forsikringsbegivenhedens indtræden (referenceperioden) er tilbagelagt en minimumsforsikringsperiode, og er det bestemt, at perioder, i løbet af hvilke der er udredt ydelser efter denne medlemsstats lovgivning, eller perioder med børnepasning på denne medlemsstats område, forlænger denne referenceperiode, forlænger perioder, i løbet af hvilke der er udredt invalide- eller alderspension eller ydelser ved sygdom, arbejdsløshed eller arbejdsulykke (bortset fra rente) i henhold til en

anden medlemsstats lovgivning, samt perioder med børnepasning på en anden medlemsstats område ligeledes den nævnte referenceperiode.

Artikel 10

Ophævelse af bopælsbestemmelser — Den tvungne forsikrings indvirkning på refusion af bidrag

1. Kontantydelse ved invaliditet eller alderdom eller til efterladte, erstatning i anledning af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme samt ydelser ved dødsfald, hvortil der er erhvervet ret efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, kan, medmindre andet er bestemt i denne forordning, ikke nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslaglægges som følge af, at den berettigede er bosat i en anden medlemsstat end den, hvori den institution, som det påhviler at udrede ydelsen, er beliggende.

Første afsnit gælder ligeledes for ydelser i form af kapitalbeløb, der i tilfælde af indgåelse af nyt ægteskab ydes en efterlevende ægtefælle, der var berettiget til pension eller rente som efterladt.

2. Såfremt refusion af bidrag efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at den pågældende ikke længere er omfattet af en tvungen forsikring, anses denne betingelse ikke for opfyldt, så længe den pågældende som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende er omfattet af en tvungen forsikring i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.

Artikel 10a (10)

Særlige ikke-bidragspligtige ydelser

1. Uanset artikel 10 og afsnit III modtager de personer, som er omfattet af denne forordning, udelukkende de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, og i henhold til dennes lovgivning, såfremt disse ydelser er anført i bilag IIa. Ydelserne udredes af institutionen på bopælsstedet og på dennes bekostning.

2. Institutionen i en medlemsstat, hvis lovgivning gør retten til de i stk. 1 omhandlede ydelser betinget af beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig beskæftigelse eller bopælsperioder, tager i fornødent omfang beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig beskæftigelse eller bopælsperioder, der er tilbragt i enhver anden medlemsstat, i betragtning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbragt på førstnævnte medlemsstats område.

3. Når lovgivningen i en medlemsstat gør retten til en i stk. 1 omhandlet ydelse, som tilkendes i form af en tillægsydelse, betinget af, at der oppebæres en af de i artikel 4, stk. 1, litra a) til h), omhandlede ydelser, og der ikke gøres krav på nogen ydelse af denne art efter den pågældende lovgivning, betragtes enhver tilsvarende ydelse, der tilkendes efter lovgivningen i en anden medlemsstat, som en ydelse, der tilkendes efter lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, med henblik på tilkendelse af tillægsydelsen.

4. Når lovgivningen i en medlemsstat gør retten til de i stk. 1 omhandlede ydelser til invalider eller handicappede betinget af, at invaliditeten eller handicapet første gang blev konstateret på denne medlemsstats område, anses denne betingelse for opfyldt, når invaliditeten eller handicapet første gang blev konstateret på en anden medlemsstats område.

Artikel 11

Regulering af ydelser

De i en medlemsstats lovgivning fastsatte bestemmelser om regulering af ydelser finder anvendelse på ydelser, der under iagttagelse af bestemmelserne i denne forordning uddrages efter den nævnte lovgivning.

Artikel 12 (9)(11)

Forbud mod dobbelt ydelser

1. Der kan ikke med hjemmel i denne forordning tillægges eller bevares ret til flere ydelser af samme art på

grundlag af samme forsikringsperiode tilbagelagt efter en tvungen forsikring. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på ydelser ved invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner) eller erhvervssygdom, der fastsættes af institutionerne i to eller flere medlemsstater i overensstemmelse med reglerne i artikel 41, artikel 43, stk. 2 og 3, artikel 46, 50 og 51 eller artikel 60, stk. 1, litra b).

2. Indeholder en medlemsstats lovgivning bestemmelser om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero, eller bortfalde, når modtageren samtidig får udbetalt andre sociale ydelser eller har andre indtægter af enhver art, finder disse bestemmelser, medmindre der er fastsat andre bestemmelser i denne forordning, tillige anvendelse, selv om det drejer sig om ydelser, som den pågældende har opnået i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, eller om indtægter, han har modtaget på en anden medlemsstats område.

3. Indeholder en medlemsstats lovgivning bestemmelser om, at ydelser ved invaliditet eller førtidsydelser ved alderdom skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde i tilfælde af, at modtageren er erhvervsmæssigt beskæftiget, finder disse bestemmelser tillige anvendelse, hvis den pågældende er erhvervsmæssigt beskæftiget på en anden medlemsstats område.

4. Den invalidepension, der efter nederlandsk lovgivning skal ydes i tilfælde, hvor den nederlandske institution ifølge artikel 57, stk. 5, eller artikel 60, stk. 2, litra b), er forpligtet til også at deltage i udgifterne ved erstatning for erhvervssygdom tilkendt efter en anden medlemsstats lovgivning, nedsættes med det beløb, der tilkommer den institution i den anden medlemsstat, som det påhviler at udbetale erstatning i anledning af erhvervssygdom.

AFSNIT II

BESTEMMELSE AF, HVILKEN LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES

Artikel 13 (9)

Almindelige regler

1. Med forbehold af artikel 14c er de personer, der er omfattet af denne forordning, alene undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i dette afsnit.

2. Med forbehold af artikel 14 til 17:

a) er en person, der har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område, omfattet af denne stats lovgivning, selv om han er bosat på en anden medlemsstats

område, eller den virksomhed eller arbejdsgiver, der beskæftiger ham, har sit hjemsted eller sin bopæl på en anden medlemsstats område

b) er en person, der har selvstændig beskæftigelse på en medlemsstats område, omfattet af denne stats lovgivning, selv om han er bosat på en anden medlemsstats område

c) er en person, der har sin erhvervsmæssige beskæftigelse om bord på et skib, som fører en medlemsstats flag, omfattet af denne stats lovgivning

- d) er tjenestemænd og dermed ligestillede personer omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, i hvis administration de er beskæftiget
- e) er en person, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde i en medlemsstat, omfattet af denne stats lovgivning. Såfremt retten til ydelser efter denne lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder før indkaldelsen eller genindkaldelsen til militærtjeneste eller civilt arbejde eller efter hjemsendelsen fra en sådan tjeneste eller et sådant arbejde, skal forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, i fornødent omfang medregnes, som om det drejede sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter den førstnævnte stats lovgivning. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde, anses fortsat som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende
- f) er en person, som ophører med at være omfattet af en medlemsstats lovgivning, uden at han bliver omfattet af en anden medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med en af reglerne i ovenstående litra eller med en af de i artikel 14 til 17 omhandlede undtagelser eller særlige regler, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lovgivning alene.

Artikel 14

Særlige regler, der finder anvendelse på personer, bortset fra søfolk, som har lønnet beskæftigelse

Reglen i artikel 13, stk. 2, litra a), finder anvendelse under iagttagelse af følgende undtagelser og særregler:

- 1) a) en person, der på en medlemsstats område har lønnet beskæftigelse for en virksomhed, hvortil han normalt er knyttet, og som af denne virksomhed udsendes til en anden medlemsstats område for dér at udføre et arbejde for denne virksomheds regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige ét år, og at han ikke udsendes for at afløse en anden person, hvis udstationeringsperiode er udløbet
 - b) såfremt varigheden af det arbejde, der skal udføres, på grund af uforudselige omstændigheder bliver længere end oprindeligt forudsat og kommer til at overstige ét år, er de pågældende fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, indtil arbejdet er afsluttet, forudsat at den kompetente myndighed i den medlemsstat, til hvis område den pågældende er udsendt, eller det af denne myndighed udpegede organ har meddelt samtykke hertil; begæring om sådant samtykke skal indgives inden udløbet af den første etårs-periode. Samtykke kan ikke meddeles for længere tid end ét år.
- 2) For en person, der normalt har lønnet beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, afgøres spørgsmålet om, hvilken lovgivning han er omfattet af, efter følgende regler:
 - a) en person, der hører til det kørende, sejlende eller flyvende personel i en virksomhed, som for andres eller for egen regning foretager international befordring af passagerer eller gods ad jernbane, landevej, luftvejen eller i indenrigs skibsfart, og som har sit hjemsted på en medlemsstats område, er omfattet af sidstnævnte stats lovgivning med følgende begrænsninger:
 - i) en person, der er beskæftiget af en filial eller af en fast repræsentation, som den pågældende virksomhed har i en anden medlemsstat end den, hvor virksomheden har sit hjemsted, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den nævnte filial eller faste repræsentation er beliggende
 - ii) en person, der overvejende er beskæftiget i den medlemsstat, hvor han er bosat, er omfattet af denne stats lovgivning, selv om den virksomhed, hvori han er beskæftiget, hverken har sit hjemsted, en filial eller en fast repræsentation på dette område
 - b) andre personer end de under litra a) omhandlede er omfattet:
 - i) af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat, såfremt han udfører en del af sit arbejde på dette område, eller såfremt han er beskæftiget i flere virksomheder eller hos flere arbejdsgivere, der har deres hjemsted eller bopæl på forskellige medlemsstaters område
 - ii) af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den virksomhed eller arbejdsgiver, som beskæftiger den pågældende, har sit hjemsted eller sin bopæl, såfremt han ikke er bosat i en af de medlemsstater, hvor han udfører sit arbejde.
 - 3) En person, der har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område i en virksomhed, som har sit hjemsted på en anden medlemsstats område, er, såfremt de to medlemsstaters fælles grænse går igennem virksomheden, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende virksomhed har sit hjemsted.

Artikel 14a

Særlige regler, der finder anvendelse på personer, bortset fra søfolk, som har selvstændig beskæftigelse

Reglen i artikel 13, stk. 2, litra b), finder anvendelse under iagttagelse af følgende undtagelser og særregler:

- 1) a) En person, der normalt har selvstændig beskæftigelse på en medlemsstats område, og som udfører et arbejde på en anden medlemsstats område, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige ét år.
- b) Såfremt varigheden af det arbejde, der skal udføres, på grund af uforudselige omstændigheder bliver længere end oprindeligt forudsat og kommer til at overstige et år, er den pågældende fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte stat, indtil arbejdet er afsluttet, forudsat at den kompetente myndighed i den medlemsstat, til hvis område den pågældende er rejst for at udføre nævnte arbejde, eller det af denne myndighed udpegede organ har givet sit samtykke hertil; begæring om et sådant samtykke skal indgives inden udløbet af den første étårsperiode; samtykke kan ikke meddeles for længere tid end ét år.
- 2) En person, der normalt har selvstændig beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, hvis han udøver en del af sin virksomhed på denne medlemsstats område, eller, såfremt han ikke udøver virksomhed på den medlemsstats område, hvor han er bosat, af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han har sin hovedbeskæftigelse. Kriterierne for nærmere bestemmelse af hovedbeskæftigelsen fastsættes i den i artikel 98 omhandlede forordning.
- 3) En person, der har selvstændig beskæftigelse i en virksomhed, som har sit hjemsted på en medlemsstats område, er, såfremt to medlemsstaters fælles grænse går igennem virksomheden, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende virksomhed har sit hjemsted.
- 4) Såfremt den lovgivning, en person skulle være omfattet af i henhold til stk. 2 og 3, ikke giver den pågældende mulighed for endog som frivilligt forsikret at blive optaget i en aldersdomsforsikringsordning, er den pågældende omfattet af den anden medlemsstats lovgivning, som ville være gældende for ham, hvis ikke disse bestemmelser fandtes, eller, såfremt lovgivningen i to eller flere medlemsstater således ville være gældende, af den lovgivning, der

bestemmes ved fælles aftale mellem disse medlemsstater eller deres kompetente myndigheder.

Artikel 14b

Særlige regler for søfolk

Reglen i artikel 13, stk. 2, litra c), finder anvendelse under iagttagelse af følgende undtagelser og særregler:

- 1) En person, som på en medlemsstats område eller om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, har lønnet beskæftigelse for en virksomhed, hvortil han normalt er knyttet, og som af nævnte virksomhed udsendes for at udføre et arbejde for dennes regning om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat på de i artikel 14, nr. 1, fastsatte betingelser.
- 2) En person, som normalt har selvstændig beskæftigelse enten på en medlemsstats område eller om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, og som for egen regning udfører et arbejde om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat på de i artikel 14a, nr. 1, fastsatte betingelser.
- 3) En person, som ikke sædvanligvis har sin erhvervs-mæssige beskæftigelse til søs, men udfører et arbejde i en medlemsstats territorialfarvand eller havn om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, og som befinder sig i dette territorialfarvand eller denne havn, uden at tilhøre skibets besætning, er omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat.
- 4) En person, som har lønnet beskæftigelse om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, og som for denne beskæftigelse aflønnes af en virksomhed eller en person, der har sit hjemsted eller bopæl på en anden medlemsstats område, er omfattet af lovgivningen i sidstnævnte stat, såfremt han er bosat på dens område; den virksomhed eller den person, der udbetaler lønnen, anses som arbejdsgiver ved anvendelsen af nævnte lovgivning.

Artikel 14c (5)

Særlige regler, der finder anvendelse på personer, som samtidig har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse på forskellige medlemsstaters område

En person, der samtidigt har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse på forskellige medlemsstaters område, er:

- a) med forbehold af litra b) omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har lønnet beskæftigelse, eller hvis vedkommende har

sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, af den lovgivning, som fastsættes i henhold til artikel 14, nr. 2 eller 3.

b) i de i bilag VII omhandlede tilfælde omfattet af:

- lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har lønnet beskæftigelse, idet denne lovgivning fastsættes i overensstemmelse med artikel 14, nr. 2 eller 3, hvis vedkommende har en sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, og af
- lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har selvstændig beskæftigelse, idet denne lovgivning fastsættes i overensstemmelse med artikel 14a, nr. 2, 3 eller 4, hvis vedkommende har sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område.

Artikel 14d (5)

Diverse bestemmelser

1. Den i artikel 14, nr. 2 og 3, artikel 14a, nr. 2, 3 og 4, samt artikel 14c, litra a), omhandlede person behandles for så vidt angår anvendelse af den lovgivning, der fastlægges i overensstemmelse med disse bestemmelser, som om vedkommende havde hele sin erhvervsmæssige beskæftigelse på den pågældende medlemsstats område.

2. Den i forordningens artikel 14c, litra b), omhandlede person anses med henblik på fastsættelse af satsen for bidrag fra selvstændige erhvervsdrivende i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende har selvstændig beskæftigelse, som om vedkommende havde sin lønnede beskæftigelse på samme medlemsstats område.

3. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning, hvorefter en pensionist eller rentemodtager, der er erhvervsmæssigt beskæftiget, ikke i kraft af denne beskæftigelse er omfattet af den tvungne forsikring, finder ligeledes anvendelse på en pensionist eller rentemodtager, hvis ret til pension eller rente er erhvervet efter en anden medlemsstats lovgivning, medmindre den pågældende udtrykkeligt indgiver anmodning om at blive omfattet af den tvungne forsikring til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i førstnævnte medlemsstat, og som er anført i bilag 10 til den i artikel 98 omhandlede forordning.

Artikel 15

Regler om frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring

1. Artikel 13 til 14d finder ikke anvendelse på frivillig eller frivillig fortsat forsikring, medmindre der i en med-

lemsstat inden for en af de i artikel 4 omhandlede områder kun findes en frivillig forsikringsordning.

2. Hvor anvendelsen af to eller flere medlemsstaters lovgivning medfører samtidigt medlemsskab

— af en tvungen forsikringsordning og af en eller flere ordninger for frivillig eller frivillig fortsat forsikring, er den pågældende alene omfattet af den tvungne forsikringsordning

— af to eller flere ordninger for frivillig eller frivillig fortsat forsikring, kan den pågældende kun optages i den ordning for frivillig eller frivillig fortsat forsikring, som han har valgt at være tilknyttet.

3. Såfremt det drejer sig om invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner), kan den pågældende dog optages i en medlemsstats ordning for frivillig eller frivillig fortsat forsikring, selv om han er omfattet af en anden medlemsstats tvungne forsikring, for så vidt der i den førstnævnte stat er udtrykkelig eller stiltiende hjemmel til en sådan dobbeltforsikring.

Artikel 16

Særlige regler for tjenstgørende personale ved diplomatiske missioner og konsulater samt for De Europæiske Fællesskabers hjælpepersonale

1. Bestemmelserne i artikel 13, stk. 2, litra a), finder anvendelse på medlemmer af det tjenstgørende personale ved diplomatiske missioner eller konsulater samt på personer, der står i privat tjeneste hos embedsmænd, der er knyttet til sådanne missioner eller konsulater.

2. De i stk. 1 nævnte arbejdstagere, der er statsborgere i den medlemsstat, som den pågældende mission eller det pågældende konsulat repræsenterer, kan dog vælge at være omfattet af lovgivningen i denne stat. Denne ret til at vælge kan udøves på ny ved udgangen af hvert kalenderår og har ikke tilbagevirkende kraft.

3. De Europæiske Fællesskabers hjælpepersonale kan vælge, om de vil være omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de er beskæftiget, af den medlemsstats lovgivning, hvoraf de senest har været omfattet, eller af lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, undtagen for så vidt angår bestemmelserne om børnetilskud, hvis ydelse er reguleret i ansættelsesvilkårene for dette personale. Denne ret til at vælge, som kun kan udøves en gang, får virkning fra tidspunktet for de pågældendes tiltrædelse af tjenesten.

Artikel 17 (9)

Undtagelser fra artikel 13 til 16

To eller flere medlemsstater, deres kompetente myndigheder eller de af disse myndigheder udpegede organer kan efter aftale gøre undtagelser fra artikel 13 til 16 til fordel for visse personer eller visse personkategorier.

Artikel 17a (9)

Særregler vedrørende personer, som modtager pensioner eller renter efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater

En person, som modtager pension eller rente efter en medlemsstats lovgivning eller pensioner eller renter efter

lovgivningen i flere medlemsstater, og som er bosiddende på en anden medlemsstats område, kan på anmodning blive fritaget for at være omfattet af lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, når han ikke er omfattet af denne lovgivning i kraft af erhvervsudøvelse.

AFSNIT III

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DE ENKELTE ARTER AF YDELSER

KAPITEL 1

SYGDOM OG MODERSKAB

Afdeling 1

Fælles bestemmelser

Artikel 18

Sammenlægning af forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for denne institution.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder også anvendelse på sæsonarbejdere, selv om det drejer sig om perioder, som ligger forud for en forsikringsafbrydelse, der har været længere end tilladt efter lovgivningen i den kompetente stat, forudsat at den pågældendes forsikring ikke har været afbrudt i over fire måneder.

Afdeling 2

Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer

Artikel 19

Bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat — Almindelige regler

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, og som opfylder betingelserne i den kompetente stats

lovgivning for ret til ydelser, i givet fald ved iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, har i den stat, hvor han er bosat, ret til følgende ydelser:

- a) naturalydelser, der for den kompetente institutions regning ydes af institutionen på bopælsstedet i henhold til den for denne institution gældende lovgivning, som om den pågældende var forsikret der
- b) kontantydelser, der udbetales af den kompetente institution i henhold til den for denne institution gældende lovgivning. Efter aftale mellem den kompetente institution og bopælsstedets institution kan disse ydelser dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning i overensstemmelse med reglerne i den kompetente stats lovgivning.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, for så vidt de pågældende ikke er berettiget til disse ydelser i medfør af lovgivningen i den stat, på hvis område de er bosat.

Såfremt familiemedlemmerne er bosat i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ret til naturalydelser ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, anses de naturalydelser, som er ydet de pågældende, som ydet til udgift for den institution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er tilsluttet, medmindre den pågældendes ægtefælle eller den person, som søger for børnene, udøver erhvervsmæssig virksomhed på den nævnte medlemsstats område.

Artikel 20

Grønsearbejdere og deres familiemedlemmer — Særlige regler

Grønsearbejdere kan også opnå ydelserne i den kompetente stat. Disse ydelser udredes af den kompetente institution efter lovgivningen i denne stat, som om den pågældende var bosat der. En grønsearbejders familie-

medlemmer kan modtage ydelser på samme vilkår; bortset fra tilfælde, hvor øjeblikkelig hjælp er påkrævet, er opnåelse af disse ydelser dog betinget af, at der herom er afsluttet en overenskomst mellem de pågældende stater eller mellem de kompetente myndigheder i disse stater, eller — i mangel af sådan overenskomst — at den kompetente institution på forhånd har givet sin tilladelse hertil.

Artikel 21

Ophold i eller flytning til den kompetente stat

1. De i artikel 19, stk. 1, omhandlede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, som opholder sig på den kompetente stats område, har ret til ydelser efter denne stats lovgivning, som om de var bosat der, uanset om de allerede har modtaget ydelser for samme sygdoms- eller moderskabstilfælde forud for dette ophold.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 19, stk. 2, omhandlede familiemedlemmer.

Såfremt disse familiemedlemmer er bosat på en anden medlemsstats område end den, på hvis område arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er bosat, ydes naturalydelserne dog af opholdsstedets institution til udgift for institutionen på de pågældendes bopælssted.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på grænsearbejdere og deres familiemedlemmer.

4. De i artikel 19 omhandlede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som er flyttet til den kompetente stats område, har ret til ydelser efter denne stats lovgivning, uanset om de allerede har modtaget ydelser for samme sygdoms- eller moderskabstilfælde forud for flytningen.

Artikel 22

Ophold uden for den kompetente stat — Tilbagevenden eller flytning til en anden medlemsstat under et sygdoms- eller moderskabstilfælde — Nødvendigheden af at rejse til en anden medlemsstat for at få den fornødne behandling

1. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som opfylder de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser for ret til ydelser, i givet fald ved iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, og:

- a) hvis tilstand under et ophold på en anden medlemsstats område kræver øjeblikkelig ydelse af hjælp, eller
- b) som efter at have opnået ret til ydelser fra den kompetente institution får tilladelse af denne institution til at vende tilbage til den medlemsstat, hvor

han er bosat, eller til at flytte til en anden medlemsstats område, eller

- c) som af den kompetente institution får tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat for der at få den efter hans tilstand fornødne behandling.

har ret til.

- i) naturalydelser, der for den kompetente institutions regning ydes af opholds- eller bopælsstedets institution efter den lovgivning, der gælder for denne institution, som om han var forsikret dér, dog således at det tidsrum, for hvilket disse ydelser kan udredes, afhænger af den kompetente stats lovgivning
- ii) kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning. Efter aftale mellem den kompetente institution og opholds- eller bopælsstedets institution kan disse ydelser dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning efter bestemmelserne i den kompetente stats lovgivning.

2. Den i stk. 1, litra b), krævede tilladelse kan kun nægtes, såfremt det godtgøres, at den pågældendes flytning må antages at kunne bringe hans helbredstilstand i fare eller vanskeliggøre en gennemførelse af lægebehandlingen.

Den i stk. 1, litra c), krævede tilladelse kan ikke nægtes, når den pågældende behandling er opført under de ydelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende er bosat, og såfremt denne behandling under hensyn til den pågældendes aktuelle helbredstilstand og udsigterne for sygdommens udvikling ikke kan ydes inden for den frist, der normalt er nødvendig for at opnå denne behandling i den medlemsstat, hvor han er bosat.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes familiemedlemmer.

Ved anvendelse af stk. 1, litra a), nr. i), og litra c), nr. i), på de i artikel 19, stk. 2, omhandlede familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område end den, på hvis område arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er bosat:

- a) ydes naturalydelserne dog til udgift for institutionen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat, af opholdsstedets institution efter den lovgivning, der gælder for denne institution, som

om arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende var forsikret dér; det tidsrum, for hvilket disse ydelser kan udredes, beror dog på lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat

- b) gives den i stk. 1, litra c), krævede tilladelse dog af institutionen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmet er bosat.

4. Den omstændighed, at en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende har ret til ydelser efter stk. 1, berører ikke hans familiemedlemmers ret til ydelser.

Artikel 22a (14)

Særlige regler for visse personkategorier

Uanset denne forordnings artikel 2 finder artikel 22, stk. 1, litra a) og c), ligeledes anvendelse på personer, der er statsborgere i en af medlemsstaterne, og som er forsikret efter en medlemsstats lovgivning, samt de familiemedlemmer, som bor sammen med dem.

Artikel 22b (15)

Erhvervsudøvelse i en anden medlemsstat end den kompetente stat — Ophold i den stat, hvor arbejdet udføres

1. De i artikel 13, stk. 2, litra d), artikel 14, artikel 14a, artikel 14b, artikel 14c, litra a), eller artikel 17 omhandlede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende samt deres familiemedlemmer, som ledsager dem, er omfattet af bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), såfremt deres tilstand kræver ydelse af hjælp under et ophold i den medlemsstat, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende udfører et arbejde, eller, når arbejdet udføres om bord på et skib, i den medlemsstat hvis flag skibet fører.

Artikel 23 (A)

Beregning af kontantydelse

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtjening eller en gennemsnitlig bidragsbasis fastsætter denne gennemsnitsindtjening eller gennemsnitlige bidragsbasis alene på grundlag af konstaterede indtjeningsbeløb eller anvendte bidragsbaser i de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en fikseret indtjening, skal alene basere beregningen på den fikserede indtjening, eller i givet fald på gennemsnittet af de fikserede indtjeningsbeløb, der svarer til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

3. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning størrelsen af kontantydelse afhænger af antallet af familiemedlemmer, skal ligeledes medregne de af den pågældendes familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, som om de var bosat på den kompetente stats område.

Artikel 24

Større naturalydelse

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der til sig selv eller et familiemedlem har fået bevilget en protese, en større bandage eller andre større naturalydelser af en medlemsstats institution før sin optagelse i en anden medlemsstats institution, har ret til disse ydelser for den førstnævnte institutions regning, selv om de er bevilget på et tidspunkt, da den pågældende arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende allerede var optaget i den sidstnævnte institution.

2. Den administrative kommission udarbejder en fortegnelse over de ydelser, på hvilke bestemmelserne i stk. 1 finder anvendelse.

Afdeling 3

Arbejdsløse og deres familiemedlemmer

Artikel 25

1. En arbejdsløs arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 69, stk. 1, og artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii), andet punktum, og som opfylder betingelserne i den kompetente stats lovgivning for ret til natural- og kontantydelse, i givet fald ved iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, har i det i artikel 69, stk. 1, litra c), fastsatte tidsrum ret til:

- a) naturalydelser, der for den kompetente institutions regning ydes af institutionen i den medlemsstat hvor han søger arbejde, efter den for den sidstnævnte institution gældende lovgivning, som om han var forsikret der
- b) kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse søger arbejde, kan ydelserne dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning i overensstemmelse med reglerne i den kompetente stats lovgivning. De i artikel 69, stk. 1, omhandlede ydelser ved arbejdsløshed ydes ikke for det tidsrum, i hvilket der modtages kontantydelse.

2. En helt arbejdsløs arbejdstager, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller

litra b), nr. ii), første punktum, har ret til natural- og kontantydelse efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18; udgifterne ved visse ydelser afholdes af bopælslandets institution.

3. Når en arbejdsløs opfylder betingelserne for ret til ydelser ved sygdom og moderskab efter lovgivningen i den medlemsstat, som det påhviler at afholde udgifterne ved ydelser ved arbejdsløshed, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, har hans familiemedlemmer ret til disse ydelser, uanset i hvilken medlemsstat, de er bosat eller opholder sig. Disse ydelser udredes:

- i) for så vidt angår naturalydelse af institutionen på bopæls- eller opholdsstedet efter den for nævnte institution gældende lovgivning, og for den kompetente institutions regning i den medlemsstat, som det påhviler at afholde udgifterne ved ydelser ved arbejdsløshed
- ii) for så vidt angår kontantydelse af den kompetente institution i den medlemsstat, som det påhviler at afholde udgifterne ved ydelser ved arbejdsløshed, efter den for nævnte institution gældende lovgivning.

4. Det i stk. 1 omhandlede tidsrum kan i tilfælde af force majeure forlænges af den kompetente institution inden for de grænser, der er fastsat i den for denne institution gældende lovgivning. Denne bestemmelse berører ikke bestemmelser i en medlemsstats lovgivning, hvorefter ydelser i anledning af sygdom kan udbetales for et længere tidsrum.

Artikel 25a (14)

Bidrag fra heltidsledige arbejdstagere

Institutionen i en medlemsstat, som udreder naturalydelse og kontantydelse til de i artikel 25, stk. 2, omhandlede arbejdsløse, og som anvender en lovgivning, som indeholder bestemmelser om opkrævning af bidrag fra arbejdsløse til dækning af ydelser ved sygdom og moderskab, har ret til at opkræve disse bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i den lovgivning, der gælder for institutionen.

Afdeling 4

Pensions- eller renteansøgere og deres familiemedlemmer

Artikel 26

Ret til naturalydelse i tilfælde af bortfald af ret til ydelser fra den senest kompetente institution

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende samt hans familiemedlemmer eller hans efterladte, som

under behandlingen af en begæring om pension eller rente mister retten til naturalydelse efter lovgivningen i den senest kompetente medlemsstat, skal dog modtage disse ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den eller de pågældende er bosat, for så vidt de er berettiget til naturalydelse i medfør af denne lovgivning, eller de ville have haft ret til sådanne ydelser i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat, såfremt de var bosat på sidstnævnte stats område, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18.

2. En pensions- eller renteansøger, hvis ret til naturalydelse følger af en medlemsstats lovgivning, hvorefter det kræves, at den pågældende under behandlingen af sin begæring om pension selv skal betale bidrag til sygeforsikringen, mister retten til naturalydelse ved udløbet af den anden måned, for hvilken han er i restance med betaling af bidrag.

3. Udgifterne ved naturalydelse, der er ydet i medfør af stk. 2, afholdes af den institution, som i henhold til stk. 2 har modtaget bidragene; i tilfælde hvor der ikke skal betales bidrag efter bestemmelserne i stk. 2, skal den institution, som det påhviler at afholde udgifterne ved naturalydelse efter pensionens eller rentens fastsættelse i medfør af artikel 28, refundere bopælsstedets institution udgifterne ved de pågældende ydelser.

Afdeling 5

Pensionister eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer

Artikel 27

Ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i flere medlemsstater i tilfælde, hvor der er ret til ydelser i bopælslandet

En person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, herunder lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat, og som har ret til ydelser efter lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18 og bilag VI, modtager, ligesom sine familiemedlemmer, disse ydelser fra bopælsstedets institution og for denne institutions regning, som om den pågældende alene var berettiget til pension eller rente efter den sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

Artikel 28

Ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i en enkelt eller i flere stater i tilfælde, hvor der ikke er ret til ydelser i bopælslandet

1. En person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, og som ikke

har ret til ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor han er bosat, har dog for sig selv og sine familiemedlemmer krav på disse ydelser, for så vidt han, om fornødent under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18 og bilag VI, vil være berettiget hertil efter lovgivningen i den medlemsstat eller i mindst én af de medlemsstater, som det påhviler at yde pension (rente), såfremt han var bosat i den pågældende stat. Ydelserne skal udredes på følgende vilkår:

- a) naturalydelser ydes (for den i stk. 2 omhandlede institutions regning) af institutionen på bopælsstedet, som om den pågældende var berettiget til pension eller rente i medfør af lovgivningen i den stat, hvor han er bosat, og havde ret til naturalydelserne
- b) kontantydelse udbetales i givet fald af den kompetente institution som fastsat efter bestemmelserne i stk. 2 efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen på bopælsstedet kan disse ydelser dog udbetales af sidstnævnte institution for førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde bestemmes den institution, som det påhviler at afholde udgifterne ved naturalydelser, efter følgende regler:

- a) såfremt pensionisten (rentemodtageren) kun har ret til de nævnte ydelser i medfør af lovgivningen i én medlemsstat, påhviler udgifterne den kompetente institution i denne stat
- b) såfremt pensionisten (rentemodtageren) har ret til de nævnte ydelser i medfør af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, påhviler udgifterne herved den kompetente institution i den medlemsstat, af hvis lovgivning den pågældende har været omfattet længst; hvor anvendelsen af denne regel ville medføre, at udgifterne kom til at påhvile flere institutioner, påhviler udgifterne den institution, som anvender den lovgivning, af hvilken pensionisten (rentemodtageren) senest har været omfattet.

Artikel 28a

Ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater end bopælslandet i tilfælde, hvor der er ret til ydelser i sidstnævnte land

Såfremt en person, der har ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, er bosat i en medlemsstat, efter hvis lovgivning retten til naturalydelser ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, og efter hvis lovgivning den pågældende ikke har

ret til pension eller rente, påhviler udgifterne ved naturalydelser udredet til den pågældende og til hans familiemedlemmer den efter reglerne i artikel 28, stk. 2, bestemte institution i en af de medlemsstater, der er kompetent med hensyn til pensioner, for så vidt den nævnte pensionist (rentemodtager) og hans familiemedlemmer ville have haft ret til disse ydelser i medfør af den for nævnte institution gældende lovgivning, såfremt de var bosat i den medlemsstat, på hvis område den nævnte institution er beliggende.

Artikel 29

Familiemedlemmer, der er bosat i en anden stat end den, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat — Familiemedlemmers flytning til den stat, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat

1. Familiemedlemmer til en person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, har, såfremt de er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat, ret til ydelser, som om pensionisten (rentemodtageren) var bosat i den samme stat som dem, for så vidt han har ret til disse ydelser efter en medlemsstats lovgivning. Ydelserne skal udredes på følgende vilkår:

- a) naturalydelser ydes af institutionen på det sted, hvor familiemedlemmerne er bosat, efter den for denne institution gældende lovgivning, til udgift for institutionen på det sted, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat
- b) kontantydelse udbetales i givet fald af den kompetente institution som fastsat efter bestemmelserne i artikel 27 eller artikel 28, stk. 2, efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen på det sted, hvor familiemedlemmerne er bosat, kan disse ydelser dog udbetales af sidstnævnte institution for førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

2. De i stk. 1 omhandlede familiemedlemmer, som flytter til den medlemsstat, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat, har ret til:

- a) naturalydelser efter nævnte stats lovgivning, uanset om de allerede før flytningen har modtaget ydelser for samme sygdoms- eller moderskabstilfælde
- b) kontantydelse, der i givet fald udbetales af den kompetente institution som fastsat efter bestemmelserne i artikel 27 eller artikel 28, stk. 2, efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale

mellem den kompetente institution og institutionen på det sted, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat, kan disse ydelser dog udbetales af sidstnævnte institution for førstnævnte institution regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

Artikel 30

Større naturalydelser

Bestemmelserne i artikel 24 finder tilsvarende anvendelse på pensionister eller rentemodtagere.

Artikel 31

Pensionistens (rentemodtagerens) og/eller hans familiemedlemmers ophold i en anden medlemsstat end den, hvori de er bosat

En person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater og som er berettiget til ydelser efter lovgivningen i en af disse medlemsstater, samt den pågældendes familiemedlemmer, har, når de opholder sig i en anden medlemsstat end den, hvori de er bosat, ret til:

- a) naturalydelser, som ydes af opholdsstedets institution efter den for denne gældende lovgivning, til udgift for institutionen på det sted, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat
- b) kontantydelse, der i givet fald udbetales af den kompetente institution som fastsat efter bestemmelserne i artikel 27 eller artikel 28, stk. 2, efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen på opholdsstedet kan disse ydelser dog udbetales af sidstnævnte institution for førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

Artikel 32 (15)

.....

Artikel 33 (7)

Bidrag, der påhviler pensionister eller rentemodtagere

1. Den institution i en medlemsstat, som det påhviler at udbetale en pension eller rente, og som efter den lovgivning, der gælder for institutionen, skal tilbageholde bidrag, der påhviler pensionisten eller rentemodtageren til dækning af ydelser ved sygdom og moderskab, er berettiget til at foretage sådanne tilbageholdelser, beregnet i overensstemmelse med den pågældende lovgivning, i den

pension eller rente, som institutionen skal udbetale, for så vidt en institution i den nævnte medlemsstat skal bære udgifterne ved de ydelser, der er udredet i medfør af artikel 27, 28, 28a, 29, 31 og 32.

2. Når en pensions- eller rentemodtager i de i artikel 28a omhandlede tilfælde i kraft af sin bopæl skal indbetale bidrag, eller tilsvarende beløb skal tilbageholdes, til dækning af ydelser ved sygdom og moderskab i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han har bopæl, kan sådanne bidrag ikke indkræves.

Artikel 34

Almindelige bestemmelser

1. Ved anvendelsen af artikel 28, 28a, 29 og 31 anses en person, der har ret til to eller flere pensioner eller renter i medfør af lovgivningen i en enkelt medlemsstat, som en person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en medlemsstat i henhold til de nævnte bestemmelser.

2. Artikel 27 til 33 finder ikke anvendelse på en pensionist eller rentemodtager eller på hans familiemedlemmer, såfremt vedkommende har ret til ydelser efter en medlemsstats lovgivning, på grundlag af erhvervsmæssig beskæftigelse. I så fald betragtes den pågældende ved anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som medlem af en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes familie.

Afdeling 6

Forskellige bestemmelser

Artikel 35

Bestemmelse af, hvilken ordning der skal finde anvendelse i tilfælde, hvor der er flere ordninger i bopæls- eller opholdslandet — Tidligere bestående lidelse — Tidsbegrænsning af ydelser

1. Såfremt lovgivningen i opholds- eller bopælslandet omfatter flere ordninger vedrørende syge- og moderskabsforsikring er det, med forbehold af bestemmelserne i stk. 2, ordningen for arbejdere i stålindustrien, der skal anvendes i de i artikel 19, artikel 21, stk. 1, artikel 22, 25 og 26, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 1, og artikel 31 omhandlede tilfælde. Såfremt den nævnte lovgivning omfatter en særordning for arbejdstagere, beskæftiget i miner eller dermed ligestillede virksomheder, finder denne ordning dog anvendelse på nævnte kategori af arbejdstagere og deres familiemedlemmer, når den institution på opholds- eller bopælsstedet, som de pågældende retter henvendelse til, er kompetent med hensyn til administration af denne ordning.

2. Såfremt lovgivningen i opholds- eller bopælslandet omfatter én eller flere særordninger for samtlige eller størstedelen af de erhvervsmæssige kategorier af selvstæn-

dige erhvervsdrivende, som stiller disse ringere med hensyn til naturalydelser end arbejdstagere, er det bestemmelserne i den eller de ordninger, der er foreskrevet i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning, som finder anvendelse på den pågældende og dennes familiedømmer i de i artikel 19, stk. 1, litra a), og stk. 2, artikel 22, stk. 1, nr. i), og stk. 3, artikel 28, stk. 1, litra a), eller artikel 31, litra a), omhandlede tilfælde,

- a) når den pågældende i den kompetente stat er tilknyttet en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, hvorefter de pågældende ligeledes er ringere stillet med hensyn til naturalydelser end arbejdstagere, eller
- b) når en pensionist eller rentemodtager i henhold til lovgivningen i den eller de medlemsstater, der er kompetente med hensyn til pensioner, kun er berettiget til naturalydelser, der er fastsat i en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, hvorefter de pågældende ligeledes er ringere stillet med hensyn til naturalydelser end arbejdstagere.

3. Såfremt opnåelse af ydelser efter en medlemsstats lovgivning er knyttet til betingelser vedrørende sygdommens årsag, gælder sådanne betingelser hverken for arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller familiedømmer, der er omfattet af denne forordning, uanset i hvilken medlemsstat de er bosat.

4. Såfremt retten til at modtage ydelser efter en medlemsstats lovgivning er tidsbegrænset, kan den institution, for hvilken denne lovgivning gælder, i givet fald medregne det tidsrum, i hvilket der allerede er udredt ydelser af en anden medlemsstats institution for det samme sygdoms- eller moderskabstilfælde.

Afdeling 7

Refusion mellem institutionerne

Artikel 36 (15)

1. De naturalydelser, der udredes af en medlemsstats institution for en anden medlemsstats institutions regning i medfør af bestemmelserne i dette kapitel, refunderes fuldt ud.

2. De i stk. 1 omhandlede refusioner fastsættes og gennemføres efter de regler, der er fastsat i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning, enten mod dokumentation for de faktiske udgifter eller på grundlag af fikserede beløb.

I sidstnævnte tilfælde skal disse fikserede beløb sikre en refusion, der i videst muligt omfang svarer til de faktiske udgifter.

3. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre refusionsregler eller give afkald på enhver refusion mellem de under disse hørende institutioner.

KAPITEL 2 (11)

INVALIDITET

Afdeling 1

Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der udelukkende har været omfattet af lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde

Artikel 37 (11)

Almindelige bestemmelser

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som successivt eller skiftevis har været omfattet af to eller flere medlemsstaters lovgivning, og som udelukkende har tilbagelagt forsikringsperioder i henhold til lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde, modtager ydelser efter artikel 39. Denne artikel vedrører ikke børnetillæg til pensioner, som ydes efter reglerne i kapitel 8.

2. I bilag IV, afsnit A, er for hver af de pågældende medlemsstater anført de lovgivninger af den i stk. 1 angivne art, der gælder på disse staters område.

Artikel 38 (11)

Medregning af forsikrings- eller bopælsperioder, tilbagelagt efter lovgivninger, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser

1. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter en ordning, som ikke er en særordning i den i stk. 2 eller 3 omhandlede forstand, i henhold til en medlemsstats lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, skal den kompetente institution i denne medlemsstat i fornødent omfang medregne alle forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, uden hensyn til om de er tilbagelagt efter en almindelig ordning eller en særordning, og ligeledes uden hensyn til om de er tilbagelagt efter en ordning for arbejdstagere eller en ordning for selvstændige erhvervsdrivende. Med henblik herpå medregnes disse perioder, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning.

2. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at forsikringsperioderne

udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for arbejdstagere, eller i givet fald inden for en bestemt beskæftigelse, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstats lovgivning, kun medregnes ved tilkendelsen af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning, eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag eller i givet fald inden for den samme beskæftigelse.

Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de således tilbagelagte perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdstagere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af den af disse ordninger.

3. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstats lovgivning, kun medregnes ved tilkendelsen af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag. I bilag IV, afsnit B, er for hver af de pågældende medlemsstater anført de i dette stykke omhandlede særordninger for selvstændige erhvervsdrivende.

Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de i dette stykke omhandlede perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

Artikel 39 (11) (14)

Ydelsernes fastsættelse

1. Institutionen i den medlemsstat, hvis lovgivning fandt anvendelse på det tidspunkt, da uarbejdsdygtighed med påfølgende invaliditet indtrådte, afgør på grundlag af denne lovgivning, om den pågældende opfylder de foreskrevne betingelser for ret til ydelser, i givet fald under iagttagelse af artikel 38.

2. En person, der opfylder de i stk. 1 nævnte betingelser, modtager ydelser udelukkende fra den nævnte institution i henhold til den for denne institution gældende lovgivning.

3. En person, der ikke har ret til ydelser i henhold til stk. 1, modtager de ydelser, som han endnu har ret til

efter en anden medlemsstats lovgivning, i givet fald under iagttagelse af artikel 38.

4. Såfremt den i stk. 2 eller 3 omhandlede lovgivning foreskriver, at der ved fastsættelse af ydelsernes størrelse skal tages hensyn også til andre familiemedlemmer end børn, skal den kompetente institution ligeledes tage hensyn til de af den pågældendes familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, som om de var bosat på den kompetente stats område.

5. Såfremt den i stk. 2 eller 3 omhandlede lovgivning indeholder bestemmelser om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når modtageren samtidig får udbetalt andre ydelser i den i artikel 46a, stk. 2, omhandlede forstand eller har andre indtægter, finder artikel 46a, stk. 3, og artikel 46c, stk. 5, tilsvarende anvendelse.

6. En fuldtidsledig arbejdstager, som er omfattet af artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, modtager invaliditetsydelser, udredt af den kompetente institution i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, og efter den for denne institution gældende lovgivning, som om han havde været omfattet af denne lovgivning under sin seneste beskæftigelse, i givet fald under iagttagelse af artikel 38 og/eller artikel 25, stk. 2. Disse ydelser udredes af institutionen i bopælslandet.

Hvis der i den lovgivning, som denne institution anvender, er fastsat bestemmelser om opkrævning af bidrag fra arbejdsløse til dækning af ydelser ved invaliditet, har institutionen ret til at opkræve disse bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i den lovgivning, der gælder for denne institution.

Hvis det i den lovgivning, som denne institution anvender, er fastsat, at beregningen af ydelserne foretages på grundlag af en løn, tager denne institution hensyn til løn, der er oppebåret i det seneste beskæftigelsesland og i bopælslandet efter den for institutionen gældende lovgivning. Er der ikke oppebåret løn i bopælslandet, lægger den kompetente institution efter de nærmere retningslinjer i lovgivningen den løn, der er oppebåret i det seneste beskæftigelsesland, til grund.

Afdeling 2

Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der enten udelukkende har været omfattet af lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde, eller af lovgivninger af denne art og af den i afdeling 1 omhandlede art

Artikel 40 (11)

Almindelige bestemmelser

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som successivt eller skiftevis har været omfattet af to eller

flere medlemsstaters lovgivning, skal såfremt mindst en af disse staters lovgivning ikke er af den i artikel 37, stk. 1, omhandlede art, modtage ydelser efter bestemmelserne i kapitel 3, der under iagttagelse af bestemmelser i stk. 4 finder tilsvarende anvendelse.

2. En person, der pådrager sig invaliditet i tilslutning til en uarbejdsdygtighed, mens han er omfattet af en i bilag IV, afsnit A, anført lovgivning, skal dog modtage ydelser i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, på følgende betingelser:

- at han opfylder de i nævnte lovgivning eller andre lovgivninger af samme art foreskrevne betingelser, i givet fald under iagttagelse af artikel 38, men uden at forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter en lovgivning, der ikke er anført i bilag IV, afsnit A, behøver at medregnes, og
- at han ikke opfylder de foreskrevne betingelser for ret til ydelser ved invaliditet efter en lovgivning, der ikke er anført i bilag IV, afsnit A, og
- at han ikke gør krav på ydelser ved alderdom under iagttagelse af artikel 44, stk. 2, andet punktum.

3. a) Ved fastsættelsen af ret til ydelser i henhold til en i bilag IV, afsnit A, anført lovgivning i en medlemsstat, som gør tilkendelse af ydelser ved invaliditet betinget af, at den pågældende i en nærmere angiven periode har oppebåret kontantydelse ved sygdom eller har været uarbejdsdygtig, medregnes, når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som har været omfattet af denne lovgivning, pådrager sig invaliditet i tilslutning til en uarbejdsdygtighed, mens han er omfattet af lovgivningen i den anden medlemsstat, dog med forbehold af artikel 37, stk. 1:

- i) enhver periode, i hvilken den pågældende i anledning af denne uarbejdsdygtighed og i medfør af sidstnævnte medlemsstats lovgivning har modtaget kontantydelse ved sygdom, eller i stedet for disse fortsat oppebåret lønindtægt
- ii) enhver periode, i hvilken den pågældende i anledning af den invaliditet, som er fulgt efter denne uarbejdsdygtighed, og i medfør af sidstnævnte medlemsstats lovgivning har modtaget ydelser i den i dette kapitel 2 og nedenstående kapitel 3 omhandlede forstand

som om han i denne periode havde modtaget kontantydelse ved sygdom i henhold til lovgivningen i førstnævnte medlemsstat eller havde været uarbejdsdygtig efter denne lovgivnings kriterier.

b) Ret til ydelser ved invaliditet erhverves i henseende til den førstnævnte medlemsstats lovgivning enten ved udløbet af den forudgående periode for ydelse af kompensation ved sygdom, der er foreskrevet i denne lovgivning, eller ved udløbet af den forudgående uarbejdsdygtighedsperiode, der er foreskrevet i denne lovgivning, dog tidligst:

- i) på tidspunktet for erhvervelse af ret til de i litra a), nr. ii), omhandlede ydelser i henhold til lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, eller
- ii) på dagen efter den sidste dag, på hvilken den pågældende har ret til kontantydelse ved sygdom i henhold til lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat.

4. En afgørelse, der er truffet af en medlemsstats institution angående en ansøgers invaliditet, er bindende for institutionen i enhver anden berørt medlemsstat, forudsat at det er anerkendt i bilag V, at der er overensstemmelse mellem de i disse staters lovgivning fastlagte kriterier for invaliditet.

Afdeling 3

Forværring af en invaliditet

Artikel 41 (11)

1. I tilfælde af forværring af en invaliditet, for hvilken en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende kun modtager ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat, gælder følgende regler:

- a) såfremt den pågældende, efter at han har opnået ydelser, ikke har været omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat, er den kompetente institution i den førstnævnte stat forpligtet til at udrede ydelserne, under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning
- b) såfremt den pågældende, efter at han har opnået ydelser, har været omfattet af lovgivningen i en eller flere af de øvrige medlemsstater, skal ydelserne, under hensyntagen til den indtrådte forværring, tilkendes ham efter reglerne i artikel 37, stk. 1, eller artikel 40, stk. 1 eller 2, alt efter omstændighederne
- c) såfremt den samlede størrelse af den eller de ydelser, der skal udredes efter litra b), er lavere end størrelsen af den ydelse, som den pågældende har modtaget fra den institution, som tidligere var pligtig at udrede ydelsen, skal den sidstnævnte institution yde ham et

tillæg, der svarer til forskellen mellem de nævnte beløb

- d) såfremt det i det i litra b) omhandlede tilfælde er en nederlandsk institution, der er kompetent institution med hensyn til den oprindelige uarbejdsdygtighed, og såfremt
- i) den lidelse, der har medført forværringen, er den samme som den, der har begrundet tilkendelse af ydelser efter nederlandsk lovgivning,
 - ii) nævnte lidelse ifølge lovgivningen i den medlemsstat, som den pågældende senest har været omfattet af, er en erhvervssygdom og giver ret til ydelse af det i artikel 60, stk. 1, litra b), omhandlede tillæg, samt
 - iii) den eller de lovgivninger, som den pågældende har været omfattet af, efter at han har opnået ydelser, er anført i bilag IV, afsnit A,
- skal den nederlandske institution fortsat udrede den oprindelige ydelse efter den indtrådte forværring, og den ydelse, der skal udredes efter lovgivningen i den medlemsstat, som den pågældende senest har været omfattet af, nedsættes med størrelsen af den nederlandske ydelse
- e) såfremt den pågældende i det i litra b) omhandlede tilfælde ikke har ret til ydelser fra en anden medlemsstats institution, er den kompetente institution i den førstnævnte stat pligtig at udrede ydelserne efter denne stats lovgivning, under hensyntagen til forværringen og i givet fald under iagttagelse af artikel 38.

2. I tilfælde af forværring af en invaliditet, for hvilken en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende modtager ydelser efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, skal ydelserne, under hensyntagen til den indtrådte forværring, tilkendes ham efter artikel 40, stk. 1.

Afdeling 4

Genoptagelse af udbetaling af ydelser, efter at disse har været stillet i bero eller er bortfaldet — Overgang fra ydelser ved invaliditet til ydelser ved alderdom — Fornyet beregning af ydelser, fastsat i henhold til artikel 39

Artikel 42 (11)

Bestemmelse af, hvilken institution det påhviler at udrede ydelser ved invaliditet i tilfælde, hvor udbetaling af sådanne ydelser genoptages

1. Såfremt udbetalingen af ydelser, der har været stillet i bero, genoptages, skal ydelserne udredes af den eller de

institutioner, som det påhviler at udrede dem på det tidspunkt, da de blev stillet i bero, jf. dog artikel 43.

2. Såfremt den pågældendes tilstand på ny begrundet ret til ydelser, efter at disse har været stillet i bero, skal ydelserne udredes i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, eller artikel 40, stk. 1 eller 2, alt efter omstændighederne.

Artikel 43 (11)

Overgang fra ydelser ved invaliditet til ydelser ved alderdom — Fornyet beregning af ydelser, fastsat i henhold til artikel 39

1. Ydelser ved alderdom skal i givet fald træde i stedet for ydelser ved invaliditet på de betingelser, der er fastsat i den eller de lovgivninger, hvorefter de pågældende ydelser er tilkendt, og i overensstemmelse med kapitel 3.

2. Enhver institution, som det påhviler at udrede ydelser ved invaliditet efter en medlemsstats lovgivning, skal fortsat i overensstemmelse med artikel 49 yde en person, der modtager sådanne ydelser, og som kan gøre krav på ydelser ved alderdom efter lovgivningen i en eller flere af de øvrige medlemsstater, de ydelser ved invaliditet, han har ret til efter den for den pågældende institution gældende lovgivning, indtil det tidspunkt, da bestemmelserne i stk. 1 kommer til anvendelse for denne institutions vedkommende, eller så længe, den pågældende opfylder de foreskrevne betingelser for at opnå disse ydelser.

3. Når ydelser ved alderdom træder i stedet for de ydelser ved invaliditet, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 39 i henhold til en medlemsstats lovgivning, og den pågældende endnu ikke opfylder de foreskrevne betingelser efter lovgivningen eller lovgivningerne i en eller flere af de øvrige medlemsstater for at opnå disse ydelser, får den pågældende, med virkning fra den dag, overgangen finder sted, af denne eller disse medlemsstater udredt ydelser ved invaliditet, fastsat i overensstemmelse med kapitel 3, som om dette kapitel fandt anvendelse på det tidspunkt, da uarbejdsdygtigheden med efterfølgende invaliditet indtrådte, indtil han opfylder de foreskrevne betingelser efter lovgivningen i den eller de andre berørte medlemsstater for at opnå ret til ydelser ved alderdom, eller, såfremt der ikke er fastsat bestemmelser om en sådan overgang, så længe han har ret til ydelser ved invaliditet efter den eller de berørte lovgivninger.

4. De ydelser ved invaliditet, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 39, fastsættes på ny i henhold til bestemmelserne i kapitel 3, når ydelsesmodtageren opfylder de foreskrevne betingelser for erhvervelse af ret til ydelser ved invaliditet i henhold til en lovgivning, der ikke er anført i bilag IV, afsnit A, eller når han får tilkendt ydelser ved alderdom efter lovgivningen i en anden medlemsstat.

KAPITEL 3 (11)

ALDERDOM OG DØDSFALD (PENSIONER)

Artikel 44 (11)

Almindelige bestemmelser om fastsættelse af ydelser, når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater

1. Når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, fastsættes hans eller hans efterladtes ret til ydelser efter bestemmelserne i dette kapitel.

2. Når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har indgivet begæring om fastsættelse af ydelser, skal disse, jf. dog artikel 49, fastsættes efter samtlige de lovgivninger, den pågældende har været omfattet af. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende udtrykkeligt anmoder om, at fastsættelsen af de ydelser ved alderdom, han måtte have erhvervet ret til i medfør af lovgivningen i én eller flere medlemsstater, stilles i bero.

3. Dette kapitel finder hverken anvendelse på børnetilæg eller på pensioner til børn, der har mistet deres forældre eller én af dem; disse ydes i overensstemmelse med kapitel 8.

Artikel 45 (11) (14)

Medregning af forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter lovgivninger, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser

1. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter en ordning, som ikke er en særordning i den i stk. 2 eller 3 omhandlede forstand, i henhold til en medlemsstats lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, skal den kompetente institution i fornødent omfang medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en almindelig ordning eller en særordning, og ligeledes uden hensyn til om de er tilbagelagt efter en ordning for arbejdstagere eller en ordning for selvstændige erhvervsdrivende. Med henblik herpå medregnes disse perioder, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning.

2. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for arbejdstagere, eller i givet fald inden for en bestemt beskæftigelse, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelse af disse ydelser, såfremt perio-

derne er tilbagelagt inden for en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag eller i givet fald inden for samme beskæftigelse. Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de således tilbagelagte perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

3. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelse af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag. I bilag IV, afsnit B, er for hver af de pågældende medlemsstater anført de i dette stykke omhandlede særordninger for selvstændige erhvervsdrivende. Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de i dette stykke omhandlede perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

4. Forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter en særordning i en medlemsstat, medregnes efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning i en anden medlemsstat, alt efter omstændighederne, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger, selv om disse perioder allerede i sidstnævnte medlemsstat er blevet medregnet efter en i stk. 2 eller stk. 3, første punktum, omhandlet særordning.

5. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at den pågældende er forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, anses denne betingelse for opfyldt, såfremt den pågældende er forsikret efter lovgivningen i en anden medlemsstat, ifølge de i bilag VI for hver enkelt medlemsstat fastsatte regler.

6. En periode med fuld arbejdsløshed, hvor en arbejdstager oppebærer ydelser i henhold til artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, medregnes af den kompetente institution i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er bosiddende, efter den for denne institution gældende lovgivning, som om han under sin

seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning.

Hvis der i den lovgivning, som denne institution anvender, er fastsat bestemmelser om opkrævning af bidrag fra arbejdsløse til dækning af pensioner ved alderdom og dødsfald, har institutionen ret til at opkræve disse bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i den lovgivning, der gælder for institutionen.

Hvis perioden med fuld arbejdsløshed, som den pågældende har tilbagelagt i bopælslandet, kun kan medregnes, hvis der er tilbagelagt bidragsperioder i samme stat, anses denne betingelse for opfyldt, hvis der er tilbagelagt bidragsperioder i en anden medlemsstat.

Artikel 46 (11)

Ydelsernes fastsættelse

1. Såfremt de foreskrevne betingelser i en medlemsstats lovgivning for erhvervelse af ret til ydelser er opfyldt, uden at hverken artikel 45 eller artikel 40, stk. 3, behøver at bringes i anvendelse, gælder følgende regler:

- a) Den kompetente institution beregner det ydelsesbeløb, der skal udredes:
 - i) dels i henhold til den for institutionen gældende lovgivning alene
 - ii) dels i henhold til stk. 2.
- b) Den kompetente institution kan imidlertid undlade at foretage beregningen i henhold til litra a), nr. ii), såfremt det beløb, der fremkommer, svarer til eller er lavere end det beløb, der fremkommer ved beregningen i henhold til litra a), nr. i), idet der ses bort fra forskelle med hensyn til afrunding, for så vidt denne institution ikke anvender en lovgivning, hvori der er fastsat bestemmelser om forbud mod dobbeltbetalinger som de i artikel 46b og 46c omhandlede, eller, såfremt lovgivningen indeholder bestemmelser herom i det i artikel 46c omhandlede tilfælde, forudsat, at den kun indeholder bestemmelser om medregning af andre ydelser svarende til forholdet mellem de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter denne lovgivning alene, og de forsikrings- og bopælsperioder, der efter denne lovgivning kræves for at opnå en fuldstændig ydelse.

I bilag IV, afsnit C, er for hver medlemsstat anført de tilfælde, hvor begge beregninger giver et sådant resultat.

2. Såfremt de foreskrevne betingelser i en medlemsstats lovgivning for erhvervelse af ret til ydelser kun opfyldes ved anvendelse af artikel 45 og/eller artikel 40, stk. 3, gælder følgende regler:

- a) Den kompetente institution beregner det teoretiske beløb for den ydelse, som den pågældende ville kunne gøre krav på, hvis samtlige forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i de medlemsstater, hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af, havde været tilbagelagt i den omhandlede medlemsstat og efter den lovgivning, der gælder for den pågældende institution på det tidspunkt, da ydelsen skal fastsættes. Såfremt ydelsesbeløbet efter nævnte lovgivning er uafhængigt af længden af de tilbagelagte perioder, anses dette beløb for at være det i nærværende litra omhandlede teoretiske beløb.
- b) Den kompetente institution fastsætter derefter det faktiske beløb for ydelsen på grundlag af det i litra a) nævnte teoretiske beløb efter forholdet mellem længden af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning forud for forsikringsbegivenhedens indtræden, og den samlede længde af de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i alle de berørte medlemsstater forud for forsikringsbegivenhedens indtræden.

3. Den pågældende har fra den kompetente institution i hver af de berørte medlemsstater ret til det højeste ydelsesbeløb beregnet i henhold til stk. 1 og 2, medmindre andet eventuelt følger af anvendelsen af bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, som er fastsat i den lovgivning, hvorefter denne ydelse skal udbetales.

Hvis dette er tilfældet, foretages sammenligningen mellem de ydelsesbeløb, der fremkommer efter anvendelse af de nævnte bestemmelser.

4. Såfremt summen af ydelser, der af de kompetente institutioner i to eller flere medlemsstater skal udbetales i form af pensioner eller renter ved invaliditet, alderdom eller til efterladte efter reglerne i en i artikel 6, litra b), omhandlet multilateral konvention om social sikring, er mindre end det beløb, som det ville påhvile disse medlemsstater at udrede i medfør af stk. 1 til 3, er det bestemmelserne i dette kapitel, der skal finde anvendelse på den pågældende.

Artikel 46a (11)

Almindelige bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser ved invaliditet, alderdom eller til efterladte i henhold til medlemsstaternes lovgivning

1. Ved sammenfald af ydelser af samme art forstås i dette kapitel: Sammenfald af ydelser ved invaliditet, alderdom og til efterladte, som beregnes eller udregnes på grundlag af forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af en og samme person.

2. Ved sammenfald af ydelser af forskellig art forstås i dette kapitel: Sammenfald af ydelser, der ikke kan betrag-

tes som ydelser af samme art i den i stk. 1 nævnte forstand.

3. Ved anvendelse af bestemmelser i en medlemsstats lovgivning om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når der samtidig består ret til en ydelse ved invaliditet, alderdom eller til efterladte og en ydelse af samme art eller en anden ydelse eller andre indtægter, gælder følgende regler:

- a) der tages kun hensyn til ydelser, der er erhvervet ret til efter lovgivningen i en anden medlemsstat, eller andre indtægter, der er opnået i en anden medlemsstat, såfremt lovgivningen i førstnævnte medlemsstat indeholder bestemmelser om medregning af ydelser eller indtægter, der er opnået i udlandet
- b) der tages hensyn til det ydelsesbeløb, der skal udbetales af en anden medlemsstat inden fradrag af skat, sociale sikringsbidrag og andre individuelle indeholdelser
- c) der tages ikke hensyn til det ydelsesbeløb, som der er erhvervet ret til efter lovgivningen i en anden medlemsstat, og som udredes på grundlag af en frivillig eller en frivillig fortsat forsikring
- d) såfremt der anvendes bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald i henhold til en enkelt medlemsstats lovgivning, fordi den pågældende modtager ydelser af samme eller af anden art i henhold til andre medlemsstaters lovgivning eller andre indtægter, der er erhvervet på andre medlemsstaters område, kan ydelsen efter førstnævnte medlemsstats lovgivning højst nedsættes med et beløb, der svarer til beløbet for de ydelser, der skal udredes efter de andre medlemsstaters lovgivning, eller for de indtægter, der er erhvervet på disses område.

Artikel 46b (11)

Særlige bestemmelser om sammenfald af ydelser af samme art, der udbetales i henhold til lovgivningen i to eller flere medlemsstater

1. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser finder ikke anvendelse på en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 2.

2. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser finder kun anvendelse på en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), såfremt det drejer sig om:

- a) en ydelse, hvis størrelse er uafhængig af længden af de tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder, og som er anført i bilag IV, afsnit D, eller
- b) en ydelse, hvis størrelse fastsættes på grundlag af en fiktiv periode, der anses for at være tilbagelagt mellem tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden og et senere tidspunkt. I sidstnævnte tilfælde finder de nævnte bestemmelser kun anvendelse, såfremt der samtidig består ret til en sådan ydelse og:
 - i) enten en ydelse af samme art, medmindre to eller flere medlemsstater har indgået aftale om ikke at medregne samme fiktive periode to eller flere gange
 - ii) eller en ydelse af den i litra a) omhandlede art.

De i litra a) og b) omhandlede ydelser og aftaler er anført i bilag IV, afsnit D.

Artikel 46c (11)

Særlige bestemmelser om samtidig ret til en eller flere af de i artikel 46a, stk. 1, omhandlede ydelser og en eller flere andre ydelser eller indtægter, når to eller flere medlemsstater er berørt

1. Såfremt oppebørsel af andre ydelser eller indtægter medfører, at to eller flere af de i artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede ydelser samtidig skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, divideres de beløb, som ikke udbetales ved en streng anvendelse af de i de berørte medlemsstaters lovgivning fastsatte bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, med det antal ydelser, som skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde.

2. Såfremt det drejer sig om en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 2, medregnes den anden eller de andre ydelser fra de øvrige medlemsstater eller andre indtægter samt alle andre bestanddele, der er fastsat i medlemsstatens lovgivning med henblik på anvendelsen af bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, forholdsmæssigt svarende til de i artikel 46, stk. 2, litra b), omhandlede forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er taget i betragtning ved beregningen af den nævnte ydelse.

3. Såfremt oppebørsel af andre ydelser eller andre indtægter medfører, at både en eller flere af de i artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede ydelser og en eller flere af de i artikel 46, stk. 2, omhandlede ydelser skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, gælder følgende regler:

- a) såfremt det drejer sig om den eller de i artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede ydelser, divideres de beløb, som ikke udbetales ved en streng anvendelse af de i de berørte medlemsstaters lovgivning

fastsatte bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, med det antal ydelser, som skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde

- b) såfremt det drejer sig om den eller de ydelser, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 2, nedsættes, inddrages eller bortfalder ydelsen eller ydelserne i overensstemmelse med stk. 2.

4. Såfremt en medlemsstats lovgivning i de i stk. 1 og stk. 3, litra a), omhandlede tilfælde indeholder bestemmelser om, at andre ydelser og/eller andre indtægter samt alle andre bestanddele, ved anvendelse af bestemmelserne om bortfald, midlertidig inddragelse eller nedsættelse af ydelser, skal medregnes på grundlag af forholdet mellem de i artikel 46, stk. 2, litra b), omhandlede forsikringsperioder, finder den i ovennævnte stykker fastsatte division ikke anvendelse for denne medlemsstats vedkommende.

5. Samtlige ovennævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse, såfremt lovgivningen i en eller flere medlemsstater indeholder bestemmelser om, at der ikke kan erhverves ret til en ydelse, når der samtidig oppebæres en anden ydelse, som skal udbetales i henhold til en anden medlemsstats lovgivning eller andre indtægter.

Artikel 47 (11)

Supplerende regler om beregning af ydelser

1. For beregningen af det i artikel 46, stk. 2, omhandlede teoretiske beløb og proratabeløb gælder følgende regler:

- a) såfremt den samlede længde af de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i samtlige berørte medlemsstater forud for forsikringsbegivenhedens indtræden, overstiger den længste forsikringstid, der efter en af de pågældende staters lovgivning kræves tilbagelagt for opnåelse af en fuld ydelse, skal den kompetente institution i nævnte stat tage denne længste forsikringstid i betragtning i stedet for den samlede længde af de nævnte perioder. Denne beregningsmetode kan ikke medføre pligt for den pågældende institution til at udrede en højere ydelse end den fulde ydelse, der er hjemlet i den for denne institution gældende lovgivning. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på ydelser, hvis størrelse ikke afhænger af forsikringsperiodernes længde
- b) de nærmere regler for medregning af sammenfaldende perioder fastsættes i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning
- c) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en gennemsnitlig indtjening, et gennemsnitligt bidrag eller et gennemsnitligt tillæg eller efter det i forsikringsperioderne bestående forhold mellem den pågældendes bruttoindtjening og den gennemsnitlige bruttoindtjening for samtlige forsikrede med undta-

gelse af lærlinge, skal fastsætte disse gennemsnits- eller forholdstal udelukkende på grundlag af de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den nævnte stats lovgivning, eller af den bruttoindtjening, den pågældende har haft i disse perioder

- d) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af indtjening, bidrag eller tillæg, skal fastsætte de indtjeningsbeløb, bidrag eller tillæg, der skal lægges til grund, for så vidt angår forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i andre medlemsstater, på grundlag af gennemsnittet af de indtjeningsbeløb, bidrag eller tillæg, der er konstateret for de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning
- e) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal anse den indtjening eller det beløb, der skal lægges til grund, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder, for at være lig med den fikserede indtjening eller det fikserede beløb eller i givet fald med gennemsnittet af de fikserede indtjeningsstørrelser eller de fikserede beløb, som svarer til de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning
- f) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne for visse perioders vedkommende beregnes på grundlag af indtjeningens størrelse og for andre perioders vedkommende på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal lægge de efter reglerne i litra d) eller e) fastsatte indtjeningsstørrelser eller beløb, henholdsvis gennemsnittet af disse, til grund, for så vidt angår forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning; såfremt ydelserne, for så vidt angår samtlige perioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning, beregnes på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal institutionen anse den indtjening, der skal lægges til grund, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder, for at være lig med en fiktiv indtjening, svarende til nævnte fikserede indtjening eller fikserede beløb
- g) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en gennemsnitlig bidragsbasis, fastsætter denne gennemsnitsbasis udelukkende på grundlag af de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i den pågældende stat.

2. En medlemsstats lovregler om regulering af bestanddele af en ydelse, der er indgået i beregningen af ydelsen, finder i givet fald anvendelse på de bestanddele, der er taget i betragtning af den kompetente institution i denne stat efter stk. 1, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder.

3. Såfremt en medlemsstats lovgivning foreskriver, at der ved fastsættelsen af ydelsernes størrelse skal tages hensyn til også andre familiemedlemmer end børn, skal den kompetente institution i denne stat ligeledes tage hensyn til de af den pågældendes familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, som om de var bosat på den kompetente stats område.

4. Hvis det i henhold til den lovgivning, som den kompetente institution i en medlemsstat anvender, er nødvendigt, at der med henblik på beregning af ydelserne tages hensyn til en løn, når artikel 45, stk. 6, første og andet afsnit, er blevet anvendt, og hvis de eneste perioder, der i denne medlemsstat tages i betragtning med henblik på fastsættelse af pensionen, er perioder med fuldtidsledighed, for hvilke der er modtaget ydelser i medfør af artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, fastsætter den kompetente institution i denne medlemsstat pensionen på basis af den løn, som den har anvendt som referenceløn ved beregningen af de pågældende arbejdsløshedsydelse, og efter den for denne institution gældende lovgivning.

Artikel 48 (11)

Forsikrings- eller bopælsperioder på under ét år

1. Uanset artikel 46, stk. 2, er en medlemsstats institution ikke forpligtet til at tilkende ydelser på grundlag af perioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning, og som skal tages i betragtning ved forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt

- de nævnte perioder sammenlagt er på under ét år, og
- der ikke alene på grundlag af disse perioder består ret til ydelser i medfør af bestemmelserne i denne lovgivning.

2. Den kompetente institution i hver af de øvrige berørte medlemsstater skal medregne de i stk. 1 nævnte perioder ved anvendelsen af artikel 46, stk. 2, med undtagelse af litra b).

3. Såfremt anvendelsen af stk. 1 ville medføre, at samtlige institutioner i de pågældende stater blev fritaget for pligten til at udrede ydelser, skal ydelserne udredes alene efter lovgivningen i den stat, hvis betingelser den pågældende senest har opfyldt, som om samtlige forsikrings- og

bopælsperioder, der er tilbagelagt og medregnet efter artikel 45, stk. 1 til 4, havde været tilbagelagt efter den pågældende stats lovgivning.

Artikel 49 (11) (15)

Beregning af ydelser, når den pågældende ikke samtidig opfylder de foreskrevne lovmæssige betingelser i alle de medlemsstater, efter hvis lovgivning der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, eller når den pågældende udtrykkeligt har anmodet om, at fastsættelsen af ydelser ved alderdom stilles i bero

1. Såfremt den pågældende på et bestemt tidspunkt ikke opfylder de foreskrevne betingelser for at kunne få tilkendt ydelser efter samtlige de medlemsstaters lovgivning, som han har været omfattet af, i givet fald under iagttagelse af artikel 45 og/eller artikel 40, stk. 3, men alene opfylder de omhandlede betingelser i en eller flere af disse lovgivninger, gælder følgende regler:

- a) hver af de kompetente institutioner, der anvender en lovgivning, hvis betingelser er opfyldt, beregner ydelsens størrelse efter artikel 46
- b) dog således, at:
 - i) hvis den pågældende opfylder betingelserne i mindst to medlemsstaters lovgivning, uden at det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en lovgivning, hvis betingelser ikke er opfyldt, tages disse perioder ikke i betragtning ved anvendelse af artikel 46, stk. 2, medmindre medregning af disse perioder gør det muligt at fastsætte en større ydelse
 - ii) hvis den pågældende alene opfylder betingelserne i én medlemsstats lovgivning, uden at det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivninger, hvis betingelser ikke er opfyldt, beregnes ydelsens størrelse, jf. artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), alene efter bestemmelserne i den lovgivning, hvis betingelser er opfyldt, og alene under hensyntagen til de perioder, der er tilbagelagt efter denne lovgivning, medmindre medregning af de perioder, der er tilbagelagt efter de lovgivninger, hvis betingelser ikke er opfyldt, gør det muligt at fastsætte en større ydelse efter artikel 46, stk. 1, litra a), nr. ii).

Bestemmelserne i dette stykke finder tilsvarende anvendelse, når den pågældende udtrykkeligt har anmodet om, at fastsættelsen af ydelserne ved alderdom stilles i bero i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, andet punktum.

2. Den eller de ydelser, der i det i stk. 1 omhandlede tilfælde er tilkendt efter lovgivningen i en eller flere af de

berørte medlemsstater, skal i givet fald under iagttagelse af artikel 45 og på ny i givet fald stk. 1, automatisk omberegnes efter artikel 46, efterhånden som de foreskrevne betingelser i en eller flere af de øvrige medlemsstaters lovgivning, som den pågældende har været omfattet af, opfyldes. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse, når en person anmoder om fastsættelse af ydelser ved alderdom, som der er erhvervet ret til i medfør af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, når denne fastsættelse har været stillet i bero i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, andet punktum.

3. Når de i lovgivningen i en eller flere af de pågældende medlemsstater foreskrevne betingelser ikke længere er opfyldt, skal der, medmindre andet følger af artikel 40, stk. 2, automatisk foretages en omberegning efter stk. 1.

Artikel 50 (11)

Ydelse af tillæg, når summen af de ydelser, der skal udbetales efter lovgivningen i de enkelte medlemsstater, er lavere end det minimumsbeløb, der er fastsat i lovgivningen i den af disse stater, hvor modtageren er bosat

Der kan ikke i den stat, hvor en person, der modtager ydelser i medfør af dette kapitel, er bosat, og efter hvis lovgivning der tilkommer ham en ydelse, ydes ham et beløb, der er lavere end den minimumsydelse, der i den nævnte lovgivning er fastsat for en forsikrings- eller bopælsperiode, der svarer til samtlige perioder, der efter bestemmelserne i de foregående artikler er taget i betragtning ved ydelsens fastsættelse. Den kompetente institution i den pågældende stat skal i givet fald gennem hele det tidsrum, hvor han er bosat i denne stat, yde ham et tillæg, der svarer til forskellen mellem summen af de ydelser, der tilkommer ham i medfør af dette kapitel, og størrelsen af minimumsydelsen.

Artikel 51 (11)

Regulering og fornyet beregning af ydelser

1. Såfremt ydelserne i de pågældende medlemsstater ændres med en bestemt procentdel eller et bestemt beløb som følge af stigningen i leveomkostningerne, ændringer i lønniveauet eller andre forhold, som giver anledning til regulering, finder en sådan ændring direkte anvendelse på de ydelser, der er fastsat efter artikel 46, uden at der skal foretages fornyet beregning i henhold til nævnte artikel.

2. Derimod skal der, i tilfælde af ændring af reglerne for fastsættelse eller beregning af ydelser, foretages fornyet beregning efter artikel 46.

KAPITEL 4

ARBEJDSULYKKER OG ERHVERVSSYGDOMME

Afdeling 1

Ret til ydelser

Artikel 52

Bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat — Almindelige regler

En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, og som rammes af en arbejdsulykke eller pådrager sig en erhvervssygdom, har i den stat, hvor han er bosat, ret til følgende ydelser:

- naturalydelser, der for den kompetente institutions regning ydes af bopælsstedets institution efter den for denne institution gældende lovgivning, som om den pågældende var forsikret dér
- kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution i henhold til den for denne institution gældende lovgivning. Efter aftale mellem den kompetente institution og bopælsstedets institution kan disse ydelser dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

Artikel 53

Grønsearbejdere — Særregler

Grønsearbejdere kan også opnå ydelserne på den kompetente stats område. Disse ydelser udredes af den kompetente institution i henhold til lovgivningen i denne stat, som om den pågældende var bosat dér.

Artikel 54

Ophold i eller flytning til den kompetente stat

1. De i artikel 52 omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der opholder sig på den kompetente stats område, har ret til ydelser efter denne stats lovgivning, uanset om de allerede har modtaget ydelser forud for dette ophold. Denne bestemmelse gælder dog ikke for grønsearbejdere.

2. De i artikel 52 omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter til den kompetente stats område, har ret til ydelser efter denne stats lovgivning, uanset om de allerede har modtaget ydelser før flytningen.

Artikel 55

Ophold uden for den kompetente stat — Tilbagevenden eller flytning til en anden medlemsstat efter ulykkestilfældets eller erhvervssygdommens indtræden — Nødvendigheden af at rejse til en anden medlemsstat for at få den fornødne behandling

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der er ramt af en arbejdsulykke eller har pådraget sig en erhvervssygdom, og:

- a) som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, eller
- b) som efter at have opnået ret til ydelser fra den kompetente institution får tilladelse af denne institution til at vende tilbage til den medlemsstat, hvor han er bosat, eller til at flytte til en anden medlemsstats område, eller
- c) som af den kompetente institution får tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat for dér at få den behandling, som hans tilstand kræver

har ret til:

- i) naturalydelser, der for den kompetente institutions regning ydes af opholds- eller bopælsstedets institution efter den lovgivning, der gælder for denne institution, som om han var forsikret dér, dog således at det tidsrum, for hvilket disse ydelser kan udredes, afhænger af den kompetente stats lovgivning
- ii) kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og opholds- eller bopælsstedets institution kan disse ydelser dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

2. Den ifølge stk. 1, litra b), krævede tilladelse kan kun nægtes, såfremt det dokumenteres, at den pågældendes flytning må antages at kunne bringe hans helbredstilstand i fare eller vanskeliggøre en gennemførelse af lægebehandlingen.

Den ifølge stk. 1, litra c), krævede tilladelse kan ikke nægtes, når den fornødne behandling ikke kan ydes den pågældende på den medlemsstats område, hvor han er bosat.

Artikel 56

Ulykkestilfælde på vej til eller fra arbejdet

Et ulykkestilfælde indtruffet på vej til eller fra arbejdet i en anden medlemsstat end den kompetente stat anses for indtruffet på den kompetente stats område.

Artikel 57

Ydelser i anledning af en erhvervssygdom, når den pågældende har været udsat for samme risiko i flere medlemsstater

1. Når en person, der har pådraget sig en erhvervssygdom, har været beskæftiget ved et arbejde, der i kraft af sin art må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom, under lovgivningen i to eller flere medlemsstater, skal de ydelser, som den pågældende eller hans efterladte kan gøre krav på, alene tilkendes efter den stats lovgivning, hvis betingelser den pågældende senest har opfyldt, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 2 til 5.

2. Er tilkendelse af ydelser i anledning af en erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning betinget af, at den pågældende sygdom første gang er lægeligt konstateret på dens område, anses denne betingelse for opfyldt, når sygdommen første gang er konstateret på en anden medlemsstats område.

3. Er tilkendelse af ydelser for en erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning betinget af, at den pågældende sygdom er konstateret inden for et bestemt tidsrum efter ophøret af den seneste beskæftigelse, som antages at kunne forårsage en sådan sygdom, skal den kompetente institution i den pågældende stat ved undersøgelsen af, hvornår denne seneste beskæftigelse har fundet sted, i fornødent omfang tage hensyn til en under lovgivningen i enhver anden medlemsstat udøvet beskæftigelse af samme art, som om den havde været udøvet under den førstnævnte stats lovgivning.

4. Er tilkendelse af ydelser for en erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning betinget af, at en beskæftigelse, der må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom, har været udøvet i et tidsrum af en vis varighed, skal den kompetente institution i den pågældende medlemsstat i fornødent omfang medregne perioder, i hvilke en sådan beskæftigelse har været udøvet under lovgivningen i enhver anden medlemsstat, som om den havde været udøvet under den førstnævnte stats lovgivning.

5. I tilfælde af sclerogen pneumoconiose fordeles udgifterne ved kontantydelse, herunder renter, på de kompetente institutioner i de medlemsstater, hvor den pågældende har været beskæftiget ved et arbejde, der må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom. Denne fordeling sker efter forholdet mellem længden af de aldersforsikringsperioder eller de i artikel 45, stk. 1, omhandlede bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i hver af disse stater, og den samlede længde

af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i samtlige disse stater på tidspunktet for den første udbetaling af ydelser.

6. På forslag af Kommissionen træffer Rådet med enstemmighed afgørelse om, hvilke andre erhvervssygdomme bestemmelserne i stk. 5 skal udvides til at omfatte.

Artikel 58

Beregning af kontantydelse

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtjening, fastsætter denne gennemsnitsindtjening alene på grundlag af de konstaterede indtjeningsbeløb i de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en fikseret indtjening, skal alene basere beregningen på den fikserede indtjening, eller i givet fald på gennemsnittet af de fikserede indtjeningsbeløb, der svarer til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

3. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning størrelsen af kontantydelse afhænger af antallet af familiemedlemmer, skal ligeledes tage familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, i betragtning, som om de pågældende var bosat på den kompetente stats område.

Artikel 59

Udgifter ved den tilskadekomnes transport

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvis lovgivning indeholder bestemmelser om overtagelse af udgifterne ved den tilskadekomnes transport, enten til hans bopæl eller til et hospital, afholder sådanne transportudgifter til det tilsvarende sted i en anden medlemsstat, på hvis område den tilskadekomne er bosat, forudsat at institutionen i forvejen har givet sit samtykke til sådan transport under behørig hensyntagen til de grunde, der taler herfor. Et sådant samtykke er ikke påkrævet, hvor det drejer sig om grænsarbejdere.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvis lovgivning indeholder bestemmelser om overtagelse af udgifterne ved transport til begravelsessted i tilfælde af den tilskadekomnes død, afholder sådanne transportudgifter til det tilsvarende sted i en anden medlemsstat, på hvis område den tilskadekomne var bosat, da ulykkestilfældet indtraf, efter den for denne institution gældende lovgivning.

Afdeling 2

Forværring af en erhvervssygdom, for hvilken der er ydet erstatning

Artikel 60 (7) (11)

1. I tilfælde af forværring af en erhvervssygdom, for hvilken en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende har modtaget eller modtager erstatning efter en medlemsstats lovgivning, gælder følgende regler:

- a) såfremt den pågældende ikke efter den første udbetaling af ydelsen har haft sådan erhvervsmæssig beskæftigelse i en anden medlemsstat, der må antages at kunne forårsage eller forværre den pågældende sygdom, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte stat af afholde de med ydelserne forbundne udgifter, under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning
- b) såfremt den pågældende efter den første udbetaling af ydelsen har haft en sådan beskæftigelse i en anden medlemsstat, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat at afholde de med ydelserne forbundne udgifter uden hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning; den kompetente institution i den sidstnævnte medlemsstat yder den pågældende et tillæg, hvis størrelse svarer til forskellen mellem de ydelser, der efter den for denne institution gældende lovgivning tilkommer den pågældende efter den indtrådte forværring, og de ydelser, som ville have tilkommet ham, før forværringen indtrådte, hvis han havde pådraget sig den pågældende sygdom på et tidspunkt, hvor han var omfattet af denne medlemsstats lovgivning
- c) såfremt en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der har pådraget sig sclerogen pneumoconiose eller en sygdom, der er omfattet af en i medfør af artikel 57, stk. 6, truffet afgørelse, i det i litra b) omhandlede tilfælde ikke har ret til ydelser efter den sidstnævnte medlemsstats lovgivning, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat at udbetale ydelserne under hensyntagen til den indtrådte forværring efter den for denne institution gældende lovgivning. Den kompetente institution i den sidstnævnte medlemsstat skal dog afholde forskellen mellem de kontantydelse, herunder renter, der skal udbetales af den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat under hensyntagen til den indtrådte forværring, og de tilsvarende ydelser, der tilkom den pågældende, før forværring indtrådte
- d) en medlemsstats lovbestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, finder ikke anvendelse på en modtager af ydelser, der er fastsat af institutionerne i to medlemsstater i henhold til litra b).

2. I tilfælde af forværring af en erhvervssygdom, hvorpå artikel 57, stk. 5, har fundet anvendelse, gælder følgende regler:

- a) det påhviler den kompetente institution, der har tilkendt ydelserne efter bestemmelserne i artikel 57, stk. 1, at udbetale ydelserne under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning
- b) udgifterne ved kontantydelse, herunder renter, skal fortsat fordeles på de institutioner, som har deltaget i udgifterne ved de tidligere udbetalte ydelser, efter bestemmelserne i artikel 57, stk. 5; såfremt den pågældende på ny har været beskæftiget ved et arbejde, der må antages at kunne forårsage eller forværre den pågældende erhvervssygdom, enten under lovgivningen i en af de medlemsstater, hvor han allerede havde været beskæftiget ved et arbejde af samme art, eller under en anden medlemsstats lovgivning, skal institutionen i denne stat dog afholde forskellen mellem de ydelser, der tilkommer den pågældende under hensyn til den indtrådte forværring, og de ydelser, der tilkom ham, før forværringen indtrådte.

Afdeling 3

Forskellige bestemmelser

Artikel 61

Regler for anvendelsen af særbestemmelser i visse lovgivninger

1. Såfremt der i den medlemsstat, på hvis område den pågældende befinder sig, ikke findes nogen forsikring mod arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, eller såfremt der ikke under en bestående forsikringsordning er oprettet nogen institution, der udreder naturalydelser, skal disse ydelser udredes af den institution på opholds- eller bopælsstedet, som det påhviler at udrede naturalydelser i sygdomstilfælde.

2. Såfremt helt gratis naturalydelser efter den kompetente stats lovgivning er betinget af, at modtageren gør brug af en af arbejdsgiveren etableret lægetjeneste, skal de naturalydelser, der udredes i de i artikel 52 og artikel 55, stk. 1, omhandlede tilfælde, anses for udredet gennem en sådan lægetjeneste.

3. Såfremt den kompetente stats lovgivning omfatter en ordning vedrørende arbejdsgiverens forpligtelser, skal de naturalydelser, der udredes i de i artikel 52 og artikel 55, stk. 1, omhandlede tilfælde, anses for udredet på den kompetente institutions begæring.

4. Såfremt den kompetente stats ordning vedrørende erstatning for arbejdsulykker ikke har karakter af en tvungen forsikring, udredes naturalydelserne direkte af arbejdsgiveren eller af det forsikringsorgan, der træder i hans sted.

5. Såfremt tidligere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter en medlemsstats lovgivning udtrykkeligt eller stiltiende skal tages i betragtning ved fastsættelse af invaliditetsgraden, af retten til ydelser eller af disses størrelse, skal den kompetente institution i den pågældende stat ligeledes tage arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, der tidligere er indtruffet eller konstateret under lovgivningen i en anden medlemsstat, i betragtning, som om de var indtruffet eller konstateret under den for denne institution gældende lovgivning.

6. Såfremt senere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter en medlemsstats lovgivning udtrykkeligt eller stiltiende skal tages i betragtning ved fastsættelse af invaliditetsgraden, af retten til ydelser eller af disses størrelse, skal den kompetente institution i den pågældende stat ligeledes tage arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, der senere er indtruffet eller konstateret under lovgivningen i en anden medlemsstat, i betragtning, som om de var indtruffet eller konstateret under den for denne institution gældende lovgivning, på betingelse af:

- 1) at der ikke for den tidligere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykker eller erhvervssygdom er tilkendt erstatning i henhold til den for institutionen gældende lovgivning, og
- 2) at der for den senere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykke eller erhvervssygdom, uanset bestemmelserne i stk. 5, ikke tilkendes erstatning i henhold til den i den anden medlemsstat gældende lovgivning, under hvis bestemmelser ulykken eller sygdommen er indtrådt eller konstateret.

Artikel 62

Bestemmelserne om, hvilken ordning der skal finde anvendelse i tilfælde, hvor der er flere ordninger i bopæls- eller opholdslandet — Tidsbegrænsning af ydelser

1. Såfremt lovgivningen i opholds- eller bopælslandet omfatter flere forsikringsordninger, er det ordningen for arbejdere i stålindustrien, der skal finde anvendelse på de i artikel 52 eller artikel 55, stk. 1, omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende. Såfremt den nævnte lovgivning omfatter en særordning for personer beskæftiget i miner eller dermed ligestillede virksomheder, finder denne ordning dog anvendelse på nævnte kategori af beskæftigede, når den institution på opholds- eller bopælsstedet, som de pågældende retter henvendelse til, er kompetent med hensyn til administrationen af denne ordning.

2. Såfremt retten til at modtage ydelser efter en medlemsstats lovgivning er tidsbegrænset, kan den institution, for hvilken denne lovgivning gælder, medregne det tidsrum, i hvilket institutionen i en anden medlemsstat allerede har udredet ydelserne.

Afdeling 4

Refusion mellem institutionerne

Artikel 63

1. Det påhviler den kompetente institution at refundere udgifterne ved naturalydelser, der er ydet for dens regning i medfør af artikel 52 og artikel 55, stk. 1.

2. De i stk. 1 omhandlede refusioner fastsættes og gennemføres efter de regler, der er fastsat i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning, mod dokumentation for de faktiske udgifter.

3. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre refusionsregler eller give afkald på enhver refusion mellem de under disse hørende institutioner.

KAPITEL 5

YDELSER VED DØDSFALD

Artikel 64

Sammenlægning af forsikrings- eller bopælsperioder

Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser ved dødsfald er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

Artikel 65

Ret til ydelser, når dødsfaldet indtræffer — eller modtageren er bosat — i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. Når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, en pensionist eller rentemodtager, en pensions- eller renteansøger eller et af hans familiemedlemmer afgår ved døden i en anden medlemsstat end den kompetente stat, anses dødsfaldet for indtruffet på sidstnævnte stats område.

2. Det påhviler den kompetente institution at tilkende ydelser ved dødsfald efter den for denne institution gældende lovgivning, selv om modtageren er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ligeledes anvendelse i tilfælde, hvor dødsfaldet skyldes en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom.

Artikel 66

Udbetaling af ydelser i tilfælde, hvor en afdød pensionist eller rentemodtager havde været bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den institution, som det påhvilede at afholde udgifterne til naturalydelser, er beliggende

I tilfælde, hvor en person, der modtager pension eller rente efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, afgår ved døden på et tidspunkt, da han er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den institution, som det i medfør af artikel 28 påhvilede at afholde udgifterne til naturalydelser til den pågældende, er beliggende, skal de ydelser ved dødsfald, hvortil der er erhvervet ret efter den for denne institution gældende lovgivning, udbetales af den nævnte institution og for dennes regning, som om pensionisten (rentemodtageren) på det tidspunkt, da han afgik ved døden, var bosat på den medlemsstats område, hvor nævnte institution er beliggende.

Bestemmelserne i det foregående afsnit finder tilsvarende anvendelse på en pensionists eller rentemodtagers familiedlemmer.

KAPITEL 6

ARBEJDSLØSHED

Afdeling 1

Fælles bestemmelser

Artikel 67

Sammenlægning af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt som arbejdstager efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning, dog forudsat at beskæftigelsesperioderne ville

være blevet anset for forsikringsperioder, hvis de havde været tilbagelagt efter denne lovgivning.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt beskæftigelsesperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt som arbejdstager efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om beskæftigelsesperioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

3. Bortset fra de i artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), omhandlede tilfælde, er anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2 betinget af, at den pågældende senest har tilbagelagt:

- forsikringsperioder, i det i stk. 1 omhandlede tilfælde
- beskæftigelsesperioder, i det i stk. 2 omhandlede tilfælde

efter den lovgivning, i henhold til hvilken ydelserne begæres.

4. Når det tidsrum, for hvilket ydelserne tilkendes, er afhængigt af længden af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, finder bestemmelserne i stk. 1 eller stk. 2 anvendelse, alt efter omstændighederne.

Artikel 68

Beregning af ydelserne

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvor lovgivningen bestemmer, at ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af den tidligere løn, skal som grundlag for beregningen kun benytte den løn, som den pågældende har modtaget under sin seneste beskæftigelse på denne stats område. Hvis den pågældendes seneste beskæftigelse på denne stats område ikke har været i mindst fire uger, beregnes ydelserne dog på grundlag af den løn, der på den arbejdsløses bopæls- eller opholdssted sædvanligt ydes for en beskæftigelse, der svarer til eller kan sammenlignes med den, han senest har udført på en anden medlemsstats område.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelsernes størrelse afhænger af antallet af familiemedlemmer, skal også tage familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, i betragtning, som om de pågældende var bosat på den kompetente stats område. Dette gælder dog ikke, såfremt en anden person i familiemedlemmernes bopælsland har ret til ydelser ved arbejdsløshed, for så vidt familiemedlemmerne tages i betragtning ved disse ydelseres beregning.

Afdeling 2

Arbejdsløse, der rejser til en anden medlemsstat end den kompetente stat

Artikel 69

Betingelser og grænser for bevarelse af ret til ydelser

1. En helt arbejdsløs arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der opfylder de i en medlemsstats lovgivning foreskrevne betingelser for ret til ydelser, og som rejser til en eller flere andre medlemsstater for at søge beskæftigelse dér, bevarer sin ret til disse ydelser under følgende betingelser og inden for følgende grænser:

- a) han skal før sin afrejse have været tilmeldt som arbejdssøgende og have stået til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat i mindst fire uger, efter at han blev arbejdsløs. Det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution kan dog give samtykke til, at han rejser inden udløbet af denne frist
- b) han skal tilmelde sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i hver af de medlemsstater, han rejser til, og underkaste sig den dér bestående kontrol; denne betingelse anses for opfyldt for tidsrummet forud for tilmeldingen, såfremt denne sker inden syv dage efter det tidspunkt, da den pågældende er ophørt med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, han har forladt; i undtagelsestilfælde kan det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænge denne frist
- c) retten til ydelser bevares i et tidsrum af højst tre måneder, regnet fra det tidspunkt, da den pågældende er ophørt med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, han har forladt, dog således at det samlede tidsrum, for hvilket der tilkendes ydelser, ikke kan overstige det tidsrum, for hvilket den pågældende har ret til ydelser i medfør af den nævnte stats lovgivning; hvor det drejer sig om en sæsonarbejder, er dette tidsrum yderligere begrænset til den resterende del af den sæson, for hvilken han er ansat.

2. Såfremt den pågældende vender tilbage til den kompetente stat inden udløbet af den periode, i hvilken han efter bestemmelserne i stk. 1, litra c), har ret til ydelser, er han fortsat berettiget til ydelser efter denne stats lovgivning; såfremt han ikke vender tilbage til den kompetente stat inden udløbet af nævnte periode, mister han enhver ret til ydelser efter denne stats lovgivning; i undtagelsestilfælde kan det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænge denne frist.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan kun gøres gældende én gang mellem to beskæftigelsesperioder.

4. Hvis den kompetente stat er Belgien, generhverver en arbejdsløs, som vender tilbage dertil efter udløbet af den i stk. 1, litra c), fastsatte frist af tre måneder, først retten til ydelser fra dette land, efter at han har været beskæftiget dér i mindst tre måneder.

Artikel 70

Udbetaling af ydelser samt refusioner

1. I de i artikel 69, stk. 1, omhandlede tilfælde udbetales ydelserne af institutionen i hver af de stater, hvor den arbejdsløse søger beskæftigelse.

Det påhviler den kompetente institution i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet under sin seneste beskæftigelse, at refundere disse ydelser.

2. De i stk. 1 omhandlede refusioner fastsættes og gennemføres efter de regler, der er fastsat i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning, enten mod dokumentation for de faktiske udgifter eller på grundlag af fikserede beløb.

3. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre refusions- eller betalingsregler eller give afkald på enhver refusion mellem de under disse hørende institutioner.

Afdeling 3

Arbejdsløse, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

Artikel 71

1. Arbejdsløse arbejdstagere, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, modtager ydelser efter følgende regler:

- a) i) grænsearbejdere, der er delvis eller periodisk arbejdsløse i den virksomhed, hvor de er beskæftiget, modtager ydelser efter lovgivningen i den kompetente stat, som om de var bosat på denne stats område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution
- ii) grænsearbejdere, der er helt arbejdsløse, modtager ydelser efter lovgivningen i den medlems-

stat, på hvis område de er bosat, som om de under deres seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning; disse ydelser udbetales af bopælsstedets institution for denne institutions regning

- b) i) andre arbejdstagere end grænsearbejdere, der er delvis, periodisk eller helt arbejdsløse, og som fortsat står til rådighed for deres arbejdsgiver eller for arbejdsformidlingen på den kompetente stats område, modtager ydelser efter lovgivningen i denne stat, som om de var bosat på dens område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution
- ii) andre arbejdstagere end grænsearbejdere, der er helt arbejdsløse, og som stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, eller som vender tilbage til denne stats område, modtager ydelser efter denne stats lovgivning, som om de senest havde været beskæftiget dér; disse ydelser udbetales af bopælsstedets institution for denne institutions regning; hvis den pågældende arbejdstager allerede har fået tilkendt ydelser for den kompetente institutions regning i den medlemsstat, af hvis lovgivning han senest har været omfattet, skal han dog modtage ydelser i overensstemmelse med reglerne i artikel 69; udbetaling af ydelser efter lovgivningen i den stat, hvor den arbejdsløse er bosat, stilles i bero i det tidsrum, hvor han i medfør af artikel 69 kan gøre krav på ydelser efter den lovgivning, hvoraf han senest har været omfattet.

2. Så længe en arbejdsløs har ret til ydelser i medfør af stk. 1, litra a), nr. i), eller litra b), nr. i), kan han ikke gøre krav på ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.

KAPITEL 7 (8)

FAMILIEYDELSER

Artikel 72 (8)

Sammenlægning af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed

Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsaktivitet, medregner i fornødent omfang forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, eller perioder med selvstændig erhvervs-

virksomhed, der er tilbagelagt i enhver anden medlemsstat, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

Artikel 72a (9) (14)

Fuldtidsarbejdsløse

En fuldtidsarbejdsløs, som er omfattet af artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, modtager for de af sine familiemedlemmer, som er bosiddende i samme medlemsstat som han, familieydelser i henhold til bestemmelserne i denne stats lovgivning, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 72. Disse ydelser udredes af institutionen på bopælsstedet og for denne institutions regning.

Hvis der i den lovgivning, som denne institution anvender, er fastsat bestemmelser om opkrævning af bidrag fra arbejdsløse til dækning af familieydelser, har institutionen ret til at opkræve disse bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i den lovgivning, der gælder for institutionen.

Artikel 73 (8)

Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, hvis familiemedlemmer er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af en medlemsstats lovgivning, har for de af sine familiemedlemmer, der er bosiddende på en anden medlemsstats område, ret til familieydelser efter lovgivningen i førstnævnte stat, som om de pågældende var bosiddende på dennes område, jf. dog bestemmelserne i bilag VI.

Artikel 74 (8)

Arbejdsløse, hvis familiemedlemmer er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

En arbejdsløs arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der modtager ydelser ved arbejdsløshed efter lovgivningen i en medlemsstat, har for de af sine familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, ret til familieydelser efter lovgivningen i den førstnævnte stat, som om de pågældende var bosiddende på dennes område, jf. dog bestemmelserne i bilag VI.

Artikel 75 (8)

Udbetaling af ydelser

1. I de i artikel 73 omhandlede tilfælde udbetales familieydelserne af den kompetente institution i den stat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er omfattet, og i de i artikel 74 omhandlede tilfælde af den kompetente institution i den stat, efter hvis lovgivning den arbejdsløse eller den selv-

stændige erhvervsdrivende modtager ydelser ved arbejdsløshed. Ydelserne udbetales efter de bestemmelser, der gælder for disse institutioner, hvad enten den fysiske eller juridiske person, til hvem ydelserne skal udbetales, er bosiddende, opholder sig eller har sit hjemsted på den kompetente stats område eller på en anden medlemsstats område.

2. Såfremt den person, til hvem familieydelserne skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution dog efter anmodning og gennem institutionen på familiemedlemmernes bopælssted eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i familiemedlemmernes bopælsstat, udbetale disse ydelser med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne.

3. To eller flere medlemsstater kan i overensstemmelse med artikel 8 aftale, at den kompetente institution, enten direkte eller gennem institutionen på familiemedlemmernes bopælssted, skal udbetale de familieydelser, der er ret til efter lovgivningen i disse stater eller i en af disse stater, til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne.

Artikel 76 (8)

Prioritetsregler i tilfælde af samtidig ret til familieydelser i medfør af lovgivningen i den kompetente stat og i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne er bosat

1. Når der i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat, kan udbetales familieydelser, stilles retten til familieydelser, der i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat i samme periode kan udbetales til det samme familiemedlem som følge af udøvelse af erhvervsvirksomhed, i påkommende tilfælde i overensstemmelse med artikel 73 eller 74, i bero i et omfang svarende til det beløb, der er fastsat i lovgivningen i førstnævnte medlemsstat.

2. Når der ikke er indgivet ansøgning om ydelser i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat, kan den kompetente institution i den anden medlemsstat anvende bestemmelserne i stk. 1, som om der var blevet tilkendt ydelser i førstnævnte medlemsstat.

KAPITEL 8

YDELSER TIL BØRN, DER FORSØRGES AF PENSIONISTER ELLER RENTEMODTAGERE, SAMT TIL BØRN, DER HAR MISTET BEGGE FORÆLDRE ELLER EN AF DEM

Artikel 77

Børn, der forsørges af pensionister eller rentemodtagere

1. Ved udtrykket »ydelser« forstår i denne artikel børnetilskud til personer, der modtager pension eller rente i

anledning af alderdom, invaliditet, arbejdsulykke eller erhvervssygdom, samt de til sådanne pensioner eller renter ydede børnetillæg, med undtagelse af tillæg, der ydes i henhold til forsikringen mod arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

2. Ydelserne skal udredes efter følgende regler, uanset i hvilken medlemsstat pensionisten (rentemodtageren) eller børnene er bosat:

- a) en person, der kun har ret til pension eller rente efter lovgivningen i én medlemsstat, modtager ydelserne efter lovgivningen i den medlemsstat, som er kompetent med hensyn til pensionen eller renten
- b) en person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i flere medlemsstater, modtager ydelserne
 - i) efter lovgivningen i den af disse stater, på hvis område han er bosat, såfremt han dér har opnået ret til en af de i stk. 1 nævnte ydelser i medfør af denne stats lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 79, stk. 1, litra a), eller
 - ii) i andre tilfælde efter den af disse medlemsstaters lovgivning, hvoraf den pågældende har været omfattet længst, såfremt han har erhvervet ret til en af de i stk. 1 nævnte ydelser efter den nævnte lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 79, stk. 1, litra a); såfremt den pågældende ikke har erhvervet nogen ret efter denne lovgivning, undersøges det, om betingelserne for erhvervelse af ret efter lovgivningen i de øvrige berørte medlemsstater er til stede, idet de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter disse medlemsstaters lovgivning, lægges til grund i rækkefølge efter aftagende længde.

Artikel 78

Børn, der har mistet begge forældre eller en af dem

1. Ved udtrykket »ydelser« forstår i denne artikel børnetilskud og i givet fald supplerende eller særlige tilskud til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, samt pensioner eller renter til sådanne børn, med undtagelse af renter, der ydes de nævnte børn i henhold til forsikringen mod arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

2. Ydelser til sådanne børn skal udredes efter følgende regler, uanset i hvilken medlemsstat barnet eller den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger det, er bosat:

- a) for så vidt angår et barn af en afdød arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som kun har været omfattet af lovgivningen i én medlemsstat, efter denne stats lovgivning
- b) for så vidt angår et barn af en afdød arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som har været omfattet af lovgivningen i flere medlemsstater:
 - i) efter lovgivningen i den af disse stater, på hvis område barnet er bosat, såfremt der dér er erhvervet ret til en af de i stk. 1 nævnte ydelser i medfør af denne stats lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 79, stk. 1, litra a), eller
 - ii) i andre tilfælde efter den af disse medlemsstaters lovgivning, hvoraf den afdøde har været omfattet længst, såfremt der er erhvervet ret til en af de i stk. 1 nævnte ydelser i medfør af den nævnte lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 79, stk. 1, litra a); såfremt der ikke er erhvervet nogen ret efter denne lovgivning, undersøges det, om betingelserne for erhvervelse af ret efter lovgivningen i de øvrige berørte medlemsstater er til stede, idet de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter disse medlemsstaters lovgivning, lægges til grund i rækkefølge efter aftagende længde.

Den medlemsstats lovgivning, hvorefter de i artikel 77 omhandlede ydelser til børn af en pensionist eller en rentemodtager skal udredes, finder dog fortsat anvendelse efter den pågældende pensionists eller rentemodtagers død, for så vidt angår udredelse af ydelser til hans efterladte børn.

Artikel 79 (7)

Fælles bestemmelser om ydelser til børn, der forsørges af pensionister eller rentemodtagere, samt til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem

1. Ydelserne efter artikel 77 og 78 skal udredes efter den på grundlag af reglerne i de nævnte artikler bestemte lovgivning af den institution, som det påhviler at anvende nævnte lovgivning, og for denne institutions regning, som om pensionisten (rentemodtageren) eller den afdøde kun havde været omfattet af lovgivningen i den kompetente stat.

Herved skal dog følgende iagttages:

- a) såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter denne lovgivning er afhængig af længden af forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioderne eller af perioderne med selvstændig virksomhed, fastsættes denne længde i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 45 eller 72, alt efter omstændighederne
- b) såfremt ydelsernes størrelse efter denne lovgivning beregnes på grundlag af pensionens størrelse eller

beror på forsikringsperiodernes længde, skal de teoretiske beløb, der er fastsat efter bestemmelserne i artikel 46, stk. 2, lægges til grund ved beregningen af de omhandlede ydelsers størrelse.

2. Hvor anvendelsen af den i artikel 77, stk. 2, litra b), nr. ii), og artikel 78, stk. 2, litra b), nr. ii), fastsatte regel ville bevirke, at flere medlemsstater bliver kompetente som følge af, at perioderne er af samme længde, udredes ydelserne efter artikel 77, respektive artikel 78, efter den

af disse medlemsstaters lovgivning, hvoraf pensionisten, rentemodtageren eller afdøde senest har været omfattet.

3. Ret til ydelser i medfør af enten national lovgivning alene eller bestemmelserne i stk. 2 og i artikel 77 og 78 stilles i bero, såfremt der i kraft af erhvervsudøvelse kan kræves udbetalt familieydelse eller børnetilskud for de pågældende børn efter en medlemsstats lovgivning. I så fald betragtes de pågældende som en selvstændig erhvervsdrivendes familiemedlemmer.

AFSNIT IV

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSSTAGERES SOCIALE SIKRING

Artikel 80

Sammensætning og virksomhed

1. Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstagere Sociale Sikring, i det følgende benævnt »den administrative kommission«, der er oprettet under Kommissionen, består af en regeringsrepræsentant for hver af medlemsstaterne, eventuelt bistået af tekniske rådgivere. En repræsentant for Kommissionen deltager i den administrative kommissions møder, med status som rådgiver.

2. Den administrative kommission modtager teknisk bistand af Det Internationale Arbejdsbureau inden for rammerne af de overenskomster, der herom er afsluttet mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Internationale Arbejdsorganisation.

3. Vedtægterne for den administrative kommission fastsættes af dens medlemmer ved overenskomst mellem disse. Beslutninger vedrørende de i artikel 81, litra a), omhandlede fortolkningsspørgsmål kan kun træffes med enstemmighed. De trufne beslutninger skal i fornødent omfang offentliggøres.

4. Den administrative kommissions sekretariatsforretninger varetages af Kommissionen.

Artikel 81

Den administrative kommissions opgaver

Den administrative kommission har følgende opgaver:

a) at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med

bestemmelserne i denne forordning og senere forordninger eller med enhver overenskomst eller ordning, der træffes inden for rammerne af disse forordninger, uden at dette berører de pågældende myndigheds, institutioners eller enkeltpersoners ret til at benytte sig af de procedurer og domstole, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, i denne forordning eller i traktaten

b) efter anmodning af de kompetente myndigheder, institutioner og domstole i medlemsstaterne at foretage oversættelse af dokumentet, der vedrører anvendelsen af denne forordning, især oversættelse af begæringen indgivet af personer, der kan være omfattet af bestemmelserne i denne forordning

c) at fremme og udvikle samarbejdet mellem medlemsstaterne på den sociale sikrings område med særligt henblik på sundhedsmæssige og sociale foranstaltninger af fælles interesse

d) af fremme og udvikle samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på, under hensyntagen til den tekniske udvikling på det administrative område, at opnå en hurtigere forretningsgang ved fastsættelsen af ydelser efter bestemmelserne i denne forordning, især ydelser ved invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner)

e) at indsamle det materiale, der skal lægges til grund for den regnskabsmæssige opgørelse af de udgifter, der påhviler medlemsstaternes institutioner efter bestemmelserne i denne forordning og foretage den årlige regnskabsopgørelse mellem de nævnte institutioner

f) at udøve enhver anden funktion, der i medfør af denne forordning og senere forordninger eller enhver

overenskomst eller ordning, der måtte blive truffet inden for rammerne af disse forordninger, henhører under dens kompetence

- g) at fremsætte forslag for Kommissionen med henblik på udarbejdelse af fremtidige forordninger samt med henblik på ændring af denne forordning og senere forordninger.

AFSNIT V

DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR VANDRENDE ARBEJDS- TAGERES SOCIALE SIKRING

Artikel 82 (B)

Oprettelse, sammensætning og virksomhed

1. Der nedsættes et Rådgivende Udvalg for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring, i det følgende benævnt »det rådgivende udvalg«, bestående af 90 ordinære medlemmer, der fordeler sig således for hver af medlemsstaterne:

- a) to regeringsrepræsentanter, hvoraf mindst én skal være medlem af den administrative kommission
- b) to repræsentanter for arbejdstagerorganisationerne
- c) to repræsentanter for arbejdsgiverorganisationerne.

For hver af de nævnte kategorier udnævnes der for hver medlemsstat en suppleant.

2. Det rådgivende udvalgs, ordinære medlemmer og suppleanter udnævnes af Rådet, der, for så vidt angår arbejdstager- og arbejdsgiverrepræsentanterne, skal søge at opnå en sammensætning af udvalget, der sikrer en rimelig repræsentation for de forskellige interesseområder.

Fortegnelsen over ordinære medlemmer og suppleanter bekendtgøres af Rådet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. De ordinære medlemmers og suppleanternes funktionstid er to år. Genudnævnelse kan finde sted. Ved udløbet af deres funktionstid fortsætter medlemmerne og suppleanterne i deres hverv, indtil deres efterfølgere er udpeget, eller genudnævnelse har fundet sted.

4. En repræsentant for Kommissionen fungerer som formand for det rådgivende udvalg. Formanden deltager ikke i afstemningen.

5. Det rådgivende udvalg træder sammen mindst én gang om året. Det indkaldes af formanden, enten på

dennes eget initiativ eller efter skriftlig begæring rettet til formanden af mindst en tredjedel af medlemmerne.

Sådan begæring skal indeholde konkrete forslag til dagsordenen.

6. Det rådgivende udvalg kan på forslag af formanden undtagelsesvis beslutte at indhente udtalelser fra enkeltpersoner eller repræsentanter for organer, der har betydelig erfaring på den sociale sikrings område. Udvalget kan endvidere, på samme vilkår som den administrative kommission, gøre brug af teknisk bistand fra Det Internationale Arbejdsbureau inden for rammerne af de mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Internationale Arbejdsorganisation afsluttede overenskomster.

7. Det rådgivende udvalgs udtalelser og forslag skal begrundes. De vedtages med absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer.

Udvalget fastsætter ved flertalsbeslutning sin forretningsorden, som skal godkendes af Rådet efter indhentet udtalelse fra Kommissionen.

8. De rådgivende udvalgs sekretariatsforretninger varetages af Kommissionen.

Artikel 83

Det rådgivende udvalgs opgaver

Det rådgivende udvalg kan på begæring af Kommissionen, af den administrative kommission eller på eget initiativ:

- a) undersøge generelle eller principielle spørgsmål og problemer, som opstår ved anvendelsen af de forordninger, der er vedtaget inden for rammerne af traktatens artikel 51
- b) afgive udtalelser til den administrative kommission om de pågældende spørgsmål samt fremsætte forslag med henblik på en eventuel revision af forordningerne.

AFSNIT VI

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

*Artikel 84 (7)***Samarbejde mellem de kompetente myndigheder**

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal underrette hinanden om:

- a) de foranstaltninger, de har truffet med henblik på anvendelsen af denne forordning
- b) sådanne ændringer i deres lovgivning, som må antages at berøre anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaternes myndigheder og institutioner skal med henblik på anvendelsen af denne forordning yde hinanden bistand, som om det drejede sig om anvendelsen af deres egen lovgivning. Den gensidige administrative bistand ydes i princippet vederlagsfrit af de nævnte myndigheder og institutioner. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan dog aftale, at visse udgifter skal være genstand for refusion.

3. Medlemsstaternes myndigheder og institutioner kan med henblik på anvendelsen af denne forordning forhandle direkte med hinanden samt med de pågældende personer eller deres repræsentanter.

4. En medlemsstats myndigheder, institutioner og domstole kan ikke afvise begæringer eller andre dokumenter, der forelægges dem, med den begrundelse, at de er affattet på en anden medlemsstats officielle sprog. De kan i givet fald gøre brug af bestemmelserne i artikel 81, litra b).

- 5. a) Når myndighederne eller institutionerne i en medlemsstat i henhold til denne forordning eller den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning meddeler personlige data til myndighederne eller institutionerne i en anden medlemsstat, er denne meddelelse omfattet af lovbestemmelserne om databeskyttelse i den medlemsstat, som fremsender dem.

Enhver senere meddelelse samt dataenes lagring, ændring og sletning er omfattet af bestemmelserne i lovgivningen om databeskyttelse i den medlemsstat, som modtager dem.

- b) Anvendelsen af personlige data til andre formål end social sikring kan kun ske med den pågældende persons samtykke eller i overensstemmelse med de andre garantier, der er fastsat i den nationale lovgivning.

*Artikel 85***Fritagelse for eller nedsættelse af afgifter eller gebyrer —
Fritagelse for legalisering**

1. Enhver i en medlemsstats lovgivning fastsat fritagelse for eller nedsættelse af afgifter, stempel-, rets- eller registreringsgebyrer for akter eller dokumenter, der kan

kræves fremlagt i henhold til den pågældende stats lovgivning, skal udstrækkes til også at omfatte tilsvarende akter og dokumenter, der kan kræves fremlagt i henhold til en anden medlemsstats lovgivning eller i henhold til denne forordning.

2. Attester, dokumenter og akter af enhver art, der kan kræves fremlagt i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, er fritaget for legalisering af diplomatiske eller konsulære myndigheder.

*Artikel 86***Begæringer, erklæringer, klage eller appel indgivet til en myndighed, institution eller domstol i en anden medlemsstat end den kompetente stat**

1. Begæringer, erklæringer, klager eller appel, der i medfør af en medlemsstats lovgivning skal være indgivet til en myndighed, en institution eller en domstol i den pågældende stat inden en bestemt frist, skal anses for rettidigt indgivet, såfremt de inden for samme frist er indgivet til en tilsvarende myndighed, institution eller domstol i en anden medlemsstat. I så fald skal den myndighed, institution eller domstol, der har modtaget nævnte begæringer, erklæringer, klage eller appel, straks oversende dem, enten direkte eller gennem de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, til den kompetente myndighed, institution eller domstol i den førstnævnte stat. Datoen for indgivelse af disse begæringer, erklæringer, klage eller appel til en myndighed, institution eller domstol i den sidstnævnte stat skal anses for at være datoen for deres indgivelse til den kompetente myndighed, institution eller domstol, der skal behandle den.

2. Såfremt en person, der efter en medlemsstats lovgivning er berettiget dertil, indgiver en ansøgning om familielydelser i en medlemsstat, som ikke har forrang som den kompetente stat, anses den dato, hvor denne første ansøgning er blevet indgivet, som datoen for dens indgivelse til den kompetente myndighed, institution eller domstol, forudsat at en ny ansøgning indgives i den medlemsstat, som har forrang som den kompetente stat, af en person, som er berettiget hertil i overensstemmelse med denne stats lovgivning. Sidstnævnte ansøgning skal indgives senest ét år efter, at der er givet meddelelse om afslag på den første ansøgning eller om ophør af betaling af ydelsen i førstnævnte medlemsstat.

*Artikel 87***Lægeundersøgelser**

1. De i en medlemsstats lovgivning foreskrevne lægeundersøgelser kan på den kompetente institutions begæring

foretages på en anden medlemsstats område af institutionen på det sted, hvor modtageren af ydelsen har ophold eller bopæl, på de vilkår, der er fastsat i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning, eller, såfremt denne ikke indeholder forskrifter herom, på de vilkår, der er aftalt mellem de kompetente myndigheder i de pågældende medlemslande.

2. Lægeundersøgelser, der foretages på de i stk. 1 fastsatte vilkår, anses for foretaget på den kompetente stats område.

Artikel 88

Overførsler fra en medlemsstat til en anden af de i henhold til denne forordning skyldige beløb

Pengeoverførsler, der foretages i henhold til denne forordning, skal i givet fald ske i overensstemmelse med de aftaler herom, der på tidspunktet for overførslen er gældende mellem de pågældende medlemsstater. Hvor der ikke består sådanne aftaler mellem to medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i disse stater eller de myndigheder, hvorunder internationale betalinger henhører, aftale de fornødne foranstaltninger til gennemførelse af sådanne overførsler.

Artikel 89

Særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivning

Særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivning er anført i bilag VI.

Artikel 90 (8)

.....

Artikel 91

Bidrag, som påhviler arbejdsgivere eller virksomheder, hvis bopæl henholdsvis hjemsted ikke ligger i den kompetente stat

Der kan ikke pålægges en arbejdsgiver højere bidrag som følge af, at han er bosat, eller hans virksomhed har sit hjemsted, i en anden medlemsstat end den kompetente stat.

Artikel 92

Inddrivelse af bidrag

1. Skyldige bidrag til en medlemsstats institution kan inddrives på en anden medlemsstats område efter den administrative procedure og med de garantier og fortrinsheder, som gælder for inddrivelse af skyldige bidrag til en tilsvarende institution i den sidstnævnte stat.

2. Nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 skal om fornødent fastlægges i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning eller ved aftaler mellem medlemsstaterne. Sådanne regler vil ligeledes kunne omfatte fremgangsmåden ved tvangsmæssig inddrivelse.

Artikel 93

Forpligtede institutioners krav over for en erstatningspligtig tredjemand

1. Såfremt en person modtager ydelser efter en medlemsstats lovgivning for en skade, der skyldes en begivenhed indtruffet på en anden medlemsstats område, gælder følgende regler for den forpligtede institutions eventuelle krav over for en erstatningspligtig tredjemand:

- når den forpligtede institution efter den for denne gældende lovgivning er indtrådt i de krav, som modtageren har over for tredjemand, skal enhver medlemsstat anerkende denne indtræden
- når den forpligtede institution har et selvstændigt krav over for tredjemand, skal enhver medlemsstat anerkende dette krav.

2. Såfremt en person modtager ydelser i medfør af en medlemsstats lovgivning for en skade, der skyldes en begivenhed indtruffet på en anden medlemsstats område, gælder de regler i den nævnte lovgivning, som bestemmer, i hvilke tilfælde arbejdsgivere eller de af dem beskæftigede arbejdstagere er fritaget for civilretligt ansvar, i forhold til den pågældende person eller til den kompetente institution.

Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på den forpligtede institutions eventuelle krav over for en arbejdsgiver eller de af denne beskæftigede arbejdstagere, i tilfælde hvor det ikke kan udelukkes, at de pågældende er erstatningspligtige.

3. Når to eller flere medlemsstater eller de kompetente myndigheder i disse stater i henhold til artikel 36, stk. 3, og/eller artikel 63, stk. 3, har indgået aftale om afkald på refusion mellem de under deres kompetence henhørende institutioner, gælder følgende om eventuelle krav over for en ansvarlig tredjemand:

- såfremt institutionen i opholds- eller bopælsmedlemsstaten tilkender en person ydelser for en skade, der er indtrådt på den pågældende stats område, kan denne institution i henhold til den for institutionen gældende lovgivning indtræde i krav eller gøre et selvstændigt krav gældende over for en erstatningspligtig tredjemand

- b) ved anvendelsen af litra a)
- i) betragtes ydelsesmodtageren som tilknyttet institutionen på opholds- eller bopælsstedet, og
- ii) denne institution anses for at være den institution, som det påhviler at udrede ydelsen
- c) bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder fortsat anvendelse på ydelser, der ikke er omfattet af den i dette stykke nævnte aftale om afkald på refusion.

AFSNIT VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 94 (7) (8) (11) (12)

Overgangsbestemmelser for arbejdstagere

1. Denne forordning begrundes ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for den 1. oktober 1972 eller for datoen for dens anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf.

2. Enhver forsikringsperiode samt — i givet fald — enhver beskæftigelses- eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for den 1. oktober 1972 eller forud for datoen for denne forordnings anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf, skal tages i betragtning ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.

3. Rettigheder kan erhverves i medfør af denne forordning, selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet før den 1. oktober 1972 eller før forordningen kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf, jf. dog bestemmelsen i stk. 1.

4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke har været fastsat, eller hvis udbetaling har været stillet i bero, skal efter den pågældendes anmodning fastsættes eller udbetales på ny fra den 1. oktober 1972 eller fra datoen for forordningens anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.

5. De rettigheder, der tilkommer personer, som før den 1. oktober 1972 eller før denne forordning kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf har fået tillagt en pension eller rente, kan efter den pågældendes anmodning tages op til revision under hensyntagen til denne forordnings bestemmelser. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på de øvrige i artikel 78 omhandlede ydelser.

6. Såfremt den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden udløbet af to år efter den 1. oktober 1972 eller efter, at denne forordning kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat, erhverves rettigheder i medfør af denne forordning med virkning fra dette tidspunkt, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

Tilsvarende gælder for anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden for en frist på to år den 1. juni 1992.

7. Såfremt den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af to år efter den 1. oktober 1972, efter at forordningen kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat, erhverves de rettigheder, som ikke er bortfaldet eller forældet, fra tidspunktet for anmodningens fremsættelse, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

Tilsvarende gælder for anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af en frist på to år den 1. juni 1992.

8. I tilfælde af sclerogen pneumoconiose finder bestemmelsen i artikel 57, stk. 5, anvendelse på kontantydelser ved erhvervssygdom, når udgifterne herved, på grund af manglende aftale mellem de pågældende institutioner, ikke har kunnet fordeles på disse inden den 1. oktober 1972.

9. De børnetilskud, der udbetales til arbejdstagere beskæftiget i Frankrig eller til arbejdsløse arbejdstagere, som får udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til fransk lovgivning for de familiemedlemmer, der er bosiddende i en anden medlemsstat den 15. november 1989, udbetales fortsat til den sats, inden for de grænser

og efter de regler, som er gældende på dette tidspunkt, så længe beløbet overstiger det ydelsesbeløb, som kan kræves udbetalt efter den 16. november 1989, og så længe de pågældende er omfattet af fransk lovgivning. Der ses herved bort fra afbrydelser på under en måned samt perioder, for hvilke der modtages ydelser i anledning af sygdom eller arbejdsløshed.

Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke, herunder navnlig fordelingen af den finansielle byrde, fastsættes efter fælles aftale af de berørte stater eller af deres kompetente myndigheder efter udtalelse fra den administrative kommission.

10. De rettigheder, der tilkommer personer, hvis pension er blevet fastsat før ikrafttrædelsen af artikel 45, stk. 6, kan efter anmodning fastsættes på ny på grundlag af bestemmelserne i artikel 45, stk. 6.

Artikel 95 (6)(12)

Overgangsbestemmelser for selvstændige erhvervsdrivende

1. Denne forordning giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for den 1. juli 1982 eller forud for datoen for dens anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf.

2. Enhver forsikringsperiode samt i givet fald enhver beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig virksomhed eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for den 1. juli 1982 eller forud for datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.

3. Med forbehold af stk. 1 kan rettigheder tilkendes i medfør af denne forordning, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet før den 1. juli 1982 eller før datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf.

4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke har været fastsat, eller har været suspenderet, skal på den pågældendes begæring fastsættes eller udredes på ny fra den 1. juli 1982 eller fra datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.

5. Rettigheder, der tilkommer personer, som har fået tillagt pension eller rente før den 1. juli 1982 eller før datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf, kan på begæring tages op til revision under hensyntagen til

bestemmelserne i denne forordning. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på de øvrige ydelser, der er omhandlet i artikel 78.

6. Såfremt den i stk. 4 eller 5 omhandlede begæring indgives inden for en frist på to år efter den 1. juli 1982 eller på to år efter datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område, erhverves rettigheder i medfør af denne forordning med virkning fra nævnte dato, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

Tilsvarende gælder ved anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden for en frist på to år fra den 1. juni 1992.

7. Såfremt den i stk. 4 eller 5 omhandlede begæring indgives efter udløbet af fristen på to år efter den 1. juli 1982 eller på to år efter datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område, erhverves de rettigheder, der ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for begæringens indgivelse, med forbehold af mere gunstige bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.

Tilsvarende gælder for anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af en frist på to år den 1. juni 1992.

Artikel 95a (11)

Overgangsbestemmelser for anvendelse af forordning (EØF) nr. 1248/92 ⁽¹⁾

1. Forordning (EØF) nr. 1248/92 giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for 1. juni 1992.

2. Enhver forsikrings- eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for 1. juni 1992, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter bestemmelserne i forordning nr. (EØF) 1248/92.

3. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 kan rettigheder tilkendes i medfør af forordning (EØF) nr. 1248/92, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtrådt før den 1. juni 1992.

4. Rettigheder, der tilkommer personer, som har fået tillagt pension før den 1. juni 1992, kan på begæring tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1248/92.

⁽¹⁾ EFT nr. L 136 af 19. 5. 1992, s. 7.

5. Såfremt den i stk. 4 omhandlede begæring indgives inden for en frist på to år efter 1. juni 1992, erhverves rettigheder i medfør af forordning (EØF) nr. 1248/92 med virkning fra nævnte dato, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

6. Såfremt den i stk. 4 omhandlede begæring indgives efter udløbet af fristen på to år efter 1. juni 1992, erhverves de rettigheder, der ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for begæringens indgivelse, med forbehold af gunstigere bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.

Artikel 95b (14)

Overgangsbestemmelser for anvendelse af forordning (EØF) nr. 1247/92 ⁽¹⁾

1. Forordning (EØF) nr. 1247/92 giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for 1. juni 1992.

2. De bopæls- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed, der er tilbagelagt på en medlemsstats område forud for den 1. juni 1992, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1247/92.

3. Med forbehold af stk. 1 kan rettigheder tilkendes i medfør af forordning (EØF) nr. 1247/92, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtrådt før den 1. juni 1992.

4. Enhver særlig ikke-bidragsspligtig ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet ikke er blevet fastsat, eller som har været stillet i bero, skal efter ansøgning fra den pågældende udbetales eller genindføres med virkning fra den 1. juni 1992, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.

5. De rettigheder, der tilkommer personer, som før den 1. juni 1992 har fået tilkendt en pension, kan efter ansøgning fra den pågældende tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1247/92.

6. Indgives den ansøgning, der er omhandlet i stk. 4 eller stk. 5, inden udløbet af to år efter den 1. juni 1992, erhverves rettighederne i medfør af forordning (EØF) nr. 1247/92 med virkning fra dette tidspunkt, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for den pågældende.

7. Indgives den ansøgning, der er omhandlet i stk. 4 eller stk. 5, efter udløbet af to år efter den 1. juni 1992, erhverves de rettigheder, som ikke er bortfaldet eller forældet, fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen,

medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

8. Anvendelsen af artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1247/92 kan ikke medføre, at ydelser, som før den 1. juni 1992 var blevet tilkendt af medlemsstaternes kompetente institutioner i henhold til afsnit III i forordning (EØF) nr. 1408/71, og som er omfattet af sidstnævnte forordnings artikel 10, bortfalder.

9. Anvendelsen af artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1247/92 kan ikke medføre afslag på ansøgning om en særlig ikke-bidragsspligtig ydelse, der tilkendes som et pensionstillæg, når den pågældende opfyldte betingelserne for tilkendelse af den nævnte ydelse før den 1. juni 1992, selv om han var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, forudsat at ansøgningen indgives inden for fem år efter den 1. juni 1992.

10. Uanset stk. 1 skal enhver særlig ikke-bidragsspligtig ydelse, som tilkendes som et pensionstillæg, og som på grund af den pågældendes bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat ikke har været fastsat, eller hvis udbetaling har været stillet i bero, efter den pågældendes anmodning fastsættes eller udbetales på ny fra den 1. juni 1992, i førstnævnte tilfælde med virkning fra den dato, hvor ydelsen skulle have været fastsat, og i sidstnævnte tilfælde med virkning fra den dato, hvor ydelsen blev stillet i bero.

11. Når de særlige ikke-bidragsspligtige ydelser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2a, i forordning (EØF) nr. 1408/71, for samme periode og for én og samme person kan udredes i henhold til artikel 10a i samme forordning af den kompetente institution i den medlemsstat, hvor den pågældende er bosat, og i henhold til nærværende artikels stk. 1-10 af den kompetente institution i en anden medlemsstat, kan den pågældende sammenlagt kun få udbetalt det højeste ydelsesbeløb, som han har ret til i henhold til en af de berørte lovgivninger.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 11, særlig for så vidt angår anvendelse af bestemmelserne i en eller flere medlemsstats lovgivning om nedsættelse, suspension eller bortfald af de ydelser, der er omhandlet i samme stykke, og for så vidt angår tildeling af forskelsbeløb, fastlægges ved afgørelse truffet af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstagere Sociale Sikring og, efter omstændighederne, efter fælles aftale af de berørte medlemsstater eller deres kompetente myndigheder.

Artikel 96

Aftaler om refusion mellem institutionerne

Aftaler, der i medfør af artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, er indgået inden den 1. juli 1982,

⁽¹⁾ EFT nr. L 136 af 19. 5. 1992, s. 1.

finder tilsvarende anvendelse på personer, som denne forordning også kommer til at omfatte med virkning fra den nævnte dato, medmindre en af de medlemsstater, der er parter i disse aftaler, rejser indsigelse herimod.

En sådan indsigelse får kun virkning, hvis den kompetente myndighed i denne medlemsstat giver den kompetente myndighed i den eller de andre medlemsstater meddelelse herom inden den 1. oktober 1983. En genpart af denne meddelelse fremsendes til den administrative kommission.

Artikel 97

Meddelelser om visse bestemmelser

1. De i artikel 1, litra j), artikel 5 og artikel 8, stk. 2, omhandlede meddelelser stiles til formanden for Rådet. I

disse meddelelser skal anføres datoen for de pågældende loves og ordningers ikrafttræden og, hvor det drejer sig om de i artikel 1, litra j), omhandlede meddelelser, tillige det tidspunkt, hvorfra denne forordning finder anvendelse på de ordninger, der er anført i medlemsstaternes erklæringer.

2. De i henhold til bestemmelserne i stk. 1 modtagne meddelelser skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 98

Gennemførelsesforordning

De nærmere regler for denne forordnings gennemførelse fastsættes i en senere forordning.

BILAG I (A) (B) (8) (9) (13) (14) (15)

FORORDNINGENS PERSONKREDS

I. Arbejdstagere og/eller selvstændige erhvervsdrivende (Forordningens artikel 1, litra a), nr. ii) og iii))

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

1. Som arbejdstager anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der, som beskæftiget i en arbejdsgivers tjeneste,
 - a) for tiden før den 1. september 1977 er omfattet af lovgivningen om arbejdsulykker og erhvervssygdomme
 - b) for tiden efter den 1. september 1977 er omfattet af lovgivningen om arbejdsmarkedets tillægspension (ATP).
2. Som selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der i medfør af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel har ret til disse ydelser på grundlag af anden erhvervsindtægt end lønindtægt.

C. TYSKLAND

Såfremt en tysk institution er kompetent institution for tilkendelse af familieydelse i overensstemmelse med forordningens afsnit III, kapitel 7, anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii):

- a) som arbejdstager, enhver person, der er tvungent forsikret mod arbejdsløshed, eller som i forbindelse med denne forsikring modtager kontantydelse fra sygeforsikringen eller dertil svarende ydelser
- b) som selvstændig erhvervsdrivende, enhver person, der udøver selvstændig virksomhed, og som skal:
 - lade sig forsikre eller yde bidrag til aldersdomsforsikring under en ordning for selvstændige erhvervsdrivende eller
 - lade sig forsikre under den tvungne pensionsforsikring.

D. SPANIEN

Intet.

E. FRANKRIG

Hvis den kompetente institution, der skal udbetale familieydelse i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 7, i forordningen, er en fransk institution:

1. betragtes som arbejdstager i henhold til artikel 1, litra a), nr. ii), i forordningen, enhver person, der obligatorisk er tilsluttet den sociale sikringsordning i overensstemmelse med artikel L 311-2 i Code de la Sécurité Sociale (lov om social sikring), og som opfylder de minimumsbetingelser for erhvervsudøvelse og aflønning, der er fastsat i artikel L 313-1 i Code de la Sécurité Sociale for at kunne få udbetalt kontantydelse fra syge- og moderskabs- og invalideforsikringen, eller den person, der modtager de omhandlede kontantydelse
2. betragtes som selvstændig erhvervsdrivende i henhold til artikel 1, litra a), nr. ii), i forordningen, enhver person, der udøver selvstændig virksomhed, og som skal tegne forsikring og betale bidrag til aldersdomspension i henhold til en ordning for selvstændige erhvervsdrivende.

F. GRÆKENLAND

1. Som arbejdstagere anses i henhold til artikel 1, litra a), nr. iii), i forordningen, personer forsikret inden for rammerne af OGA-ordningen, der udelukkende udfører lønarbejde, eller som er eller har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, og som derfor er eller har været arbejdstager i henhold til artikel 1, litra a), i forordningen.
2. Med henblik på ydelse af børnetilskud efter den nationale ordning betragtes som arbejdstagere i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), de personer, der er omhandlet i artikel 1, litra a), nr. i) og iii), i forordningen.

G. IRLAND

1. Som arbejdstager anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der er forsikret i medfør af en tvungen eller frivillig ordning i overensstemmelse med bestemmelserne i afdeling 5 og 37 i kodificeret lov af 1981 om social tryghed og sociale ydelser (Social Welfare (Consolidation) Act 1981).

2. Som selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der er forsikret i henhold til en tvungen eller frivillig ordning i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17A i kodificeret lov om social tryghed og sociale ydelser (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981).

H. ITALIEN

Intet.

I. LUXEMBOURG

Intet.

J. NEDERLANDENE

Som selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der har en beskæftigelse eller et erhverv, hvor der ikke foreligger en arbejdskontrakt.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Intet.

M. FINLAND

Enhver person, der er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i henhold til lovgivningen om erhvervspensionsordninger, betragtes som henholdsvis arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i forordningens artikel 1, litra a), nr. ii).

N. SVERIGE

Enhver person, der er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i henhold til lovgivningen om arbejdsskadeforsikring, betragtes som henholdsvis arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i forordningens artikel 1, litra a), nr. ii).

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der betragtes som arbejder (employed earner) eller selvstændig erhvervsdrivende (self-employed earner) i medfør af lovgivningen i Storbritannien eller Nordirland, samt enhver person, for hvem der svares bidrag i dennes egenskab af arbejdstager (employed earner) eller selvstændig erhvervsdrivende (self-employed earner) i medfør af lovgivningen i Gibraltar.

II. Familiemedlemmer (Forordningens artikel 1, litra f), andet punktum)

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

Ved afgørelse af, om der er ret til naturoidelser ved sygdom eller moderskab i henhold til forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31, betyder udtrykket »famiiedmem«:

- 1) en ægtefælle til en arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller en anden person, som er berettiget til ydelser ifølge forordningen, forudsat at ægtefællen ikke er selvstændigt berettiget til ydelser efter forordningen, eller
- 2) et barn under 18 år, som står under forældremyndighed af en person, der er berettiget til ydelser efter forordningen.

C. TYSKLAND

Intet.

D. SPANIEN

Intet.

E. FRANKRIG

Udtrykket »famieliemedlem« betegner enhver person, der er nævnt i artikel L 512-3 i Code de la Sécurité Sociale.

F. GRÆKENLAND

Intet.

G. IRLAND

Ved afgørelse af, om der er ret til natu­rallydelser ved sygdom og moderskab i henhold til forordningen, betyder udtrykket »famieliemedlem« enhver person, over for hvem arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende anses for at have forsørgerpligt i medfør af lovene om sundhedsvæsen af 1947-1970 (Health Acts 1947-1970).

H. ITALIEN

Intet.

I. LUXEMBOURG

Intet.

J. NEDERLANDENE

Intet.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Intet.

M. FINLAND

Med henblik på fastlæggelse af retten til natu­rallydelser i medfør af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 1, betyder udtrykket »famieliemedlem« en ægtefælle eller et barn som defineret i loven om sygeforsikring.

N. SVERIGE

Med henblik på fastlæggelse af retten til natu­rallydelser i medfør af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 1, betyder udtrykket »famieliemedlem« en ægtefælle eller et barn på under 18 år.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Ved afgørelse af, om der er ret til natu­rallydelser, betyder udtrykket »famieliemedlem«:

1. I forbindelse med lovgivningen i Storbritannien og Nordirland:

1) en ægtefælle, forudsat at

- a) denne person, hvad enten det drejer sig om en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende eller en anden person, som har ret til ydelser i henhold til forordningen
 - i) bor sammen med ægtefællen, eller
 - ii) bidrager til dennes underholdog at
- b) ægtefællen ikke
 - i) har nogen indtægt som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller ydelsesberettiget i henhold til forordningen, eller
 - ii) oppebærer en social sikringsydelse eller en pension på grundlag af ægtefællens egen forsikring

2) en person, der har forsørgerpligt over for et barn, forudsat at

- a) arbejdstageren, den selvstændige erhvervsdrivende eller en anden person, som har ret til ydelser i henhold til forordningen
 - i) bor sammen med den pågældende som mand og kone, eller
 - ii) bidrager til den pågældendes underholdog at

- b) den pågældende ikke
 - i) har nogen indtægt som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller ydelsesberettiget i henhold til forordningen, eller
 - ii) oppebærer en social sikringsydelse eller en pension på grundlag af den pågældendes egen forsikring
 - 3) et barn, for hvem personen, arbejdstageren, den selvstændige erhvervsdrivende eller en anden person, som har ret til ydelser i henhold til forordningen, får eller kunne få udbetalt børnetilskud.
2. I forbindelse med lovgivningen i Gibraltar:
- enhver person, over for hvem der består forsørgerpligt i medfør af anordning af 1973 (Group Practice Scheme Ordinance, 1973).
-

BILAG II (A) (B) (8) (10) (15)

(Forordningens artikel 1, litra j) og u))

I. Særordninger for selvstændige erhvervsdrivende, der i henhold til artikel 1, litra j), fjerde underafsnit, ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.

A. BELGIEN

Ingen.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Forsikrings- og pensionsinstitutionerne (Versicherungs- und Versorgungswerke) for læger, tandlæger, dyrlæger, apotekere, advokater, patentassessorer (Patentanwälte), notarer, revisorer (Wirtschaftsprüfer), rådgivere og repræsentanter i skattesager (Steuerbevollmächtigte), lodser (Seelotsen) og arkitekter, der er oprettet i henhold til delstatslovgivningen, samt andre forsikrings- og pensionsinstitutioner, navnlig hjælpe-kasser (Fürsorgeeinrichtungen), og den udvidede honorarfordeling (erweiterte Honorarverteilung).

D. SPANIEN

1. Frivillige pensionsordninger, som supplerer eller er knyttet til ordningerne for social sikring, administreret af institutioner under den almindelige lov om social sikring af 6. december 1941 og dens regulativ af 26. maj 1943:
 - a) For så vidt angår ydelser, som supplerer eller er knyttet til ydelser under den sociale sikring.
 - b) For så vidt angår gensidige forsikringsselskaber, som ikke i henhold til nr. 7 i sjette overgangsbestemmelse til den almindelige lov om social sikring af 30. maj 1974 er integreret i ordningen for social sikring og som derfor ikke erstatter institutionerne under den tvungne ordning for social sikring.
2. Pensionsordning og/eller ordning med karakter af social forsorg eller velgørenhed, administreret af institutioner, der ikke er omfattet af den almindelige lov om social sikring eller loven af 6. december 1941.

E. FRANKRIG

1. Selvstændige erhvervsdrivende, der ikke er beskæftiget inden for landbruget:
 - a) De supplerende aldersforsikringsordninger og ordningerne for forsikring ved invaliditet og dødsfald for selvstændige erhvervsdrivende, der er omhandlet i artikel L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 og L 683-1 i lov om social sikring (Code de la sécurité sociale).
 - b) De tillægsydelser, der er omhandlet i artikel 9 i lov nr. 66.509 af 12. juli 1966.
2. Selvstændige erhvervsdrivende, der er beskæftiget inden for landbruget:

De forsikringer, der er fastsat i artikel 1049 og 1234.19 i lov om landdistrikter (Code rural), henholdsvis ved sygdom, moderskab og alderdom og ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme, for selvstændige erhvervsdrivende, der er beskæftiget inden for landbruget.

F. GRÆKENLAND

Ingen.

G. IRLAND

Ingen.

H. ITALIEN

Ingen.

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

Ingen.

K. ØSTRIG

Forsikrings- og pensionsinstitutionerne (Versicherungs- und Versorgungswerke), navnlig hjælpe-kasser (Fürsorgeeinrichtungen), og den udvidede honorarfordeling (erweiterte Honorarverteilung) for læger, dyrlæger, advokater og civilingeniører (Ziviltechniker).

L. PORTUGAL

Ingen.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

II. Særlige ydelser i anledning af fødsel eller adoption, der i henhold til artikel 1, litra u), nr. 1, ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde

A. BELGIEN

- a) Fødselstilskud.
- b) Adoptionsydelse (prime d'adoption).

B. DANMARK

Intet.

C. TYSKLAND

Intet.

D. SPANIEN

Intet.

E. FRANKRIG

- a) Småbørnsydelse, der udbetales, indtil barnet er tre måneder gammelt.
- b) Adoptionsydelse (allocation d'adoption).

F. GRÆKENLAND

Intet.

G. IRLAND

Intet.

H. ITALIEN

Intet.

I. LUXEMBOURG

- a) Svangerskabsydelse.
- b) Moderskabsydelse.

J. NEDERLANDENE

Intet.

K. ØSTRIG

Den almindelige del af ydelsen i forbindelse med fødsel.

L. PORTUGAL

Ingen.

M. FINLAND

Moderskabspakken eller moderskabsydelse i form af et engangsbeløb i medfør af lov om moderskabsydelse.

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Intet.

III. Særlige ikke-bidragsspligtige ydelser i henhold til artikel 4, stk. 2b, som ikke henhører under forordningens anvendelsesområde

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

Intet.

C. TYSKLAND

- a) Ydelser, der med hjemmel i delstaternes lovgivning tilkendes handicappede, herunder navnlig blinde.
- b) Den sociale tillægsydelse i henhold til lov af 28. juni 1990 om nivellering af pensioner.

D. SPANIEN

Intet.

E. FRANKRIG

Intet.

F. GRÆKENLAND

Intet.

G. IRLAND

Intet.

H. ITALIEN

Intet.

I. LUXEMBOURG

Intet.

J. NEDERLANDENE

Intet.

K. ØSTRIG

Ydelser, der med hjemmel i delstaternes lovgivning tilkendes handicappede og andre personer med plejebehov.

L. PORTUGAL

Intet.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Intet.

BILAG IIa (B) (10) (12) (13) (14) (15)

SÆRLIGE IKKE-BIDRAGSPLIGTIGE YDELSER

(Forordningens artikel 10a)

A. BELGIEN

- a) Ydelser til handicappede (lov af 27. februar 1987).
- b) Garanteret mindsteindtægt for ældre (lov af 1. april 1969).
- c) Garanterede familieydelser (lov af 20. juli 1971).

B. DANMARK

- a) Den faste revalideringsydelse, der udbetales i henhold til bistandsloven som hjælp til forsørgere af personer under revalidering.
- b) Boligstøtte til pensionister (lov om individuel boligstøtte, lovbekendtgørelse nr. 725 af 4. august 1994, som ændret ved lov nr. 204 af 29. marts 1995).

C. TYSKLAND

Intet.

D. SPANIEN

- a) Ydelser i medfør af lov om social indpasning af handicappede (lov nr. 13/82 af 7. april 1982).
- b) Kontante bistandsydelser til ældre og til uarbejdsdygtige invalider (kongeligt dekret nr. 2620/81 af 24 juli 1981).
- c) Invalidepension, folkepension og børnetilskud i ikke-bidragspligtig form som fastsat i artikel 132, stk. 1, artikel 136a, 137a, 138a, 154a, 155a, 156a, 167, artikel 168, stk. 2, artikel 169 og 170 i den almindelige lov om social sikring, som ændret ved lov 26/90 af 20. december 1990 om fastsættelse af ikke-bidragspligtige ydelser inden for den sociale sikring.

E. FRANKRIG

- a) Supplerende tilskud fra Den Nationale Solidaritetsfond (lov af 30. juni 1956).
- b) Tilskud til voksne handicappede (lov af 30. juni 1975).
- c) Særligt tilskud (lov af 10. juli 1952).

F. GRÆKENLAND

- a) Særlige ydelser til ældre (lov 1296/82).
- b) Børnetilskud til ikke-erhvervsaktive mødre, hvis mænd er indkaldt til militærtjeneste (lov 1483/84, artikel 23, stk. 1).
- c) Børnetilskud til ikke-erhvervsaktive kvinder, hvis mænd er fængslet (lov 1483/84, artikel 23, stk. 2).
- d) Ydelse til personer, der lider af medført hæmolytisk anæmi (lovdekret 321/69) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 222/oik.2204).
- e) Ydelse til døvstumme (undtagelseslov 421/37) (fælles ministeriel anordning G4b/F. 422/oik.2205).
- f) Ydelse til alvorligt handicappede (lovdekret 162/73) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 225/oik.161).
- g) Ydelse til spasmofile (lovdekret 162/72) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 224/oik.2207).
- h) Ydelse til alvorligt mentalt retarderede (lovdekret 162/73) (fælles ministeriel anordning G4b/423/oik.2208).
- i) Ydelse til blinde (lov 958/79) (fælles ministeriel anordning G4b/F. 421/oik.2209).

G. IRLAND

- a) Arbejdsløshedsunderstøttelse (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981, tredje del, kapitel 2).

- b) (Ikke-bidragsspligtig) alderspension og pension til blinde (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981, tredje del, kapitel 3).
- c) (Ikke-bidragsspligtig) enke- og børnepension (Social Welfare (Consolidation) Act af 1981, tredje del, kapitel 4).
- d) Tillæg til enlige forældre (Social Welfare Act af 1990, tredje del).
- e) Pasningstilskud (Social Welfare Act af 1990, fjerde del).
- f) Tillæg til familieindkomst (Social Welfare Act af 1984, tredje del).
- g) Invalidespension (Health Act af 1970, artikel 69).
- h) Befordringstilskud (Health Act af 1970, artikel 61).
- i) Understøttelse til personer, der lider af smitsomme sygdomme (Health Act af 1947, artikel 5 og artikel 44, stk. 5).
- j) Tilskud til hjemmepleje (Health Act af 1970, artikel 61).
- k) Understøttelse til blinde (Blind Persons Act af 1920, kapitel 49).
- l) Tilskud til revalidering af handicappede (Health Act af 1970, artikel 68, 69 og 72).

H. ITALIEN

- a) Socialpension til ubemidlede statsborgere (lov nr. 153 af 30. april 1969).
- b) Pensioner, ydelser og godtgørelser til civilt handicappede og invalider (lov nr. 118 af 30. marts 1974, nr. 18 af 11. februar 1980 og nr. 508 af 23. november 1988).
- c) Pensioner og godtgørelser til døvstumme (lov nr. 381 af 26. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988).
- d) Pensioner og godtgørelser til blinde (lov nr. 382 af 27. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988).
- e) Tillæg til minimumspensionen (lov nr. 218 af 4. april 1952, nr. 638 af 11. november 1983 og nr. 407 af 29. december 1990).
- f) Tillæg til invalideydelser (lov nr. 222 af 12. juni 1984).
- g) Månedlige ydelser med henblik på vedvarende personlig bistand til pensionister, der er erhvervsudygtige (lov nr. 222 af 12. juni 1984).

I. LUXEMBOURG

- a) Særydelse til svært handicappede (lov af 16. april 1979).
- b) Moderskabsydelse (lov af 30. april 1980).

J. NEDERLANDENE

Intet.

K. ØSTRIG

- a) Kompenserende tillægsydelse (forbundslov af 9. september 1955 om almindelig socialforsikring — ASVG, forbundslov af 11. oktober 1978 om socialforsikring for personer beskæftiget i handelssektoren — GSVG og forbundslov af 11. oktober 1978 om socialsikring for landbruget — BSVG).
- b) Plejeydelse (Pflegegeld) under forbundsplejeydelsesloven (Bundespflegegeldgesetz) bortset fra plejeydelse tilkendt af ulykkesforsikringsinstitutioner, når handicappet skyldes en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom.

L. PORTUGAL

- a) Ikke-bidragsspligtige børnetilskud (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- b) Præmie til diegivende mødre (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- c) Supplerende ydelse til handicappede børn og unge (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- d) Tilskud til elever i specialskoler (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- e) Ikke-bidragsspligtig børnepension (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- f) Ikke-bidragsspligtig invalidespension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980).

- g) Ikke-bidragsspligtig alderspension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980).
- h) Pensionstillæg til svært invalide personer (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980).
- i) Ikke-bidragsspligtig enkepension (forordning nr. 52/81 af 11. november 1981).

M. FINLAND

- a) Børneforsorgsydelse (Lov om børneforsorgsydelse, 444/69).
- b) Ydelse til handicappede (Lov om ydelse til handicappede, 124/88).
- c) Boligyldelse til pensionister (Lov om boligydelse til pensionister, 591/78).
- d) Grundydelse ved arbejdsløshed (Lov nr. 602/84 om ydelser ved arbejdsløshed) i tilfælde hvor en person ikke opfylder betingelserne for indtægtsbestemt arbejdsløshedsydelse.

N. SVERIGE

- a) Kommunalt boligtilskud til grundpensionerne (Lov 1962: 392, genoptrykt 1976: 1014).
- b) Ydelser til handicappede bortset fra ydelser til pensionister (Lov 1962: 381, genoptrykt 1982: 120).
- c) Plejetilskud til handicappede børn (Lov 1962: 381, genoptrykt 1982: 120).

O. DET FORENEDE KONGERIGE

- a)
 - b) Plejetillæg (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 37, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 37).
 - c) Familietillæg (lov om social sikring af 25. juli 1986, afdeling 20 til 22, og forordning om social sikring (Nordirland) af 5. november 1986, artikel 21 til 23).
 - d) Bistandsydelse (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 35, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 35).
 - e) Indkomststøtte (lov om social sikring af 25. juli 1986, artikel 20 til 23, og forordning om social sikring (Nordirland) af 5. november 1986, artikel 21 til 24).
 - f) Invalidpension (lov om invalidpension og arbejdsydelse til handicappede af 27. juni 1991, artikel 1 og forordning om invalidpension og arbejdsydelse til handicappede (Nordirland) af 24. juli 1991, artikel 3).
 - g) Arbejdsydelse til handicappede (lov om invalidpension og arbejdsydelse til handicappede af 27. juni 1991, artikel 6 og forordning om invalidpension og arbejdsydelse til handicappede (Nordirland) af 24. juli 1991, artikel 8).
 - h) Indkomstbaseret støtte til arbejdssøgende (Jobseekers Act 1995, 28. juni 1995, sektion I, 2), d), ii), og 3, og Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995, 18. oktober 1995, artikel 3, 2), d), ii), og 5).
-

BILAG III (A) (B) (6) (7) (12) (14) (15)

BESTEMMELSER I OVERENSKOMSTER OM SOCIAL SIKRING, DER FORBLIVER I KRAFT UANSET FORORDNINGENS ARTIKEL 6 — BESTEMMELSER I OVERENSKOMSTER OM SOCIAL SIKRING, DER IKKE FINDER ANVENDELSE PÅ ALLE AF FORORDNINGEN OMFATTEDE PERSONER

(Forordningens artikel 7, stk. 2, litra c), og artikel 3, stk. 3)

Almindelige bemærkninger

1. I det omfang, de i dette bilag nævnte bestemmelser indeholder henvisning til andre overenskomstbestemmelser, erstattes disse henvisninger af henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i forordningen, for så vidt selve de pågældende overenskomstbestemmelser ikke er anført i dette bilag.
2. Opsigelsesbestemmelsen i en overenskomst om social sikring, hvoraf visse bestemmelser er anført i dette bilag, opretholdes, for så vidt angår de nævnte bestemmelser.

A. Bestemmelser i overenskomster om social sikring, der forbliver i kraft uanset forordningens artikel 6 (Forordningens artikel 7, stk. 2, litra c))**1. BELGIEN-DANMARK**

Ingen overenskomst.

2. BELGIEN-TYSKLAND

- a) Artikel 3 og 4 i slutprotokollen af 7. december 1957 til den almindelige overenskomst af samme dato i den udformning, hvor den findes i tillægsprotokollen af 10. november 1960.
- b) Tillægsprotokol nr. 3 af 7. december 1957 til den almindelige overenskomst af samme dato i den udformning, hvori den findes i tillægsprotokollen af 10. november 1960 (udbetaling af pensioner og renter for tiden forud for overenskomstens ikrafttræden).

3. BELGIEN-SPANIEN

Ingen.

4. BELGIEN-FRANKRIG

- a) Artikel 13, 16 og 23 i tillægsoverenskomst af 17. januar 1948 til den almindelige overenskomst af samme dato (arbejdere i miner og lignende virksomheder).
- b) Brevveksling af 27. februar 1953 (anvendelse af artikel 4, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 17. januar 1948).
- c) Brevveksling af 29. juli 1953 vedrørende tilskud til ældre arbejdstagere.

5. BELGIEN-GRÆKENLAND

Artikel 15, stk. 2, artikel 35, stk. 2, og artikel 37 i den almindelige overenskomst af 1. april 1958.

6. BELGIEN-IRLAND

Ingen overenskomst.

7. BELGIEN-ITALIEN

Artikel 29 i overenskomst af 30. april 1948.

8. BELGIEN-LUXEMBOURG

- a) Artikel 2 og 4 i aftalen af 27. oktober 1971 (den oversøiske sociale sikringsordning).
- b) Brevveksling af 10. og 12. juli 1968 om selvstændige erhvervsdrivende.

9. BELGIEN-NEDERLANDENE

Artikel 2 og 4 i aftalen af 4. februar 1969 (oversøisk erhvervsmæssig beskæftigelse).

10. BELGIEN-ØSTRIG

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 4. april 1977 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

11. BELGIEN-PORTUGAL

Artikel 1 og 5 i overenskomsten af 13. januar 1965 (social sikring af ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi) i den affattelse, der findes i den aftale, som blev indgået ved brevveksling af 18. juni 1982.

12. BELGIEN-FINLAND

Ingen overenskomst.

13. BELGIEN-SVERIGE

Ingen overenskomst.

14. BELGIEN-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

15. DANMARK-TYSKLAND

- a) Punkt 15 i slutprotokollen til overenskomsten om social tryghed af 14. august 1953.
- b) Tillægsoverenskomst af 14. august 1953 til ovennævnte overenskomst.

16. DANMARK-SPANIEN

Ingen overenskomst.

17. DANMARK-FRANKRIG

Ingen.

18. DANMARK-GRÆKENLAND

Ingen overenskomst.

19. DANMARK-IRLAND

Ingen overenskomst.

20. DANMARK-ITALIEN

Ingen overenskomst.

21. DANMARK-LUXEMBOURG

Ingen overenskomst.

22. DANMARK-NEDERLANDENE

Ingen overenskomst.

23. DANMARK-ØSTRIG

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 16. juni 1987 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

24. DANMARK-PORTUGAL

Ingen overenskomst.

25. DANMARK-FINLAND

Artikel 10 i den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992.

26. DANMARK-SVERIGE

Artikel 10 i den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992.

27. DANMARK-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

28. TYSKLAND-SPANIEN

Artikel 4, stk. 1 og artikel 45, stk. 2 i overenskomst om social sikring af 4. december 1973.

29. TYSKLAND-FRANKRIG

- a) Artikel 11, stk. 1, artikel 16, andet afsnit, og artikel 19 i den almindelige overenskomst af 10. juli 1950.
- b) Artikel 9 i tillægsoverenskomst nr. 1 af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato (arbejdere i miner og lignende virksomheder).
- c) Tillægsoverenskomst nr. 4 af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato, i den udformning, hvori den findes i tillægsoverenskomst nr. 2 af 18. juni 1955.
- d) Afsnit I og III tillægsoverenskomst nr. 2 af 18. juni 1955.
- e) Punkt 6, 7 og 8 i den almindelige protokol af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato.
- f) Afsnit II, III og IV i aftalen af 20. december 1963 (socialsikring i Land Saar).

30. TYSKLAND-GRÆKENLAND

- a) Artikel 5, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 25. april 1961.
- b) Artikel 8, stk. 1, artikel 8, stk. 2, litra b), artikel 8, stk. 3, og artikel 9 til 11, samt kapitel I og IV for så vidt de vedrører disse artikler, i overenskomsten om arbejdsløshedsforsikring af 31. maj 1961, samt protokolnote af 14. juni 1980.
- c) Protokol af 7. oktober 1991 sammenholdt med overenskomsten mellem regeringen i Den Tyske Demokratiske Republik og Den Helleniske Republik om regulering af spørgsmål vedrørende pension eller rente af 6. juli 1984.

31. TYSKLAND-IRLAND

Ingen overenskomst.

32. TYSKLAND-ITALIEN

- a) Artikel 3, stk. 2, artikel 23, stk. 2, artikel 26 og artikel 36, stk. 3, i overenskomst af 5. maj 1953 (social sikring).
- b) Tillægsoverenskomst af 12. maj 1953 til overenskomsten af 5. maj 1953 (udbetaling af pensioner og renter for tiden forud for overenskomstens ikrafttræden).

33. TYSKLAND-LUXEMBOURG

Artikel 4, 5, 6 og 7 i traktaten af 11. juni 1959 (Ausgleichsvertrag) (bilæggelse af striden mellem Tyskland og Luxembourg).

34. TYSKLAND-NEDERLANDENE

- a) Artikel 3, stk. 2, i overenskomst af 29. marts 1951.
- b) Artikel 2 og 3 i tillægsoverenskomst nr. 4 af 21. december 1956 til overenskomst af 29. marts 1951 (afgørelse af spørgsmålet om rettigheder erhvervet af nederlandske arbejdstagere inden for den tyske ordning for social sikring mellem den 13. maj 1940 og den 1. september 1945).

35. TYSKLAND-ØSTRIG

- a) Artikel 41 i overenskomst om social sikring af 22. december 1966, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 10. april 1969, nr. 2 af 29. marts 1974 og nr. 3 af 29. august 1980.

- b) Punkt 3, litra c), punkt 3, litra d), punkt 17, punkt 20, litra a), og punkt 21 i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.
- c) Artikel 3 i den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- d) Punkt 3, litra g), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- e) Artikel 4, stk. 1, i overenskomsten for så vidt angår den tyske lovgivning, hvorefter ulykker (og erhvervssygdomme), som indtræffer uden for Forbundsrepublikkens område, og perioder tilbagelagt uden for dette område ikke giver anledning til udbetaling af ydelser eller kun giver anledning til udbetaling af ydelser på visse betingelser, når de, der er berettiget til disse ydelser, er bosat uden for Forbundsrepublikkens område, i tilfælde hvor:
 - i) ydelsen den 1. januar 1994 allerede er blevet tilkendt eller vil kunne tilkendes
 - ii) den pågældende person har bosat sig i Østrig før den 1. januar 1994, og udbetalingen af pensioner fra pensions- og ulykkesforsikring indledes inden den 31. december 1994dette gælder ligeledes perioder, hvor der er oppebåret en anden pension, herunder efterladtepension, som træder i stedet for den første pension, når udbetalingsperioderne er uden afbrydelser.
- f) Punkt 19, litra b) i slutprotokollen til den nævnte overenskomst. Ved anvendelsen af nr. 3, litra c), i den nævnte bestemmelse må det beløb, der tages i betragtning af den kompetente institution, ikke overstige det beløb, der skal udbetales i forbindelse med de tilsvarende perioder, for hvilke der skal udbetales et beløb af denne institution.
- g) Artikel 2 i tillægsoverenskomst nr. 1 af 10 april 1969 til den nævnte overenskomst.
- h) Artikel 1, stk. 5, og artikel 8 i overenskomst om arbejdsløshedsforsikring af 19. juli 1978.
- i) Punkt 10 i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.

36. TYSKLAND-PORTUGAL

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 6. november 1964.

37. TYSKLAND-FINLAND

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 23. april 1979.
- b) Punkt 9, litra a), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.

38. TYSKLAND-SVERIGE

- a) Artikel 4, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 27. februar 1976.
- b) Punkt 8, litra a), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.

39. TYSKLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Artikel 3, stk. 1 og 6, samt artikel 7, stk. 2 til 6, i overenskomst af 20. april 1960 om social sikring.
- b) Artikel 2 til 7 i slutprotokollen til overenskomst af 20. april 1960 om social sikring.
- c) Artikel 2, stk. 5, og artikel 5, stk. 2 til 6, i overenskomst af 20. april 1960 om arbejdsløshedsforsikring.

40. SPANIEN-FRANKRIG

Ingen.

41. SPANIEN-GRÆKENLAND

Ingen overenskomst.

42. SPANIEN-IRLAND

Ingen overenskomst.

43. SPANIEN-ITALIEN

Artikel 5, artikel 18, stk. 1 C, og artikel 23 i overenskomst af 30. oktober 1979 om social sikring.

44. SPANIEN-LUXEMBOURG

- a) Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 8. maj 1969.
- b) Artikel 1 i den administrative aftale af 27. juni 1975 om gennemførelse af konventionen af 8. maj 1969 for så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende.

45. SPANIEN-NEDERLANDENE

Artikel 23, stk. 2, i overenskomst af 5. februar 1974 om social sikring.

46. SPANIEN-ØSTRIG

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 6. november 1981 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

47. SPANIEN-PORTUGAL

Artikel 4, stk. 2, artikel 16, stk. 2, og artikel 22 i den almindelige overenskomst af 11. juni 1969.

48. SPANIEN-FINLAND

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 19. december 1985.

49. SPANIEN-SVERIGE

Artikel 5, stk. 2, og artikel 16 i overenskomst om social sikring af 4. februar 1983.

50. SPANIEN-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

51. FRANKRIG-GRÆKENLAND

Artikel 16, stk. 4, og artikel 30 i den almindelige overenskomst af 19. april 1958.

52. FRANKRIG-IRLAND

Ingen overenskomst.

53. FRANKRIG-ITALIEN

- a) Artikel 20 og 24 i den almindelige overenskomst af 31. marts 1948.
- b) Brevveksling af 3. marts 1956 (ydelse ved sygdom til sæsonarbejdere inden for landbrugserhvervet).

54. FRANKRIG-LUXEMBOURG

Artikel 11 og 14 i tillægsoverenskomst af 12. november 1949 til den almindelige overenskomst af samme dato (arbejdere i miner og lignende virksomheder).

55. FRANKRIG-NEDERLANDENE

Artikel 11 i tillægsoverenskomst af 1. juni 1954 til den almindelige overenskomst af 7. januar 1950 (arbejdere i miner og lignende virksomheder).

56. FRANKRIG-ØSTRIG

Ingen.

57. FRANKRIG-PORTUGAL

Ingen.

58. FRANKRIG-FINLAND

Ingen.

59. FRANKRIG-SVERIGE

Ingen.

60. FRANKRIG-DET FORENEDE KONGERIGE

Noteudveksling af 27. og 30. juli 1970 vedrørende forholdene med hensyn til social sikring af lærere fra Det Forenede Kongerige, der midlertidigt underviser i Frankrig inden for rammerne af kulturaftalen af 2. marts 1948.

61. GRÆKENLAND-IRLAND

Ingen overenskomst.

62. GRÆKENLAND-ITALIEN

Ingen overenskomst.

63. GRÆKENLAND-LUXEMBOURG

Ingen overenskomst.

64. GRÆKENLAND-NEDERLANDENE

Artikel 4, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 13. september 1966.

65. GRÆKENLAND-ØSTRIG

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 14. december 1979, som ændret ved tillægsoverenskomst af 21. maj 1986, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

66. GRÆKENLAND-PORUGAL

Ingen overenskomst.

67. GRÆKENLAND-FINLAND

Artikel 5, stk. 2, og artikel 21 i overenskomst om social sikring af 11. marts 1988.

68. GRÆKENLAND-SVERIGE

Artikel 5, stk. 2, og artikel 23 i overenskomst om social sikring af 5. maj 1978, som ændret ved tillægsoverenskomst af 14. september 1984.

69. GRÆKENLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen overenskomst.

70. IRLAND-ITALIEN

Ingen overenskomst.

71. IRLAND-LUXEMBOURG

Ingen overenskomst.

72. IRLAND-NEDERLANDENE

Ingen overenskomst.

73. IRLAND-ØSTRIG

Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 30. september 1988 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

-
74. IRLAND-PORTUGAL
Ingen overenskomst.
75. IRLAND-FINLAND
Ingen overenskomst.
76. IRLAND-SVERIGE
Ingen overenskomst.
77. IRLAND-DET FORENEDE KONGERIGE
Artikel 8 i overenskomsten af 14. september 1971 om social sikring.
78. ITALIEN-LUXEMBOURG
Artikel 18, stk. 2, og artikel 24 i den almindelige overenskomst af 29. maj 1951.
79. ITALIEN-NEDERLANDENE
Artikel 21, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 28. oktober 1952.
80. ITALIEN-ØSTRIG
a) Artikel 5, stk. 3, og artikel 9, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 21. januar 1981.
b) Artikel 4 i den nævnte overenskomst og punkt 2 i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
81. ITALIEN-PORTUGAL
Ingen overenskomst.
82. ITALIEN-FINLAND
Ingen overenskomst.
83. ITALIEN-SVERIGE
Artikel 20 i overenskomst om social sikring af 25. september 1979.
84. ITALIEN-DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
85. LUXEMBOURG-NEDERLANDENE
Ingen.
86. LUXEMBOURG-ØSTRIG
a) Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 21. september 1971, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 16. maj 1973 og nr. 2 af 9. oktober 1978.
b) Artikel 3, stk. 2, i den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
c) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
87. LUXEMBOURG-PORTUGAL
Artikel 3, stk. 2, i overenskomst af 12. februar 1965.
88. LUXEMBOURG-FINLAND
Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 15. september 1988.

89. LUXEMBOURG-SVERIGE

- a) Artikel 4 og artikel 29, stk. 1, i overenskomst om social sikring af 21. februar 1985 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Artikel 30 i den nævnte overenskomst.

90. LUXEMBOURG-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

91. NEDERLANDENE-ØSTRIG

- a) Artikel 3 i overenskomst om social sikring af 7. marts 1974, som ændret ved tillægsoverenskomst af 5. november 1980, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

92. NEDERLANDENE-PORTUGAL

Artikel 5, stk. 2, og artikel 31 i overenskomst af 19. juli 1979.

93. NEDERLANDENE-FINLAND

Ingen overenskomst.

94. NEDERLANDENE-SVERIGE

Artikel 4 og artikel 24, stk. 3, i overenskomst om social sikring af 2. juli 1976 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

95. NEDERLANDENE-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

96. ØSTRIG-PORTUGAL

Ingen.

97. ØSTRIG-FINLAND

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 11. december 1985, som ændret ved tillægsoverenskomst af 9. marts 1993, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

98. ØSTRIG-SVERIGE

- a) Artikel 4 og artikel 24, stk. 1, overenskomst om social sikring af 11. november 1975, som ændret ved tillægsoverenskomst af 21. oktober 1982, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

99. ØSTRIG-DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Artikel 3 overenskomst om social sikring af 22. juli 1980, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 9. december 1985 og nr. 2 af 13. oktober 1992, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Protokol vedrørende naturalydelse til den nævnte overenskomst med undtagelse af artikel 2, stk. 3, for så vidt angår personer, der ikke har krav på behandling i henhold til afsnit III, kapitel 1.

100. PORTUGAL-FINLAND

Ingen overenskomst.

101. PORTUGAL-SVERIGE

Artikel 6 i overenskomst om social sikring af 25. oktober 1978.

102. PORTUGAL-DET FORENEDE KONGERIGE

a) Artikel 2, stk. 1, i protokol om medicinsk behandling af 15. november 1978.

b) For så vidt angår portugisiske arbejdstagere, i perioden fra den 22. oktober 1987 til udløbet af den i artikel 220, stk. 1, i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse fastsatte overgangsperiode: Artikel 26 i overenskomst om social sikring af 15. november 1978, som ændret ved brevveksling af 28. september 1987.

103. FINLAND-SVERIGE

Artikel 5 i den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992.

104. FINLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

105. SVERIGE-DET FORENEDE KONGERIGE

Artikel 4, stk. 3, i overenskomst om social sikring af 29. juni 1987.

B. Overenskomstbestemmelser, der ikke finder anvendelse på alle af forordningen omfattede personer (Forordningens artikel 3, stk. 3)

1. BELGIEN-DANMARK

Ingen overenskomst.

2.

3. BELGIEN-SPANIEN

Ingen.

4. BELGIEN-FRANKRIG

a) Brevveksling af 29. juli 1953 vedrørende tilskud til ældre lønmodtagere.

b) Brevveksling af 27. februar 1953 (anvendelse af artikel 4, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 17. januar 1948).

5. BELGIEN-GRÆKENLAND

Ingen.

6. BELGIEN-IRLAND

Ingen.

7. BELGIEN-ITALIEN

Ingen.

8. BELGIEN-LUXEMBOURG

Artikel 2 og 4 i aftalen af 27. oktober 1971 (den oversøiske sociale sikringsordning).

9. BELGIEN-NEDERLANDENE

Artikel 2 og 4 i aftalen af 4. februar 1969 (oversøisk erhvervsmæssig beskæftigelse).

10. BELGIEN-ØSTRIG

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 4. april 1977 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

11. BELGIEN-PORTUGAL

Artikel 1 og 5 i overenskomsten af 13. januar 1965 (social sikring af ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi) i den affattelse, der findes i den aftale, som blev indgået ved brevveksling af 18. juni 1982.

12. BELGIEN-FINLAND

Ingen overenskomst.

13. BELGIEN-SVERIGE

Ingen overenskomst.

14. BELGIEN-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

15. DANMARK-TYSKLAND

- a) Punkt 15 i slutprotokollen til overenskomsten om social tryghed af 14. august 1953.
- b) Tillægsoverenskomst af 14. august 1953 til ovennævnte overenskomst.

16. DANMARK-SPANIEN

Ingen overenskomst.

17. DANMARK-FRANKRIG

Ingen.

18. DANMARK-GRÆKENLAND

Ingen overenskomst.

19. DANMARK-IRLAND

Ingen overenskomst.

20. DANMARK-ITALIEN

Ingen overenskomst.

21. DANMARK-LUXEMBOURG

Ingen overenskomst.

22. DANMARK-NEDERLANDENE

Ingen overenskomst.

23. DANMARK-ØSTRIG

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 16. juni 1987 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt I i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

24. DANMARK-PORTUGAL

Ingen overenskomst.

25. DANMARK-FINLAND
Ingen.
26. DANMARK-SVERIGE
Ingen.
27. DANMARK-DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
28. TYSKLAND-SPANIEN
Artikel 4, stk. 1, og artikel 45, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 4. december 1973
29. TYSKLAND-FRANKRIG
- a) Artikel 16, andet afsnit, og artikel 19 i den almindelige overenskomst af 10. juli 1950.
 - b) Tillægsoverenskomst nr. 4 af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato i den udformning, hvori den findes i tillægsoverenskomst nr. 2 af 18. juni 1955.
 - c) Afsnit I og III i tillægsoverenskomst nr. 2 af 18. juni 1955.
 - d) Punkt 6, 7 og 8 i den almindelige protokol af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato.
 - e) Afsnit II, III og IV i overenskomst af 20. december 1963 (social sikring i Land Saar).
30. TYSKLAND-GRÆKENLAND
Protokol af 7. oktober 1991 sammenholdt med overenskomsten mellem regeringen i Den Tyske Demokratiske Republik og Den Helleniske Republik om regulering af spørgsmål vedrørende pension eller rente af 6. juli 1984.
31. TYSKLAND-IRLAND
Ingen overenskomst.
32. TYSKLAND-ITALIEN
- a) Artikel 3, stk. 2, og artikel 26 i overensstemmelse af 5. maj 1953 (social sikring).
 - b) Tillægsoverenskomst af 12. maj 1953 til overenskomst af 5. maj 1953 (udbetaling af pensioner og renter for tiden forud for overenskomstens ikrafttræden).
33. TYSKLAND-LUXEMBOURG
Artikel 4, 5, 6 og 7 i traktat af 11. juli 1959 (bilæggelse af striden mellem Tyskland og Luxembourg).
34. TYSKLAND-NEDERLANDENE
- a) Artikel 3, stk. 2, i overenskomst af 29. marts 1951.
 - b) Artikel 2 og 3 i tillægsoverenskomst nr. 4 af 21. december 1956 til overenskomst af 29. marts 1951 (afgørelse af spørgsmålet om rettigheder erhvervet af nederlandske arbejdstagere inden for den tyske ordning for social sikring mellem den 13. maj 1940 og den 1. september 1945).
35. TYSKLAND-ØSTRIG
- a) Artikel 41 i overenskomst om social sikring af 22. december 1966, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 10. april 1969, nr. 2 af 29. marts 1974 og nr. 3 af 29. august 1980.
 - b) Punkt 20, litra a), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.
 - c) Artikel 3 i den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - d) Punkt 3, litra g), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.
 - e) Artikel 4, stk. 1, i overenskomsten for så vidt angår den tyske lovgivning hvorefter ulykker (og erhvervssygdomme), som indtræffer uden for Forbundsrepublikken område, og perioder tilbagelagt uden for dette område ikke giver anledning til

udbetaling af ydelser eller kun giver anledning til udbetaling af ydelser på visse betingelser, når de, der er berettiget til disse ydelser, er bosat uden for Forbundsrepublikkens område, i tilfælde hvor:

- i) ydelsen den 1. januar 1994 allerede er blevet tilkendt eller vil kunne tilkendes
- ii) den pågældende person har bosat sig i Østrig før den 1. januar 1994, og udbetalingen af pensioner fra pensions- og ulykkesforsikring indledes senest den 31. december 1994

dette gælder ligeledes perioder, hvor der er oppebåret en anden pension, herunder efterladtepension, som træder i stedet for den første pension, når udbetalingsperioderne er uden afbrydelser.

- f) Punkt 19, litra b), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst. Ved anvendelsen af nr. 3, litra c), i den nævnte bestemmelse må det beløb, der tages i betragtning af den kompetente institution, ikke overstige det beløb, der skal udbetales i forbindelse med de tilsvarende perioder, for hvilke der skal udbetales et beløb af denne institution.

36. TYSKLAND-PORTUGAL

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 6. november 1964.

37. TYSKLAND-FINLAND

Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 23. april 1979.

38. TYSKLAND-SVERIGE

Artikel 4, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 27. februar 1976.

39. TYSKLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Artikel 3, stk. 1 og 6, samt artikel 7, stk. 2 til 6, i overenskomst af 20. april 1960 om social sikring.
- b) Artikel 2 til 7 i slutprotokollen til overenskomst af 20. april 1960 om social sikring.
- c) Artikel 2, stk. 5, og artikel 5, stk. 2 til 6, i overenskomst af 20. april 1960 om arbejdsløshedsforsikring.

40. SPANIEN-FRANKRIG

Ingen.

41. SPANIEN-GRÆKENLAND

Ingen overenskomst.

42. SPANIEN-IRLAND

Ingen overenskomst.

43. SPANIEN-ITALIEN

Artikel 5, artikel 18, stk. 1 C, og artikel 23 i overenskomst af 30. oktober 1979 om social sikring.

44. SPANIEN-LUXEMBOURG

- a) Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 8. maj 1969.
- b) Artikel 1 i den administrative aftale af 27. juni 1975 om gennemførelse af konventionen af 8. maj 1969 for så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende.

45. SPANIEN-NEDERLANDENE

Artikel 23, stk. 2, i overenskomst af 5. februar 1974 om social sikring.

46. SPANIEN-ØSTRIG

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 6. november 1981 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

47. SPANIEN-PORTUGAL

Artikel 4, stk. 2, artikel 16, stk. 2, og artikel 22 i den almindelige overenskomst af 11. juni 1969.

48. SPANIEN-FINLAND

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 19. december 1985.

49. SPANIEN-SVERIGE

Artikel 5, stk. 2, og artikel 16 i overenskomst om social sikring af 4. februar 1983.

50. SPANIEN-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

51. FRANKRIG-GRÆKENLAND

Ingen.

52. FRANKRIG-IRLAND

Ingen overenskomst.

53. FRANKRIG-ITALIEN

Artikel 20 og 24 i den almindelige overenskomst af 31. marts 1948.

54. FRANKRIG-LUXEMBOURG

Ingen.

55. FRANKRIG-NEDERLANDENE

Ingen.

56. FRANKRIG-ØSTRIG

Ingen.

57. FRANKRIG-PORTUGAL

Ingen.

58. FRANKRIG-FINLAND

Ingen.

59. FRANKRIG-SVERIGE

Ingen.

60. FRANKRIG-DET FORENEDE KONGERIGE

Noteudveksling af 27. og 30. juli 1970 vedrørende forholdene med hensyn til social sikring af lærere fra Det Forenede Kongerige, der midlertidigt underviser i Frankrig inden for rammerne af kulturaftalen af 2. marts 1948.

61. GRÆKENLAND-IRLAND

Ingen overenskomst.

62. GRÆKENLAND-ITALIEN

Ingen overenskomst.

63. GRÆKENLAND-LUXEMBOURG

Ingen overenskomst.

64. GRÆKENLAND-NEDERLANDENE

Ingen.

65. GRÆKENLAND-ØSTRIG

a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 14. december 1979, som ændret ved tillægsoverenskomst af 21. maj 1986, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

66. GRÆKENLAND-PORUGAL

Ingen overenskomst.

67. GRÆKENLAND-FINLAND

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 11. marts 1988.

68. GRÆKENLAND-SVERIGE

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 5. maj 1978, som ændret ved tillægsoverenskomst af 14. september 1984.

69. GRÆKENLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen overenskomst.

70. IRLAND-ITALIEN

Ingen overenskomst.

71. IRLAND-LUXEMBOURG

Ingen overenskomst.

72. IRLAND-NEDERLANDENE

Ingen overenskomst.

73. IRLAND-ØSTRIG

Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 30. september 1988 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

74. IRLAND-PORUGAL

Ingen overenskomst.

75. IRLAND-FINLAND

Ingen overenskomst.

76. IRLAND-SVERIGE

Ingen overenskomst.

77. IRLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

78. ITALIEN-LUXEMBOURG

Ingen.

79. ITALIEN-NEDERLANDENE

Ingen.

80. ITALIEN-ØSTRIG

a) Artikel 5, stk. 3, og artikel 9, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 21. januar 1981.

b) Artikel 4 i den nævnte overenskomst og punkt 2 i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

81. ITALIEN-PORTUGAL

Ingen overenskomst.

82. ITALIEN-FINLAND

Ingen overenskomst.

83. ITALIEN-SVERIGE

Artikel 4 i overenskomsten om social sikring af 25. september 1979.

84. ITALIEN-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

85. LUXEMBOURG-NEDERLANDENE

Ingen.

86. LUXEMBOURG-ØSTRIG

a) Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 21. september 1971, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 16. maj 1973 og nr. 2 af 9. oktober 1978.

b) Artikel 3, stk. 2, i den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

c) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

87. LUXEMBOURG-PORTUGAL

Artikel 3, stk. 2, i overenskomst af 12. februar 1965.

88. LUXEMBOURG-FINLAND

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 15. september 1988.

89. LUXEMBOURG-SVERIGE

Artikel 4 og artikel 29, stk. 1, i overenskomst om social sikring af 21. februar 1985 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

90. LUXEMBOURG-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

91. NEDERLANDENE-ØSTRIG

a) Artikel 3 i overenskomst om social sikring af 7. marts 1974, som ændret ved tillægsoverenskomst af 5. november 1980, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

92. NEDERLANDENE-PORTUGAL

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 19. juli 1979.

93. NEDERLANDENE-FINLAND

Ingen overenskomst.

94. NEDERLANDENE-SVERIGE

Artikel 4 og artikel 24, stk. 3, i overenskomst om social sikring af 2. juli 1976 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

95. NEDERLANDENE-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

96. ØSTRIG-PORTUGAL

Ingen.

97. ØSTRIG-FINLAND

a) Artikel 4 overenskomst om social sikring af 11. december 1985, som ændret ved tillægsoverenskomst af 9. marts 1993, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

98. ØSTRIG-SVERIGE

a) Artikel 4 og artikel 24, stk. 1, overenskomst om social sikring af 11. november 1975, som ændret ved tillægsoverenskomst af 21. oktober 1982, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

99. ØSTRIG-DET FORENEDE KONGERIGE

a) Artikel 3 i overenskomst om social sikring af 22. juli 1980, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 9. december 1985 og nr. 2 af 13. oktober 1992, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Protokol vedrørende naturalydelser til den nævnte overenskomst med undtagelse af artikel 2, stk. 3, for så vidt angår personer, der ikke har krav på behandling i henhold til afsnit III, kapitel 1.

100. PORTUGAL-FINLAND

Ingen overenskomst.

101. PORTUGAL-SVERIGE

Artikel 6 i overenskomst om social sikring af 25. oktober 1978.

102. PORTUGAL-DET FORENEDE KONGERIGE

Artikel 2, stk. 1, i protokol om medicinsk behandling af 15. november 1978.

103. FINLAND-SVERIGE

Ingen.

104. FINLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

105. SVERIGE-DET FORENEDE KONGERIGE

Artikel 4, stk. 3, i overenskomst om social sikring af 29. juni 1987.

BILAG IV (B) (11) (13) (15)

(Forordningens artikel 37, stk. 2, artikel 38, stk. 3, artikel 45, stk. 3, artikel 46, stk. 1, litra b), og artikel 46b, stk. 2)

A. De i forordningens artikel 37, stk. 1, omhandlede lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde

A. BELGIEN

- a) Lovgivningen om den almindelige invalideordning, den særlige invalideordning for minearbejdere og den særlige ordning for søfolk i handelsflåden.
- b) Lovgivningen om forsikring af selvstændige erhvervsdrivende mod uarbejdsdygtighed.
- c) Lovgivningen om invalidepension under den oversøiske sociale sikringsordning og invalideordningen for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Ingen.

D. SPANIEN

Lovgivningen vedrørende invalideforsikring under den almindelige ordning og særordningerne.

E. FRANKRIG

1. *Arbejdstagere*

Hele lovgivningen vedrørende invalideforsikring med undtagelse af lovgivningen vedrørende invalideforsikring inden for minearbejdernes sociale sikringsordning.

2. *Selvstændige erhvervsdrivende*

Lovgivningen vedrørende invalideforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for landbruget.

F. GRÆKENLAND

Lovgivningen vedrørende forsikringsordningen for landbruget.

G. IRLAND

Del II, kapitel 10, i kodificeret lov af 1981 om social sikring og sociale ydelser (Social Welfare (Consolidation) Act, 1981).

H. ITALIEN

Ingen.

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

- a) Lov af 18. februar 1966 om forsikring mod uarbejdsdygtighed, som ændret.
- b) Lov af 11. december 1975 om almindelig forsikring mod uarbejdsdygtighed, som ændret.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Ingen.

M. FINLAND

Nationale pensioner til personer med medfødt handicap, eller som er blevet invalideret i ung alder (lov om nationale pensioner (547/93)).

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

a) *Storbritannien*

Artikel 15 og 36 i lov af 1975 om social sikring (Social Security Act 1975).

Artikel 14, 15 og 16 i lov af 1975 om sociale sikringspensioner (Social Security Pensions Act 1975).

b) *Nordirland*

Artikel 15 og 36 i lov af 1975 om social sikring (Nordirland) (Social Security (Northern Ireland) Act 1975).

Artikel 16, 17 og 18 i lov af 1975 om sociale sikringspensioner (Nordirland) (Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975).

B. Særordninger for selvstændige erhvervsdrivende i den i forordningens artikel 38, stk. 3, og artikel 45, stk. 3, omhandlede forstand

A. BELGIEN

Ingen.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Aldersdomsforsikringen for landbrugere (Alterssicherung für Landwirte).

D. SPANIEN

Ordning om nedsættelse af pensionsalderen for selvstændige søfarende, der udøver de i kongelig anordning nr. 2309 af 23. juli 1970 omhandlede beskæftigelser.

E. FRANKRIG

Ingen.

F. GRÆKENLAND

Ingen.

G. IRLAND

Ingen.

H. ITALIEN

Pensionsforsikringsordningerne for (Assicurazione pensioni per):

— læger (medici)

— apotekere (farmacisti)

— dyrlæger (veterinari)

— jordemødre (ostetriche)

— ingeniører og arkitekter (ingegneri e architetti)

- landinspektører (geometri)
- advokater og sagførere (avvocati e procuratori)
- økonomer (dottori commercialisti)
- revisorer og økonomiske rådgivere (ragionieri e periti commerciali)
- arbejdskonsulenter (consulenti del lavoro)
- notarer (notai)
- speditører (spedizionieri doganali).

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

Ingen.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Ingen.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

C. De i forordningens artikel 46, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde, hvor ydelsen ikke beregnes i overensstemmelse med forordningens artikel 46, stk. 2

A. BELGIEN

Ingen.

B. DANMARK

Alle ansøgninger om pension fastsat i overensstemmelse med lov om social pension, med undtagelse af de i bilag IV, afsnit D, nævnte pensioner.

C. TYSKLAND

Ingen.

D. SPANIEN

Ingen.

E. FRANKRIG

Ingen.

F. GRÆKENLAND

Ingen.

G. IRLAND

Alle ansøgninger om bidragspligtig alders- og alderdomspension samt enkepension.

H. ITALIEN

Alle ansøgninger om invalide-, alders- og efterladtepension til arbejdstagere samt følgende kategorier af selvstændige erhvervsdrivende: Landbrugere, halvtægtsfæstere, fæstere og håndværkere samt personer, der udøver selvstændig virksomhed inden for handel.

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

Alle ansøgninger om alderdomspension i henhold til lov af 31. maj 1956 om almindelig alderdomsforsikring, som ændret.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Alle ansøgninger om invalide-, alderdoms- og efterladtepension.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Alle ansøgninger om alderspension (grund- og tillægspension), med undtagelse af de i bilag IV, afsnit D, nævnte pensioner.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Alle ansøgninger om alders- og enkepension, der fastsættes i henhold til bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, med undtagelse af de ansøgninger, for hvilke:

- a) i et hvilket som helst indkomstskatteår efter den 6. april 1975
 - i) den pågældende har tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige og i en anden medlemsstat, og
 - ii) et (eller) flere af de indkomstskatteår, som er omfattet af bestemmelserne i nr. i), ikke regnes for et år, der tages i betragtning (qualifying year), i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning
- b) forsikringsperioder i Det Forenede Kongerige, som er tilbagelagt efter gældende lovgivning før den 5. juli 1948, med henblik på anvendelsen af forordningens artikel 46, stk. 2, lægges sammen med forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning.

D. De i forordningens artikel 46b, stk. 2, omhandlede ydelser og aftaler

1. *De i forordningens artikel 46b, stk. 2, litra a), omhandlede ydelser, hvis størrelse ikke afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde:*
 - a) de ydelser ved invaliditet, der er fastsat i de i dette bilag, afsnit A, anførte lovgivninger
 - b) den danske folkepension, som opnås efter ti års bopæl, af personer, som har fået tilkendt pension med virkning fra senest den 1. oktober 1989
 - c) spanske efterladtepensioner, der tilkendes efter den almindelige ordning og særordningerne
 - d) efterladteydelsen fra forsikringen for efterlevende ægtefælle i den almindelige franske sociale sikringsordning eller i ordningen for beskæftigede i landbruget samt
 - e) invalidepensionen til efterlevende ægtefælle i den almindelige franske sociale sikringsordning eller i ordningen for beskæftigede i landbruget, når den beregnes på grundlag af en afdød ægtefælles invalidepension, der er fastsat i medfør af artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i)

- f) den nederlandske enkepension i henhold til lov af 9. april 1959 om forsikring for enker og børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, som ændret
 - g) finske nationale pensioner fastlagt efter lov om national pension af 8. juni 1956 og tilkendt efter overgangsbestemmelserne i lov om national pension (547/93)
 - h) den fulde svenske grundpension tilkendt efter den lovgivning om grundpension, der gjaldt for den 1. januar 1993, og den fulde grundpension tilkendt efter overgangsbestemmelserne i den lovgivning, der er gældende siden nævnte dato.
2. *De i forordningens artikel 46b, stk. 2, litra b), omhandlede ydelser, hvis størrelse afhænger af en fiktiv periode, der anses for tilbagelagt mellem tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden og et senere tidspunkt:*
- a) de danske førtidspensioner, hvis størrelse fastsættes i henhold til gældende lovgivning før den 1. oktober 1984
 - b) de tyske invalide- og efterladtepensioner, i forbindelse med hvilke der tages hensyn til en tillægsperiode, og de tyske alderspensioner, i forbindelse med hvilke der tages hensyn til en allerede optjent tillægsperiode
 - c) de italienske uarbejdsdygtighedspensioner (»inabilità«)
 - d) de luxembourgske invalide- og efterladtepensioner
 - e) finske erhvervspensioner, i forbindelse med hvilke der tages hensyn til fremtidige perioder i henhold til den nationale lovgivning
 - f) svensk invalide- og efterladtepension, i forbindelse med hvilken der tages hensyn til en fiktiv forsikringsperiode, og svensk alderspension, i forbindelse med hvilken der tages hensyn til en allerede optjent fiktiv periode.
3. *De i forordningens artikel 46b, stk. 2, litra b), nr. i), omhandlede aftaler om ikke at medregne samme fiktive periode to eller flere gange.*

Aftale mellem regeringen i Størhertugdømmet Luxembourg og regeringen i Forbundsrepublikken Tyskland om forskellige sociale sikringsspørgsmål af 20. juli 1978.

Den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992.

BILAG V (15)

OVERENSSTEMMELSE MELLEM DE I MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING FASTLAGTE KITERIER FOR INVALIDITET

(Forordningens artikel 40, stk. 4)

BELGIEN

Medlemsstater	Ordninger, der anvendes af de institutioner i medlemsstaterne, som har truffet afgørelse om anerkendelse af invaliditet	Ordninger, som anvendes af de belgiske institutioner, for hvilke afgørelsen i tilfælde af overensstemmelse er bindende				
		Almindelig ordning	Ordning for minearbejdere		Ordning for søfolk	Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning
			Almindelig invaliditet	Erhvervsudygtighed		
FRANKRIG	1. Almindelig ordning:					
	— gruppe III (plejetilfælde)	} Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— gruppe II					
	— gruppe I					
	2. Ordning for landbruget:					
	— fuld almindelig invaliditet	} Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— 2/3 almindelig invaliditet					
	— plejetilfælde					
	3. Ordning for minearbejdere:					
	— partiel almindelig invaliditet	} Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— plejetilfælde					
	— erhvervsudygtighed	} Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	4. Ordning for søfolk:					
	— almindelig invaliditet	} Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— plejetilfælde					
	— erhvervsudygtighed	} Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
ITALIEN	1. Almindelig ordning:					
	— invaliditet (arbejdere)	} Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— invaliditet (funktionærer)					
	2. Ordning for søfolk:					
	— utjenstedygtighed til søs	} Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
LUXEMBOURG	Invaliditet (arbejdere) Invaliditet (funktionærer)	} Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse

FRANKRIG

Medlemsstater	Ordninger, der anvendes af de franske institutioner, for hvilke afgørelse i tilfælde af overensstemmelse er bindende	Almindelig ordning						Ordning for landbrugere			Ordning for minearbejdere			Ordning for søfolk		
		Gruppe I			Gruppe II			Gruppe III (Plejetilfælde)			$\frac{2}{3}$ almindelig invaliditet			$\frac{2}{3}$ almindelig invaliditet		
		Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
BELGIEN	1. Almindelig ordning:															
	2. Ordning for minearbejdere:															
	— partiel almindelig invaliditet	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
ITALIEN	3. Ordning for søfolk:															
	1. Almindelig ordning															
	— invaliditet (arbejdere)	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
LUXEMBOURG	2. Ordning for søfolk:															
	— urjensdygtighed til søs	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	Invaliditet (arbejdere)	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
LUXEMBOURG	Invaliditet (funktionærer)															
	— invaliditet (funktionærer)	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— urjensdygtighed til søs	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse

(1) For så vidt det drejer sig om en af den belgiske institution anerkendt almindelig invaliditet.

(2) Kun hvis den belgiske institution har anerkendt udygtighed til arbejde både under og over jorden.

ITALIEN

Medlemsstater	Ordninger, der anvendes af de institutioner i medlemsstaterne, som har truffet afgørelse om anerkendelse af invaliditet	Ordninger, der anvendes af de italienske institutioner, for hvilke afgørelsen i tilfælde af overensstemmelse er bindende		
		Almindelig ordning		Søfolk Utjenstdygtighed til søs
		Arbejdere	Funktionærer	
BELGIEN	1. Almindelig ordning:	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	2. Ordning for minearbejdere:			
	— partiel almindelig invaliditet	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— erhvervsudygtighed	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	3. Ordning for søfolk	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
FRANKRIG	1. Almindelig ordning:			
	— Gruppe III (plejetilfælde)	} Overensstemmelse	} Overensstemmelse	} Ikke overensstemmelse
	— Gruppe II			
	— Gruppe I			
	2. Ordning for landbruget			
	— fuld almindelig invaliditet	} Overensstemmelse	} Overensstemmelse	} Ikke overensstemmelse
	— partiel almindelig invaliditet			
	— plejetilfælde			
	3. Ordning for minearbejdere:			
	— partiel almindelig invaliditet	} Overensstemmelse	} Overensstemmelse	} Ikke overensstemmelse
	— plejetilfælde			
	— erhvervsudygtighed	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	4. Ordning for søfolk:			
	— partiel almindelig invaliditet	} Ikke overensstemmelse	} Ikke overensstemmelse	} Ikke overensstemmelse
	— plejetilfælde			
	— erhvervsudygtighed			

LUXEMBOURG

Medlemsstater	Ordninger, der anvendes af de institutioner i medlemsstaterne, som har truffet afgørelse om anerkendelse af invaliditet	Ordninger, der anvendes af de institutioner i Luxembourg, for hvilke afgørelsen, i tilfælde af overensstemmelse er bindende	
		Invaliditet (arbejdere)	Invaliditet (funktionærer)
BELGIEN	1. Almindelig ordning:	Overensstemmelse	Overensstemmelse
	2. Ordning for minearbejdere:		
	— partiel almindelig invaliditet	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— erhvervsudygtighed	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	3. Ordning for søfolk	Overensstemmelse ⁽¹⁾	Overensstemmelse ⁽¹⁾
FRANKRIG	1. Almindelig ordning:		
	— Gruppe III (plejetilfælde)	} Overensstemmelse	} Overensstemmelse
	— Gruppe II		
	— Gruppe I		
	2. Ordning for landbruget:		
	— fuld almindelig invaliditet	} Overensstemmelse	} Overensstemmelse
	— ⅔ almindelig invaliditet		
	— plejetilfælde		
	3. Ordning for minearbejdere:		
	— ⅔ almindelig invaliditet	} Overensstemmelse	} Overensstemmelse
	— plejetilfælde		
	— erhvervsudygtighed		
	4. Ordning for søfolk:		
	— partiel almindelig invaliditet	} Overensstemmelse	} Overensstemmelse
	— plejetilfælde		
	— erhvervsudygtighed		
		Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse

⁽¹⁾ For så vidt det drejer sig om en af den belgiske institution anerkendt almindelig invaliditet.

BILAG VI (A) (B) (2) (7) (8) (9) (11) (12) (13) (14) (15)

SÆRREGLER FOR ANVENDELSEN AF VISSE MEDLEMSSTATERS LOVGIVNING

(Forordningens artikel 89)

A. BELGIEN

1. Personer, hvis ret til natursydeler fra sygeforsikringen hidrerer fra de bestemmelser i den tvungne belgiske syge- og invalideforsikringsordning, der finder anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende, er omfattet af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 1, herunder artikel 35, stk. 1, på følgende betingelser:
 - a) I tilfælde af ophold på en anden medlemsstats område end Belgien er de pågældende:
 - i) for så vidt angår den pleje, der ydes i tilfælde af hospitalsindlæggelse, omfattet af natursydeler, der er fastsat i opholdslandets lovgivning
 - ii) for så vidt angår de øvrige natursydeler, der er fastsat i den belgiske ordning, omfattet af godtgørelse af disse ydelser fra den kompetente belgiske institution til den sats, der er fastsat i opholdslandets lovgivning.
 - b) I tilfælde af bopæl på en anden medlemsstats område end Belgien er de pågældende omfattet af de i bopælslandets lovgivning fastsatte natursydeler på betingelse af, at den med henblik herpå i de belgiske bestemmelser fastsatte supplerende præmie indbetales til den kompetente belgiske institution.
 2. Ved den kompetente belgiske institutions anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 7 og 8, betragtes et barn som opvokset i den medlemsstat, på hvis område det er bosat.
 3. Ved anvendelsen af forordningens artikel 46, stk. 2, anses alderdomsforsikringsperioder, tilbagelagt efter belgisk lovgivning før den 1. januar 1945, også som forsikringsperioder tilbagelagt efter belgisk lovgivning om den almindelige invaliditetsordning og om ordningen for søfolk.
 4. Ved anvendelsen af artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), tages der kun hensyn til perioder, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været uarbejdsdygtig efter belgisk lovgivning.
 5. Ved anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 46, stk. 2, anses de alderdomsforsikringsperioder, der er tilbagelagt af selvstændige erhvervsdrivende under belgisk lovgivning, inden lovgivningen om selvstændige erhvervsdrivendes uarbejdsdygtighed trådte i kraft, som perioder tilbagelagt under sidstnævnte lovgivning.
 6. Med henblik på at afgøre om betingelserne for, at der i henhold til belgisk lovgivning erhverves ret til arbejdsløshedsunderstøttelse, er opfyldt, tages kun dage med lønnet arbejde i betragtning de dage, der i medfør af nævnte lovgivning anses for ligestillede dage, tages dog i betragtning, såfremt de forudgående dage har været dage med lønnet arbejde.
 7. Ved anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 72 og artikel 79, stk. 1, litra a), tages der hensyn til beskæftigelses- og/eller forsikringsperioder, tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning såfremt ret til ydelser, efter belgisk lovgivning, er betinget af, at den pågældende, inden for en nærmere fastsat tidligere periode, har opfyldt betingelserne for ret til børnetilskud efter ordningen for arbejdstagere.
 8. Ved anvendelse af artikel 14a, stk. 2 til 4, artikel 14c, litra a), og artikel 14d i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendes ved beregningen af erhvervsindtægten i det referenceår, som danner grundlag for fastsættelsen af bidrag i henhold til sociallovgivningen for selvstændige erhvervsdrivende, den gennemsnitlige årlige omregningskurs for det år, hvor denne indtægt er oppebåret.
- Omregningskursen er årgennemsnittet af de omregningskurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i henhold til artikel 107, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 574/72.
9. Ved beregningen af det teoretiske beløb for en invalidepension som omhandlet i forordningens artikel 46, stk. 2, bygger den kompetente belgiske institution på indtægterne fra det erhverv, den pågældende senest har udøvet.
 10. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der ikke længere er forsikret i Belgien i henhold til belgisk lovgivning om syge- og invalideforsikring — hvorefter retten til ydelser ligeledes er betinget af, at den pågældende er forsikret på tidspunktet

for forsikringsbegivenhedens indtræden — anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at være forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt den pågældende er forsikret mod samme risiko i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.

11. Hvis den pågældende i henhold til forordningens artikel 45 har ret til en belgisk invaliditetsydelse, fastsættes denne ydelse efter reglerne i forordningens artikel 46, stk. 2:
 - a) efter bestemmelserne i lov af 9. august 1963 om en obligatorisk syge- og invalideforsikringsordning, hvis den pågældende på det tidspunkt, da uarbejdsdygtigheden indtrådte, var forsikret mod denne risiko i henhold til en anden medlemsstats lovgivning som arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), anførte forstand
 - b) efter bestemmelserne i kongelig anordning af 20. juli 1971 om forsikring af selvstændige erhvervsdrivende mod uarbejdsdygtighed, hvis den pågældende på det tidspunkt, da uarbejdsdygtigheden indtrådte, var arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), anførte forstand.

B. DANMARK

1. Forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat end Danmark, tages i betragtning ved optagelse som nydende medlem i en anerkendt arbejdsløshedskasse, som om det drejede sig om beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed tilbagelagt i Danmark.
2. Såfremt de i forordningens artikel 19, artikel 22, stk. 1 og 3, og artikel 26, stk. 1, samt i artikel 28a, 29 og 31 omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, pensions- eller renteansøgere, pensionister eller rentemodtagere samt disses familiemedlemmer er bosat eller opholder sig i Danmark, er de pågældende berettiget til naturalydelser på samme betingelser, som efter dansk lovgivning gælder for personer, der i medfør af lov om offentlig sygesikring er sikret i gruppe 1.
3.
 - a) Bestemmelserne i dansk lovgivning om social pension om, at retten til pension er betinget af, at modtageren har fast bopæl i Danmark, finder ikke anvendelse på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller deres efterladte, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark.
 - b) Med henblik på pensionsberegningen anses beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed tilbagelagt i Danmark af en grænsearbejder eller sæsonarbejder som bopælsperioder, der er tilbagelagt i Danmark af denne persons efterlevende ægtefælle, for så vidt ægtefællerne i disse perioder var gift med hinanden, og ikke var separerede eller levede faktisk adskilt på grund af uoverensstemmelse, og den ægtefælle i disse perioder var bosat i en anden medlemsstat.
 - c) Med henblik på pensionsberegningen anses beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed tilbagelagt i Danmark af en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, bortset fra grænsearbejdere og sæsonarbejdere, forud for den 1. januar 1984 som bopælsperioder, der er tilbagelagt i Danmark af denne persons efterlevende ægtefælle, for så vidt ægtefællerne i disse perioder var gift med hinanden, og ikke var separerede eller levede faktisk adskilt på grund af uoverensstemmelse, og den efterlevende ægtefælle i disse perioder var bosat i en anden medlemsstat.
 - d) Perioder, der skal medregnes i medfør af litra b) og c) tages dog ikke i betragtning, når de falder sammen med perioder, der medregnes ved beregning af pension, som tilkommer vedkommende person efter en anden medlemsstats lovgivning om tvungen forsikring, eller med perioder, hvori vedkommende person har modtaget pension i henhold til en sådan lovgivning.

Disse perioder tages dog i betragtning, såfremt det årlige pensionsbeløb ikke overstiger halvdelen af den sociale pensions grundbeløb.
4. Forordningens bestemmelser berører ikke overgangsbestemmelser i de danske love af 7. juni 1972 om ret til pension for danske statsborgere, der har haft fast bopæl i Danmark i bestemte tidsrum umiddelbart forud for begæringens indgivelse. Statsborgere i de øvrige medlemsstater, som har haft fast bopæl i Danmark i ét år umiddelbart forud for begæringens indgivelse, har dog ret til pension på samme betingelser, som gælder for danske statsborgere.
5.
 - a) Perioder, i hvilke en grænsearbejder, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark, har udøvet sin erhvervsmæssige beskæftigelse på dansk område, skal i forhold til dansk lovgivning anses som bopælsperioder. Det samme gælder perioder, i hvilke en grænsearbejder er udstationeret eller præsterer tjenesteydelser i en anden medlemsstat end Danmark.

- b) Perioder, i hvilke en sæsonarbejder, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark, har været beskæftiget på dansk område, skal i forhold til dansk lovgivning anses som bopælsperioder. Det samme gælder perioder, i hvilke en sæsonarbejder er udstationeret på en anden medlemsstats område end Danmark.
6. Ved afgørelsen af, om betingelserne for ret til dagpenge ved sygdom eller fødsel efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel af 20. december 1989 er opfyldt, når den pågældende ikke har været omfattet af dansk lovgivning under hele forløbet af de referenceperioder, der er omhandlet i nævnte lov:
- a) medregnes forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, som er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat end Danmark inden for de nævnte referenceperioder, i løbet af hvilke den pågældende ikke har været omfattet af dansk lovgivning, som om det drejede sig om perioder tilbagelagt efter dansk lovgivning, og
- b) anses en selvstændig erhvervsdrivende for i således medregnede perioder af have haft en arbejdsfortjeneste og en arbejdstager (i tilfælde, hvor den aktuelle indtjening ikke er egnet som grundlag for beregning af dagpenge) at have haft en gennemsnitlig indtjening af en størrelse, der svarer til den, der bliver lagt til grund ved beregningen af dagpenge for de perioder, der er tilbagelagt efter dansk lovgivning i referenceperioderne.
7. Forordningens artikel 46a, stk. 3, litra d), og artikel 46c, stk. 1 og 3, og gennemførelsesforordningens artikel 7, stk. 1. finder ikke anvendelse på pensioner, der fastsættes efter dansk lovgivning.
8. Ved anvendelse af forordningens artikel 67 beregnes arbejdsløshedsydelse for selvstændige erhvervsdrivende, der er forsikret i Danmark, efter den danske lovgivning.
9. Såfremt en person, der oppebærer en dansk alderspension eller eventuelt førtidspension, ligeledes har ret til en efterladtepension fra en anden medlemsstat, anses disse pensioner ved anvendelsen af dansk lovgivning for at være ydelser af samme art i den i forordningens artikel 46a, stk. 1, omhandlede forstand, forudsat at den pågældende, hvis forsikrings- eller bopælsperioder danner grundlag for beregningen af efterladtepensioner, har tilbagelagt bopælsperioder i Danmark.

C. TYSKLAND

1. Reglerne i forordningens artikel 10 berører ikke de bestemmelser, hvorefter ulykkestilfælde (og erhvervssygdomme), der er indtruffet uden for Forbundsrepublikken Tysklands område, samt perioder, der er tilbagelagt uden for dette område, ikke, eller kun under visse betingelser, medfører udbetaling af ydelser, når de berettigede er bosat uden for Forbundsrepublikken Tysklands område.
2. a) Den fikserede godskrevne periode (pauschale Anrechnungszeit) bestemmes alene på grundlag af perioder med tysk forsikring.
- b) Hvad angår medregning af tyske pensionsperioder i forbindelse med pensionsforsikring for minearbejdere, er det kun tysk lovgivning, der finder anvendelse.
- c) Hvad angår medregning af tyske erstatningsperioder (Ersatzzeiten), er det kun tysk lovgivning, der finder anvendelse.
3. Såfremt anvendelsen af forordningen eller senere forordninger om social sikring medfører usædvanlig store udgifter for enkelte sygeforsikringsinstitutioner, kan disse udgifter helt eller delvis godtgøres. Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser (ADK-Bundesverband) træffer som kontaktorgan (sygeforsikring) afgørelse om sådan godtgørelse efter aftale med sygeforsikringens øvrige centralforbund. De til afholdelse af godtgørelsen fornødne midler tilvejebringes ved afgifter, der pålægges samtlige sygeforsikringsinstitutioner i forhold til deres gennemsnitlige medlemstal, eksklusive rentemodtagere, i det foregående år.
4. § 7 i sjette bog i Socialloven (Sozialgesetzbuch VI) finder anvendelse på statsborgere fra de øvrige medlemsstater, samt på statsløse og flygtninge, der er bosat i de øvrige medlemsstater, efter følgende retningslinjer:
- Hvis de almindelige betingelser er opfyldt, kan frivillige bidrag indbetales til den tyske renteforsikring:
- a) når den pågældende har hjemsted eller bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område
- b) når den pågældende har hjemsted eller bopæl på en anden medlemsstats område, og han tidligere på et eller andet tidspunkt tvunget eller frivilligt har været tilsluttet den tyske renteforsikring

- c) når den pågældende som statsborger i en anden medlemsstat har hjemsted eller bopæl på et tredjelandets område og i mindst 60 måneder har indbetalt bidrag til den tyske pensionsforsikring eller i henhold til 232 i sjette bog i Socialloven (Sozialgesetzbuch VI) har ret til at blive optaget i den frivillige forsikring og i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat hverken er tvungen eller frivilligt forsikret.
5.
6.
7.
8.
9. Hvis udgifterne til naturalydelse, som tyske institutioner på bopælsstedet tilkender pensionsmodtagere eller deres familiedemedlemmer, som er forsikret i andre medlemsstaters kompetente institutioner, skal afregnes med månedlige fikserede beløb, anses disse udgifter, med henblik på den finansielle udligning mellem tyske institutioner inden for sygeforsikringen for pensionsmodtagere, som udgifter til ydelser fra den tyske sygeforsikring for pensionsmodtagere. De fikserede beløb, som af de kompetente institutioner i de andre medlemsstater refunderes til de tyske institutioner på bopælsstedet, anses som indtægter, der skal tages i betragtning ved ovennævnte finansielle udligning.
10. Selvstændige erhvervsdrivende tilkendes arbejdsløshedshjælp (Arbeitslosenhilfe) på betingelse af, at den pågældende, før han melder sig arbejdsløs, som hovedbeskæftigelse har udøvet selvstændig beskæftigelse i mindst 1 år på Forbundsrepublikken Tysklands område, og at han ikke kun midlertidigt har indstillet sin beskæftigelse.
11. Forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat inden for rammerne af en særlig aldersdomsforsikringsordning for landbrugere, eller, hvis en sådan ikke findes, i egenskab af landbruger inden for rammerne af den almindelige ordning, medregnes med henblik på opfyldelse af den betingelse vedrørende forsikringstiden, der er foreskrevet for optagelse som bidragspligtig i henhold til artikel 27 i lov om alderdomshjælp til landbrugere (Gesetz über die Alterssicherung der Landwirte — GAL), forudsat at:
- a) erklæringen, der begrundet bidragspligten, fremsættes inden for den fastsatte tidsfrist, og
- b) den pågældende inden fremsættelsen af erklæringen på Forbundsrepublikken Tysklands område senest har været bidragspligtig inden for alderdomshjælpen til landbrugere.
12. Perioder med tvungen forsikring, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat, enten inden for rammerne af en særordning for håndværkere, eller, hvis en sådan ikke findes, inden for rammerne af en særordning for selvstændige erhvervsdrivende eller af den almindelige ordning, medregnes med henblik på opfyldelse af betingelsen om 18 års tvungne bidrag, der skal dokumenteres, for at retten til frivillig udtræden af pensionsforsikringsordningen for selvstændige håndværkere kan gøres gældende.
13. Ved anvendelse af tysk lovgivning om pensionisters tvungne omfattelse af sygeforsikringsordningen i henhold til artikel 5, stk. 1, punkt 11, i femte bog i socialloven (Fünftes Buch Sozialgesetzbuch — SGB V) og artikel 56 i lov om sundhedsreformloven (Gesundheitsreformgesetz), tages forsikrings- eller bopælsperioder, som er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, og i løbet af hvilke den pågældende kunne gøre krav på naturalydelse fra sygeforsikringen, i fornødent omfang i betragtning, som om det drejer sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter tysk lovgivning, forudsat at de ikke falder sammen med forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter denne lovgivning.
14. Ved tilkendelse af de i artikel 47, stk. 1, i femte bog i socialloven (SGB V), i artikel 200, stk. 2, og i artikel 561, stk. 1, i lov om socialforsikring (Rechtsversicherungsordnung — RVO) omhandlede kontantydelse til forsikrede, som er bosiddende på en anden medlemsstats område, fastsætter de tyske institutioner en natteløn, på grundlag af hvilken de nævnte ydelser beregnes, som om disse forsikrede var bosiddende i Forbundsrepublikken Tyskland.
15. Græske lærere med tjenestemandstatus, som i kraft af deres beskæftigelse på tyske skoler har indbetalt bidrag til den tyske lovpligtige pensionsforsikring ud over bidrag til den særlige græske ordning for tjenestemænd, og som efter den 31. december 1978 ikke længere er omfattet af den tyske tvungne forsikring, får efter anmodning refunderet disse tvungne bidrag i henhold til § 210 i sjette bog i Socialloven (Sozialgesetzbuch VI). Ansøgninger om bidragsrefusion skal indgives et år efter datoen for denne bestemmelses ikrafttrædelse. De pågældende kan ligeledes gøre deres ret gældende inden seks måneder efter, at de er ophørt med at være omfattet af den tvungne forsikring.

§ 210, stk. 6, i sjette bog i Socialloven (Sozialgesetzbuch VI) finder kun anvendelse i forbindelse med perioder, for hvilke der er indbetalt tvungne bidrag til den tyske pensionsforsikring samtidig med et bidrag til den særlige græske ordning for tjenestemænd og i forbindelse med godskrevne perioder (Anrechnungszeiten), som følger umiddelbart efter de perioder, hvor der er blevet indbetalt sådanne tvungne bidrag.

16.
17. Når institutionen på bopælsstedet til udgift for den kompetente institution tilkender ydelser til personer, der har behov for vedvarende pleje eller tilsyn, i overensstemmelse med artikel 53 ff. i femte bog i socialloven (SGB V), skal denne institution medregne de forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.
18. En person, der oppebærer en pension eller rente i henhold til tysk lovgivning og en pension eller rente i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, anses ved anvendelse af forordningens artikel 27 for at have ret til naturalydelse fra syge- og moderskabsforsikringen, hvis han i henhold til artikel 8, stk. 1, nr. 4, i femte bog i socialloven (Sozialgesetzbuch — SGB V) er fritaget for at være omfattet af den lovpligtige sygeforsikring (Krankenversicherung).
19. En forsikringsperiode, som en arbejdstager har tilbagelagt med børnepasning i overensstemmelse med tysk lovgivning, ligestilles med en periode, hvor den pågældende har passet barnet i en anden medlemsstat, forudsat at han ikke kan udøve erhvervsmæssig beskæftigelse i henhold til artikel 6, stk. 1, i lov om beskyttelse af moderskab (Mutterschutzgesetz), eller han tager orlov for at passe børn i overensstemmelse med artikel 15 i forbundslov om børnepasningstilskud (Bundeszuerziehungs-geldgesetz) og ikke har udøvet en bibeskæftigelse (geringfügige Beschäftigung) i henhold til artikel 8 i SGB IV.
20. I de tilfælde, hvor bestemmelserne i tysk pensionslovgivning, der var gældende pr. 31. december 1992, skal finde anvendelse, finder bestemmelserne i bilag VI ligeledes anvendelse i den udgave, der var gældende pr. 31. december 1991.

D. SPANIEN

1. Betingelsen om, at den pågældende enten udøver lønnet virksomhed eller selvstændig virksomhed eller tidligere har været tvungent forsikret mod samme risiko inden for rammerne af en ordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i den samme medlemsstat, som foreskrevet i forordningens artikel 1, litra a), nr. iv), kan ikke gøres gældende over for personer, som i henhold til bestemmelserne i kongeligt dekret nr. 2805/1979 af 7. december 1979 er frivilligt forsikret under den almindelige ordning for social sikring i deres egenskab af tjenestemænd eller på anden måde ansat i en international organisation mellem regeringer.
2. Bestemmelserne i kongeligt dekret nr. 2805/1979 af 7. december 1979 finder anvendelse på medlemsstaterne statsborgere samt på flygtninge og statsløse:
 - a) når de er bosat på spansk område, eller
 - b) når de er bosat på en anden medlemsstats område og tidligere på et tidspunkt, lige meget hvilket, har været forsikret under den tvungne spanske ordning for social sikring, eller
 - c) når de er bosat på et tredjelandets område og har indbetalt bidrag i mindst 1 800 dage til den spanske ordning for social sikring samt ikke er forsikret under en tvungen eller frivillig ordning i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat.
3. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er forsikret i henhold til spansk lovgivning, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at være forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han på dette tidspunkt er forsikret i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt han kan gøre krav på en ydelse efter en anden medlemsstats lovgivning for samme forsikringsbegivenhed denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.
4.
 - a) Ved anvendelse af forordningens artikel 47 beregnes den spanske teoretiske ydelse på grundlag af den forsikredes faktiske bidragsbasis i årene umiddelbart forud for indbetalingen af de sidste bidrag til den spanske sociale sikring.
 - b) Det således fastsatte pensionsbeløb forhøjes og reguleres for hvert af de efterfølgende år indtil året forud for forsikringsbegivenhedens indtræden, på samme måde som andre pensioner af samme art.

E. FRANKRIG

1.
 - a) Ydelsen til ældre arbejdstagere og ydelsen til ældre selvstændige erhvervsdrivende samt alderdomsydelsen inden for landbruget tilkommer på de efter fransk lovgivning for franske erhvervsaktive gældende betingelser enhver arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er statsborger i en af de øvrige medlemsstater, og som på tidspunktet for begæringens fremsættelse er bosat på fransk område.

- b) Det samme gælder flygtninge og statsløse.
- c) Forordningens bestemmelser berører ikke de franske lovbestemmelser, efter hvilke kun perioder med lønnet beskæftigelse eller dermed ligestillede perioder eller, alt efter omstændighederne, perioder med selvstændig virksomhed, der er fuldført i Den franske Republiks europæiske eller oversøiske departementer (Guadeloupe, Guyana, Martinique og Réunion), medregnes med henblik på erhvervelse af ret til ydelsen til ældre arbejdstagere og ydelsen til ældre selvstændige erhvervsdrivende.
2. Den særlige ydelse og den kumulative godtgørelse, som er fastsat i den særlige lovgivning om social sikring af minearbejdere, ydes kun arbejdstagere, der er beskæftiget i franske miner.
3. Lov nr. 65-555 af 10. juli 1965, hvorefter franske statsborgere, der er eller har været erhvervsmæssigt beskæftiget i udlandet, har adgang til den frivillige alderdomsforsikringsordning, finder anvendelse på statsborgere i de øvrige medlemsstater på følgende betingelser
- den erhvervsmæssige virksomhed, der giver adgang til frivillig forsikring efter den franske ordning, må hverken udøves eller være udøvet på fransk område eller i den medlemsstat, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er statsborger
 - arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende skal på det tidspunkt, hvor han fremsætter begæring om at blive anset for omfattet af nævnte lov, godtgøre, at han enten har været bosat i Frankrig i mindst ti år, uafbrudt eller med afbrydelse, eller i en periode af samme længde har været omfattet af en tvungen eller frivillig fortsat forsikringsordning i henhold til fransk lovgivning.
4. En person, som er omfattet af fransk lovgivning i henhold til forordningens artikel 14, stk. 1, eller artikel 14a, stk. 1, har de familiemedlemmer, som ledsager ham til den medlemsstat, hvor han udfører et arbejde, ret til følgende familieydelse:
- a) Småbørnsydelse, der udbetales, indtil barnet er tre måneder gammelt.
 - b) Familieydelse, der udbetales i henhold til forordningens artikel 73.
5. Ved beregning af det i forordningens artikel 46, stk. 2, litra a) omhandlede teoretiske beløb i de ordninger, hvor alderdomspensionerne beregnes på grundlag af pensionspoint, skal den kompetente institution for hvert af de forsikringsår, der er tilbagelagt under enhver anden medlemsstats lovgivning, medregne et antal pensionspoints, der er lig med kvotienten af det antal pensionspoints, som er erhvervet i henhold til den af institutionen anvendte lovgivning i det antal år, der svarer til disse points.
6. a) Grænsarbejdere, der udøver deres lønnende erhverv i en anden medlemsstat end Frankrig og er bosat i de franske departementer Haut-Rhin, Bas-Rhin og Moselle, har i henhold til forordningens artikel 19 på disse departementers område ret til de naturalydelser, der er fastsat i den lokale ordning for Alsace-Lorraine, som er indført ved dekret nr. 46-1428 af 12. juni 1946 og nr. 67-814 af 25. september 1967.
- b) Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på de personer, der er omhandlet i forordningens artikel 25, stk. 2 og 3, samt artikel 28 og 29.
7. Uanset bestemmelserne i forordningens artikel 73 og 74 tilkendes boligydelse (allocation de logement), tilskud til børnepasning i hjemmet (allocation de garde d'enfant à domicile) og tilskud til forældre, som selv underviser deres børn (allocation parentale d'éducation), kun til personer og deres familiemedlemmer, som er bosiddende på fransk område.
8. En arbejdstager, som ikke længere er omfattet af fransk lovgivning om forsikring for efterlevende ægtefælle i den almindelige franske sociale sikringsordning eller ordningen for beskæftigede i landbruget, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at have status som forsikret i henhold til denne lovgivning på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han på dette tidspunkt er forsikret som arbejdstager i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt han kan gøre krav på en efterladteydelse i henhold til lovgivningen for arbejdstagere i en anden medlemsstat. Denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.

F. GRÆKENLAND

1.
2. Lov nr. 1469/84 om frivillig optagelse i pensionsforsikringsordningen for græske statsborgere og udenlandske statsborgere af græsk oprindelse, finder i henhold til nedenstående bestemmelser anvendelse på statsborgere fra andre medlemsstater, statsløse og flygtninge, som er bosiddende på en medlemsstats område.

Forudsat at de øvrige betingelser i nævnte lov er opfyldt, kan der indbetales bidrag, såfremt

- a) den pågældende har hjemsted eller bopæl på en medlemsstats område og endvidere tidligere har været tvungent omfattet af den græske pensionsforsikringsordning, eller
 - b) den pågældende, uanset hjemsted eller bopæl, enten tidligere har været bosiddende i Grækenland i ti år, uanset om det drejer sig om ti på hinanden følgende år eller ej, eller tidligere har været omfattet af græsk lovgivning, tvungent eller frivilligt, i 1 500 dage.
3. Uanset den gældende lovgivning, som anvendes af OGA, anses perioder, hvor der oppebæres pension i anledning af en arbejdsulykke eller erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning, i hvilken der for disse risici vedkommende er fastsat en særlig forsikringsgren, for forsikringsperioder efter den lovgivning, som anvendes af OGA, i den i forordningens artikel 1, litra r), anførte forstand, såfremt disse perioder falder sammen med beskæftigelsesperioder inden for landbruget i Grækenland.
 4. Efter græsk lovgivning er anvendelsen af forordningens artikel 49, stk. 2, betinget af, at den i den nævnte artikel omhandlede omberegning ikke er til ulempe for den pågældende.
 5. Når det i henhold til bestemmelserne for de græske tillægspensionskasser (»επιχορηγικά ταμεία«) er muligt at anerkende perioder med tvungen aldersforsikring, der er tilbagelagt inden for de almindelige lovpligtige græske forsikringsinstitutioner (»κύριας ασφάλισης«), gælder disse bestemmelser ligeledes for perioder med tvungen pensionsforsikring, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat, og som hører ind under denne forordningens saglige anvendelsesområde.
 6. Arbejdstagere, som indtil den 31. december 1992 har været omfattet af den tvungne forsikring i en anden medlemsstat, og som for første gang efter den 1. januar 1993 bliver omfattet af den tvungne græske forsikring (almindelig lovpligtig ordning), anses i henhold til bestemmelserne i lov nr. 2084/92 for »tidligere forsikrede«.

G. IRLAND

1. De i forordningens artikel 19, stk. 1, artikel 22, stk. 1 og 3, artikel 25, stk. 1 og 3, og artikel 26, stk. 1, samt i artikel 28a, 29 og 31 omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsløse, pensions- eller renteansøgere, pensionister eller rentemodtagere samt disses familiemedlemmer har, når de er bosat eller opholder sig i Irland, ret til vederlagsfri syge- og hospitalsbehandling af enhver art efter irsk lovgivning, når det påhviler institutionen i en anden medlemsstat en Irland at afholde udgifterne til sådanne ydelser.
2. Familiemedlemmer til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat en Irland, og som opfylder den pågældende lovgivnings betingelser for ret til ydelser, i givet fald under iagttagelse af forordningens artikel 18, har, når de er bosat i Irland, ret til vederlagsfri syge- og hospitalsbehandling af enhver art efter irsk lovgivning.

Det påhviler den institution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er tilsluttet, at afholde udgifterne ved de omhandlede ydelser.

Såfremt arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes ægtefælle eller den person, som sørger for børnene, udøver en erhvervsmæssig virksomhed i Irland, påhviler udgifterne ved ydelserne til familiemedlemmer dog fortsat den irske institution i det omfang, der kun måtte være erhvervet ret til disse ydelser i medfør af irsk lovgivning.

3. Såfremt en arbejdstager, der er omfattet af irsk lovgivning, under sin beskæftigelse bliver offer for et ulykkestilfælde efter at have forladt en medlemsstats område for at begive sig til en anden medlemsstats område, men inden at være ankommet hertil, fastsættes hans ret til ydelser i forbindelse med ulykkestilfældet:
 - a) som om ulykken var indtruffet på irsk område
 - og
 - b) uden hensyntagen til hans fravær fra irsk område, ved afgørelsen af, om han i kraft af sin beskæftigelse var forsikret i henhold til nævnte lovgivning.
4.
5. Ved beregningen af lønindtægten med henblik på tilkendelse af den lønbestemte ydelse efter irsk lovgivning i tilfælde af arbejdsløshedsydelse skal der uanset forordningens artikel 23, stk. 1, og artikel 68, stk. 1, for hver uges beskæftigelse som arbejdstager, der i det pågældende indkomstskatteår er tilbagelagt under en anden medlemsstats lovgivning, godskrives arbejdstageren et beløb svarende til den gennemsnitlige ugeløn for henholdsvis en mandlig og en kvindelig arbejdstager i samme indkomstskatteår.
6. Ved anvendelsen af artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), tages der kun hensyn til tidsrum, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været udarbejdsdygtig efter irsk lovgivning.

7. Ved anvendelsen af artikel 44, stk. 2, anses arbejdstageren for udtrykkeligt at have anmodet om, at fastsættelsen af den alderspension, hvortil han ville have ret i medfør af irsk lovgivning, stilles i bero, hvis han ikke rent faktisk ophører med beskæftigelse, når denne betingelse kræves opfyldt for erhvervelse af ret til alderspension.
8.
9. En arbejdsløs, som vender tilbage til Irland efter udløbet af den periode på tre måneder, hvor han fortsat har oppebåret ydelser efter irsk lovgivning ved anvendelse af forordningens artikel 69, stk. 1, kan uanset artikel 69, stk. 2, gøre krav på ydelser ved arbejdsløshed, såfremt han opfylder de i nævnte lovgivning fastsatte betingelser.
10. En periode under irsk lovgivning i overensstemmelse med forordningens artikel 13, stk. 2, litra f), kan ikke:
 - i) i henhold til denne bestemmelse medregnes som en periode under irsk lovgivning ved anvendelse af forordningens afsnit III, eller
 - ii) medføre, at Irland bliver den kompetente stat for udredelse af ydelserne i forordningens artikel 18, 38 eller 39, stk. 1.

H. ITALIEN

Ingen.

I. LUXEMBOURG

1. Uanset bestemmelserne i forordningens artikel 94, stk. 2, skal forsikringsperioder eller dermed ligestillede perioder, som en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende har tilbagelagt efter luxembourgsk lovgivning om pensionsforsikring ved invaliditet, alderdom eller dødsfald enten før den 1. januar 1946 eller før en i en bilateral overenskomst fastsat dato, kun medregnes ved anvendelsen af denne lovgivning, såfremt den pågældende har været forsikret i seks måneder efter den luxembourgske ordning efter den dato, der tages i betragtning. Hvis flere bilaterale overenskomster finder anvendelse, tages forsikringsperioder eller dermed ligestillede perioder i betragtning fra den dato, der ligger længst tilbage.
2. Hvad angår ydelse af den faste del af de luxembourgske pensioner skal forsikringsperioder, der efter luxembourgsk lovgivning er tilbagelagt af arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, som ikke er bosat på luxembourgsk område, fra den 1. oktober 1972 ligestilles med bopælsperioder.
3. Forordningens artikel 22, stk. 2, andet afsnit, griber ikke ind i bestemmelserne i den luxembourgske lovgivning i henhold til hvilke sygekassens tilladelse til en behandling i udlandet ikke kan nægtes, hvis den nødvendige behandling ikke er mulig i Luxembourg.
4. Med henblik på medregning af den i artikel 71, stk. 7, i lov om socialforsikring omhandlede forsikringsperiode, medregner den luxembourgske institution forsikringsperioder, som er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning. Anvendelse af ovenstående bestemmelser er betinget af, at den pågældende senest har tilbagelagt forsikringsperioder efter luxembourgsk lovgivning.

J. NEDERLANDENE

1. *Forsikring til dækning af udgifter ved sygdom*
 - a) For så vidt angår retten til naturalydelser i henhold til nederlandsk lovgivning forstås ved ydelsesberettigede personer ved anvendelsen af afsnit III, kapitel 1, personer, der er forsikrede eller medforsikrede i henhold til den forsikring, der er nævnt i den nederlandske lov om sygeforsikring (Ziekenfondswet).
 - b)
 - c) Ved anvendelse af forordningens artikel 27 til 34 ligestilles med pensioner, som kan kræves udbetalt efter de retsregler, der er nævnt i litra b) (invaliditet) og litra c) (alderdom) i Nederlandenes erklæring i henhold til forordningens artikel 5, følgende pensioner:
 - pensioner i henhold til lov af 6. januar 1966 (Staatsblad 6) om nye pensionsbestemmelser for tjenestemænd og deres familiemedlemmer (Algemene Burgerlijke Pensioenwet)

- pensioner i henhold til lov af 6. oktober 1966 (Staatsblad 445) om nye pensionsbestemmelser for militærpersoner og deres familiemedlemmer (Algemene militaire Pensioenwet)
 - pensioner i henhold til lov af 15. februar 1967 (Staatsblad 138) om nye pensionsbestemmelser for ansatte ved de nederlandske jernbaner og deres familiemedlemmer (Spoorwegpensioenwet)
 - pensioner i henhold til vedtægten om tjenstevilkårene inden for de nederlandske jernbaner (Reglement Dienst voorwaarden Nederlandse Spoorwegen) (RDV 1964 NS)
 - pensionsydelse, der tilkendes før det fyldte 65. år i henhold til en pensionsordning, der har til formål at yde alderdomshjælp til arbejdstagere og tidligere arbejdstagere, eller førtidspensioner, der tilkendes i henhold til bestemmelser, der er fastsat af staten eller ved eller i henhold til en kollektiv overenskomst om førtidspensionering, eller bestemmelserne, der fastsættes af sygekasserådet.
- d) De i artikel 19, stk. 2, omhandlede familiemedlemmer, der er bosiddende i Nederlandene, og de i artikel 22, stk. 1, litra b), og stk. 3, sammenholdt med stk. 1, litra b), artikel 25 og artikel 26, omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som har ret til ydelser i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, er ikke forsikret i henhold til almindelig lov om særlige sygdomsudgifter (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, AWBZ).

2. *Anvendelse af nederlandsk lovgivning om almindelig aldersforsikring (AOW)*

- a) Den i artikel 13, stk. 1, i lov om almindelig aldersforsikring (AOW) omhandlede nedsættelse finder ikke anvendelse på kalenderår, eller dele heraf før den 1. januar 1957, i hvilke den pensionsberettigede, der ikke opfylder betingelserne for, at nævnte perioder kan ligestilles med forsikringsperioder, mellem det fyldte 15. og 65. år har været bosiddende i Nederlandene, eller i hvilke han har haft lønnet beskæftigelse i Nederlandene for en arbejdsgiver i nævnte land, medens han var bosat på en anden medlemsstats område.

Uanset artikel 7 i AOW kan en pensionsberettiget, som kun har været bosiddende eller arbejdet i Nederlandene før den 1. januar 1957, ligeledes opnå ligestilling på ovennævnte betingelser.

- b) Den i artikel 13, stk. 1, i AOW omhandlede nedsættelse finder ikke anvendelse på kalenderår eller dele deraf før den 2. august 1989, i hvilke en gift eller tidligere gift person mellem det fyldte 15. og 65. år ikke har været forsikret i henhold til ovennævnte lovgivning, medens den pågældende var bosiddende i en anden medlemsstat end Nederlandene, såfremt disse kalenderår eller dele deraf falder sammen dels med perioder, hvor den pågældende ægtefælle har været forsikret i henhold til den nævnte lovgivning, såfremt de har været gift med hinanden i disse perioder, dels med kalenderår eller dele deraf, som skal medregnes i medfør af litra a).

Uanset bestemmelserne i artikel 7 i AOW, anses den pågældende for pensionsberettiget.

- c) Den i artikel 13, stk. 2 i AOW omhandlede nedsættelse finder ikke anvendelse på kalenderår eller dele deraf før den 1. januar 1957, i hvilke den pensionsberettigedes ægtefælle, der ikke opfylder betingelserne for, at disse år kan ligestilles med forsikringsperioder, mellem det fyldte 15. og 65. år har været bosiddende i Nederlandene, eller i hvilke den pågældende, medens vedkommende var bosiddende på en anden medlemsstats område, har haft lønnet beskæftigelse i Nederlandene for en arbejdsgiver i dette land.
- d) Den i artikel 13, stk. 2, i AOW, omhandlede nedsættelse finder ikke anvendelse på kalenderår eller dele deraf før den 2. august 1989, i hvilke den pensionsberettigedes ægtefælle mellem det fyldte 15. og 65. år har været bosiddende i en anden medlemsstat end Nederlandene og ikke har været forsikret i henhold til ovennævnte lovgivning, såfremt disse kalenderår eller dele heraf falder sammen dels med perioden, hvor den pensionsberettigede har været forsikret i henhold til den nævnte lovgivning, såfremt de har været gift med hinanden i disse perioder, dels med de kalenderår eller dele deraf, som skal medregnes i medfør af litra a).
- e) Litra a), b), c) og d) finder kun anvendelse, såfremt den pensionsberettigede har været bosiddende i en eller flere medlemsstater i seks år efter det fyldte 59. år, og kun så længe han fortsat er bosiddende i en af disse medlemsstater.
- f) Uanset artikel 45, stk. 1, i AOW, og artikel 47, stk. 1, i AWW (lov om almindelig forsikring for enker og forældrelose børn), har ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som er omfattet af den tvungne forsikringsordning, når hun er bosiddende i en anden medlemsstat end Nederlandene, ret til at blive frivilligt forsikret i henhold til disse lovgivninger for perioder efter den 2. august 1989, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er eller har været omfattet af den tvungne forsikring i henhold til disse lovgivninger. Retten hertil bortfalder den dag, arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes tvungne forsikring ophører.

Retten bortfalder dog ikke, såfremt arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes tvungne forsikring ophører som følge af hans død, og såfremt enken udelukkende får tilkendt pension i henhold til loven om almindelig forsikring for enker og forældreløse børn (AWW).

Retten til at blive optaget i den frivillige forsikring bortfalder under alle omstændigheder den dag, den frivilligt forsikrede fylder 65 år.

For ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som er tvungent forsikret efter AOW- og AWW-ordningen, fastsættes bidraget i overensstemmelse med bestemmelserne om fastsættelse af tvungne forsikringsbidrag, idet ægtefællens indtægt i dette tilfælde anses for at være opnået i Nederlandene.

For ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som er blevet tvungent forsikret den 2. august 1989 eller derefter, fastsættes bidraget i overensstemmelse med bestemmelserne om fastsættelse af frivillige forsikringsbidrag i henhold til AOW- og AWW-ordningen.

- g) Den i litra f) omhandlede ret består kun, såfremt ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende inden for en frist på et år efter den tvungne forsikrings ikrafttræden giver Socialsikringsbanken (Sociale Verzekeringsbank) meddelelse om, at vedkommende ønsker at blive optaget i den frivillige forsikring.

For ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som blev tvungent forsikret den 2. august 1989, eller umiddelbart inden denne dato, løber fristen på et år fra den 2. august 1989.

Ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der ikke er bosiddende i Nederlandene, og som er omfattet af bestemmelserne i forordningens artikel 14, stk. 1, artikel 14a, stk. 1 eller artikel 17, kan ikke anvende muligheden i litra f), fjerde afsnit, hvis den pågældende ægtefælle alene i henhold til bestemmelserne i den nederlandske lovgivning allerede har eller har haft ret til at blive frivilligt forsikret.

- h) Litra a), b), c), d) og f) finder hverken anvendelse på perioder, der falder sammen med perioder, som kan tages i betragtning ved beregningen af pensionsrettigheder i henhold til lovgivningen om aldersforsikring i en anden medlemsstat end Nederlandene, eller på perioder, i hvilke den pågældende har oppebåret alderspension i henhold til en sådan lovgivning.
- f) Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, anses som forsikringsperioder kun forsikringsperioder, der efter det fyldte 15. år er tilbagelagt efter nederlandsk lovgivning om almindelig aldersforsikring (AOW).

3. a) En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er omfattet af nederlandsk lovgivningen om forsikring for enker og børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at være forsikret i henhold til denne lovgivning på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han på dette tidspunkt er forsikret mod samme risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt han kan gøre krav på en efterladteydelse i henhold til en anden medlemsstats lovgivning. Denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.
- b) Såfremt en enke ved anvendelse af litra a) har ret til enkepension efter nederlandsk lovgivning om almindelig forsikring for enker og børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, beregnes denne pension i overensstemmelse med forordningens artikel 46, stk. 2.

Ved anvendelse af disse bestemmelser anses også perioder før den 1. oktober 1959, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende efter sit fyldte 15. år har været bosat på nederlandsk område eller har haft lønnet beskæftigelse i Nederlandene for en arbejdsgiver i nævnte land, mens han var bosat på en anden medlemsstats område, som forsikringsperioder tilbagelagt efter den nævnte nederlandske lovgivning.

- c) Perioder, der medregnes i medfør af litra b), skal dog lades ude af betragtning, når de falder sammen med forsikringsperioder tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning om pensioner eller renter til efterladte,
- d) Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, anses som forsikringsperioder kun forsikringsperioder, der efter det fyldte 15. år er tilbagelagt efter nederlandsk lovgivning om forsikring for enker og forældreløse børn (AWW).

4. a) En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er forsikret efter lov af 18. februar 1966 om forsikring mod uarbejdsdygtighed (WAO) og/eller efter lov af 11. december 1975 om uarbejdsdygtighed (AAW), anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for endnu at være forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han er forsikret mod samme risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt der for samme forsikringsbegivenhed består ret til en ydelse efter lovgivningen i en anden medlemsstat. Denne sidstnævnte betingelse anses dog for opfyldt i den i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.

- b) Såfremt den pågældende i henhold til litra a) har ret til en nederlandsk ydelse ved invaliditet, fastsættes denne ydelse efter de i forordningens artikel 46, stk. 2, fastsatte bestemmelser:
- i) i henhold til bestemmelserne i ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO), såfremt den pågældende på det tidspunkt, hvor uarbejdsdygtigheden indtrådte, som arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), omhandlede forstand var forsikret mod denne risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat
 - ii) i henhold til bestemmelserne i ovennævnte lov af 11. december 1975 (AAW), såfremt den pågældende på det tidspunkt, hvor uarbejdsdygtigheden indtrådte:
 - var forsikret mod denne risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat uden at have status som arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), omhandlede forstand, eller
 - ikke var forsikret mod denne risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat, men kan gøre krav på ydelser efter lovgivningen i en anden medlemsstat.
- Såfremt det ydelsesbeløb, der beregnes i henhold til nr. i), er lavere end det beløb, der fremkommer ved anvendelse af nr. ii), udbetales sidstnævnte ydelsesbeløb.
- c) Ved beregningen af ydelser, der fastsættes i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO) eller ovennævnte lov af 11. december 1975 (AAW), tager de nederlandske institutioner hensyn til:
- de perioder med lønnet arbejde og dermed ligestillede perioder, der er tilbagelagt i Nederlandene før den 1. juli 1967
 - de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO)
 - de forsikringsperioder, der efter det fyldte 15. år er tilbagelagt i henhold til lov af 11. december 1975 om uarbejdsdygtighed (AAW), såfremt de ikke er sammenfaldende med de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO).
- d) Ved beregningen af den nederlandske ydelse ved invaliditet i henhold til forordningens artikel 40, stk. 1, tager de nederlandske institutioner ikke det tillæg i betragtning, som i givet fald tilkendes ydelsesmodtageren i henhold til loven om supplerende ydelser (Toeslagenwet, TW). Retten til dette tillæg og størrelsen heraf beregnes udelukkende på grundlag af bestemmelserne i loven om supplerende ydelser.

5. *Anvendelse af den nederlandske lovgivning om børnetilskud*

- a) En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der i løbet af et kvartal bliver omfattet af den nederlandske lovgivning om børnetilskud, og som den første dag i det pågældende kvartal var omfattet af den tilsvarende lovgivning i en anden medlemsstat, betragtes som værende forsikret efter nederlandsk lov fra denne første dag.
- b) De børnetilskudsbeløb, som den arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende, der på grundlag af litra a), betragtes som forsikret efter nederlandsk lovgivning om børnetilskud, kan gøre krav på, fastsættes i henhold til de nærmere regler i den gennemførelsesforordning, der er nævnt i forordningens artikel 98.

6. *Anvendelse af visse overgangsbestemmelser*

Artikel 45, stk. 1, finder ikke anvendelse ved vurdering af ret til ydelser i medfør af overgangsbestemmelserne i lovgivningen om almindelig aldersforsikring (artikel 46), om almindelig forsikring for enker og børn og om almindelig forsikring mod uarbejdsdygtighed.

K. ØSTRIG

1. Ved anvendelse af forordningens afsnit III, kapitel 1, betragtes en person, der modtager en tjenestemandspension, som en pensionist.
2. Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, ses der bort fra tillæg med henblik på bidrag til tillægssforsikring og tillægsydelser til minearbejdere i henhold til østrigsk lovgivning. I disse tilfælde øges det beløb, der beregnes i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2, med tillæggene med henblik på bidrag til tillægssforsikring og tillægsydelser til minearbejdere.
3. Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, anses den pensionsrelevante dag (Stichtag) som tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden.

4. Anvendelsen af forordningens bestemmelser medfører ikke nogen begrænsning af retten til ydelser i henhold til østrigsk lovgivning for så vidt angår personer, hvis sociale sikring er blevet forringet af politiske eller religiøse årsager eller på grund af herkomst.

L. PORTUGAL

Erhvervsaktive eller pensionerede tjenestemænd og deres familiemedlemmer, som er omfattet af en særlig sygesikringsordning, kan opnå naturalydelser ved sygdom og moderskab i hastetilfælde under et ophold på en anden medlemsstats område, eller når de rejser til en anden medlemsstat for at få en efter deres helbredstilstand fornøden behandling med forhåndstilladelse fra den portugisiske kompetente institution, i henhold til artikel 22, stk. 1, litra a) og c), stk. 2, andet punktum, og stk. 3, samt artikel 31, litra a), i forordningen (EØF) nr. 1408/71 på samme betingelser som arbejdstager og selvstændige erhvervsdrivende, der er omfattet af den almindelige sociale sikringsordning.

M. FINLAND

1. Med henblik på at fastslå, hvorvidt tidsrummet mellem pensionsbegivenhedens indtræden og pensionsalderen (fremtidig periode) skal tages i betragtning ved beregningen af den finske erhvervspension, skal der i forbindelse med den betingelse, der vedrører ophold i Finland, tages hensyn til forsikringsperioder eller ophold henhørende under lovgivningen i en anden medlemsstat.
2. Såfremt beskæftigelse eller selvstændigt erhverv er ophørt i Finland, og forsikringsbegivenheden indtræder ved beskæftigelse eller selvstændigt erhverv i en anden medlemsstat, og såfremt pensionen i henhold til den finske erhvervspensionslovgivning ikke længere omfatter tidsrummet mellem forsikringsbegivenheden og pensionsalderen (fremtidig periode), skal i forbindelse med den fremtidige periode tages hensyn til forsikringsperioder henhørende under lovgivningen i en anden medlemsstat, som var de forsikringsperioder i Finland.
3. Når en institution i Finland i henhold til finsk lovgivning skal betale et tillæg på grund af en forsinkelse i behandlingen af et krav om udbetaling af en ydelse, skal et krav, der fremsættes over for en institution i en anden medlemsstat, ved anvendelsen af bestemmelserne i den finske lovgivning om et sådant tillæg betragtes om værende forelagt på den dato, hvor dette krav samt alle nødvendige bilag når frem til den kompetente institution i Finland.

N. SVERIGE

1. Ved anvendelse af artikel 18, stk. 1, i forbindelse med fastlæggelse af retten til forældretydelser betragtes forsikringsperioder tilbagelagt i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat end Sverige, som baseret på den samme gennemsnitsindtjening som de svenske forsikringsperioder, som de lægges sammen med.
2. Forordningens bestemmelser om sammenlægning af forsikrings- eller opholdsperioder finder ikke anvendelse på den svenske lovgivnings overgangsbestemmelser om retten til en mere gunstig beregning af grundpensionerne for personer, der er bosat i Sverige i en bestemt periode forud for begæringsdatoen.
3. Ved fastlæggelse af retten til en invalide- eller efterladtepension, som til dels baseres på fremtidige anslåede forsikringsperioder, anses en person for at opfylde forsikrings- og indkomstkravene i den svenske lovgivning, når vedkommende er dækket som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende af en forsikrings- eller bopælsordning i en anden medlemsstat.
4. Det antal år, hvor en person passer små børn, anses i henhold til betingelserne i den svenske lovgivning for forsikringsperioder i forbindelse med tillægspensioner, også selv om barnet og den pågældende person er bosat i en anden medlemsstat, forudsat at den person, der passer barnet, har forældreorlov i henhold til bestemmelserne i lov om retten til børnepasningsorlov.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

1. Når en person er fast bosat på Gibraltars område, eller siden sin seneste ankomst til nævnte område har været pligtig at svare bidrag som arbejdstager efter Gibraltars lovgivning, og den pågældende på grund af uarbejdsdygtighed, moderskab eller

arbejdsløshed for en vis tid begærer sig fritaget for at svare bidrag, og bidragsbeløbene for nævnte periode godskrives den pågældende, betragtes ethvert tidsrum, i hvilket den pågældende har været beskæftiget på en anden medlemsstats end Det Forenede Kongeriges område i forbindelse med nævnte begæring, som en periode, i hvilken han har været beskæftiget på Gibraltars område, og for hvilken han har svaret bidrag som arbejdstager i medfør af lovgivningen i Gibraltar.

2. I tilfælde, hvor en person, i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning er berettiget til en alderspension, såfremt

- a) en tidligere ægtefælles bidrag tages i betragtning, som om de var den pågældende persons egne bidrag, eller
- b) de pågældende bidragsbetingelser opfyldes af den pågældende persons ægtefælle eller tidligere ægtefælle,

og forudsat i begge tilfælde at ægtefællen eller den tidligere ægtefælle som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, finder bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3 anvendelse ved fastsættelsen af ret til ydelser i medfør af Det Forenede Kongeriges lovgivning; enhver henvisning til det nævnte kapitel 3 til »forsikringsperioder« anses for en henvisning til forsikringsperioder, der er tilbagelagt af

- i) en ægtefælle eller tidligere ægtefælle, når ansøgningen indgives af en gift kvinde, en enkemand eller en person, hvis ægteskab er ophørt på anden måde end på grund af ægtefælles død, eller
- ii) en tidligere ægtefælle, når ansøgningen indgives af en enke, som umiddelbart inden hun nåede pensionsalderen ikke modtog efterladtepension, efterladtepension, eller som kun modtager en aldersbestemt enkepension beregnet i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2.

3. a) Ved udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed i medfør af lovgivningen i Det Forenede Kongerige i henhold til forordningens artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), skal, med henblik på opfyldelse af betingelserne i Det Forenede Kongeriges lovgivning vedrørende tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland for opnåelse af ret til børnetillæg (child benefit), forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed tilbagelagt af den pågældende under en medlemsstats lovgivning, betragtes som tilstedeværelsesperioder tilbagelagt i Storbritannien eller Nordirland.

b) Såfremt lovgivningen i Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med forordningens afsnit II med undtagelse af artikel 13, stk. 2, litra f), finder anvendelse på en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som med hensyn til opnåelse af ret til børnetillæg (child benefit) ikke opfylder betingelserne i Det Forenede Kongeriges lovgivning vedrørende:

- i) tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal den pågældende med henblik på opfyldelse af denne betingelse anses, som om han var til stede dér
- ii) tilstedeværelsesperiode tilbagelagt i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed tilbagelagt af den pågældende under en anden medlemsstats lovgivning, med henblik på opfyldelse af denne betingelse anses som tilstedeværelsesperioder i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland.

c) Ved beregningen om børnetilskud (family allowances) efter lovgivningen i Gibraltar finder litra a) og b) tilsvarende anvendelse.

4. Enkehjælpen (widow's payment), der udredes i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, betragtes ved anvendelse af forordningens kapitel 3 som en efterladtepension.

5. Ved anvendelsen af artikel 10a, stk. 2, på bestemmelserne om ret til plejetillæg (attendance allowance), godtgørelse for pasning af invalide (mobility allowance) og invaliditetsydelse (disability living allowance) tages der hensyn til den beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig erhvervsvirksomhed eller bopælsperiode, der er tilbagelagt på en anden medlemsstats område, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde kravet om tilstedeværelse i Det Forenede Kongerige inden den dato, hvor retten til den pågældende ydelse indtræder.

6. Såfremt en arbejdstager, der er omfattet af lovgivningen i Det Forenede Kongerige under sin beskæftigelse bliver offer for et ulykkestilfælde efter at have forladt en medlemsstats område for at begive sig til en anden medlemsstats område, men inden at være ankommet dertil, fastsættes hans ret til ydelser i forbindelse med ulykkestilfældet:

- a) som ulykken var indtruffet på Det Forenede Kongeriges område, og

- b) ved afgørelse af, om han var arbejdstager (employed earner), efter lovgivningen i Storbritannien eller lovgivningen i Nordirland, eller arbejdstager (employed person) efter lovgivningen i Gibraltar, uden hensyntagen til hans fravær fra disse områder.
7. Forordningen finder ikke anvendelse på bestemmelser i Det Forenede Kongeriges lovgivning der går ud på at sætte en mellem Det Forenede Kongerige og et tredjeland indgået aftale om social sikring i kraft.
8. Ved anvendelsen af forordningens afsnit III, kapitel 3, tages der hverken hensyn til de forholdsmæssige bidrag, som den forsikrede har indbetalt under Det Forenede Kongeriges lovgivning, eller til de forholdsmæssige alderspensionsydelse, der skal udbetales i henhold til denne lovgivning. De forholdsmæssige ydelser lægges sammen med den ydelse, som skal udbetales efter Det Forenede Kongeriges lovgivning, og som er fastsat i overensstemmelse med nævnte kapitel, idet summen af de to beløb udgør den ydelse, som faktisk tilkommer den pågældende.
9.
10. Ved anvendelse af forordningen om socialforsikringsydelse, der ikke er baseret på betaling af bidrag, samt om arbejdsløshedsforsikring (Gibraltar) anses enhver person, som er omfattet af denne forordning, som havende fast bopæl i Gibraltar, når den pågældende har bopæl i en medlemsstat.
11. Ved anvendelse af forordningens artikel 10, 27, 28, 28a, 29, 30 og 31 betragtes plejetilskud (attendance allowance) tilkendt en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende i henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige som en invaliditetsydelse.
12. Ved anvendelse af forordningens artikel 10, stk. 1, skal modtageren af en ydelse, der tilkommer ham i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, under ophold på en anden medlemsstats område betragtes, som om han under dette ophold var bosat på denne anden medlemsstats område.
- 13.1. Ved beregningen af lønfaktoren (earnings factor) med henblik på fastsættelse af retten til ydelser i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning medregnes med forbehold af punkt 15 hver uge, i hvilken arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, og som er begyndt inden for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, efter følgende nærmere bestemmelser:
- a) perioder fra 6. april 1975 til 5. april 1987:
- for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som arbejdstager anses den pågældende for at have indbetalt bidrag som arbejdstager (employed earner) på grundlag af en løn svarende til to tredjedele af den for det pågældende år fastsatte højeste løngrænse
 - for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som selvstændig erhvervsdrivende anses den pågældende for at have indbetalt gruppe 2-bidrag som selvstændig erhvervsdrivende
- b) perioder fra 6. april 1987:
- for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som arbejdstager anses den pågældende for at have haft en ugentlig lønindtægt, på grundlag af hvilken der skal indbetales bidrag som arbejdstager, svarende til to tredjedele af den for den pågældende uge fastsatte højeste løngrænse
 - for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som selvstændig erhvervsdrivende anses den pågældende for at have indbetalt gruppe 2-bidrag som selvstændig erhvervsdrivende
- c) for hver fulde uge, i hvilken den pågældende har tilbagelagt en periode, der kan ligestilles med en forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperiode eller en periode med selvstændig virksomhed, anses han for at være blevet godskrevet bidrag eller lønindtægt, alt efter omstændighederne, i det omfang, det er nødvendigt for at hæve hans samlede lønfaktor til det niveau, der kræves for, at de pågældende skatteår kan komme i betragtning (reckonable year) i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning om godskrivning af bidrag eller lønindtægt.
- 13.2. Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, litra b)
- a) når en arbejdstager i et indkomstskatteår, der begynder den 6. april 1975 eller senere, udelukkende har tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i en anden medlemsstat end Det Forenede Kongerige, og anvendelsen af stk. 1, litra a), i) eller stk. 1, litra b), i) bevirker, at dette år regnes for et år (qualifying year), der tages i betragtning i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), anses han for at have været forsikret i 52 uger i løbet af dette år i den anden medlemsstat

- b) da ethvert indkomstskatteår, der begynder den 6. april 1975 eller senere, ikke regnes for et år, der tages i betragtning (qualifying year), i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), lades forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i løbet af dette år, ude af betragtning.
- 13.3. Ved omregningen af lønfaktoren til forsikringsperioder divideres den indtjeningsfaktor, der er opnået for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, med beløbet for den for det pågældende skatteår fastsatte laveste løngrænse. Den således fremkomme størrelse udtrykkes i hele tal, idet decimaler ikke medregnes. Det således beregnede tal skal anses som udtryk for det antal forsikringsuger, der er tilbagelagt under Det Forenede Kongeriges lovgivning i det pågældende skatteår, dog kan dette tal ikke overstige det antal uger, i hvilke vedkommende inden for dette skatteår har været undergivet denne lovgivning.
14. Ved anvendelsen af artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), tages der kun hensyn til tidsrum, i hvilke arbejdstageren har været udarbejdsdygtig efter Det Forenede Kongeriges lovgivning.
- 15.1. Ved beregningen i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), af det teoretiske beløb af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, skal:
- a) ordene »indtjening«, »bidrag« og »tillæg« i forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), forstås som overskud i indtjeningsfaktorer som defineret i loven om social sikringspensioner af 1975 (Social Security Pensions Act 1975) eller i givet fald i loven om sociale sikringspensioner (Nordirland) af 1975 (Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975)
- b) den gennemsnitlige størrelse af overskuddene i indtjeningsfaktorer beregnes i henhold til forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), fortolket som angivet under litra a) ovenfor, ved at dividere de samlede overskud, der er opnået efter Det Forenede Kongeriges lovgivning, med antallet af de indkomstskatteår efter Det Forenede Kongeriges lovgivning (herunder delvise indkomstskatteår), der i den pågældende forsikringsperiode er tilbagelagt i henhold til denne lovgivning siden den 6. april 1978.
- 15.2. Ved beregningen af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning skal ordene »forsikrings- og bopælsperioder« i forordningens artikel 46, stk. 2, forstås som forsikrings- og bopælsperioder der er tilbagelagt siden den 6. april 1978.
16. En arbejdsløs, som vender tilbage til Det Forenede Kongerige efter udløbet af den periode på tre måneder, hvor han fortsat har oppebåret ydelser efter Det Forenede Kongeriges lovgivning ved anvendelse af forordningens artikel 69, stk. 1, kan uanset artikel 69, stk. 2, gøre krav på ydelser ved arbejdsløshed, såfremt han opfylder de i nævnte lovgivning fastsatte betingelser.
17. Med henblik på erhvervelse af ret til tilskud ved alvorlig invaliditet (servee disablement allowance) skal en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som er omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning i overensstemmelse med forordningens afsnit II, med undtagelse af artikel 13, stk. 2, litra f):
- a) anses for at have været til stede eller have været bosiddende i Det Forenede Kongerige i hele den periode, hvor han var arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, og var omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning, mens han var til stede eller var bosiddende i en anden medlemsstat
- b) have ret til at få forsikringsperioder, han som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende har tilbagelagt på en anden medlemsstats område og i henhold til denne medlemsstats lovgivning, ligestillet med tilstedeværelses- eller bopælsperioder i Det Forenede Kongerige.
18. En periode med omfattelse af Det Forenede Kongeriges lovgivning i overensstemmelse med forordningens artikel 13, stk. 2, litra f), kan hverken:
- i) tages i betragtning i henhold til denne bestemmelse som en periode med omfattelse af Det Forenede Kongeriges lovgivning ved anvendelse af forordningens afsnit III, eller
- ii) medføre, at Det Forenede Kongerige bliver den kompetente stat for tilkendelse af de i forordningens artikel 18, 38 eller artikel 39, stk. 1, fastsatte ydelser.
19. Med forbehold af enhver overenskomst, der er indgået med medlemsstaterne, ophører Det Forenede Kongeriges lovgivning, ved anvendelse af forordningens artikel 13, stk. 2, litra f), og gennemførelsesforordningens artikel 10b, med at finde anvendelse den sidste af de nedenfor anførte dage på enhver person, der tidligere var omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende:
- a) den dag, hvor den pågældende flytter til den i artikel 13, stk. 2, litra f), omhandlede anden medlemsstat

- b) den dag, hvor den pågældende ophører med en varig eller midlertidig erhvervmæssig beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, under hvilken han har været omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning
 - c) den sidste dag i enhver periode, hvor der udredes britiske ydelser ved sygdom, moderskab (herunder naturalydelser, for hvilke Det Forenede Kongerige er den kompetente stat) eller ydelser ved arbejdsløshed, og som
 - i) begyndte før den dato, hvor den pågældende tog bopæl i en anden medlemsstat eller, såfremt perioden begyndte på et senere tidspunkt, som
 - ii) fulgte umiddelbart efter den periode, hvor den pågældende udøvede en erhvervmæssig beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en anden medlemsstat, mens han var omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning.
20. Den omstændighed, at en person har opnået status som værende omfattet af en anden medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med forordningens artikel 13, stk. 2, litra f), gennemførelsesforordningens artikel 10b og punkt 19 ovenfor, berører ikke det forhold, at:
- a) Det Forenede Kongerige i sin egenskab af kompetent stat på denne person anvender bestemmelserne om arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i forordningens afsnit III, kapitel 1, eller kapitel 2, afdeling 1, eller artikel 40, stk. 2, hvis denne person i henhold til disse bestemmelser fortsat har status som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende og senest i sin egenskab heraf var forsikret i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning
 - b) denne person behandles som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende ved anvendelse af forordningens afsnit III, kapitel 7 og 8, eller gennemførelsesforordningens artikel 10 eller artikel 10a, forudsat at den britiske ydelse i henhold til afsnit III, kapitel 1, kan udredes i overensstemmelse med litra a).
-

BILAG VII (B) (2) (5) (6) (15)

TILFÆLDE, HVOR EN PERSON SAMTIDIG ER OMFATTET AF LOVGIVNINGEN I TO MEDLEMS-
STATER

(Anvendelse af artikel 14c, litra b))

1. Udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed i Belgien og beskæftigelse som arbejdstager i en anden medlemsstat.
 2. Selvstændig beskæftigelse i Danmark og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat af en person, der har bopæl i Danmark.
 3. For ulykkesforsikringsordningerne for landbruget og alderdomsforsikringsordningerne for landbrugere: selvstændig landbrugsvirksomhed i Tyskland og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
 4. Selvstændig beskæftigelse i Spanien og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat af en person, der har bopæl i Spanien.
 5. Selvstændig beskæftigelse i Frankrig og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat med undtagelse af Luxembourg.
 6. Selvstændig landbrugsvirksomhed i Frankrig og lønnet beskæftigelse i Luxembourg.
 7. For pensionsforsikringsordningen for selvstændige erhvervsdrivende: selvstændig beskæftigelse i Grækenland og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
 8. Selvstændig beskæftigelse i Italien og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
 9. Selvstændig beskæftigelse i Østrig og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
 10. Selvstændig beskæftigelse i Portugal og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
 11. Selvstændig beskæftigelse i Finland og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat af en person, der har bopæl i Finland.
 12. Selvstændig beskæftigelse i Sverige og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat af en person, der har bopæl i Sverige.
-

DEL II

Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet

INDHOLDSFORTEGNELSE

	<i>Side</i>
AFSNIT I: ALMINDELIGE BESTEMMELSER (artikel 1 til 4)	104
AFSNIT II: GENNEMFØRELSE AF FORORDNINGENS ALMINDELIGE BESTEMMELSER (artikel 5 til 10a)	105
AFSNIT III: GENNEMFØRELSE AF FORORDNINGENS BESTEMMELSER OM, HVILKEN LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES (artikel 10b til 14)	107
AFSNIT IV: GENNEMFØRELSE AF FORORDNINGENS SÆRLIGE BESTEMMELSER PÅ DE ENKELTE ARTER AF YDELSER	110
Kapitel 1: Almindelige regler om sammenlægning af perioder (artikel 15)	110
Kapitel 2: Sygdom og moderskab (artikel 16 til 34)	112
Kapitel 3: Invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner) (artikel 35 til 59)	119
Kapitel 4: Arbejdsulykker og erhvervssygdomme (artikel 60 til 77)	125
Kapitel 5: Ydelser ved dødsfald (artikel 78 og 79)	132
Kapitel 6: Ydelser ved arbejdsløshed (artikel 80 til 84)	132
Kapitel 7: Familieydelser (artikel 85 til 88)	134
Kapitel 8: Ydelser til børn af pensions- eller rentemodtagere og til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem (artikel 90 til 92)	135
AFSNIT V: FINANSIELLE BESTEMMELSER (artikel 93 til 107)	136
AFSNIT VI: FORSKELLIGE BESTEMMELSER (artikel 108 til 117)	140
AFSNIT VII: OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER (artikel 118 til 122)	142
BILAG	
Bilag 1: Kompetente myndigheder	144
Bilag 2: Kompetente institutioner	146
Bilag 3: Bopælstedets institutioner og opholdsstedets institutioner	168
Bilag 4: Kontaktorganer	184
Bilag 5: Til tosidede overenskomster knyttede gennemførelsesbestemmelser, der forbliver i kraft	191
Bilag 6: Fremgangsmåden ved udbetaling af ydelser	202
Bilag 7: Banker	204
Bilag 8: Tilkendelse af familieydelser	205
Bilag 9: Beregning af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser	207
Bilag 10: Institutioner og organer udpeget af de kompetente myndigheder	209
Bilag 11: Ordninger omhandlet i forordningens artikel 35, stk. 2	225
Tillæg: Artikel 95	227

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet, særlig artikel 98,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal fastsættes regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 på grundlag af de nye principielle bestemmelser og de erfaringer, der er indvundet i løbet af de år, disse forordninger har været gældende;

der er navnlig behov for en nøje angivelse af de kompetente myndigheder og institutioner i hver medlemsstat, samt de kontaktorganer, som har beføjelser til at kommunikere direkte indbyrdes;

der er ligeledes behov for en nøje angivelse af de dokumenter, der skal fremlægges, og af formaliteter, der skal opfyldes af de pågældende for at opnå ydelser;

det er nødvendigt detaljeret at præcisere reglerne til gennemførelse af bestemmelser i forordning (EØF) nr. 1408/71 om bestemmelse af, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse, samt bestemmelserne om de forskellige kategorier af ydelser;

der er ligeledes behov for en nøje angivelse af betingelserne for refusion af ydelser, der er udredt af en medlemsstats institution til udgift for en institution i en anden medlemsstat, samt af de opgaver, der skal henlægges til Revisionsudvalget;

der bør fastsættes regler for anvendelsen af den fremgangsmåde, der skal følges ved valutaomregningen inden for Det Europæiske Monetære System;

for at fremme kommunikationen mellem medlemsstaternes myndigheder og institutioner er det nødvendigt at fastsætte mulighed for elektronisk databehandling inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 1408/71;

der bør gives mulighed for at ændre bilag, 1, 4, 5, 6, 7 og 8 til forordning (EØF) nr. 574/72 ved en forordning udstedt af Kommissionen på begæring af den eller de pågældende medlemsstater eller deres kompetente myndigheder efter udtalelse fra Den Administrative Kommission, idet det eneste formål med ændringen af ovennævnte bilag er at indføje beslutninger truffet af de pågældende medlemsstater eller disses kompetente myndigheder i en af Fællesskabets retsakter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning:

- a) betyder udtrykket »forordning« forordning (EØF) nr. 1408/71
- b) betyder udtrykket »gennemførelsesforordning« nærværende forordning
- c) har de i forordningens artikel 1 fastlagte udtryk den betydning, der er tillagt dem i den nævnte artikel.

Artikel 2

Blanketter — meddelelser vedrørende lovgivning — vejledninger

1. Blanketterne til de attester, bevidnelser, erklæringer, begæringer og øvrige dokumenter, der er nødvendige for anvendelsen af forordningen og gennemførelsesforordningen, udarbejdes af Den administrative Kommission.

To medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter udtalelse fra Den administrative Kommission aftale at gøre brug af forenklede formularer i deres indbyrdes forhold.

2. Den administrative Kommission kan til brug for de kompetente myndigheder i hver medlemsstat indsamle oplysninger om de nationale lovbestemmelser, hvorpå forordningen finder anvendelse.

3. Den administrative Kommission udarbejder vejledninger, der tager sigte på at underrette de pågældende om deres rettigheder samt om de administrative formaliteter, de skal iagttage for at gøre disse rettigheder gældende.

Disse vejledninger skal fastlægges efter forhandling med Det Rådgivende Udvalg.

Artikel 3 (7)

Kontaktorganer — Forbindelse mellem institutionerne indbyrdes samt mellem institutionerne og de berettigede

1. De kompetente myndigheder kan udpege kontaktorganer, der er berettiget til at træde i direkte forbindelse med hinanden.

2. Enhver institution i en medlemsstat samt enhver person, der er bosat eller opholder sig på en medlemsstats område, kan — enten direkte eller gennem kontaktorganerne — rette henvendelse til en anden medlemsstats institution.

3. Afgørelser og andre dokumenter fra en medlemsstats institution, som vedrører en person, der er bosat eller opholder sig på en anden medlemsstats område, kan meddeles vedkommende direkte pr. anbefalet brev.

Artikel 4 (9)

Bilag

1. Bilag 1 angiver den eller de kompetente myndigheder i de enkelte medlemsstater.

2. Bilag 2 angiver de kompetente institutioner i de enkelte medlemsstater.

3. Bilag 3 angiver bopælsstedets og opholdsstedets institutioner i de enkelte medlemsstater.

4. Bilag 4 angiver de kontaktorganer, der er udpeget i medfør af gennemførelsesforordningens artikel 3, stk. 1.

5. Bilag 5 angiver de bestemmelser, som omhandles i gennemførelsesforordningens artikel 5, artikel 53, stk. 3, artikel 104, artikel 105, stk. 2, artikel 116 og artikel 121.

6. Bilag 6 angiver den fremgangsmåde ved betaling af ydelser, der i medfør af gennemførelsesforordningens artikel 53, stk. 1, er valgt af de forpligtede institutioner i de enkelte medlemsstater.

7. Bilag 7 angiver navn og hjemsted for de i gennemførelsesforordningens artikel 55, stk. 1, nævnte banker.

8. Bilag 8 angiver de medlemsstater, på hvis gensidige forhold gennemførelsesforordningens artikel 10a, stk. 1, litra d), finder anvendelse.

9. Bilag 9 angiver de ordninger, der skal tages i betragtning ved beregningen af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelse i medfør af gennemførelsesforordningens artikel 94, stk. 3, litra a), og artikel 95, stk. 3, litra a).

10. Bilag 10 angiver de institutioner eller organer, der er udpeget af de kompetente myndigheder, navnlig i medfør af følgende bestemmelser:

a) forordningen: artikel 14c, artikel 14d, stk. 3, og artikel 17

b) gennemførelsesforordningen: artikel 6, stk. 1, artikel 8, artikel 10b, artikel 11, stk. 1, artikel 11a, stk. 1, artikel 12a, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, stk. 1, 2 og 3, artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, artikel 85, stk. 2, artikel 86, stk. 2, artikel 89, stk. 1, artikel 91, stk. 2, artikel 102, stk. 2, artikel 109, artikel 110 og artikel 113, stk. 2.

11. Bilag 11 angiver den eller de ordninger, der er omhandlet i forordningens artikel 35, stk. 2.

AFSNIT II

GENNEMFØRELSE AF FORORDNINGENS ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Gennemførelse af forordningens artikel 6 og 7

Artikel 5

Anvendelse af gennemførelsesforordningen i stedet for administrative aftaler om gennemførelse af overenskomster

Gennemførelsesforordningens bestemmelser træder i stedet for bestemmelserne i de administrative aftaler om gennemførelse af de overenskomster, der er nævnt i forordningens artikel 6; de træder ligeledes i stedet for bestemmelserne om gennemførelse af de overenskomster, der er nævnt i forordningens artikel 7, stk. 2, litra c), for så vidt disse gennemførelsesbestemmelser ikke er anført i bilag 5.

Gennemførelse af forordningens artikel 9

Artikel 6

Adgang til frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring

1. Såfremt den pågældende under hensyntagen til forordningens artikel 9 og artikel 15, stk. 3, opfylder betingelserne for adgang til frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring i tilfælde af invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner) inden for flere ordninger i medfør af en medlemsstats lovgivning, og såfremt han ikke i medfør af sin seneste lønnede eller selvstændige beskæftigelse har været omfattet af den tvungne forsikring inden for en af disse ordninger, har han på grundlag af de nævnte bestemmelser adgang til frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring inden for den ordning, der er fastsat i lovgivningen i denne medlemsstat eller, såfremt der ikke er fastsat nogen ordning, inden for en af ham selv valgt ordning.

2. For at opnå ydelser efter bestemmelserne i forordningens artikel 9, stk. 2, skal den pågældende for vedkommende medlemsstats institution fremlægge attest for de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat. Denne attest udstedes efter den pågældendes anmodning af den eller de institutioner, der anvender de lovgivninger, hvorefter han har tilbagelagt disse perioder.

Gennemførelse af forordningens artikel 12

Artikel 7 (11)

Almindelige regler om gennemførelse af bestemmelserne om undgåelse af dobbeltbetaling

1. Når de ydelser, der kan kræves udbetalt efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, samtidig vil kunne

nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, divideres de ydelsesbeløb, som ikke udbetales ved en streng anvendelse af den i berørte medlemsstats lovgivning fastsatte bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, med det antal ydelser, som skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde.

2. Ved anvendelsen af forordningens artikel 12, stk. 2, 3 og 4, artikel 46a, 46b og 46c, meddeler de kompetente institutioner på begæring hinanden alle nødvendige oplysninger.

Artikel 8 (5)

Regler, der anvendes i tilfælde af samtidig ret til ydelser ved sygdom eller moderskab efter lovgivningen i flere medlemsstater

1. Dersom en arbejdstager, en selvstændig erhvervsdrivende eller et af hans familiemedlemmer har ret til moderskabsydelse efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, tilkendes disse ydelser alene efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område fødslen har fundet sted, eller — såfremt fødslen ikke har fundet sted på en af disse medlemsstats område — alene efter lovgivningen i den medlemsstat, hvoraf den pågældende arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende senest har været omfattet.

2. Dersom en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende har ret til ydelser ved sygdom efter lovgivningen i Irland og i Det Forenede Kongerige for den samme uarbejdsdygtighedsperiode, tilkendes disse ydelser alene efter lovgivningen i den medlemsstat, hvoraf den pågældende senest har været omfattet.

3. Dersom en person eller et af hans familiemedlemmer i de i forordningens artikel 14c, litra b), omhandlede tilfælde har ret til natursydelse ved sygdom eller moderskab efter to af de pågældende lovgivninger, gælder følgende regler:

a) hvis mindst én af disse lovgivninger indeholder bestemmelser om, at ydelserne tilkendes i form af refusion til ydelsesmodtageren, afholdes ydelserne udelukkende af institutionen i den medlemsstat, på hvis område de er blevet udredt

b) hvis ydelserne er blevet udredt på en anden end de to implicerede medlemsstats område, afholdes de udelukkende af institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning den pågældende er omfattet i kraft af sin lønnede beskæftigelse.

Artikel 8a

Regler, der gælder i tilfælde af samtidig ret til ydelser ved sygdom, arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter den græske lovgivning og efter lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater

Såfremt en arbejdstager, en selvstændig erhvervsdrivende eller et af hans familiemedlemmer for samme periode har ret til ydelser ved sygdom, arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter den græske lovgivning og efter lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater, tilkendes disse ydelser alene efter den lovgivning, som den pågældende senest har været omfattet af.

Artikel 9 (5)

Regler, der anvendes i tilfælde af samtidig ret til ydelser ved dødsfald efter lovgivningen i flere medlemsstater

1. Indtræder et dødsfald på en medlemsstats område, er det alene den efter denne medlemsstats lovgivning erhvervede ret til begravelseshjælp, der bevares, medens den ret, der er erhvervet efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, bortfalder.

2. Indtræder et dødsfald på en medlemsstats område, medens retten til begravelseshjælp er erhvervet efter lovgivningen i to eller flere andre medlemsstater, eller indtræder et dødsfald uden for medlemsstaternes område, medens retten er erhvervet efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, er det alene den ret, der er erhvervet i den medlemsstat, af hvis lovgivning afdøde senest har været omfattet, der bevares, medens den efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat erhvervede ret bortfalder.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 bevares retten til begravelseshjælp, der er erhvervet efter lovgivningen i begge de i bilag VII omhandlede medlemsstater, i de i forordningens artikel 14c, litra b), omhandlede tilfælde.

Artikel 9a

Regler, der anvendes i tilfælde af samtidig ret til ydelser ved arbejdsløshed

Såfremt en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der har ret til ydelser ved arbejdsløshed efter den medlemsstats lovgivning, som han i henhold til forordningens artikel 69 var omfattet af under sin seneste lønnede eller selvstændige beskæftigelse, vender tilbage til Grækenland, hvor han ligeledes har ret til arbejdsløshedsydelse i medfør af en tidligere tilbagelagt forsikrings- eller beskæftigelsesperiode eller periode med selvstændig virksomhed under græsk lovgivning, stilles ydelserne efter den græske lovgivning i bero i den i forordningens artikel 69, stk. 1, litra c), omhandlede periode.

Artikel 10 (12) (13)

Regler, der anvendes i tilfælde af samtidig ret til familieydelser eller børnetilskud til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende

1. a) Retten til familieydelser eller børnetilskud i henhold til en medlemsstats lovgivning, hvorefter erhvervelse af ret til disse ydelser eller tilskud ikke er betinget af forsikring eller af lønnet eller selvstændig beskæftigelse, suspenderes, når der i den samme periode og for det samme familiemedlem består ret til ydelser enten i henhold til en anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til forordningens artikel 73, 74, 77 eller 78, med indtil et beløb svarende til disse ydelser.

b) Hvis der imidlertid udøves erhvervsmæssig beskæftigelse på den første medlemsstats område

i) af den person, der har ret til familieydelser, eller af den person, som ydelserne udbetales til, for så vidt angår de ydelser, der består ret til enten i henhold til en anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til forordningens artikel 73 eller 74, suspenderes dog retten til de familieydelser, der ydes enten i henhold til denne anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til disse artikler, med indtil et beløb svarende til de familieydelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmet er bosat. Ydelser, som udbetales af den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmet er bosat, afholdes af denne stat

ii) af den person, der har ret til disse ydelser, eller af den person, som disse ydelser udbetales til, for så vidt angår de ydelser, der består ret til enten i henhold til en anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til forordningens artikel 77 eller 78, suspenderes dog retten til de familieydelser eller børnetilskud, der ydes enten i henhold til denne anden medlemsstats nationale lovgivning alene eller i henhold til disse artikler; i så fald modtager den pågældende familieydelser eller børnetilskud fra den medlemsstat, på hvis område børnene er bosat, idet udgiften afholdes af denne medlemsstat, samt i givet fald andre ydelser efter forordningens artikel 77 eller 78 end børnetilskud, idet udgiften afholdes af den stat, der er kompetent efter disse artikler.

2. Hvis en arbejdstager, der er omfattet af en medlemsstats lovgivning, har ret til familieydelser på grundlag af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, der tidligere er tilbagelagt efter græsk lovgivning, suspenderes denne ret,

når der for den samme periode og for det samme familiemedlem består ret til familieydelser efter lovgivningen i førstnævnte medlemsstat i medfør af forordningens artikel 73 og 74, med indtil et beløb svarende til disse ydelser.

3. Hvis der for samme periode og for samme familiemedlem kan kræves udbetalt familieydelser af to medlemsstater i henhold til forordningens artikel 73 og/eller 74, udbetaler den kompetente institution i den medlemsstat, i hvis lovgivning det højeste ydelsesbeløb er fastsat, det fulde ydelsesbeløb med forpligtelse for den kompetente institution i den anden medlemsstat til at refundere halvdelen af det nævnte beløb, idet det refunderede beløb dog ikke kan overstige det beløb, der er fastsat i sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

Artikel 10a (8)

Regler, der anvendes, når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende successivt har været omfattet af lovgivningen i flere medlemsstater i samme periode eller del af en periode

Dersom en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende successivt har været omfattet af lovgivningen i to medlemsstater i løbet af en udbetalingsperiode, således som denne er fastsat i lovgivningen om familieydelser i den ene eller begge de pågældende stater, gælder følgende regler:

a) de familieydelser, som den pågældende kan gøre krav på efter lovgivningen i hver af disse stater, svarer til antallet af de daglige ydelser, der udbetales efter den pågældende lovgivning. Dersom lovgivnin-

gen i de pågældende stater ikke indeholder bestemmelser om udbetaling af daglige ydelser, tilkendes familieydelserne efter forholdet mellem det tidsrum, i hvilket den pågældende har været omfattet af lovgivningen i hver af disse medlemsstater, og det i den pågældende lovgivning fastsatte tidsrum

b) når familieydelserne er udbetalt af en institution for et tidsrum, hvor de skulle have været udbetalt af en anden institution, skal der foretages en afregning mellem disse institutioner

c) hvor de efter en medlemsstats lovgivning tilbagelagte beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed udtrykkes i andre enheder end dem, der anvendes ved beregningen af familieydelser i medfør af den lovgivning i en anden medlemsstat, hvoraf den pågældende tillige har været omfattet i det samme tidsrum, sker omregningen, for så vidt angår anvendelsen af litra a) og b), efter gennemførelsesforordningens artikel 15, stk. 3

d) uanset bestemmelserne i litra a) skal i forholdet mellem de i bilag 8 til gennemførelsesforordningen nævnte medlemsstater den institution, der afholder udgifterne ved familieydelser på grundlag af den første lønnede eller selvstændige beskæftigelse i det pågældende tidsrum, afholde disse udgifter i hele udbetalingsperioden.

AFSNIT III

GENNEMFØRELSE AF FORORDNINGENS BESTEMMELSER OM, HVILKEN LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES

Gennemførelse af forordningens artikel 13 til 17

Artikel 10b (9)

Formaliteter i medfør af forordningens artikel 13, stk. 2, litra f)

Datoen og betingelserne for, hvornår en i forordningens artikel 13, stk. 2, litra f), omhandlet person ikke længere er omfattet af en medlemsstats lovgivning, afgøres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lovgivning. Den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, af hvis lovgivning den pågældende bliver omfattet, retter henvendelse til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i førstnævnte medlemsstat for at få oplyst denne dato.

Artikel 11

Formaliteter ved udstationering af en arbejdstager i henhold til forordningens artikel 14, stk. 1, og artikel 14b, stk. 1, og ved aftaler indgået i henhold til forordningens artikel 17

1. Den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning fortsat finder anvendelse, skal

a) på arbejdstagerens eller dennes arbejdsgivers anmodning i de i forordningens artikel 14, stk. 1, og artikel 14b, stk. 1, omhandlede tilfælde

b) i tilfælde, hvor forordningens artikel 17 finder anvendelse

udlevere arbejdstageren en attest, der bekræfter, at han fortsat er omfattet af denne lovgivning indtil et nærmere angivet tidspunkt.

2. Samtykke i de tilfælde, der er omhandlet i forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), og artikel 14b, stk. 1, skal indhentes af arbejdsgiveren.

Artikel 11a

Formaliteter i henhold til forordningens artikel 14a, stk. 1, og 14b, stk. 2, og ved aftaler indgået i henhold til forordningens artikel 17 ved udøvelse af virksomhed i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende normalt udfører selvstændig virksomhed

1. Den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning fortsat finder anvendelse, skal

- a) på den selvstændige erhvervsdrivendes anmodning i de i forordningens artikel 14a, stk. 1, og artikel 14b, stk. 2, omhandlede tilfælde
- b) i tilfælde, hvor forordningens artikel 17 finder anvendelse

udlevere den selvstændige erhvervsdrivende en attest, der bekræfter, at han fortsat er omfattet af denne lovgivning indtil en nærmere angivet tidspunkt.

2. Samtykke i de tilfælde, der er omhandlet i forordningens artikel 14a, stk. 1, litra b), og artikel 14b, stk. 2, skal indhentes af den selvstændige erhvervsdrivende.

Artikel 12

Særlige bestemmelser om arbejdstageres medlemskab af den tyske ordning for social sikring

Såfremt tysk lovgivning i medfør af forordningens artikel 13, stk. 2, litra a), artikel 14, stk. 1 og 2, eller artikel 14b, stk. 1, eller i medfør af en aftale indgået i henhold til forordningens artikel 17 finder anvendelse på en arbejdstager, der er beskæftiget af en virksomhed eller en arbejdsgiver, hvis hjemsted eller bopæl ikke er beliggende på Tysklands område, og arbejdstageren ikke har noget fast arbejdssted på tysk område, finder denne lovgivning anvendelse, som om arbejdstageren var beskæftiget på sit bopælssted på tysk område.

Hvis arbejdstageren ikke har bopæl på tysk område, finder den tyske lovgivning anvendelse, som om han var beskæftiget på et sted, for hvilket Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den almindelige stedlige sygekasse for Bonn), er kompetent.

Artikel 12a (5)

Bestemmelser for de i forordningens artikel 14, stk. 2, litra b), artikel 14, stk. 3, artikel 14a, stk. 2, 3 og 4, og artikel 14c omhandlede personer, som normalt har lønnet og/eller selvstændig beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område

Ved anvendelsen af forordningens artikel 14, stk. 2, litra b), artikel 14, stk. 3, artikel 14a, stk. 2, 3 og 4, og artikel 14c gælder følgende regler:

1. a) En person, som normalt udfører sit arbejde på to eller flere medlemsstaters område eller i en virksomhed, som har sit hjemsted eller forretningssted på en medlemsstats område, og hvor to medlemsstaters fælles grænse går igennem virksomheden, eller som samtidig har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område og selvstændig beskæftigelse på en anden medlemsstats område, i henhold til bestemmelserne i denne artikel skal underrette den institution herom, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.
- b) Såfremt lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat, ikke finder anvendelse på ham, skal den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i denne medlemsstat, underrette den institution herom, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse.
2. a) Såfremt en person, som normalt har lønnet eller selvstændig beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, og som udfører en del af sit arbejde i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, i henhold til forordningens artikel 14, stk. 2, litra b), nr. i), eller artikel 14a, stk. 2, første punktum, er omfattet af lovgivningen i denne medlemsstat, udleverer den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i denne medlemsstat, den pågældende en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne medlemsstats lovgivning, og sender en kopi af denne attest til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat
 - i) på hvis område den pågældende person udfører en del af sit arbejde, og/eller
 - ii) på hvis område en virksomhed eller en arbejdsgiver, hvortil han er knyttet, har sit hjemsted eller sit forretningssted, for så vidt det drejer sig om en arbejdstager.
- b) Sidstnævnte institution skal i fornødent omfang til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, fremsende de nødvendige oplysninger til fastsættelse af bidrag, som arbejdsgiveren eller arbejdsgiverne og/eller den pågældende er pligtig til at indbetale i henhold til denne lovgivning.
3. a) Såfremt en person, der har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område i en virksomhed, som har sit hjemsted eller forretningssted på en anden medlemsstats område, og hvor de to medlemsstaters fælles grænse går igennem virksomheden, eller som er selvstændig erhvervsdrivende i en sådan virksomhed, i henhold til forordningens artikel 14, stk. 3, eller artikel 14a, stk. 3, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende virksomhed har sit

- hjemsted eller forretningssted, udleverer den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i sidstnævnte medlemsstat, den pågældende en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne medlemsstats lovgivning, og sender en kopi af denne attest til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat
- i) på hvis område den pågældende har lønnet eller selvstændig beskæftigelse
 - ii) på hvis område den pågældende er bosat.
- b) Stk. 2, litra b), ovenfor finder tilsvarende anvendelse.
4. a) Såfremt en arbejdstager, som ikke er bosat på en af de medlemsstaters områder, hvor han udfører sit arbejde, i henhold til forordningens artikel 14, stk. 2, litra b), nr. ii), er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den virksomhed eller arbejdsgiver, som beskæftiger ham, har sit hjemsted eller forretningssted, udleverer den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i sidstnævnte medlemsstat, arbejdstageren en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne medlemsstats lovgivning, og sender en kopi af denne attest til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat
- i) på hvis område arbejdstageren udfører en del af sit arbejde
 - ii) på hvis område arbejdstageren er bosat.
- b) Stk. 2, litra b), ovenfor finder tilsvarende anvendelse.
5. a) Såfremt en person, der normalt har selvstændig beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters områder, men som ikke udøver virksomhed på den medlemsstats område, hvor han er bosat, i henhold til forordningens artikel 14a, stk. 2, andet punktum, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han har sin hovedbeskæftigelse, underretter den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, de institutioner herom, der er udpeget af de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater.
- b) De kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater eller de institutioner, der er udpeget af disse kompetente myndigheder, fastsætter ved fælles aftale og under hensyn til bestemmelserne i litra d) og i forordningens artikel 14a, stk. 4, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse på den pågældende, inden for en periode på højst seks måneder regnet fra det tidspunkt, hvor en af de berørte institutioner blev underrettet om den pågældende situation.
- c) Den institution, som administrerer den lovgivning, som skal finde anvendelse på den pågældende, skal udlevere den pågældende en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne lovgivning, og sende en kopi af denne attest til de andre berørte institutioner.
 - d) Ved bestemmelse af den pågældende persons hovedbeskæftigelse i henhold til forordningens artikel 14a, stk. 2, tredje punktum, skal der først og fremmest tages hensyn til det sted, hvorfra den pågældende person udøver sin virksomhed. Såfremt dette ikke er muligt, skal der tages hensyn til kriterier såsom den sædvanlige karakter eller varigheden af virksomheden, antallet af udførte tjenesteydelser og indtægter i forbindelse med denne virksomhed.
 - e) De berørte institutioner udveksler alle oplysninger, der er påkrævet for fastsættelse af både den pågældendes hovedbeskæftigelse og de bidrag, der skal indbetales efter den lovgivning, som er blevet fastsat som værende gældende for ham.
6. a) Hvis den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse i henhold til forordningens artikel 14a, stk. 2 eller 3, fastslår, at nævnte artikels stk. 4 finder anvendelse på den pågældende, skal denne institution, med forbehold af nærværende forordnings stk. 5 og navnlig stk. 5, litra b), underrette de kompetente myndigheder i de andre berørte medlemsstater eller de institutioner, der er udpeget af disse myndigheder, herom; den lovgivning, der skal finde anvendelse på den pågældende, fastsættes om fornødent efter fælles aftale.
- b) De i stk. 2, litra b), omhandlede oplysninger sendes af de andre berørte institutioner til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning skal finde anvendelse.
7. a) Såfremt en person, som samtidig har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område og selvstændig beskæftigelse på en anden medlemsstats område, i henhold til forordningens artikel 14c, litra a), er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han har lønnet beskæftigelse, udleverer den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i sidstnævnte medlemsstat, den pågældende en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne medlemsstats lovgivning, og sender en kopi af denne attest til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat:
- i) på hvis område den pågældende har selvstændig beskæftigelse
 - ii) på hvis område den pågældende er bosat.

- b) Stk. 2, litra b), ovenfor finder tilsvarende anvendelse.

8. Såfremt en person, som samtidig har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse på forskellige medlemsstaters område i henhold til forordningens artikel 14c, litra b), er omfattet af lovgivningen i to medlemsstater, finder bestemmelserne i stk. 1, 2, 3 og 4, for så vidt angår den lønnede beskæftigelse, og i stk. 1, 2, 3, 5 og 6, for så vidt angår den selvstændige beskæftigelse, tilsvarende anvendelse.

De institutioner, der er udpeget af de kompetente myndigheder i de to medlemsstater, hvis lovgivning endeligt finder anvendelse, underretter gensidigt hinanden herom.

Artikel 13

Udøvelse af retten til at vælge for personale, der gør tjeneste ved diplomatiske missioner og konsulater

1. Den i forordningens artikel 16, stk. 2, fastsatte ret til at vælge skal udøves første gang inden tre måneder efter det tidspunkt, da arbejdstageren blev ansat ved den pågældende diplomatiske mission eller det pågældende konsulat eller trådte i privat tjeneste hos embedsmænd i denne mission eller dette konsulat. Valget får virkning fra datoen for tiltrædelsen af den pågældende stilling.

Dersom arbejdstageren ved udgangen af et kalenderår påny gør brug af sin ret til at vælge, har valget virkning fra den første dag i det følgende kalenderår.

2. En arbejdstager, som gør brug af sin ret til at vælge, underretter den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, af hvis lovgivning, han har valgt at være omfattet, og underretter samtidig sin arbejdsgiver. Den nævnte institution underretter om fornødent alle de øvrige institutioner i den samme medlemsstat i overensstemmelse med de af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat udstedte forskrifter.

3. Den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren har valgt at være omfattet, skal forsyne ham med en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne medlemsstats lovgivning, så længe han er beskæftiget ved

den pågældende diplomatiske mission eller det pågældende konsulat eller er i privat tjeneste hos embedsmænd ved denne mission eller dette konsulat.

4. Har arbejdstageren valgt at være omfattet af tysk lovgivning, finder denne lovgivnings bestemmelser anvendelse, som om arbejdstageren var beskæftiget på det sted, hvor den tyske regering har sit sæde. Den kompetente myndighed udpeger den kompetente institution for sygeforsikring.

Artikel 14

Udøvelse af retten til at vælge, for så vidt angår De Europæiske Fællesskabers hjælpeansatte

1. Den i forordningens artikel 16, stk. 3, fastsatte ret til at vælge skal benyttes ved ansættelseskontraktens oprettelse. Den myndighed, der er beføjet til at afslutte denne kontrakt, underretter den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, af hvis lovgivning den hjælpeansatte har valgt at være omfattet. Den nævnte institution underretter, om fornødent, alle de øvrige institutioner i den samme medlemsstat.

2. Den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, af hvis lovgivning den hjælpeansatte har valgt at være omfattet, skal forsyne ham med en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne stats lovgivning, så længe han er ansat ved De Europæiske Fællesskaber.

3. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne udpeger om fornødent de institutioner, hvorunder De Europæiske Fællesskabers hjælpeansatte skal henhøre.

4. Dersom en hjælpeansat, der er beskæftiget i en anden medlemsstat end Tyskland, har valgt at være omfattet af tysk lovgivning, finder denne lovgivnings bestemmelser anvendelse, som om den pågældende var beskæftiget på det sted, hvor den tyske regering har sit sæde. Den kompetente myndighed udpeger den kompetente institution for sygeforsikring.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE AF FORORDNINGENS SÆRLIGE BESTEMMELSER PÅ DE ENKELTE ARTER AF YDELSER

KAPITEL 1

ALMINDELIGE REGLER OM SAMMENLÆGNING AF PERIODER

Artikel 15 (A) (5) (11)

1. I de i forordningens artikel 18, stk. 1, artikel 38, artikel 45, stk. 1, 2 og 3, artikel 64 og artikel 67, stk. 1

og 2, omhandlede tilfælde sker sammenlægningen af perioder efter følgende regler:

- a) til forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning, lægges forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, for så vidt det er nødvendigt at medregne dem for at supplere de efter den førstnævnte medlemsstats lovgivning tilbagelagte

forsikrings- eller bopælsperioder med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser, forudsat at disse forsikrings- eller bopælsperioder ikke helt eller delvis falder sammen. Hvor det drejer sig om ydelser ved invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner), der skal fastsættes af to eller flere medlemsstats institutioner efter bestemmelserne i forordningens artikel 46, stk. 2, foretager de enkelte berørte institutioner hver for sig denne sammenlægning ved medregning af samtlige forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende efter lovgivningen i samtlige de medlemsstater, af hvis lovgivning han har været omfattet, såfremt ikke andet følger af bestemmelserne i forordningens artikel 45, stk. 2 og 3, og artikel 47, stk. 1, litra a).

I de i forordningens artikel 14c, litra b), omhandlede tilfælde medregner de pågældende institutioner imidlertid ligeledes forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en tvungen forsikringsordning i henhold til lovgivningen i to medlemsstater, og som falder sammen

- b) når en forsikrings- eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning om en tvungen forsikring, falder sammen med en forsikringsperiode, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning om en frivillig eller frivillig fortsat forsikring, medregnes alene den periode, som er tilbagelagt efter den tvungne forsikring
- c) når en efter en medlemsstats lovgivning tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperiode, der ikke er en ligestillet periode, falder sammen med en efter en anden medlemsstats lovgivning ligestillet periode, medregnes alene den periode, som ikke er en ligestillet periode
- d) enhver efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater ligestillet periode skal alene medregnes af institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning den forsikrede senest har været tvungent forsikret forud for den nævnte periode; har den forsikrede ikke været tvungent forsikret efter lovgivningen i en medlemsstat forud for den nævnte periode, medregnes denne af institutionen i den medlemsstat, i hvilken han første gang efter den nævnte periode har været tvungent forsikret
- e) dersom det tidsrum, i hvilket visse forsikrings- eller bopælsperioder er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning, ikke kan fastslås med bestemthed, antages det, at disse perioder ikke falder sammen med forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, og de skal medregnes ved sammenlægning af perioder, for så vidt de kan komme i betragtning i dette øjemed

f) dersom visse forsikrings- eller bopælsperioder efter en medlemsstats lovgivning kun medregnes, hvis de er tilbagelagt inden for en bestemt tidsfrist, skal den institution, som anvender denne lovgivning:

- i) kun medregne forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, hvis de er tilbagelagt inden for denne tidsfrist, eller
- ii) forlænge denne tidsfrist med længden af de forsikrings- eller bopælsperioder, der efter en anden medlemsstats lovgivning helt eller delvis er tilbagelagt inden for de nævnte tidsfrist, når det drejer sig om forsikrings- eller bopælsperioder, der efter den anden medlemsstats lovgivning alene medfører suspension af den frist, inden for hvilken forsikrings- eller bopælsperioder skal være tilbagelagt.

2. Forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i en medlemsstat efter en af forordningen ikke omfattet lovgivning, men som medregnes i henhold til en anden lovgivning i denne medlemsstat, som er omfattet af forordningen, anses for forsikrings- eller bopælsperioder, der skal medregnes med henblik på sammenlægning.

3. Hvor forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning, udtrykkes i andre tidsenheder end dem, der anvendes i en anden medlemsstats lovgivning, sker den for sammenlægningen nødvendige omregning efter følgende regler:

- a) hvis det drejer sig om en arbejdstager, der har været omfattet af en ordning, der anvender en seksdagesuge, eller en selvstændig erhvervsdrivende:
 - i) er en dag lig med otte timer og omvendt
 - ii) er seks dage lig med en uge og omvendt
 - iii) er 26 dage lig med en måned og omvendt
 - iv) er tre måneder eller 13 uger eller 78 dage lig med et kvartal og omvendt
 - v) skal ved omregning af uger til måneder og omvendt uger og måneder omregnes til dage
 - vi) kan anvendelsen af foranstående regler ikke medføre, at der for samtlige de i et kalenderår tilbagelagte forsikringsperioder medregnes et

tidsrum, der i alt overstiger 312 dage eller 52 uger eller tolv måneder eller fire kvartaler

- b) hvis det drejer sig om en arbejdstager, der har været omfattet af en ordning, der anvender en femdages-uge:

- i) er en dag lig med ni timer og omvendt
- ii) er fem dage lig med en uge og omvendt
- iii) er 22 dage lig med en måned og omvendt
- iv) er tre måneder eller 13 uger eller 66 dage lig med et kvartal og omvendt
- v) skal ved omregning af uger til måneder og omvendt uger og måneder omregnes til dage
- vi) kan anvendelsen af foranstående regler ikke medføre, at der for samtlige de i et kalenderår tilbagelagte forsikringsperioder medregnes et tidsrum, der i alt overstiger 264 dage eller 52 uger eller tolv måneder eller fire kvartaler

- c) hvis det drejer sig om en arbejdstager, der har været omfattet af en ordning, der anvender en syvdages-uge:

- i) er en dag lig med seks timer og omvendt
- ii) er syv dage lig med en uge og omvendt
- iii) er 30 dage lig med en måned og omvendt
- iv) er tre måneder eller 13 uger eller 90 dage lig med et kvartal og omvendt
- v) skal ved omregning af uger til måneder og omvendt uger og måneder omregnes til dage
- vi) kan anvendelsen af foranstående regler ikke medføre, at der for samtlige de i et kalenderår tilbagelagte forsikringsperioder, medregnes et tidsrum, der i alt overstiger 360 dage eller 52 uger eller tolv måneder eller fire kvartaler.

Hvis forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning, udtrykkes i måneder, anses de dage, der i henhold til de i dette stykke anførte omregningsregler svarer til en brøkdel af en måned, for en hel måned.

KAPITEL 2

SYGDOM OG MODERSKAB

Gennemførelse af forordningens artikel 18

Artikel 16

Attestation af forsikringsperioder

1. Anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 18 er betinget af, at arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende for den kompetente institution fremlægger attest for de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, hvoraf han tidligere senest har været omfattet.

2. Denne attest udstedes efter arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes anmodning af institutionen eller institutionerne i den medlemsstat, af hvis lovgivning han tidligere senest har været omfattet. Dersom han ikke fremlægger den nævnte attest, retter den kompetente institution henvendelse til den eller de pågældende institutioner for at fremskaffe den.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis det er nødvendigt at tage hensyn til forsikringsperioder, der tidligere er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, for at de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser kan opfyldes.

Gennemførelse af forordningens artikel 19

Artikel 17 (14)

Naturalydelser i tilfælde af bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 19 skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende lade sig selv og sine familiemedlemmer registrere ved bopælsstedets institution og herved forevise dokumentation for, at han har ret til disse naturalydelser for sig selv og sine familiemedlemmer. Denne attest udstedes af den kompetente institution eventuelt på grundlag af de af arbejdsgiveren meddelte oplysninger. Dersom arbejdstageren, den selvstændige erhvervsdrivende eller hans familiemedlemmer ikke foreviser den nævnte attest, retter bopælsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.

2. Denne attest er gældende, så længe bopælsstedets institution ikke har modtaget meddelelse om, at den ikke længere er gyldig. Når denne attest udstedes af en tysk, italiensk eller portugisisk institution, er den dog kun gyldig i ét år, regnet fra datoen for dens udstedelse, og skal fornyes hvert år.

3. Såfremt den pågældende er sæsonarbejder, er den i stk. 1 nævnte attest gyldig, så længe sæsonarbejdet vedvarer, medmindre den kompetente institution i mel-

lemtiden har underrettet bopælsstedets institution om, at den ikke længere er gyldig.

4. Bopælsstedets institution underretter den kompetente institution om enhver registrering, der har fundet sted i henhold til bestemmelserne i stk. 1.

5. Ved enhver begæring om naturalydelser skal den pågældende fremlægge de bevisligheder, der i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, kræves for tilkendelse af naturalydelser.

6. I tilfælde af hospitalsindlæggelse underretter bopælsstedets institution den kompetente institution om indlæggelsesdatoen, den forventede varighed af hospitalsopholdet samt udskrivningsdatoen senest tre dage efter, at den er blevet bekendt hermed. En sådan underretning er dog ikke fornøden, hvis udgifterne ved naturalydelser refunderes bopælsstedets institution med et fiskeret beløb.

7. Bopælsstedets institution underretter på forhånd den kompetente institution om enhver afgørelse vedrørende tilkendelse af naturalydelser, når de forventede eller faktiske omkostninger overstiger et fast beløb, som fastsættes og revideres med jævne mellemrum af Den administrative Kommission. Den kompetente institution har en frist på 15 dage regnet fra fremsendelsen af denne meddelelse til eventuelt at fremsætte en begrundet indsigelse; dersom bopælsstedets institution ikke har modtaget nogen indsigelse inden udløbet af denne frist, tilkender den naturalydelserne. I tilfælde, hvor det er tvingende nødvendigt at udrede naturalydelserne straks, underretter bopælsstedets institution øjeblikkeligt den kompetente institution herom. Underretning om en begrundet indsigelse er dog ikke fornøden, når udgifterne ved naturalydelser refunderes bopælsstedets institution med et fiskeret beløb.

8. Arbejdstageren, den selvstændige erhvervsdrivende eller hans familiemedlemmer er forpligtet til at underrette bopælsstedets institution om enhver forandring i deres forhold, der kan berøre deres ret til naturalydelser, navnlig om ethvert arbejdsophør eller overgang til anden lønnet eller selvstændig beskæftigelse for den pågældendes vedkommende eller om enhver forandring af bopæls- eller opholdssted, for så vidt angår arbejdstageren, den selvstændige erhvervsdrivende eller et af hans familiemedlemmer. Den kompetente institution underretter ligeledes bopælsstedets institution om ophør af arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes tilknytning til forsikringen eller om bortfald af hans ret til naturalydelser. Bopælsstedets institution kan når som helst afkræve den kompetente institution oplysning om arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes tilknytning til forsikringen eller hans ret til naturalydelser.

9. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre gennemførelsesregler.

Artikel 18

Kontantydelse i tilfælde af bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå kontantydelse i medfør af forordningens artikel 19, stk. 1, litra b), skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende inden tre dage efter uarbejdsdygtighedens indtræden rette henvendelse til bopælsstedets institution og herved fremlægge en meddelelse om arbejdsophør eller — dersom dette er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for den kompetente institution eller bopælsstedets institution — en erklæring om uarbejdsdygtighed udstedt af den behandlende læge.

2. Hvor de behandlende læger i bopælslandet ikke udsteder erklæringer om uarbejdsdygtighed, retter den pågældende direkte henvendelse til bopælsstedets institution inden for den frist, der er foreskrevet i den lovgivning, der gælder for dem.

Denne institution foranlediger straks den pågældende undersøgt af en læge til konstatering af hans uarbejdsdygtighed, hvorefter den i stk. 1 omhandlede erklæring udstedes. Denne erklæring, som skal angive den forventede varighed af uarbejdsdygtigheden, sendes straks til den kompetente institution.

3. I de tilfælde, hvor stk. 2 ikke finder anvendelse, skal bopælsstedets institution snarest muligt, og i hvert fald inden tre dage efter, at arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har rettet henvendelse til den, lade foretage en lægelig kontrolundersøgelse af den pågældende, som om det drejede sig om en af dens egne forsikrede. Den erklæring, der udstedes af den kontrollerende læge, og som navnlig skal angive den forventede varighed af uarbejdsdygtigheden, sendes af bopælsstedets institution til den kompetente institution inden tre dage efter datoen for kontrolundersøgelsen.

4. Bopælsstedets institution skal senere, om fornødent, underkaste arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende en administrativ eller lægelig kontrol, som om det drejede sig om en af dens egne forsikrede. Så snart den konstaterer, at arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende påny er arbejdsdygtig, underretter den straks den pågældende samt den kompetente institution herom med angivelse af datoen for ophøret af uarbejdsdygtigheden. Meddelelsen til den pågældende anses for en afgørelse truffet på den kompetente institutions vegne, jf. dog bestemmelserne i stk. 6.

5. Den kompetente institution bevarer under alle omstændigheder retten til at lade den pågældende undersøge af en af den selv udpeget læge.

6. Beslutter den kompetente institution af afslå udbetaling af kontantydelse, fordi arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende ikke har opfyldt de i bopælsstedets lovgivning foreskrevne formaliteter, eller konstaterer den, at den pågældende påny er arbejdsdygtig, underretter den ham om sin afgørelse og sender samtidig en genpart heraf til bopælsstedets institution.

7. Når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende genoptager sit arbejde, underretter han den kompetente institution herom, hvis dette er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for denne institution.

8. Den kompetente institution udbetaler kontantydelse på enhver egnet måde, fortrinsvis ved international postanvisning, og underretter bopælsstedets institution og arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende herom. Dersom kontantydelse udbetales af bopælsstedets institution for den kompetente institutions regning, underretter den sidstnævnte institution den pågældende om hans rettigheder, samtidig med at den underretter bopælsstedets institution om størrelsen af kontantydelse, tidspunkterne for deres udbetaling, samt for hvor lang tid de højst kan ydes, i overensstemmelse med reglerne i den kompetente stats lovgivning.

9. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre gennemførelsesregler.

Gennemførelse af forordningens artikel 20

Artikel 19

Særlige bestemmelser for grænsearbejdere og deres familiemedlemmer

Når det drejer sig om grænsearbejdere eller deres familiemedlemmer, kan lægemidler, bandager, briller, mindre proteser samt laboratorieundersøgelser kun udleveres eller foretages på den medlemsstats område, hvor de er ordineret, efter bestemmelserne i denne medlemsstats lovgivning, medmindre den lovgivning, der gælder for den kompetente institution, eller en overenskomst indgået mellem de pågældende medlemsstater eller disse medlemsstaters kompetente myndigheder indeholder mere gunstige regler.

Gennemførelse af forordningens artikel 21, stk. 2, andet afsnit

Artikel 19a (15)

Naturalydelser under ophold i den kompetente stat — Familiemedlemmer, som har bopæl i en anden medlemsstat end arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende

1. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 21 skal familiemedlemmerne for opholdsstedets institution fremlægge en attest om, at de har ret til disse ydelser. Denne attest, som udstedes af institutionen på familiemedlemmernes bopælssted, om muligt før de forlader den medlemsstat, hvor de er bosat, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst

kan tilkendes efter denne medlemsstats lovgivning. Såfremt familiemedlemmerne ikke fremlægger denne attest, retter opholdsstedets institution henvendelse til institutionen på bopælsstedet for at fremskaffe den.

2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6, 7 og 9, finder tilsvarende anvendelse. I så fald anses institutionen på familiemedlemmernes bopælssted for at være den kompetente institution.

Gennemførelse af forordningens artikel 22

Artikel 20

Naturalydelser i tilfælde af ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat — Særligt vedrørende arbejdstagere beskæftiget ved international transport samt deres familiemedlemmer

1. For at opnå naturalydelser — for sig selv eller for de familiemedlemmer, der ledsager ham — skal den i forordningens artikel 14, stk. 2, litra a), omhandlede arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som under udøvelsen af sit arbejde befinder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, snarest muligt for opholdsstedets institution fremlægge en særlig attest, der er udstedt af arbejdsgiveren eller dennes stedfortræder i samme kalendermåned eller inden for de to forudgående kalender måneder. Denne attest skal især angive, hvornår arbejdstageren har tiltrådt sin beskæftigelse hos den nævnte arbejdsgiver, samt den kompetente institutions benævnelse og adresse; dersom den kompetente institution ikke efter den kompetente stats lovgivning forudsættes at være arbejdsgiveren bekendt, skal arbejdstageren dog skriftligt angive denne institutions benævnelse og adresse ved sin indgivelse af begæring til opholdsstedets institution. Når arbejdstageren har fremlagt denne attest, formodes han at opfylde betingelserne for ret til naturalydelser. Dersom det ikke er muligt for arbejdstageren at henvende sig til opholdsstedets institution før lægebehandlingen, har han alligevel ret til denne behandling ved fremlæggelse af den nævnte attest, som om han var forsikret i denne institution.

2. Opholdsstedets institution retter inden tre dage henvendelse til den kompetente institution for at få oplyst, om den pågældende opfylder betingelserne for ret til naturalydelser. Den er forpligtet til at udrede naturalydelserne, indtil den modtager svar fra den kompetente institution, og højst for et tidsrum af 30 dage.

3. Den kompetente institution skal svare opholdsstedets institution inden ti dage efter modtagelsen af dens forespørgsel. Dersom svaret er bekræftende, angiver den kompetente institution i givet fald, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den for denne institution gældende lovgivning, og opholdsstedets institution udreder fortsat de nævnte ydelser.

4. I stedet for den i stk. 1 omhandlede attest kan de i den nævnte bestemmelse omhandlede arbejdstagere for opholdsstedets institution fremlægge attest for, at betingelserne for ret til naturalydelserne er opfyldt. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. I dette tilfælde finder bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 ikke anvendelse.

5. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6, 7 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

6. De naturalydelser, der udredes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning, er genstand for refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 1.

Artikel 21

Naturalydelser ved ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat — Andre arbejdstagere end de i gennemførelsesforordningens artikel 20 omhandlede eller selvstændige erhvervsdrivende

1. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i) — bortset fra det i gennemførelsesforordningens artikel 20 omhandlede tilfælde — skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende for opholdsstedets institution fremlægge attest om, at han har ret til naturalydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution efter den pågældendes anmodning, om muligt før han forlader den medlemsstat, hvor han er bosat, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. Fremlægger den pågældende ikke denne attest, retter opholdsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.

2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6, 7 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 22

Naturalydelser til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, som flytter eller som vender tilbage til bopælslandet, samt til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der har fået tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat med henblik på behandling

1. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra b), nr. i), skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende for bopælsstedets institution fremlægge attest om, at han fortsat har ret til disse ydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne endnu kan udredes i henhold til den kompetente stats lovgivning. Attesten kan også udstedes

efter arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes afrejse og efter dennes anmodning, dersom den på grund af force majeure ikke har kunnet udfærdiges tidligere.

2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6, 7 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

3. Bestemmelserne i denne artikel finder tilsvarende anvendelse på udredelse af naturalydelser i det i forordningens artikel 22, stk. 1, litra c), nr. i), omhandlede tilfælde.

Artikel 23

Naturalydelser til familiemedlemmer

Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 21 eller 22 finder tilsvarende anvendelse ved tilkendelse af naturalydelser til de i forordningens artikel 22, stk. 3, omhandlede familiemedlemmer.

I de i forordningens artikel 22, stk. 3, andet afsnit, omhandlede tilfælde betragtes imidlertid institutionen på familiemedlemmernes bopælssted og lovgivningen i familiemedlemmernes bopælsland som henholdsvis den kompetente institution og den kompetente stats lovgivning ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6, 7 og 9, og artikel 21 og 22.

Artikel 24

Kontantydelser til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende ved ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat

For opnåelse af kontantydelser i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), nr. ii), finder bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 18 tilsvarende anvendelse. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der opholder sig på en medlemsstats område uden at være erhvervsmæssigt beskæftiget der, er dog ikke forpligtet til at fremlægge den i gennemførelsesforordningens artikel 18, stk. 1, omhandlede meddelelse om arbejdsophør; dette berører ikke forpligtelsen til at fremlægge en erklæring om uarbejdsdygtighed.

Gennemførelse af forordningens artikel 23, stk. 3

Artikel 25

Attestation vedrørende familiemedlemmer, der skal tages i betragtning ved beregning af kontantydelser

1. Anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 23, stk. 3, er betinget af, at arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende for den kompetente institution fremlægger attest vedrørende de af hans familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den nævnte institution er beliggende.

2. Denne attest udstedes af institutionen på familiemedlemmernes bopælssted.

Den er gyldig i tolv måneder regnet fra datoen for dens udstedelse. Den kan fornyes; i så fald gælder den fra datoen for dens fornyelse.

Den pågældende skal straks underrette den kompetente institution om ethvert forhold, der nødvendiggør en ændring af den nævnte attest. En sådan ændring får virkning fra den dato, da dette forhold er opstået.

3. I stedet for den i stk. 1 foreskrevne attest kan den kompetente institution afkræve den pågældende dokumenter, der indeholder personlige oplysninger af nyere dato om de af hans familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den nævnte institution er beliggende.

Gennemførelse af forordningens artikel 25, stk. 1

Artikel 26

Ydelser til arbejdsløse, der rejser til en anden medlemsstat end den kompetente stat for at søge arbejde

1. For at opnå de i forordningens artikel 25, stk. 1, omhandlede natural- og kontantydelse for sig selv og sine familiemedlemmer skal den arbejdsløse for sygeforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil han er rejst, fremlægge en attest, som skal indhentes fra den kompetente sygeforsikringsinstitution før hans afrejse. Fremlægger den arbejdsløse ikke den nævnte attest, retter institutionen på det sted, hvortil han er rejst, henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.

Denne attest skal bekræfte, at han har ret til de nævnte ydelser på de i forordningens artikel 69, stk. 1, litra a), angivne betingelser, anføre, for hvor lang tid han er berettiget til ydelserne under hensyntagen til bestemmelserne i forordningens artikel 69, stk. 1, litra c), og nærmere angive størrelsen af de kontantydelse, der i det nævnte tidsrum eventuelt skal udbetales som sygeforsikringsydelse i tilfælde af uarbejdsdygtighed eller hospitalsindlæggelse.

2. Arbejdsløshedsforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, bekræfter på en genpart af den i gennemførelsesforordningens artikel 83 omhandlede attest, der skal tilstilles sygeforsikringsinstitutionen på det samme sted, at de i forordningens artikel 69, stk. 1, litra b), angivne betingelser er til stede med angivelse af det tidspunkt, fra hvilket de er opfyldt, samt det tidspunkt, fra hvilket den arbejdsløse modtager ydelser fra arbejdsløshedsforsikringen for den kompetente institutions regning.

Denne attest er gældende i det i forordningens artikel 69, stk. 1, litra c), fastsatte tidsrum, så længe betingelserne er opfyldt. Arbejdsløshedsforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, skal inden tre dage underrette den nævnte sygeforsikringsinstitution, dersom betingelserne ikke længere er opfyldt.

3. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6, 7 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

4. For at opnå kontantydelse i medfør af den kompetente stats lovgivning skal den arbejdsløse inden tre dage for sygeforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil han er rejst, fremlægge en af den behandlende læge udstedt erklæring om, at han er uarbejdsdygtig. Den pågældende skal oplyse, indtil hvilken dato han har modtaget ydelser fra arbejdsløshedsforsikringen, samt sin adresse i opholdslandet.

5. Sygeforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, skal inden tre dage underrette den kompetente sygeforsikringsinstitution, den kompetente institution for arbejdsløshedsforsikring samt den institution, som den arbejdsløse er tilmeldt som arbejdssøgende, om tidspunktet for uarbejdsdygtighedens indtræden og ophør.

6. I de i forordningens artikel 25, stk. 4, nævnte tilfælde skal sygeforsikringsinstitutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, meddele den kompetente sygeforsikringsinstitution samt den kompetente institution for arbejdsløshedsforsikring, at institutionen anser betingelserne for fortsat udredelse af kontant- og naturalydelse for opfyldt med angivelse af begrundelsen herfor; meddelelsen til den kompetente sygeforsikringsinstitution skal ledsages af en udførlig erklæring fra den læge, der har foretaget kontrolundersøgelsen, om den syges tilstand med angivelse af, hvor længe betingelserne for anvendelse af artikel 25, stk. 4, skønnes at være til stede. Afgørelsen af, hvorvidt der fortsat kan udredes ydelser til den arbejdsløse i anledning af hans sygdom, træffes af den kompetente sygeforsikringsinstitution.

7. Gennemførelsesforordningens artikel 18, stk. 2 til 6 og stk. 8 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

Gennemførelse af forordningens artikel 25, stk. 3

Artikel 27

Naturalydelse til arbejdsløses familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17 finder tilsvarende anvendelse ved tilkendelse af naturalydelse til arbejdsløses familiemedlemmer, der er bosat i

en anden medlemsstat end den kompetente stat. Ved registrering af familiemedlemmer til arbejdsløse, der modtager ydelser efter bestemmelserne i forordningens artikel 69, stk. 1, skal den i gennemførelsesforordningens artikel 26, stk. 1, omhandlede attest fremlægges. Denne attest gælder, så længe der udredes ydelser efter forordningens artikel 69, stk. 1.

Gennemførelse af forordningens artikel 26

Artikel 28

Naturalydelser til pensions- eller renteansøgere og deres familiemedlemmer

1. En pensions- eller renteansøger skal for at opnå naturalydelser i den medlemsstat, hvor han er bosat, i medfør af forordningens artikel 26, stk. 1, lade sig selv og sine familiemedlemmer registrere ved bopælsstedets institution under fremlæggelse af attest om, at han har ret til de nævnte ydelser for sig selv og for sine familiemedlemmer i medfør af en anden medlemsstats lovgivning. Denne attest udstedes af den institution i denne anden medlemsstat, som det påhviler at udrede naturalydelser.

2. Bopælsstedets institution underretter den institution, der har udstedt attest, om enhver registrering, der har fundet sted i henhold til bestemmelserne i stk. 1.

Gennemførelse af forordningens artikel 28 og 28a

Artikel 29

Naturalydelser til pensions- eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer, der ikke er bosat i en medlemsstat, efter hvis lovgivning de modtager pension eller rente og har ret til ydelser

1. En pensions- eller rentemodtager skal for at opnå naturalydelser på den medlemsstats område, hvor han er bosat, i medfør af forordningens artikel 28, stk. 1, og 28a, lade sig selv og sine familiemedlemmer registrere ved bopælsstedets institution under fremlæggelse af attest om, at han har ret til disse ydelser for sig selv og sine familiemedlemmer i medfør af den lovgivning eller en af de lovgivninger, hvorefter han modtager pension eller rente.

2. Denne attest udstedes efter pensions- eller rentemodtagerens anmodning af den institution eller en af de institutioner, som det påhviler at udbetale pension eller rente, eller eventuelt af den institution, der er beføjet til at træffe afgørelse vedrørende ret til naturalydelser, så snart den pågældende opfylder betingelserne for opnåelse af ret til disse ydelser. Fremlægger den pågældende ikke denne attest, fremskaffes den af bopælsstedets institution ved henvendelse til den eller de institutioner, som det påhviler at udbetale pension eller rente, eller eventuelt til den institution, der er beføjet til at udstede attest. Medens bopælsstedets institution afventer modtagelsen af denne attest, kan den foretage en foreløbig registrering af

pensions- eller rentemodtageren og hans familiemedlemmer på grundlag af bevisligheder, den har godkendt. Denne registrering er kun bindende for den institution, som det påhviler at udrede naturalydelser, når den har udstedt den i stk. 1 foreskrevne attest.

3. Bopælsstedets institution underretter den institution, som har udstedt den i stk. 1 foreskrevne attest, om enhver registrering, den har foretaget i medfør af den nævnte bestemmelse.

4. Ved enhver begæring om naturalydelser skal det godtgøres over for bopælsstedets institution, at modtageren fortsat er berettiget til pension eller rente, ved forelæggelse af en kvittering eller anvisningstalon for den seneste udbetaling af pensionen eller renten.

5. Modtageren eller hans familiemedlemmer har pligt til at underrette bopælsstedets institution om enhver forandring i deres forhold, der kan berøre deres ret til naturalydelser, navnlig midlertidig inddragelse eller bortfald af pensionen eller renten samt enhver bopælsforandring. De institutioner, som det påhviler at udbetale pension eller rente, underretter ligeledes institutionen på modtagerens bopælssted om enhver sådan forandring.

6. Den administrative Kommission fastsætter, om fornødent, de nærmere regler for afgørelse af, hvilken institution der skal udrede naturalydelser i det i forordningens artikel 28, stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde.

Gennemførelse af forordningens artikel 29

Artikel 30 (14)

Naturalydelser til familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor pensions- eller rentemodtageren er bosat

1. Familiemedlemmerne skal for at opnå naturalydelser på den medlemsstats område, hvor de er bosat, i medfør af forordningens artikel 29, stk. 1, lade sig registrere ved institutionen på deres bopælssted og herved fremlægge de bevisligheder, der efter den lovgivning, som gælder for denne institution, kræves, for at sådanne ydelser kan tilkendes en pensions- eller rentemodtagers familiemedlemmer, samt en attest, der bekræfter, at pensions- eller rentemodtageren har ret til naturalydelser for sig selv og sine familiemedlemmer. Denne attest, der udstedes af institutionen på modtagerens bopælssted, gælder, så længe institutionen på familiemedlemmernes bopælssted ikke har modtaget meddelelse om, at den ikke længere er gyldig. Når denne attest udstedes af en tysk, italiensk eller portugisisk institution, er den dog kun gyldig i ét år, regnet fra datoen for dens udstedelse, og skal fornyes hvert år.

2. Ved enhver begæring om naturalydelser skal familiemedlemmerne for institutionen på deres bopælssted fremlægge den i stk. 1 nævnte attest, dersom det er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for denne institution, at

en sådan begæring skal være ledsaget af dokumentation for modtagelse af pension eller rente.

3. Institutionen på modtagerens bopælssted underretter institutionen på familiemedlemmernes bopælssted, dersom pensionen eller renten stilles i bero eller bortfalder, eller modtageren skifter bopæl. Institutionen på familiemedlemmernes bopælssted kan når som helst anmode institutionen på modtagerens bopælssted om enhver oplysning om ret til naturalydelser.

4. Familiemedlemmerne har pligt til at underrette institutionen på deres bopælssted om enhver forandring i deres forhold, der kan antages at berøre deres ret til naturalydelser, navnlig om enhver bopælsforandring.

Gennemførelse af forordningens artikel 31

Artikel 31

Naturalydelser til pensions- eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer ved ophold i en anden medlemsstat end den, hvor de er bosat

1. En pensions- eller rentemodtager skal for at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 31 for opholdsstedets institution fremlægge attest om, at han har ret til disse ydelser. Denne attest, der udstedes af institutionen på modtagerens bopælssted, såvidt muligt før han forlader den medlemsstats område, hvor han er bosat, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan udredes efter denne medlemsstats lovgivning. Fremlægger modtageren ikke den nævnte attest, retter opholdsstedets institution henvendelse til bopælsstedets institution for at fremskaffe den.

2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6, 7 og 9, finder tilsvarende anvendelse. I så fald anses institutionen på pensions- eller rentemodtagerens bopælssted for den kompetente institution.

3. Bestemmelserne i denne artikel finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår tilkendelse af naturalydelser til de i forordningens artikel 31 omhandlede familiemedlemmer.

Gennemførelse af forordningens artikel 35, stk. 1

Artikel 32

De institutioner, hvortil arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder samt deres familiemedlemmer kan rette henvendelse i tilfælde af ophold eller bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. I de i forordningens artikel 35, stk. 1, omhandlede tilfælde kan arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende

virksomheder samt deres familiemedlemmer rette henvendelse til den nærmeste institution på den medlemsstats område, hvor de opholder sig eller er bosat, og som er angivet i bilag 3 til gennemførelsesforordningen, selv om denne er en institution, der administrerer ordningen for arbejdere i stålindustrien, forudsat at de ydelser, der i opholds- eller bopælslandet udredes i henhold til den ordning vedrørende syge- og moderskabsforsikring, der gælder for arbejdere i stålindustrien, svarer til de ydelser, der udredes efter den særlige ordning for arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder. Denne institution er i så fald forpligtet til at udrede ydelserne.

2. Når ydelserne i henhold til den særlige ordning for arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder er mere gunstige, er disse arbejdstagere eller deres familiemedlemmer berettiget til at henvende sig enten til den institution, som det påhviler at administrere denne ordning, eller til den nærmeste institution på den medlemsstats område, hvor de opholder sig eller er bosat, og som administrerer ordningen for arbejdere i stålindustrien. I sidstnævnte tilfælde skal denne institution gøre den pågældende opmærksom på, at han vil opnå mere gunstige ydelser ved at henvende sig til den institution, som det påhviler at administrere den førnævnte særlige ordning; den skal endvidere underrette ham om denne institutions benævnelse og adresse.

Gennemførelse af forordningens artikel 35, stk. 2

Artikel 32a

Særordninger for visse selvstændige erhvervsdrivende

Bilag 11 angiver den eller de ordninger, som omhandles i forordningens artikel 35, stk. 2.

Gennemførelse af forordningens artikel 35, stk. 4

Artikel 33

Medregning af den periode, hvori der allerede er udredt ydelser af en anden medlemsstats institution

Ved anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 35, stk. 4, kan den institution i en medlemsstat, som

skal udrede ydelserne, afkræve en anden medlemsstats institution oplysninger om, i hvilken periode den sidstnævnte institution allerede har udredt ydelser for det samme sygdoms- eller moderskabstilfælde.

Refusion fra den kompetente institution i en medlemsstat af udgifter, der er udlagt under ophold i en anden medlemsstat

Artikel 34 (12)

1. Dersom de i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 1 og 4, samt artikel 21, 23 og 31 foreskrevne formaliteter ikke har kunnet opfyldes under ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat, refunderes de udlagte beløb efter arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes anmodning af den kompetente institution efter de satser, der anvendes af opholdsstedets institution.

2. Opholdsstedets institution skal efter anmodning underrette den kompetente institution om disse satser.

Dersom opholdsstedets institution og den kompetente institution er omfattet af en overenskomst, der enten foreskriver afkald på enhver refusion eller refusion med et fikseret beløb af ydelser udredt i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 31, er opholdsstedets institution endvidere forpligtet til at overføre det beløb, som i medfør af stk. 1 skal refunderes den pågældende, til den kompetente institution.

3. Hvor det drejer sig om større udgifter kan den kompetente institution yde den pågældende et passende forskud, når han til nævnte institution har indgivet begæring om refusion.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 kan den kompetente institution foretage refusion af de afholdte udgifter efter de satser, denne institution anvender, når der kan foretages refusion efter disse satser, når udgifterne ikke overstiger et af Den administrative Kommission fastsat beløb, og når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende eller pensions- eller rentemodtageren har givet sit samtykke til, at denne bestemmelse anvendes. Refusionsbeløbet kan under ingen omstændigheder overstige størrelsen af de faktisk afholdte udgifter.

5. Hvis der i opholdsstatens lovgivning ikke er fastsat refusionssatser, kan den kompetente institution foretage refusion i henhold til bestemmelserne i stk. 4, uden at den pågældendes samtykke er nødvendigt.

KAPITEL 3

INVALIDITET, ALDERDOM OG DØDSFALD (PENSIONER)

Indgivelse og behandling af begæring om ydelser

Artikel 35 (11)

Begæring om ydelser ved invaliditet i tilfælde, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende udelukkende har været omfattet af de i bilag IV, afsnit A, til forordningen anførte lovgivninger, samt i det i forordningens artikel 40, stk. 2, omhandlede tilfælde

1. For at opnå ydelser i medfør af forordningens artikel 37, 38 og 39 samt i de i forordningens artikel 40, stk. 2, artikel 41, stk. 1, og artikel 42, stk. 2, omhandlede tilfælde skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende indgive begæring enten til institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning han var omfattet, da uarbejdsdygtigheden med efterfølgende invaliditet eller en forværring af denne invaliditet indtrådte, eller til bopælsstedets institution, som da sender begæringen til den førstnævnte institution med angivelse af datoen for dens indgivelse; denne dato anses for datoen for begæringens indgivelse til den førstnævnte institution. Har der været tilkendt kontantydelse efter reglerne om sygeforsikring, skal den dag, da udbetalingen af disse kontantydelse ophører, i givet fald anses for datoen for indgivelse af begæring om pension.

2. I det i forordningens artikel 41, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde underretter den institution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende senest har været tilsluttet, den institution, som det oprindeligt påhvilede at udrede ydelserne, om størrelsen af de ydelser, der skal udredes efter den lovgivning, som gælder for institutionen, samt om, fra hvilket tidspunkt ydelserne skal udredes. Fra dette tidspunkt bortfalder de ydelser, der blev udredt før forværringen indtrådte, eller de nedsættes indtil det i forordningens artikel 41, stk. 1, litra c), omhandlede tillæg.

3. I det i forordningens artikel 41, stk. 1, litra d), omhandlede tilfælde finder bestemmelserne i stk. 2 ikke anvendelse. I dette tilfælde retter den institution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende senest har været tilsluttet, henvendelse til den nederlandske institution for at få oplyst størrelsen af det beløb, som skal udbetales af denne institution.

Artikel 36

Begæring om ydelser ved alderdom, ydelser til efterladte (med undtagelse af ydelser til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem) samt ydelser ved invaliditet i tilfælde, der ikke er omfattet af gennemførelsesforordningens artikel 35

1. For at opnå ydelser i medfør af forordningens artikel 40 til 51 bortset fra de i gennemførelsesforordningens artikel 35 omhandlede tilfælde, skal ansøgeren indgive begæring til bopælsstedets institution efter reglerne i den

lovgivning, som gælder for denne institution. Dersom arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende ikke har været omfattet af denne lovgivning, sender bopælsstedets institution begæringen til institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning den pågældende senest har været omfattet, med angivelse af datoen for begæringens indgivelse. Denne dato anses for datoen for begæringens indgivelse til den sidstnævnte institution.

2. Er ansøgeren bosat i en medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende ikke har været omfattet, kan den pågældende indgive begæringen til institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende senest har været omfattet.

3. Er ansøgeren bosat i en ikke-medlemsstat, skal han indgive sin begæring til den kompetente institution i den af medlemsstaterne, af hvis lovgivning han senest har været omfattet.

Dersom ansøgeren indgiver sin begæring til institutionen i den medlemsstat, hvor han er statsborger, sender denne institution begæringen til den kompetente institution.

4. En begæring om ydelser, der indgives til en medlemsstats institution, medfører automatisk samtidig fastsættelse af ydelser efter lovgivningen i samtlige de medlemsstater, hvis betingelser ansøgeren opfylder, medmindre han i medfør af forordningens artikel 44, stk. 2, fremsætter ønske om, at fastsættelsen af de ydelser ved alderdom, der måtte være erhvervet ret til i medfør af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, udsættes.

Artikel 37

Bevisligheder og oplysninger, der skal vedlægges de i gennemførelsesforordningens artikel 36 omhandlede begæringer om ydelser

For indgivelse af de i gennemførelsesforordningens artikel 36 omhandlede begæringer gælder følgende regler:

- a) begæringen skal ledsages af de fornødne bevisligheder og skal udfærdiges på den blanket, der er foreskrevet i lovgivningen:
 - i) i den medlemsstat, på hvis område ansøgeren er bosat, i det artikel 36, stk. 1, omhandlede tilfælde
 - ii) i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende senest har været omfattet, i de i artikel 36, stk. 2 og 3, omhandlede tilfælde
- b) rigtigheden af de af ansøgeren meddelte oplysninger skal godtgøres ved officielle dokumenter, der vedlægges begæringen, eller bekræftes af de kompetente organer i den medlemsstat, på hvis område han er bosat
- c) ansøgeren skal såvidt muligt anføre den eller de institutioner for forsikring i tilfælde af invaliditet,

alderdom eller dødsfald (pensioner) i de enkelte medlemsstater, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været tilsluttet, eller, hvis det drejer sig om en arbejdstager, de arbejdsgivere, hos hvem han har været beskæftiget på de enkelte medlemsstaters område, under vedlæggelse af de arbejdsattester, som han måtte være i besiddelse af

- d) dersom ansøgeren i medfør af forordningens artikel 44, stk. 2, fremsætter ønske om, at fastsættelsen af de alderspensioner, der måtte være erhvervet efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, udsættes, skal han anføre, efter hvilken stats lovgivning han begærer ydelserne.

Artikel 38

Attestation vedrørende familiemedlemmer, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af ydelsens størrelse

1. Anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 39, stk. 4, eller artikel 47, stk. 3, er betinget af, at ansøgeren fremlægger attest vedrørende de af hans familiemedlemmer (bortset fra hans børn), der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den institution, som det påhviler at fastsætte ydelserne, er beliggende.

Denne attest udstedes af sygeforsikringsinstitutionen på familiemedlemmernes bopælssted eller af en anden institution udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 25, stk. 2, andet og tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

I stedet for den i første afsnit foreskrevne attest kan den institution, som det påhviler at fastsætte ydelserne, afkræve ansøgeren dokumenter, der indeholder personlige oplysninger af nyere dato om de af hans familiemedlemmer (bortset fra hans børn), der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den nævnte institution er beliggende.

2. Dersom det efter den lovgivning, som gælder for den pågældende institution, i det i stk. 1 omhandlede tilfælde kræves, at familiemedlemmerne bor hos pensions- eller rentemodtageren, skal den omstændighed, at disse familiemedlemmer, når de ikke opfylder nævnte betingelse, dog i overvejende grad forsørges af ansøgeren, godtgøres ved bevisligheder, hvoraf det fremgår, at ansøgeren regelmæssigt sender dem en del af sin indtjening.

Artikel 39 (11)

Behandling af begæringer om ydelser ved invaliditet i tilfælde, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende udelukkende har været omfattet af de i bilag IV, afsnit A, til forordningen anførte lovgivninger

1. Dersom arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har indgivet begæring om ydelser ved invaliditet, og institutionen har konstateret, at bestemmelserne i forordningens artikel 37, stk. 1, skal anvendes,

retter den, om fornødent, henvendelse til den institution, som den pågældende senest har været tilsluttet, for at fremskaffe attest om de forsikringsperioder, han har tilbagelagt efter den lovgivning, som gælder for sidstnævnte institution.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, dersom det er nødvendigt at medregne forsikringsperioder, der tidligere er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, for at de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser kan opfyldes.

3. I det i forordningens artikel 39, stk. 3, omhandlede tilfælde sender den institution, som har behandlet arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes begæring, denne til den institution, som den pågældende senest har været tilsluttet.

4. Gennemførelsesforordningens artikel 41 til 50 finder ikke anvendelse ved behandlingen af de i denne artikel omhandlede begæring.

Artikel 40

Fastsættelse af invaliditetsgraden

En medlemsstats institution skal ved fastsættelse af invaliditetsgraden tage sådanne lægelige dokumenter og erklæringer samt administrative oplysninger i betragtning, som institutionen har indhentet fra enhver anden medlemsstat. Bortset fra det tilfælde, hvor bestemmelserne i forordningens artikel 40, stk. 4, finder anvendelse, bevarer enhver institution dog retten til at lade ansøgeren undersøge af en af den selv udpeget læge.

Behandling af begæring om ydelser ved invaliditet og alderdom samt til efterladte i de i gennemførelsesforordningens artikel 36 omhandlede tilfælde

Artikel 41

Bestemmelse af, hvilken institution der er behandlende institution

1. Begæring om ydelser behandles af den institution, hvortil de er indgivet eller sendt i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 36. Denne institution betegnes »den behandlende institution«.

2. Den behandlende institution skal straks ved anvendelse af en blanket, der er udfærdiget i dette øjemed, underrette alle de berørte institutioner om indkomne begæring om ydelser, for at disse kan blive behandlet samtidig og uden forsinkelse i alle disse institutioner.

Artikel 42

Blanketter, der skal benyttes til behandling af begæring om ydelser

1. Ved behandling af begæring om ydelser skal den behandlende institution anvende en blanket, der specielt

indeholder en opgørelse og oversigt over de forsikrings- eller bopælsperioder, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har tilbagelagt efter lovgivningen i samtlige berørte medlemsstater.

2. Oversendelse af disse blanketter til enhver anden medlemsstats institution træder i stedet for oversendelse af bevisligheder.

Artikel 43

Den fremgangsmåden, der skal følges af de berørte institutioner ved begæringens behandling

1. Den behandlende institution anfører på den i gennemførelsesforordningens artikel 42, stk. 1, foreskrevne blanket de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, som gælder for institutionen, og fremsender et eksemplar af blanketten til enhver medlemsstats institution for ydelser ved invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner), som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været tilsluttet, i givet fald bilagt de af ansøgeren fremlagte arbejdsattester.

2. Dersom kun en yderligere institution er berørt, supplerer denne institution den omhandlede blanket med angivelse af:

- a) de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, som gælder for institutionen
- b) størrelsen af den ydelse, som ansøgeren ville kunne gøre krav på alene på grundlag af disse forsikrings- eller bopælsperioder
- c) ydelsernes teoretiske og faktiske beløb beregnet efter bestemmelserne i forordningens artikel 46, stk. 2.

Den således supplerede blanket tilbagesendes til den behandlende institution.

Dersom der er erhvervet ret til ydelser alene på grundlag af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for institutionen i den anden medlemsstat, og dersom størrelsen af den ydelse, der svarer til disse perioder, kan fastsættes straks, medens de under litra c) omhandlede beregninger kræver betydeligt længere tid, tilbagesendes blanketten til den behandlende institution med de i litra a) og b) omhandlede oplysninger; de i litra c) omhandlede oplysninger fremsendes snarest muligt til den behandlende institution.

3. Såfremt to eller flere andre institutioner er berørt, skal hver af institutionerne supplere den nævnte blanket med angivelse af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for den pågældende institution, og tilbagesende den til den behandlende institution.

Dersom der er erhvervet ret til ydelser alene på grundlag af de forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for en eller flere af disse institutioner, og dersom størrelsen af den ydelse, der svarer til disse perioder, kan fastsættes straks, underrettes den behandlende institution om dette beløb samtidig med underretning om forsikrings- eller bopælsperioderne; kræver fastsættelsen af de nævnte beløb en vis tid, underrettes den behandlende institution om beløbet, så snart det er fastsat.

Efter modtagelsen af samtlige blanketter med oplysning om forsikrings- eller bopælsperioderne og i givet fald om det eller de beløb, der skal udbetales efter lovgivningen i en eller flere af de berørte medlemsstater, sender den behandlende institution et eksemplar af de således udfyldte blanketter til hver af de berørte institutioner, som deri anfører ydelsernes teoretiske og faktiske beløb, beregnet efter bestemmelserne i forordningens artikel 46, stk. 2, og tilbagesender blanketten til den behandlende institution.

4. Så snart den behandlende institution efter modtagelsen af de i stk. 2 eller 3 omhandlede oplysninger har konstateret, at bestemmelserne i forordningens artikel 40, stk. 2, eller artikel 48, stk. 2 eller 3, skal anvendes, underretter den de øvrige berørte institutioner herom.

5. I det i gennemførelsesforordningens artikel 37, litra d), omhandlede tilfælde angiver institutionerne i de medlemsstater, af hvis lovgivning ansøgeren har været omfattet, men som han har anmodet om at udsætte fastsættelsen af ydelserne, på den i gennemførelsesforordningens artikel 42, stk. 1, foreskrevne blanket kun de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af ansøgeren efter den lovgivning, der gælder for dem.

Artikel 44

Den institution, der er beføjet til at træffe afgørelse om invaliditetsgraden

1. Alene den behandlende institution er beføjet til at træffe den i forordningens artikel 40, stk. 4, omhandlede afgørelse med hensyn til ansøgerens invaliditet, jf. dog bestemmelserne i stk. 2 og 3. Den træffer denne afgørelse, så snart den er i stand til at fastslå, om de betingelser for ret til ydelser, der er fastsat i den lovgivning, som gælder for den, er opfyldt, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i forordningens artikel 45. Den underretter straks de øvrige berørte institutioner om denne afgørelse.

2. Dersom de betingelser for erhvervelse af ret til ydelser — bortset fra betingelsen vedrørende invaliditet — der er fastsat i den lovgivning, som gælder for den behandlende institution, ikke er opfyldt under iagttagelse af bestem-

melserne i forordningens artikel 45, underretter den straks den institution, der er kompetent vedrørende invaliditet i den af de øvrige berørte medlemsstater, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende senest har været omfattet. Den sidstnævnte institution er beføjet til at træffe afgørelse om ansøgerens invaliditet, såfremt de betingelser for ret til ydelser, der er fastsat i den lovgivning, som gælder for den, er opfyldt; den underretter straks de øvrige berørte institutioner om denne afgørelse.

3. I givet fald kan det under de samme betingelser være nødvendigt at gå tilbage til den institution, der er kompetent vedrørende invaliditet i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende først har været omfattet.

Artikel 45

Udbetaling af foreløbige ydelser samt forskud på ydelser

1. Dersom den behandlende institution konstaterer, at ansøgeren har ret til ydelser efter den lovgivning, der gælder for institutionen, uden at det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, udbetaler institutionen straks disse ydelser som foreløbige ydelser.

2. Dersom ansøgeren ikke har ret til ydelser i medfør af stk. 1, men hvor det fremgår af de oplysninger, der er tilgået den behandlende institution i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 43, stk. 2 eller 3, at han har ret til ydelser efter lovgivningen i en anden medlemsstat, alene på grundlag af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter nævnte lovgivning, gælder ydelserne som foreløbige ydelser, så snart institutionen har modtaget underretning fra den behandlende institution om, at den er forpligtet hertil.

3. Dersom ansøgeren i det i stk. 2 omhandlede tilfælde har ret til ydelser efter lovgivningen i flere medlemsstater, alene på grundlag af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i hver af disse stater, påhviler udbetalingen af foreløbige ydelser den institution, som først har underrettet den behandlende institution om, at der består en sådan ret; det påhviler den behandlende institution at underrette de øvrige berørte institutioner.

4. Den institution, som det påhviler at udbetale ydelser i medfør af stk. 1, 2 eller 3, underretter straks ansøgeren herom og gør ham samtidig udtrykkeligt opmærksom på, at afgørelsen er af foreløbig karakter og ikke kan påklages.

5. Dersom der ikke kan udbetales ansøgeren en foreløbig ydelse i medfør af stk. 1, 2 eller 3, men hvor det fremgår af de modtagne oplysninger, at der er erhvervet ret til ydelser i medfør af forordningens artikel 46, stk. 2, udbetaler den behandlende institution ham et passende forskud, der kan kræves tilbagebetalt, og hvis størrelse

så vidt muligt svarer til det beløb, der må antages at blive fastsat i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2.

6. To medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre regler for udbetaling af foreløbige ydelser i tilfælde, hvor alene institutionerne i disse medlemsstater er berørt. Den administrative Kommission skal underrettes om de aftaler, der træffes herom.

Artikel 46 (11)

Ydelser, der svarer til forsikringsperioder i henhold til en frivillig eller frivillig fortsat ordning, og som ikke skal medregnes i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 15, stk. 1, litra b)

Ved beregningen af ydelsens teoretiske og faktiske beløb efter forordningens artikel 46, stk. 2, litra a) og b), finder reglerne i gennemførelsesforordningens artikel 15, stk. 1, litra b), c) og d), anvendelse.

Det faktiske beløb, der er beregnet i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2, forhøjes med det beløb, der svarer til forsikringsperioderne i henhold til en frivillig eller frivillig fortsat ordning, som ikke er blevet medregnet i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 15, stk. 1, litra b). Dette tillæg beregnes ifølge bestemmelserne i den medlemsstats lovgivning, hvorefter forsikringsperioderne for en frivillig eller frivillig fortsat ordning er tilbagelagt.

Den i forordningens artikel 46, stk. 3, omhandlede sammenligning foretages under hensyntagen til det nævnte tillæg.

Artikel 47 (11)

Beregning af de ydelsesbeløb, der svarer til forsikringsperioder tilbagelagt efter en frivillig eller frivillig fortsat ordning

Institutionen i hver medlemsstat beregner i henhold til den for denne institution gældende lovgivning det beløb, der svarer til forsikringsperioder tilbagelagt efter en frivillig eller frivillig fortsat ordning, som i henhold til forordningens artikel 46a, stk. 3, litra c), ikke er undergivet reglerne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser i en anden medlemsstat.

Artikel 48 (11)

Meddelelse til ansøgeren om institutionernes afgørelser

1. De endelige afgørelser, der er truffet af de enkelte berørte institutioner, meddeles til den behandlende institution. Hver af disse afgørelser skal angive den i den pågældende lovgivning fastsatte klageadgang samt fristerne for klage. Efter modtagelsen af alle disse afgørelser underretter den behandlende institution ansøgeren herom på hans eget sprog ved en sammenfattende meddelelse, ledsaget af de nævnte afgørelser. Klagefristerne løber først fra tidspunktet for ansøgernes modtagelse af den sammenfattende meddelelse.

2. Samtidig med at den behandlende institution sender ansøgeren den i stk. 1 omhandlede sammenfattende meddelelse, sender den en genpart heraf til hver af de berørte institutioner, vedlagt en genpart af de øvrige institutioners afgørelser.

Artikel 49 (11)

Fornyset beregning af ydelser

1. Ved anvendelsen af forordningens artikel 43, stk. 3 og 4, artikel 49, stk. 2 og 3, samt artikel 51, stk. 2, finder gennemførelsesforordningens artikel 45 tilsvarende anvendelse.

2. I tilfælde af, at ydelsen nyberegnes, bortfalder eller stilles i bero, underretter den institution, som har truffet afgørelse herom, straks den pågældende samt hver af de institutioner, hvorfra den pågældende har ret til ydelser, eventuelt gennem den behandlende institution. Afgørelsen skal angive den i den pågældende lovgivning fastsatte klageadgang samt fristerne for klage. Disse frister begynder først at løbe fra den pågældendes modtagelse af afgørelsen.

Artikel 50

Foranstaltninger med henblik på at fremskynde fastsættelsen af ydelser

1. a) i) Når en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er statsborger i en medlemsstat, bliver omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, skal den institution, der er kompetent med hensyn til pensioner i den sidstnævnte stat på det tidspunkt, da arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende bliver registreret, til det organ, der er udpeget af den kompetente myndighed i den samme medlemsstat ved anvendelse af ethvert til institutionens rådighed stående middel sende alle den pågældendes personlige data samt den nævnte kompetente institutions benævnelse og den pågældendes forsikringsnummer i institutionen.
- ii) Endvidere sender den under nr. i) nævnte kompetente institution så vidt muligt alle andre oplysninger, som er egnet til at lette og fremskynde den senere fastsættelse af pensionerne, til det organ, der er udpeget i overensstemmelse med bestemmelserne i nr. i).
- iii) Disse oplysninger sendes til det organ, der er udpeget af den kompetente myndighed i den

pågældende medlemsstat, efter de af Den administrative Kommission fastsatte retningslinjer.

- iv) Ved anvendelsen af bestemmelserne i nr. i), ii) og iii) anses statsløse og flygtninge for at være statsborgere i den medlemsstat, af hvis lovgivning de først har været omfattet.

- b) Efter anmodning af den pågældende eller af den institution, som han på det pågældende tidspunkt er tilsluttet, foretager de berørte institutioner en opgørelse over hans forsikringsforhold, senest et år før det tidspunkt, da han opnår alderen for ret til pension.

2. De nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 fastsættes af Den administrative Kommission.

Administrativ og lægelig kontrol

Artikel 51

1. Når en person, der modtager ydelser, navnlig:

- a) ydelser ved invaliditet
- b) ydelser ved alderdom, der tilkendes på grund af uarbejdsdygtighed
- c) ydelser ved alderdom, der tilkendes ældre arbejdsløse
- d) ydelser ved alderdom, der tilkendes ved opgivelse af erhvervsmæssig virksomhed
- e) ydelser til efterladte, der tilkendes på grund af invaliditet eller uarbejdsdygtighed
- f) ydelser, der tilkendes under forudsætning af, at modtagerens midler ikke overstiger en bestemt grænse

opholder sig eller er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den forpligtede institution er beliggende, foretages den administrative og lægelige kontrol efter denne institutions anmodning af institutionen på modtagerens opholds- eller bopælssted efter reglerne i den lovgivning, som gælder for den sidstnævnte institution. Den forpligtede institution bevarer dog retten til at lade modtageren undersøge af en af den selv udpeget læge.

2. Dersom det konstateres, at modtageren af ydelser efter stk. 1 har beskæftigelse, udøver selvstændig virksomhed eller er i besiddelse af midler, der overstiger den foreskrevne grænse, samtidig med at han modtager disse ydelser, skal opholds- eller bopælsstedets institution indberette dette til den forpligtede institution, som har anmodet om, at der foretages kontrol. Denne indberetning skal især angive arten af beskæftigelsen eller den selvstændige virksomhed, indtjeningens størrelse eller størrelsen af de midler, som den pågældende har haft rådighed over i det senest forløbne kvartal, endvidere den

normale indtjening for en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende på samme egn og samme niveau inden for det fag, hvori den pågældende var beskæftiget, før han blev uarbejdsdygtig, i løbet af en periode, der skal fastsættes af den forpligtede institution, samt eventuelt en erklæring afgivet af en lægelig sagkyndig om den pågældendes helbredstilstand.

Artikel 52

Når den pågældende, efter at de ydelser, han har modtaget, har været stillet i bero, generhverver sin ret til ydelser, medens han er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, udveksler de berørte institutioner alle fornødne oplysninger med henblik på fornyet udbetaling af de omhandlede ydelser.

Ydelsernes udbetaling

Artikel 53

Betalingsmåde

1. Dersom den forpligtede institution i en medlemsstat ikke udbetaler ydelserne direkte til modtagere, der er bosat på en anden medlemsstats område, sker udbetalingen af disse ydelser efter den forpligtede institutions anmodning gennem kontaktorganet i den sidstnævnte stat eller gennem institutionen på de pågældende modtageres bopælssted efter reglerne i gennemførelsesforordningens artikel 54 til 58; udbetaler den forpligtede institution ydelserne direkte til disse modtagere, skal den underrette bopælsstedets institution herom. Den betalingsmåde, der anvendes af medlemsstaternes institutioner, er anført i bilag 6.

2. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre regler for udbetaling af ydelser i tilfælde, hvor alene de kompetente institutioner i disse medlemsstater er berørt. Den administrative Kommission skal underrettes om de aftaler, der træffes herom.

3. De overenskomstmæssige bestemmelser vedrørende udbetaling af ydelser, der er gældende dagen før forordningens ikrafttræden, forbliver i kraft, for så vidt de er anført i bilag 5.

Artikel 54

Fremsendelse af opgørelse over forfaldne beløb til det udbetalende organ

Den forpligtede institution sender en opgørelse over forfaldne beløb i to eksemplarer til kontaktorganet i den medlemsstat, på hvis område modtageren er bosat, eller til bopælsstedets institution, hvilke organer benævnes »det udbetalende organ«; opgørelsen skal være det nævnte organ i hænde senest 20 dage, før ydelserne forfalder til udbetaling.

*Artikel 55***Indbetaling af forfaldne beløb på det udbetalende organs konto**

1. Ti dage før ydelserne forfalder til udbetaling, indbetaler den forpligtede institution i den medlemsstats valuta, på hvis område den er beliggende den nødvendige sum til dækning af de forfaldne beløb, der er anført på den i gennemførelsesforordningens artikel 54 omhandlede opgørelse. Indbetalingen sker til nationalbanken eller en anden bank i den medlemsstat, på hvis område den forpligtede institution er beliggende på en konto, der er åbnet i nationalbankens eller en anden banks navn i den medlemsstat, på hvis område det udbetalende organ er beliggende, til ordre for dette organ. Denne indbetaling har frigørende virkning. Den forpligtede institution sender samtidig meddelelse om indbetalingen til det udbetalende organ.

2. Den bank, på hvis konto indbetalingen er foretaget, krediterer det udbetalende organ for modværdien af indbetalingen i den medlemsstats valuta, på hvis område dette organ er beliggende.

3. Navn og hjemsted for de stk. 1 omhandlede banker er anført i bilag 7.

*Artikel 56***Det udbetalende organs betaling af forfaldne beløb til modtageren**

1. De forfaldne beløb, der er anført på den i gennemførelsesforordningens artikel 54 omhandlede opgørelse, udbetales den berettigede af det udbetalende organ til udgift for den forpligtede institution. Disse udbetalinger foretages efter reglerne i den lovgivning, som gælder for det udbetalende organ.

2. Så snart det udbetalende organ eller ethvert andet af dette udpeget organ bliver bekendt med et forhold, der medfører, at ydelserne stilles i bero eller bortfalder, standser det enhver udbetaling. Det samme gælder, når modtageren flytter til en anden stats område.

3. Det udbetalende organ underretter den forpligtede institution om årsagen eller årsagerne til indstillingen af udbetalingen. I tilfælde af, at modtageren eller hans ægtefælle afgår ved døden, eller en enke eller enkemand indgår nyt ægteskab, underretter det udbetalende organ den nævnte institution om datoen herfor.

*Artikel 57***Endelig afregning vedrørende de i gennemførelsesforordningens artikel 56 omhandlede udbetalinger**

1. Kontiene for de i gennemførelsesforordningens artikel 56 omhandlede udbetalinger er genstand for endelig

afregning ved udløbet af enhver betalingsperiode med henblik på udarbejdelse af en opgørelse over de beløb, der faktisk er udbetalt til modtagerne eller til de personer, der efter lovgivningen eller ifølge fuldmagt repræsenterer dem, samt over ikke-udbetalte beløb.

2. Det skal attesteres, at det samlede beløb, der er angivet i bogstaver og tal i den medlemsstats valuta, på hvis område den forpligtede institution er beliggende, stemmer med de udbetalinger, der er foretaget af det udbetalende organ, og denne bekræftelse skal underskrives af repræsentanten for dette organ.

3. Det udbetalende organ garanterer for rigtigheden af de foretagne udbetalinger.

4. Forskellen mellem de af den forpligtede institution udbetalte beløb, udtrykt i den medlemsstats valuta, på hvis område den er beliggende, og værdien — udtrykt i den samme valuta — af de udbetalinger, der er godkendt af det udbetalende organ, fradrages i de beløb, der senere på samme grundlag skal udbetales af den forpligtede institution.

*Artikel 58***Godtgørelse af udgifterne ved ydelsernes udbetaling**

Det udbetalende organ kan i udbetalingerne til modtagerne fradrage de med ydelsernes udbetaling forbundne udgifter, navnlig portoudgifter og bankgebyrer, på de betingelser, der er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for dette organ.

*Artikel 59***Meddelelse om bopælsforandring**

Når en person, der modtager ydelser efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, flytter fra én stat til en anden, skal han underrette den eller de institutioner, der er forpligtet til at udrede disse ydelser, samt det udbetalende organ.

KAPITEL 4

ARBEJDSULYKKER OG ERHVERVSSYGDOMME**Gennemførelse af forordningens artikel 52 og 53***Artikel 60***Naturalydelser i tilfælde af bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat**

1. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 52, litra a), skal arbejdstageren eller den selvstæn-

dige erhvervsdrivende for bopælsstedets institution fremlægge attest om, at han har ret til disse naturalydelser. Denne attest udstedes af den kompetente institution, eventuelt på grundlag af oplysninger fra arbejdsgiveren. Dersom lovgivningen i den kompetente stat kræver det, skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende endvidere for bopælsstedets institution fremlægge et bevis fra den kompetente institution for modtagelse af anmeldelsen af ulykkestilfældet eller erhvervssygdommen. Fremlægger han ikke disse bevisligheder, retter bopælsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe dem, og i mellemtiden tilkender den ham naturalydelser som sygeforsikringsydelse, for så vidt han opfylder de nødvendige betingelser for ret til sådanne ydelser.

2. Denne attest bevarer sin gyldighed, så længe bopælsstedets institution ikke har modtaget meddelelse om, at den ikke længere er gyldig. Når den nævnte attest er udstedt af en fransk institution, er den dog kun gyldig i et tidsrum af et år regnet fra datoen for dens udstedelse og skal fornyes hvert år.

3. Dersom den pågældende er sæsonarbejder, er den i stk. 1 omhandlede attest gyldig, så længe sæsonarbejdet vedvarer, medmindre den kompetente institution i mellemtiden har meddelt bopælsstedets institution, at den ikke længere er gyldig.

4. Ved enhver begæring om naturalydelser skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende fremlægge de bevisligheder, der kræves for tilkendelse af naturalydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.

5. I tilfælde af hospitalsindlæggelse underretter bopælsstedets institution — inden tre dage efter at den er bekendt hermed — den kompetente institution om datoen for hospitalsindlæggelsen, hospitalsopholdets forventede varighed samt udskrivningsdatoen.

6. Bopælsstedets institution underretter på forhånd den kompetente institution om enhver afgørelse vedrørende tilkendelse af naturalydelser, når de forventede eller faktiske omkostninger overstiger et fast beløb, som fastsættes og revideres med jævne mellemrum af Den administrative Kommission.

Den kompetente institution kan, inden 15 dage efter afsendelsen af denne meddelelse, fremsende en begrundet indsigelse; har bopælsstedets institution ikke modtaget nogen indsigelse ved udløbet af denne frist, tilkender den naturalydelserne. Dersom det er tvingende nødvendigt at udrede sådanne naturalydelser straks, underretter bopælsstedets institution øjeblikkeligt den kompetente institution herom.

7. Arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har pligt til at underrette bopælsstedets institution om enhver forandring i sine forhold, der må antages at berøre hans ret til naturalydelser, navnlig om ethvert

arbejdsophør eller overgang til ny beskæftigelse eller selvstændig virksomhed eller enhver forandring af bopæls- eller opholdssted. Den kompetente institution underretter ligeledes bopælsstedets institution, dersom den pågældende ikke længere er forsikret eller hans ret til naturalydelser er bortfaldet. Bopælsstedets institution kan når som helst afkræve den kompetente institution alle oplysninger vedrørende den pågældendes forsikringsforhold eller ret til naturalydelser.

8. Hvor det drejer sig om grænsearbejdere, kan lægemidler, bandager, briller, mindre proteser samt laboratorieundersøgelser kun udleveres eller foretages i den medlemsstat, hvor de er ordineret efter bestemmelserne i denne medlemsstats lovgivning.

9. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre gennemførelsesregler.

Artikel 61

Kontantydelse, bortset fra renter, i tilfælde af bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå kontantydelse (bortset fra renter) i medfør af forordningens artikel 52, litra b), skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende inden tre dage efter uarbejdsdygtighedens indtræden rette henvendelse til bopælsstedets institution med en meddelelse om, at han er ophørt med at arbejde, eller — såfremt dette er foreskrevet i den lovgivning som gælder for den kompetente institution eller bopælsstedets institution — en erklæring om uarbejdsdygtighed udstedt af den behandlende læge.

2. Dersom de behandlende læger i bopælslandet ikke udsteder attest om uarbejdsdygtighed, henvender den pågældende sig direkte til bopælsstedets institution inden for den frist, der er foreskrevet i den lovgivning, der gælder for den.

Denne institution foranlediger straks den pågældende lægeundersøgt med henblik på konstatering af hans uarbejdsdygtighed samt udfærdigelse af den i stk. 1 omhandlede erklæring. Denne erklæring, som skal angive den forventede varighed af uarbejdsdygtigheden, sendes straks til den kompetente institution.

3. I de tilfælde, hvor stk. 2 ikke finder anvendelse, skal bopælsstedets institution snarest muligt og under alle omstændigheder inden tre dage efter, at arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har henvendt sig til den, lade ham kontrolundersøge af en læge, som om det drejede sig om en af dens egne forsikrede. Den kontrollerende læges erklæring, der navnlig skal indeholde oplysning om den forventede varighed af uarbejdsdygtigheden, sendes af bopælsstedets institution til den kompetente institution inden tre dage efter datoen for kontrolundersøgelsen.

4. Bopælsstedets institution iværksætter senere om nødvendigt en administrativ eller lægelig kontrol af den

pågældende, som om det drejede sig om en af dens egne forsikrede. Så snart den har konstateret, at arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende på ny er arbejdsdygtig, underretter den straks den pågældende samt den kompetente institution herom med angivelse af datoen for uarbejdsdygtighedens ophør. Meddelelsen til arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende anses for en afgørelse, der er truffet på den kompetente institutions vegne, jf. dog bestemmelserne i stk. 6.

5. Den kompetente institution bevarer under alle omstændigheder retten til at lade den pågældende undersøge af en af den selv udpeget læge.

6. Dersom den kompetente institution beslutter at afslå begæringen om kontantydelse, fordi arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende ikke har overholdt den fremgangsmåde, der er foreskrevet i bopælsstedets lovgivning, eller den konstaterer, at arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende på ny er arbejdsdygtig, underretter den arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende om denne afgørelse og sender samtidig en genpart heraf til bopælsstedets institution.

7. Når den pågældende genoptager sit arbejde, underretter han den kompetente institution herom, såfremt dette er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for denne institution.

8. Den kompetente institution udbetaler kontantydelse på enhver egnet måde, fortrinsvis ved international postanvisning, og underretter bopælsstedets institution samt den pågældende herom. Dersom kontantydelse udbetales af bopælsstedets institution til udgift for den kompetente institution, underretter den kompetente institution arbejdstageren eller en selvstændige erhvervsdrivende om hans rettigheder samtidig med, at den underretter bopælsstedets institution om kontantydelsestørrelse, hvornår de forfalder til udbetaling, samt for hvor lang tid de højst kan tilkendes efter lovgivningen i den kompetente stat.

9. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre gennemførelsesregler.

Gennemførelse af forordningens artikel 55

Artikel 62

Naturalydelser i tilfælde af ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå naturalydelser skal den i forordningens artikel 14, stk. 2, litra a), omhandlede arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som under udførelsen af sit arbejde befinder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, snarest muligt for opholdsstedets institution fremlægge en særlig attest udstedt af arbejdsgiveren eller dennes stedfortræder i samme kalendermåned eller inden for de to forudgående kalendermåneder. Denne attest skal især angive, hvornår arbejdstageren har tiltrådt sin beskæftigelse hos den nævnte arbejdsgiver, samt den kompetente institutions benævnelse og

adresse. Når arbejdstageren har fremlagt denne attest, formodes han at opfylde betingelserne for ret til naturalydelser. Dersom det ikke er muligt for arbejdstageren at henvende sig til opholdsstedets institution for lægebehandling, har han alligevel ret til denne behandling ved fremlæggelse af den nævnte attest, som om han var forsikret i denne institution.

2. Opholdsstedets institution retter inden tre dage henvendelse til den kompetente institution for at få oplyst, om den i stk. 1 omhandlede arbejdstager opfylder betingelserne for ret til naturalydelser. Den er forpligtet til at udrede naturalydelserne, indtil den modtager svar fra den kompetente institution, dog højst for et tidsrum af 30 dage.

3. Den kompetente institution skal svare opholdsstedets institution inden ti dage efter modtagelsen af dens forespørgsel. Dersom svaret er bekræftende, angiver den kompetente institution i givet fald, for hvor lang tid naturalydelser højst kan tilkendes efter den for denne institution gældende lovgivning, og opholdsstedets institution udreder fortsat de nævnte ydelser.

4. De naturalydelser, der udredes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning, er genstand for refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 1.

5. I stedet for den i stk. 1 omhandlede attest kan i nævnte stk. omhandlede arbejdstager for opholdsstedets institution fremlægge den i stk. 6 omhandlede attest.

6. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 55, stk. 1, litra a), nr. i) — bortset fra de tilfælde, hvor ydelserne tilkendes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning — skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende for opholdsstedets institution fremlægge en attest, der bekræfter, at han har ret til naturalydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, om muligt før arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende forlader den medlemsstats område, hvor han er bosat, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. Fremlægger den pågældende ikke denne attest, retter opholdsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.

7. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 60, stk. 5, 6 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 63

Naturalydelser til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, som flytter, eller som vender tilbage til bopælslandet, samt til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der har fået tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat med henblik på behandling

1. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 55, stk. 1, litra b), nr. i), skal arbejdstageren eller

den selvstændige erhvervsdrivende for bopælsstedets institution fremlægge attest for, at han fortsat har ret til disse ydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne endnu kan udredes efter den kompetente stats lovgivning. Attesten kan udstedes efter arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes afrejse og på dennes anmodning, hvid den på grund af force majeure ikke har kunnet udfærdiges tidligere.

2. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 60, stk. 5, 6 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

3. Bestemmelserne i denne artikel finder tilsvarende anvendelse ved udredelse af naturalydelser i de i forordningens artikel 55, stk. 1, litra c), nr. i) omhandlede tilfælde.

Artikel 64

Kontantydelse, bortset fra renter, ved ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat

Med hensyn til opnåelse af kontantydelse (bortset fra renter) i medfør af forordningens artikel 55, stk. 1, litra a), nr. ii), finder bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 61 tilsvarende anvendelse. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der opholder sig på en medlemsstats område, uden at være erhvervsmæssigt beskæftiget der, er dog ikke forpligtet til at fremlægge den i gennemførelsesforordningens artikel 61, stk. 1, omhandlede anmeldelse om arbejdsophør. Dette berører ikke pligten til at fremlægge en erklæring om uarbejdsdygtighed.

Gennemførelse af forordningens artikel 52 til 56

Artikel 65

Anmeldelser, undersøgelser og udveksling af oplysninger mellem institutionerne vedrørende en arbejdsulykke eller erhvervssygdom, der er indtruffet i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. Når en arbejdsulykke indtræffer eller en erhvervssygdom første gang lægeligt konstateres i en anden medlemsstat end den kompetente stat, skal anmeldelsen af ulykkestilfældet eller erhvervssygdommen foretages efter bestemmelserne i den kompetente stats lovgivning, uden at dette berører lovbestemmelser, der måtte gælde i den medlemsstat, hvor arbejdsulykken er indtruffet eller erhvervssygdommen første gang er lægeligt konstateret, og som fortsat finder anvendelse i et sådant tilfælde. Nævnte anmeldelse indgives til den kompetente institution samtidig med, at en genpart af den sendes til bopæls- eller opholdsstedets institution.

2. Institutionen i den medlemsstat, på hvis område arbejdsulykken er indtruffet, eller erhvervssygdommen

første gang er lægeligt konstateret, tilsender den kompetente institution i to eksemplarer de lægeerklæringer, der er udfærdiget i denne stat, samt alle relevante oplysninger, som den sidstnævnte institution måtte ønske at modtage.

3. Såfremt det, hvor det drejer sig om et ulykkestilfælde indtruffet på vej til eller fra arbejdet i en anden medlemsstat end den kompetente stat, er påkrævet at foretage en undersøgelse på den førstnævnte medlemsstats område, kan den kompetente institution udpege en person til at forestå denne undersøgelse, og den skal i så fald underrette myndighederne i den pågældende medlemsstat herom. Disse myndigheder yder den pågældende bistand, navnlig ved at stille en medhjælp til rådighed for ham med henblik på at gennemgå rapporten og alle øvrige dokumenter vedrørende ulykkestilfældet.

4. Efter behandlingens afslutning sendes en udførlig rapport med lægeerklæringer om de varige følger af ulykkestilfældet eller sygdommen, navnlig om den pågældendes øjeblikkelige tilstand samt om, hvorvidt læsionerne er helbredt eller konsolideret, til den kompetente institution. De hermed forbundne honorarer betales, alt efter omstændighederne, af bopælslandets institution eller af opholdsstedets institution efter den af den pågældende institution anvendte takst og til udgift for den kompetente institution.

5. Den kompetente institution skal efter anmodning underrette bopæls- eller opholdsstedets institution, alt efter omstændighederne, om afgørelsen af, hvornår læsionerne er helbredt eller konsolideret samt — i givet fald — om afgørelsen vedrørende tilkendelse af rente.

Artikel 66

Bestridelse af, at ulykkestilfældet eller sygdommen er arbejdsbetinget

1. Når den kompetente institution i de i forordningens artikel 52 eller artikel 55, stk. 1, omhandlede tilfælde bestrider, at ulykkestilfældet eller sygdommen er omfattet af lovgivningen om arbejdsulykker og erhvervssygdomme, skal den straks underrette bopælsstedets institution eller opholdsstedets institution, der har udredet naturalydelserne; disse ydelser betragtes derefter som sygeforsikringsydelser og udredes fortsat som sådanne på grundlag af de i gennemførelsesforordningens artikel 20 og 21 omhandlede attester.

2. Når der er truffet endelig afgørelse om dette spørgsmål, underretter den kompetente institution straks bopælsstedets institution eller opholdsstedets institution, der har udredet naturalydelserne. Dersom der ikke er tale om en arbejdsulykke eller erhvervssygdom, skal denne institution fortsat udrede disse naturalydelser som sygeforsikringsydelser, såfremt arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende i øvrigt er berettiget hertil. I modsat fald betragtes de naturalydelser, som den pågældende har modtaget i henhold til sygeforsikringen, som ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Gennemførelse af forordningens artikel 57

Artikel 67 (7)

Fremgangsmåden i tilfælde af, at den pågældende i flere medlemsstater har været udsat for at pådrage sig en erhvervssygdom

1. I det i forordningens artikel 57, stk. 1, omhandlede tilfælde indgives anmeldelsen af en erhvervssygdom enten til den institution, der er kompetent vedrørende erhvervssygdomme i den medlemsstat, hvor en person senest har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende sygdom, eller til bopælsstedets institution, som sender anmeldelsen til den nævnte kompetente institution.

2. Dersom den i stk. 1 omhandlede kompetente institution konstaterer, at en person senest har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende erhvervssygdom, under lovgivningen i en anden medlemsstat, sender den anmeldelsen med bilag til den tilsvarende institution i denne medlemsstat.

3. Når institutionen i den medlemsstat, under hvis lovgivning en person senest har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende erhvervssygdom, konstaterer, at den pågældende eller hans efterladte ikke opfylder betingelserne i denne medlemsstats lovgivning under hensyntagen til bestemmelserne i forordningens artikel 57, stk. 2, 3 og 4, skal den nævnte institution:

- a) straks sende anmeldelsen med samtlige bilag, herunder resultaterne af de lægelige observationer og undersøgelser, som den førstnævnte institution har ladet foretage, samt en genpart af den i litra b) nævnte afgørelse, til institutionen i den medlemsstat, under hvis lovgivning den pågældende tidligere har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende erhvervssygdom
- b) samtidig underrette den pågældende om sin afgørelse, navnlig med angivelse af begrundelsen for afslag og med angivelse af klageadgangen og fristerne for indgivelse af klage samt datoen for sagens oversendelse til den i litra a) nævnte institution.

4. Det kan i givet fald være nødvendigt efter samme fremgangsmåde at gå tilbage til den tilsvarende institution i den medlemsstat, hvor den pågældende først har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende erhvervssygdom.

Artikel 68 (7)

Udveksling af oplysninger mellem institutioner i tilfælde af klage over afslag på begæring om ydelser. Ydelse af forskud i tilfælde af en sådan klage

1. I tilfælde af klage over en afgørelse, hvorved der gives afslag på begæring om ydelser, truffet af institutionen i en af de medlemsstater, hvor en person har været beskæftiget ved et arbejde, der kan forårsage den pågældende

erhvervssygdom, skal denne institution underrette den institution, hvortil anmeldelsen efter den i gennemførelsesforordningens artikel 67, stk. 3, fastsatte fremgangsmåde er sendt, og skal senere underrette den om den endelige afgørelse i sagen.

2. Såfremt der under hensyntagen til bestemmelserne i forordningens artikel 57, stk. 2, 3 og 4, er erhvervet ret til ydelser efter den for den sidstnævnte institution gældende lovgivning, udbetaler denne institution forskud med et beløb, der i givet fald fastsættes efter høring af den institution, hvis afgørelse er påklaget. Den sidstnævnte institution refunderer det ydede forskudsbeløb, hvis den som følge af klageinstansens afgørelse er forpligtet til at udbetale ydelserne. Dette beløb indeholdes derefter i de ydelser, der tilkommer den pågældende.

Artikel 69 (7)

Fordeling af udgifterne ved kontantydelse i anledning af scierogen pneumoconiose

For så vidt angår anvendelsen af forordningens artikel 57, stk. 5, gælder følgende regler:

- a) den kompetente institution i den medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse tilkendes i medfør af forordningens artikel 57, stk. 1 — i det følgende betegnet som »den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution« — anvender en blanket, der navnlig indeholder en opgørelse og oversigt over samtlige de forsikringsperioder (alderdomsforsikring) eller bopælsperioder, som den pågældende har tilbagelagt efter lovgivningen i hver af de berørte medlemsstater
- b) den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution sender denne blanket til samtlige de institutioner for alderdomsforsikring i disse medlemsstater, som den pågældende har været tilsluttet; hver af disse institutioner anfører på blanketten de forsikringsperioder (alderdomsforsikring) eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for institutionen, og tilbagesender blanketten til den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution
- c) den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution foretager derefter en fordeling af udgifterne mellem sig selv og de øvrige berørte institutioner; den sender dem til deres godkendelse en opgørelse over denne fordeling med dertil hørende bilag, der navnlig udviser størrelsen af de kontantydelse, der er tilkendt, og beregningen af fordelingsprocenterne
- d) ved udløbet af hvert kalenderår sender den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution de øvrige berørte institutioner en opgørelse over de kontantydelse, der er udbetalt i løbet af det pågæl-

dende regnskabsår, med angivelse af det beløb, der skal afholdes af hver af disse ifølge den i litra c) omhandlede fordeling; hver af de pågældende institutioner refunderer den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution det pågældende beløb snarest muligt, og senest inden tre måneder.

Gennemførelse af forordningens artikel 58, stk. 3

Artikel 70

Attestation vedrørende de familiemedlemmer, der skal tages i betragtning ved beregningen af kontantydelse herunder renter

1. Anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 58, stk. 3, er betinget af, at ansøgeren fremlægger attest vedrørende de af hans familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor institutionen, som det påhviler at fastsætte kontantydelse, er beliggende.

Denne attest udstedes af sygeforsikringsinstitutionen på familiemedlemmernes bopælssted eller af en anden institution, på hvis område familiemedlemmerne er bosat. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 25, stk. 2, andet og tredje afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

I stedet for den i første afsnit omhandlede attest kan institutionen, som det påhviler at fastsætte kontantydelse, afkræve ansøgeren dokumenter, der indeholder personlige oplysninger af nyere dato om de af hans familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den nævnte institution er beliggende.

2. Dersom det efter den lovgivning, som gælder for den pågældende institution, i det i stk. 1 omhandlede tilfælde kræves, at familiemedlemmerne bor hos ansøgeren, skal den omstændighed, at disse familiemedlemmer, når de ikke opfylder nævnte betingelse, dog i overvejende grad forsørges af ansøgeren, godtgøres ved dokumenter, hvoraf det fremgår, at ansøgeren regelmæssigt sender dem en del af sin indtjening.

Gennemførelse af forordningens artikel 60

Artikel 71

Forværring af en erhvervssygdom

1. I de i forordningens artikel 60, stk. 1, omhandlede tilfælde skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende meddele den institution i en medlems-

stat, over for hvilken han gør krav på ydelser, alle oplysninger vedrørende tidligere tilkendte ydelser i anledning af den pågældende erhvervssygdom.

Denne institution kan rette henvendelse til enhver anden institution, der tidligere har været kompetent, for at fremskaffe de oplysninger, som den anser for nødvendige.

2. I det i forordningens artikel 60, stk. 1, litra c), omhandlede tilfælde underretter den kompetente institution, som det påhviler at udbetale kontantydelse, under vedlæggelse af fornøden dokumentation den anden berørte institution om det beløb, som den sidstnævnte institution skal afholde som følge af den indtrådte forværring, med henblik på godkendelse. Ved udløbet af hvert kalenderår sender den førstnævnte institution den anden institution en opgørelse over de kontantydelse, der er udbetalt i løbet af det pågældende regnskabsår, med angivelse af det beløb, som skal afholdes af den sidstnævnte institution, der refunderer beløbet snarest muligt og senest inden tre måneder.

3. I det i forordningens artikel 60, stk. 2, litra b), første punktum, omhandlede tilfælde underretter den for udbetaling af kontantydelse ansvarlige institution under vedlæggelse af fornøden dokumentation de berørte institutioner om de ændringer, der er foretaget i den tidligere fordeling af udgifterne, med henblik på godkendelse.

4. I det i forordningens artikel 60, stk. 2, litra b), andet punktum, omhandlede tilfælde finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Gennemførelse af forordningens artikel 61, stk. 5 og 6

Artikel 72

Fastsættelse af invaliditetsgraden i tilfælde af en tidligere eller senere indtruffet arbejdsulykke eller erhvervssygdom

1. Med henblik på fastsættelse af invaliditetsgraden, af retten til ydelser eller af disses størrelse i de i forordningens artikel 61, stk. 5 og 6, omhandlede tilfælde skal arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende meddele den kompetente institution i den medlemsstat, af hvis lovgivning han var omfattet, da arbejdsulykken indtraf, eller erhvervssygdommen først blev konstateret, alle oplysninger vedrørende arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, som tidligere eller senere måtte være overgået ham, medens han var omfattet af lovgivningen i enhver anden medlemsstat, uanset hvilken invaliditetsgrad disse tidligere eller senere tilfælde har medført.

2. Med henblik på erhvervelse af ret til ydelser og fastsættelse af disses størrelse tager den kompetente institution i overensstemmelse med bestemmelserne i den for institutionen gældende lovgivning, hensyn til den invaliditetsgrad, som disse tidligere eller senere tilfælde har medført.

3. Den kompetente institution kan rette henvendelse til enhver anden institution, der tidligere eller senere har været kompetent, for at fremskaffe de oplysninger, som den anser for nødvendige.

Når den tidligere eller senere uarbejdsdygtighed er forårsaget af et ulykkestilfælde, der er indtruffet, medens den pågældende var omfattet af lovgivningen i en medlemsstat, der ikke foretager nogen sondring efter uarbejdsdygtighedens årsag, skal den institution, der er kompetent vedrørende den tidligere eller senere uarbejdsdygtighed, eller det organ, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, efter anmodning af den kompetente institution i en anden medlemsstat tilvejebringe oplysninger om, om den tidligere eller senere uarbejdsdygtighed var en følge af et ulykkestilfælde efter den lovgivning, der gjaldt for institutionen i den anden medlemsstat. Er dette tilfældet, finder bestemmelserne i stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Gennemførelse af forordningens artikel 62, stk. 1

Artikel 73

De institutioner, hvortil arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder kan rette henvendelse i tilfælde af ophold eller bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. I de i forordningens artikel 62, stk. 1, omhandlede tilfælde kan arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder henvende sig til den nærmeste institution på den medlemsstats område, hvor de pågældende opholder sig eller er bosat, og som er anført i bilag 3 til gennemførelsesforordningen, selv om nævnte institution hører under ordningen for arbejdere i stålindustrien, under forudsætning af, at de ydelser, der i opholds- eller bopælslandet er fastsat i den for arbejdere i stålindustrien etablerede ordning vedrørende arbejdsulykker og erhvervssygdomme, svarer til ydelserne efter særordningen for arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder. Den pågældende institution er i så fald pligtig at udrede ydelserne.

2. Når ydelserne efter særordningen for arbejdstagere beskæftiget i miner og lignende virksomheder er mere gunstige, kan de pågældende arbejdstagere henvende sig enten til den institution, som det påhviler at administrere denne ordning, eller til den nærmeste institution på den medlemsstats område, hvor de opholder sig eller er bosat, og som administrerer ordningen for arbejdere i stålindustrien. I sidstnævnte tilfælde skal den pågældende institution gøre den pågældende opmærksom på, at han kan opnå mere gunstige ydelser ved at henvende sig til

den institution, som det påhviler at administrere den nævnte særordning, og skal endvidere oplyse ham om denne institutions betegnelse og adresse.

Gennemførelse af forordningens artikel 62, stk. 2

Artikel 74

Medregning af den periode, hvori der allerede er udredt ydelser af institutionen i en anden medlemsstat

For så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 62, stk. 2, kan institutionen i en medlemsstat, der skal udrede ydelser, afkræve institutionen i en anden medlemsstat oplysninger om den periode, hvori den sidstnævnte institution allerede har udredt ydelser for det samme ulykkestilfælde eller den samme erhvervssygdom.

Indgivelse og behandling af begæringer om renter, bortset fra renter i anledning af de i forordningens artikel 57 omhandlede erhvervssygdomme

Artikel 75

1. For at få rente eller tillæg til en rente efter lovgivningen i en medlemsstat skal arbejdstageren, den selvstændige erhvervsdrivende eller hans efterladte, der er bosat på en anden medlemsstats område, indgive begæringen enten til den kompetente institution eller til bopælsstedets institution, der sender den til den kompetente institution. For begæringens indgivelse gælder følgende regler:

- a) begæringen skal være ledsaget af de foreskrevne bevisligheder og indgives på den blanket, der er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for den kompetente institution
- b) rigtigheden af de af ansøgeren givne oplysninger skal godtgøres ved officielle dokumenter, der vedlægges ansøgningsblanketten, eller bekræftes af de kompetente organer i den medlemsstat, på hvis område ansøgeren er bosat.

2. Den kompetente institution underretter ansøgeren om sin afgørelse enten direkte eller gennem den kompetente stats kontaktorgan; samtidig sender den en genpart af afgørelsen til kontaktorganet i den medlemsstat, på hvis område ansøgeren er bosat.

Administrativ og lægelig kontrol

Artikel 76

1. Den administrative og lægelige kontrol samt de lægeundersøgelser, der er foreskrevet i tilfælde af en

ændring af renterne, foretages på den kompetente institutions anmodning af institutionen i den medlemsstat, på hvis område modtageren befinder sig, efter reglerne i den lovgivning, som gælder for den sidstnævnte institution.

Den kompetente institution bevarer dog retten til at lade modtageren undersøge af en af den udpeget læge.

2. Enhver, der modtager rente — til sig selv eller til et barn, der har mistet begge forældre eller en af dem — skal underrette den forpligtede institution om enhver forandring i sine eller barnets forhold, som kan berøre retten til rente.

Udbetaling af renter

Artikel 77

Renter, som en medlemsstats institution skal udrede til personer, der er bosat på en anden medlemsstats område, udbetales efter reglerne i gennemførelsesforordningens artikel 53 til 58.

KAPITEL 5

YDELSER VED DØDSFALD

Gennemførelse af forordningens artikel 64, 65 og 66

Artikel 78

Indgivelse af begæring om ydelser

For at opnå en ydelse ved dødsfald i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat end den, på hvis område han er bosat, skal ansøgeren indgive sin begæring enten til den kompetente institution eller til bopælsstedets institution.

Begæringen skal være ledsaget af de bevisligheder, der er foreskrevet i den lovgivning, som gælder for den kompetente institution.

Rigtigheden af de af ansøgeren givne oplysninger skal godtgøres ved officielle dokumenter, der vedlægges begæringen eller bekræftes af de kompetente organer i den medlemsstat, på hvis område ansøgeren er bosat.

Artikel 79

Attestation af perioder

1. Anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 64 er betinget af, at ansøgeren for den kompetente

institution fremlægger attest om de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende efter den lovgivning, hvoraf han senest har været omfattet.

2. Denne attest udstedes efter ansøgerens anmodning af henholdsvis den sygeforsikringsinstitution eller den aldersforsikringsinstitution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende senest har været tilsluttet. Dersom ansøgeren ikke fremlægger den nævnte attest, retter den kompetente institution henvendelse til den pågældende institution for at fremskaffe den.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, dersom det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der tidligere er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, for at de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser kan opfyldes.

KAPITEL 6

YDELSER VED ARBEJDSLØSHED

Gennemførelse af forordningens artikel 67

Artikel 80

Attestation af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder

1. Anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 67, stk. 1, 2 eller 4, er betinget af, at den pågældende for den kompetente institution fremlægger attest om de forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, han har tilbagelagt som arbejder efter den lovgivning, hvoraf han tidligere senest har været omfattet, samt alle sådanne supplerende oplysninger, som måtte være foreskrevet i den lovgivning, som gælder for denne institution.

2. Denne attest udstedes efter den pågældendes anmodning enten af vedkommende arbejdsløshedsinstitution i den medlemsstat, af hvis lovgivning han tidligere senest har været omfattet, eller af en anden institution udpeget af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat. Dersom den pågældende ikke fremlægger den nævnte attest, retter den kompetente institution henvendelse til den pågældende institution for at fremskaffe den.

3. Bestemmelserne i denne artikel finder tilsvarende anvendelse, dersom det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, han tidligere som arbejdstager har tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, for at de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser kan opfyldes.

Gennemførelse af forordningens artikel 68

Artikel 81

Attestation med henblik på beregning af ydelser

Med henblik på beregning af ydelser, der påhviler en i forordningens artikel 68, stk. 1, omhandlet institution i tilfælde, hvor den pågældendes seneste beskæftigelse på den medlemsstats område, hvor denne institution er beliggende, ikke har været af mindst fire ugers varighed, skal han for denne institution fremlægge en attest, der angiver arten af den senest udøvede beskæftigelse af mindst fire ugers varighed på en anden medlemsstats område, samt det faglige område, inden for hvilket denne beskæftigelse har været udøvet. Dersom den pågældende ikke fremlægger denne attest, retter den nævnte institution henvendelse enten til vedkommende arbejdsløshedsinstitution i den sidstnævnte medlemsstat, som han senest har været tilsluttet, eller til en anden af den kompetente myndighed i denne medlemsstat udpeget institution.

Artikel 82

Attestation vedrørende familiemedlemmer, der skal tages i betragtning ved beregning af ydelser

1. Anvendelse af bestemmelserne i forordningens artikel 68, stk. 2, er betinget af, at den pågældende for den kompetente institution fremlægger attest vedrørende de af hans familiemedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den nævnte institution er beliggende.

2. Denne attest udstedes af den institution, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område de pågældende familiemedlemmer er bosat. Attesten skal bekræfte, at disse familiemedlemmer ikke tages i betragtning ved beregning af ydelser ved arbejdsløshed til en anden person i henhold til den nævnte stats lovgivning.

Attesten er gyldig i 12 måneder fra datoen for dens udstedelse. Den kan fornyes; i så fald er den gyldig fra datoen for dens fornyelse. Den pågældende skal straks underrette den kompetente institution om ethvert forhold, der nødvendiggør en ændring af den nævnte attest. En sådan ændring får virkning fra den dag, da forholdet er opstået.

3. Dersom den institution, der udsteder den i stk. 1 omhandlede attest, ikke er i stand til at bekræfte, at familiemedlemmerne ikke tages i betragtning ved beregning af ydelser ved arbejdsløshed til en anden person i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de pågældende familiemedlemmer er bosat, skal den pågældende supplere attesten med en erklæring herom, når han fremlægger attesten for den kompetente institution.

Bestemmelserne i stk. 2, andet afsnit, finder tilsvarende anvendelse på denne erklæring.

Gennemførelse af forordningens artikel 69

Artikel 83

Betingelser og grænser for bevarelse af ret til ydelser, når den arbejdsløse rejser til en anden medlemsstat

1. For at bevare sin ret til ydelser skal den i forordningens artikel 69, stk. 1, omhandlede arbejdsløse for institutionen på det sted, hvortil han er rejst, fremlægge en attest, hvorved den kompetente institution bekræfter, at den pågældende fortsat har ret til ydelser på de i stk. 1, litra b), i den nævnte artikel fastsatte vilkår. Den kompetente institution skal i denne attest navnlig angive:

- a) størrelsen af den ydelse, der efter den kompetente stats lovgivning skal udbetales den arbejdsløse
- b) det tidspunkt, hvorfra den arbejdsløse er ophørt med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat
- c) den frist, der er indrømmet efter forordningens artikel 69, stk. 1, litra b), for tilmelding som arbejdssøgende i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst
- d) det længste tidsrum, hvori retten til ydelser kan bevares efter forordningens artikel 69, stk. 1, litra c)
- e) forhold, der kan ændre retten til ydelser.

2. En arbejdsløs, der agter at rejse til en anden medlemsstat for at søge beskæftigelse der, skal før sin afrejse anmode om at få udstedt den i stk. 1 omhandlede attest. Fremlægger den arbejdsløse ikke nævnte attest, retter institutionen på det sted, hvortil han er rejst, henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den. Arbejdsformidlingen i den kompetente stat skal sikre sig, at den arbejdsløse er underrettet om de forpligtelser, der påhviler ham i medfør af forordningens artikel 69 og denne artikel.

3. Institutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, underretter den kompetente institution om datoen for den arbejdsløses tilmelding samt om datoen for den første udbetaling af ydelser og udbetaler den kompetente stats ydelser efter de nærmere regler i lovgivningen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst.

Institutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, foretager eller foranlediger foretaget den foreskrevne kontrol, som om det drejede sig om en arbejdsløs, der modtager ydelser i medfør af den lovgivning, som gælder for institutionen. Den underretter den kompetente institution om ethvert forhold, der omfattes af stk. 1, litra e), så snart den er blevet bekendt hermed, og standser straks udbetaling af ydelsen i tilfælde af, at denne skal stilles i bero eller bortfalde. Den kompetente institution skal

straks underrette den om, i hvilket omfang og fra hvilket tidspunkt den arbejdsløses rettigheder ændres af dette forhold. Først efter at denne underretning er modtaget, kan udbetaling af ydelserne i givet fald genoptages. I tilfælde af, at ydelsen skal nedsættes, udbetaler institutionen på det sted, hvortil den arbejdsløse er rejst, fortsat en nedsat ydelse til ham under forbehold af afregning efter modtagelsen af den kompetente institutions svar.

4. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan efter udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre gennemførelsesregler.

Gennemførelse af forordningens artikel 71

Artikel 84

Arbejdsløse arbejdstagere, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. I de i forordningens artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii) og b), nr. ii), første punktum, omhandlede tilfælde anses bopælsstedets institution for den kompetente institution, for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 80.

2. Anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii), er betinget af, at den arbejdsløse arbejdstager — foruden den i gennemførelsesforordningens artikel 80 omhandlede attest — for institutionen på sit bopælssted fremlægger attest fra institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning han senest har været omfattet, om, at han ikke har ret til ydelser efter forordningens artikel 69.

3. Med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 71, stk. 2, afkræver bopælsstedets institution den kompetente institution alle oplysninger vedrørende den arbejdsløse arbejdstagers rettigheder over for den sidstnævnte institution.

KAPITEL 7 (8)

FAMILIEYDELSER

Gennemførelse af forordningens artikel 72

Artikel 85 (A)

Attestation af beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed

1. Anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 72 er betinget af, at den pågældende for den kompetente

institution fremlægger attest om de forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter den lovgivning, hvoraf han tidligere senest har været omfattet.

2. Nævnte attest udstedes efter den pågældendes anmodning enten af den i en medlemsstat kompetente institution for familiedydelser, som han tidligere senest har været tilsluttet, eller af en anden institution udpeget af den kompetente myndighed i denne medlemsstat. Fremlægger den pågældende ikke den nævnte attest, retter den kompetente institution henvendelse til den ovennævnte institution for at fremskaffe den, medmindre sygeforsikringsinstitutionen er i stand til at sende den en genpart af den i gennemførelsesforordningens artikel 16, stk. 1, nævnte attest.

3. Bestemmelserne i denne artikel finder tilsvarende anvendelse, dersom det er nødvendigt at medregne forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der tidligere er tilbagelagt efter lovgivningen i enhver anden medlemsstat, for at de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser kan opfyldes.

Gennemførelse af forordningens artikel 73 og artikel 75, stk. 1 og 2

Artikel 86 (8)

1. For at opnå familiedydelser i medfør af forordningens artikel 73 skal arbejdstageren indgive begæring til den kompetente institution, eventuelt gennem sin arbejdsgiver.

2. Til støtte for sin begæring skal arbejdstageren fremlægge en attest om de familiemedlemmer, der har deres bopæl på en anden medlemsstats område end den, hvor den kompetente institution er beliggende. Denne attest udstedes enten af vedkommende folkeregister i de pågældende familiemedlemmers bopælsland, eller af den kompetente institution for sygeforsikring på de pågældende familiemedlemmers bopælssted, eller af en anden institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område de pågældende familiemedlemmer har deres bopæl. Denne attest fornyes en gang om året.

3. Dersom familiedydelserne efter den kompetente stats lovgivning kan eller skal udbetales til en anden person end arbejdstageren, skal arbejdstageren ligeledes, til støtte for sin begæring, tilvejebringe de fornødne oplysninger, der gør det muligt at identificere den person, til hvem familiedydelserne skal udbetales i bopælslandet (efternavn, fornavn, fuldstændig adresse).

4. De kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater kan aftale særlige regler for udbetaling af familiedydelser, navnlig med henblik på at lette anvendelsen af

forordningens artikel 75, stk. 1 og 2. Sådanne aftaler skal sendes til Den administrative Kommission.

5. Arbejdstageren skal, eventuelt gennem sin arbejdsgiver, underrette den kompetente institution om:

- enhver forandring i familiemedlemmernes forhold, der kan medføre ændring af retten til familieydelse
- enhver ændring af antallet af familiemedlemmer, for hvem der udbetales familieydelse
- enhver ændring i familiemedlemmernes bopæls- eller opholdssted
- enhver form for erhvervsmæssig virksomhed, i kraft af hvilken der tillige kan kræves udbetalt familieydelse efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat.

Artikel 87 (8)

.....

Gennemførelse af forordningens artikel 74

Artikel 88 (8)

Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 86 finder tilsvarende anvendelse på de i forordningens artikel 74 omhandlede arbejdsløse arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende.

Artikel 89 (8)

.....

KAPITEL 8

YDELSER TIL BØRN AF PENSIONS- ELLER RENTEMODTAGERE OG TIL BØRN, DER HAR MISTET BEGGE FORÆLDRE ELLER EN AF DEM

Gennemførelse af forordningens artikel 77 til 79

Artikel 90

1. For at opnå ydelser i medfør af forordningens artikel 77 eller 78 skal ansøgeren indgive begæring til institutionen på sit bopælssted efter reglerne i den lovgivning, som gælder for denne institution.

2. Dersom ansøgeren ikke er bosat på den medlemsstats område, hvor den kompetente institution er beliggende, kan han indgive begæringen enten til den kompetente institution eller til institutionen på sit bopælssted, der i så fald sender begæringen til den kompetente institution med angivelse af datoen for dens indgivelse. Denne dato anses for datoen for begæringens indgivelse til den kompetente institution.

3. Dersom den i stk. 2 omhandlede kompetente institution konstaterer, at ansøgeren ikke har ret til ydelser efter den lovgivning, der gælder for institutionen, sender den straks begæringen, ledsaget af alle fornødne dokumenter og oplysninger, til institutionen i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet længst.

I givet fald kan det under de samme betingelser være nødvendigt at gå tilbage til institutionen i den medlemsstat, efter hvis lovgivning den pågældende har tilbagelagt den korteste af sine forsikrings- eller bopælsperioder.

4. Den administrative Kommission fastsætter, om fornødent, de nødvendige supplerende regler for indgivelse af begæring om ydelser.

Artikel 91

1. Udbetaling af ydelser i medfør af forordningens artikel 77 eller 78 sker i overensstemmelse med bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 53 til 58.

2. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne udpeger, om fornødent, den institution der er kompetent med hensyn til udbetaling af ydelser i medfør af forordningens artikel 77 eller 78.

Artikel 92

Enhver, der modtager ydelser i medfør af forordningens artikel 77 eller 78 for børn af en pensions- eller rentemodtager eller for børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, skal underrette den institution, der udbetaler disse ydelser:

- om enhver forandring i børnenes forhold, der kan medføre ændring af retten til ydelserne
- om enhver ændring i antallet af børn, for hvem der udbetales ydelser
- om enhver bopælsforandring for børnene
- om enhver enhvervsudøvelse, der begrundet ret til familieydelse eller børnetilskud for disse børn.

AFSNIT V

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 93

Refusion af ydelser i henhold til syge- og moderskabsforsikringen, bortset fra de i gennemførelsesforordningens artikel 94 og 95 omhandlede ydelser

1. Naturalydelser, der i medfør af forordningens artikel 19, stk. 1 og 2, er udredet til arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og til medlemmer af deres familie, der er bosat på den samme medlemsstats område, samt naturalydelser, der er udredet i medfør af forordningens artikel 21, stk. 2, artikel 22, artikel 25, stk. 1, 3 og 4, artikel 26, artikel 29, stk. 1, eller artikel 31, skal af den kompetente institution refunderes den institution, der har udredet de nævnte ydelser, med de faktiske udgifter, således som disse fremgår af den sidstnævnte institutions regnskaber.

2. I de i forordningens artikel 21, stk. 2, andet afsnit, artikel 22, stk. 3, andet afsnit, artikel 29, stk. 1, og artikel 31 omhandlede tilfælde og med henblik på anvendelse af stk. 1 anses institutionen på henholdsvis familiemedlemmets, pensionistens eller rentemodtagerens bopælssted for den kompetente institution.

3. Når den faktiske størrelse af de i stk. 1 nævnte ydelser ikke fremgår af regnskaberne for den institution, der har udredt dem, og der ikke er truffet nogen aftale i medfør af stk. 6, skal refusionsbeløbet fastsættes til et fikseret beløb på grundlag af alle relevante oplysninger, der kan udledes af de foreliggende data. Den administrative Kommission afgør, hvilket grundlag der skal anvendes ved beregningen af de fikserede beløb, og fastsætter disses størrelse.

4. Der kan ikke til grund for refusionen lægges højere takster end dem, der finder anvendelse på naturalydelser til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der er omfattet af den lovgivning, der gælder for den institution, som har udredt de i stk. 1 omhandlede ydelser.

5. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på refusion af kontantydelse, der er udbetalt i henhold til bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 18, stk. 8, andet punktum.

6. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan, efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission, aftale andre regler for opgørelse af refusionsbeløbene, navnlig på grundlag af fikserede beløb.

Artikel 94

Refusion af naturalydelser i henhold til syge- og moderskabsforsikringen til en arbejdstagers eller selvstændig erhvervsdrivendes familiemedlemmer, der ikke er bosat i samme medlemsstat som arbejdstageren

1. Udgifterne ved naturalydelser, der i medfør af forordningens artikel 19, stk. 2, er udredt til familiemedlemmer, der ikke er bosat på samme medlemsstats område, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende, skal af de kompetente institutioner refunderes de institutioner, der har udredt disse ydelser, på grundlag af et fikseret beløb, som fastsættes for hvert kalenderår, og som i videst muligt omfang skal svare til de faktiske udgifter.

2. Det fikserede beløb fås ved at multiplicere den gennemsnitlige årlige udgift pr. familie med det gennemsnitlige antal familier, der årligt kommer i betragtning, og nedsætte det herved fremkomne beløb med 20 %.

3. De nødvendige faktorer for ansættelsen af dette fikserede beløb fastlægges efter følgende regler:

a) den gennemsnitlige årlige udgift pr. familie udregnes for hver medlemsstat ved at dividere de årlige udgifter til samtlige de naturalydelser, der af institutionerne i denne medlemsstat er udredt til samtlige familiemedlemmer til arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der er omfattet af den pågældende medlemsstats lovgivning, i henhold til de sociale sikringsordninger, der skal tages i betragtning, med det gennemsnitlige årlige antal arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der har familiemedlemmer; de sociale sikringsordninger, der skal tages i betragtning i denne forbindelse, er anført i gennemførelsesforordningens bilag 9

b) i forholdet mellem to medlemsstaters institutioner er det gennemsnitlige antal familier, der årligt kommer i betragtning, lig med det gennemsnitlige antal arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der årligt er omfattet af lovgivninger i en af disse medlemsstater, og hvis familiemedlemmer har ret til naturalydelser fra en institution i den anden medlemsstat.

4. Antallet af familier, der skal tages i betragtning i medfør af bestemmelserne i stk. 3, litra b), opgøres ved hjælp af en fortegnelse, der i dette øjemed føres af bopælsstedets institution, på grundlag af de af den kompetente institution tilvejebragte bevisligheder for de pågældendes ret til ydelser. I tilfælde af uenighed forelæg-

ges de pågældende institutioners bemærkninger for det i gennemførelsesforordningens artikel 101, stk. 3, omhandlede revisionsudvalg.

5. Den administrative Kommission fastsætter de metoder og regler, der skal anvendes ved fastlæggelsen af de i stk. 3 og 4 nævnte faktorer.

6. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan, efter udtalelse fra Den administrative Kommission, aftale andre regler for fastsættelse af refusionsbeløbene.

Artikel 95 ⁽¹⁾

Refusion af naturalydelser i henhold til syge- og moderskabsforsikringen til pensionister eller rentemodtagere og deres familiedlemmer, der ikke er bosat i en medlemsstat, efter hvis lovgivning de modtager pension eller rente og har ret til ydelser

1. Udgifterne ved naturalydelser, der er udredet i medfør af forordningens artikel 28, stk. 1, og artikel 28a, skal af de kompetente institutioner refunderes de institutioner, der har udredet disse ydelser, på grundlag af et fikseret beløb, der i videst muligt omfang svarer til de faktiske udgifter.

2. Det fikserede beløb fås ved at multiplicere den gennemsnitlige årlige udgift pr. pensions- eller rentemodtager med det gennemsnitlige antal pensions- eller rentemodtagere, der årligt kommer i betragtning, og nedsætte det herved fremkomne beløb med 20 %.

3. De nødvendige faktorer for ansættelsen af dette fikserede beløb, fastlægges efter følgende regler:

- a) den gennemsnitlige årlige udgift pr. pensions- eller rentemodtager udregnes for hver medlemsstat ved at dividere de årlige udgifter til samtlige naturalydelser, der af institutionerne i denne medlemsstat er udredet til samtlige personer, der efter den pågældende medlemsstats lovgivning modtager pension eller rente i henhold til de sociale sikringsordninger, der skal tages i betragtning, samt til deres familiedlemmer, med det gennemsnitlige årlige antal pensions- eller rentemodtagere; de sociale sikringsordninger, der kommer i betragtning i denne forbindelse, er anført i bilag 9
- b) i forholdet mellem to medlemsstaters institutioner er det gennemsnitlige antal pensions- eller rentemodtagere, der årligt skal tages i betragtning, lig med det gennemsnitlige årlige antal af de i forordningens artikel 28, stk. 2, omhandlede pensions- eller rentemodtagere, der er bosat i den ene af de to medlemsstater, men har ret til naturalydelser til udgift for en institution i den anden medlemsstat.

4. Antallet af pensions- eller rentemodtagere, der skal tages i betragtning i medfør af bestemmelserne i stk. 3, litra b), opgøres ved hjælp af en fortegnelse, der i dette øjemed føres af bopælsstedets institution på grundlag af de af den kompetente institution tilvejebragte bevisligheder for de pågældendes ret til ydelser. I tilfælde af uenighed forelægges de pågældende institutioners bemærkninger for det i gennemførelsesforordningens artikel 101, stk. 3, omhandlede revisionsudvalg.

5. Den administrative Kommission fastsætter de metoder og regler, der skal anvendes ved fastlæggelsen af de i stk. 3 og 4 nævnte faktorer.

6. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan, efter udtalelse fra Den administrative Kommission, aftale andre regler for fastsættelse af refusionsbeløbene.

Gennemførelse af forordningens artikel 63, stk. 2

Artikel 96

Refusion af naturalydelser i henhold til forsikringen mod arbejdsulykker og erhvervssygdomme, der er udredt af en medlemsstats institution til udgift for en anden medlemsstats institution

For så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 63, stk. 2, finder bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 93 tilsvarende anvendelse.

Gennemførelse af forordningens artikel 70, stk. 2

Artikel 97

Refusion af arbejdsløshedsydelser til arbejdsløse, der rejser til en anden medlemsstat for at søge arbejde der

1. Ydelser, der er udbetalt i henhold til forordningens artikel 69, skal af den kompetente institution refunderes den institution, der har udbetalt de nævnte ydelser, med det beløb, der fremgår af den sidstnævnte institutions regnskaber.

2. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan:

- efter udtalelse fra Den administrative Kommission aftale andre regler for fastsættelse af refusionsbeløbene, navnlig på grundlag af fikserede beløb, eller andre betalingsmåder, eller
- give afkald på enhver refusion mellem institutionerne.

⁽¹⁾ Denne artikel anvendes indtil den 1. januar 1998. I forbindelserne med Den Franske Republik anvendes den dog indtil den 1. januar 2002. Se tillæg.

Artikel 98 (8)

.....

Fælles refusionsregler*Artikel 99***Administrationsudgifter**

To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningens artikel 84, stk. 2, tredje punktum, aftale, at de i gennemførelsesforordningens artikel 93 til 98 omhandlede ydelser forhøjes med en bestemt procentsats til dækning af administrationsomkostninger. Denne procentsats kan variere efter de forskellige ydelser.

*Artikel 100***Ikke-afregnede krav**

1. Ved afregningen mellem medlemsstaternes institutioner behøver den forpligtede institution ikke at imødekomme refusionskrav vedrørende ydelser, der er udredet i et kalenderår, der ligger mere end tre år forud for tidspunktet for fremsættelsen af disse krav, enten over for et kontaktorgan eller over for den forpligtede institution i den kompetente stat.

2. For så vidt angår refusionskrav, der er udregnet på et fikseret grundlag, løber treårsfristen fra datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af de årlige gennemsnitlige udgifter for naturalydelser fastsat i overensstemmelse med gennemførelsesforordningens artikel 94 og 95.

*Artikel 101 (8)***Opgørelse over refusionskrav**

1. Den administrative Kommission udarbejder i henhold til forordningens artikel 36, 63 og 70 en opgørelse over refusionskrav for hvert kalenderår.

2. Den administrative Kommission kan lade foretage enhver revision, der kan tjene til kontrol af det statistiske og regnskabsmæssige materiale, der ligger til grund for den i stk. 1 nævnte opgørelse over refusionskrav, for at sikre navnlig, at dette materiale er i overensstemmelse med de i dette afsnit fastsatte regler.

3. Den administrative Kommission træffer de i denne artikel omhandlede afgørelser efter indstilling af et revisionsudvalg, der afgiver en begrundet udtalelse til Den administrative Kommission. Denne fastsætter det nævnte revisionsudvalgs forretningsorden og sammensætning.

*Artikel 102 (8)***Revisionsudvalgets opgaver — Refusionsregler****1. Det påhviler Revisionsudvalget:**

- a) at indsamle det nødvendige materiale og foretage de fornødne beregninger med henblik på anvendelsen af dette afsnit
- b) at afgive periodiske indberetninger til Den administrative Kommission om, hvorledes gennemførelsen af forordningerne virker, navnlig på det finansielle plan
- c) at fremsætte hensigtsmæssige forslag vedrørende litra a) og b) for Den administrative Kommission
- d) at afgive forslag til Den administrative Kommission med hensyn til de bemærkninger, der er forelagt udvalget i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 94, stk. 4, og artikel 95, stk. 4
- e) at forelægge Den administrative Kommission forslag vedrørende anvendelsen af gennemførelsesforordningens artikel 101
- f) at udføre alle arbejder, undersøgelser eller andre opgaver i forbindelse med spørgsmål, der forelægges udvalget af Den administrative Kommission.

2. De i forordningens artikel 36, 63 og 70 omhandlede refusioner til de refusionsberettigede institutioner i en anden medlemsstat sker, for så vidt angår samtlige kompetente institutioner i en medlemsstat, gennem organer udpeget af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. De organer, hvorigennem refusionerne sker, underretter Den administrative Kommission om størrelsen af de refunderede beløb under iagttagelse af de tidsfrister og regler, der er fastsat af nævnte kommission.

3. Når refusionerne fastsættes på grundlag af de faktiske udgifter ved de udredede ydelser, således som disse fremgår af institutionernes regnskaber, afregnes de for hvert kalenderhalvår i løbet af det følgende kalenderhalvår.

4. Når refusionerne fastsættes på grundlag af fikserede beløb, afregnes de for hvert kalenderår, i så fald yder de kompetente institutioner de refusionsberettigede institutioner forskud den første dag i hvert kalenderhalvår efter de af Den administrative Kommission fastsatte regler.

5. De kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater kan aftale andre refusionsfrister eller andre regler for ydelse af forskud.

*Artikel 103***Indsamling af statistiske og regnskabsmæssige oplysninger**

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i dette afsnit, navnlig hvad angår de bestemmelser, der forudsætter indsamling af statistiske og regnskabsmæssige oplysninger.

Artikel 104 (8)

Optagelse i bilag 5 af overenskomster om refusioner indgået mellem medlemsstater eller medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Bestemmelser svarende til de i forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, samt i gennemførelsesforordningens artikel 93, stk. 6, artikel 94, stk. 6, og artikel 95, stk. 6, indeholdte bestemmelser, som er i kraft dagen før forordningens ikrafttræden, bevarer deres gyldighed, for så vidt de er optaget i bilag 5 til gennemførelsesforordningen.

2. Bestemmelser svarende til de i stk. 1 nævnte, der efter forordningens ikrafttræden måtte komme til anvendelse i forholdet mellem to eller flere medlemsstater, skal optages i bilag 5 til gennemførelsesforordningen. Det samme gælder bestemmelser, der måtte blive aftalt i medfør af gennemførelsesforordningens artikel 97, stk. 2.

Udgifter ved administrativ og lægelig kontrol*Artikel 105*

1. Udgifterne ved den administrative kontrol samt ved de lægeundersøgelser, indlæggelser til observation, lægerejser og kontrolundersøgelser af enhver art, der er nødvendige for tilkendelse, udredelse eller ændring af ydelser, skal af den institution, for hvis regning de er foretaget, refunderes den institution, som det har påhvilet at foretage dem, på grundlag af de af sidstnævnte institution anvendte takster.

2. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan dog aftale andre refusionsregler, navnlig på grundlag af fikserede beløb, eller give afkald på enhver refusion mellem institutionerne.

Sådanne aftaler skal optages i bilag 5 til gennemførelsesforordningen. De aftaler, der er i kraft dagen før forordningens ikrafttræden, bevarer deres gyldighed, for så vidt de er opført i det nævnte bilag.

Fælles bestemmelser om udbetaling af kontantydelse*Artikel 106*

De kompetente myndigheder i de enkelte medlemsstater underretter Den administrative Kommission, under iagttagelse af de af denne kommission fastsatte tidsfrister og regler, om størrelsen af de kontantydelse, der af de under disse myndigheder hørende institutioner er udbetalt til personer, der er bosat eller opholder sig på enhver anden medlemsstats område.

*Artikel 107 (9) (11) (12) (14)***Omregning af valuta**

1. Ved anvendelse af følgende bestemmelser:

- a) forordningens artikel 12, stk. 2, 3 og 4, artikel 14d, stk. 1, artikel 19, stk. 1, litra b), sidste punktum, artikel 22, stk. 1, nr. ii), sidste punktum, artikel 25, stk. 1, litra b), næstsids punktum, artikel 41, stk. 1, litra c og d), artikel 46, stk. 4, artikel 46a, stk. 3, artikel 50, artikel 52, litra b), sidste punktum, artikel 55, stk. 1, nr. ii), sidste punktum, artikel 70, stk. 1, første afsnit, artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), næstsids punktum
- b) gennemførelsesforordningens artikel 34, stk. 1, 4 og 5

sker omregningen til en given national valuta af beløb udtrykt i en anden national valuta til den kurs, der i løbet af den i stk. 2 fastlagte referenceperiode beregnes af Kommissionen på grundlag af det månedlige gennemsnit af de valutakurser, som for vedkommende valutaer meddeles denne med henblik på anvendelsen af Det Europæiske Monetære System.

2. Referenceperioden er:

- januar måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. april
- april måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. juli
- juli måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. oktober
- oktober måned for omregningskurser, der skal anvendes fra den følgende 1. januar.

3. De valutakurser, der skal lægges til grund ved anvendelsen af stk. 1, er de kurser, som centralbankerne på et og samme tidspunkt meddeler Kommissionen med henblik på beregningen af ecu'en inden for Det Europæiske Monetære System.

4. Den administrative Kommission fastsætter på forslag af Revisionsudvalget den dato, som skal benyttes ved fastsættelsen af de omregningskurser, der skal anvendes i de i stk. 1 nævnte tilfælde.

5. De omregningskurser, der skal anvendes i de i stk. 1 nævnte tilfælde offentliggøres i *De Europæiske Fællesska-*

bers Tidende i løbet af den næstsidste måned forud for den måned, fra hvis første dag kurserne skal anvendes.

6. I andre end de i stk. 1 nævnte tilfælde sker omregningen til den officielle valutakurs på betalingsdagen, såvel ved udbetaling af ydelser som ved refusion.

AFSNIT VI

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 108

Godtgørelse af, at en arbejdstager er sæsonarbejder

Den i forordningens artikel 1, litra c), omhandlede arbejdstager skal, for at godtgøre sin egenskab af sæsonarbejder, fremlægge sin arbejdskontrakt forsynet med påtegning af arbejdsformidlingen i den medlemsstat, på hvis område han skal udføre eller har udført sit arbejde. Såfremt der i denne medlemsstat ikke anvendes arbejdskontrakter ved sæsonarbejde, skal beskæftigelseslandets institution, i givet fald ved begæring om ydelser, udstede en attest, hvori det på grundlag af de af arbejdstageren meddelte oplysninger bekræftes, at arbejdstageren er eller har været beskæftiget ved et arbejde af sæsonmæssig art.

Artikel 109

Aftale om betaling af bidrag

En arbejdsgiver, der ikke har nogen virksomhed i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er beskæftiget, kan aftale med arbejdstageren, at denne opfylder de forpligtelser, der påhviler arbejdsgiveren med hensyn til betaling af bidrag.

Arbejdsgiveren skal underrette den kompetente institution eller i givet fald den af den kompetente myndighed i den førstnævnte medlemsstat udpegede institution om en sådan aftale.

Artikel 110

Gensidig administrativ bistand med hensyn til tilbagesøgning af uberettiget modtagne ydelser

Agter en medlemsstats institution, der har udredt ydelser, at gøre erstatningskrav gældende mod en person, der uberettiget har modtaget disse ydelser, yder institutionen på den pågældendes bopælssted eller den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat, den førstnævnte institution bistand.

Artikel 111

De sociale sikringsinstitutioners tilbagesøgning af uberettiget modtagne beløb samt regreskrav fremsat af sociale forsorgsmyndigheder

1. Dersom en medlemsstats institution ved fastsættelse eller fornyet fastsættelse af ydelser ved invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner) i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 3, har udbetalt modtageren af en ydelse et større beløb, end han er berettiget til, kan denne institution over for enhver anden medlemsstats institution, som det påhviler at udrede tilsvarende ydelser til den pågældende modtager, kræve det for meget udbetalte beløb tilbageholdt i de endnu ikke erlagte ydelser, der af den sidstnævnte institution skal udbetales den nævnte modtager. Den sidstnævnte institution overfører det tilbageholdte beløb til kreditorinstitutionen. For så vidt det for meget udbetalte beløb ikke kan tilbageholdes i de nævnte ydelser, finder bestemmelserne i stk. 2, anvendelse.

2. Når en medlemsstats institution har udbetalt en modtager et større beløb, end han er berettiget til, kan denne institution, under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat i den for institutionen gældende lovgivning, over for enhver anden medlemsstats institution, som det påhviler at udrede ydelser til den pågældende modtager, kræve det for meget udbetalte beløb tilbageholdt i de ydelser, der af sidstnævnte institution udbetales modtageren. Den sidstnævnte institution foretager tilbageholdelsen under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat for en sådan modregning i den lovgivning, der gælder for institutionen, som om det drejede sig om beløb, den selv havde udbetalt for meget, og overfører det tilbageholdte beløb til kreditorinstitutionen.

3. Har en af forordningen omfattet person modtaget forsorgshjælp på en medlemsstats område i et tidsrum, hvor den pågældende havde ret til ydelser efter en anden medlemsstats lovgivning, kan det organ, som har ydet forsorgshjælpen, for så vidt det efter lovgivningen har regreskrav på de ydelser, der tilkommer den pågældende,

over for enhver anden medlemsstats institution, som det påhviler at udrede ydelser til den pågældende, kræve det beløb, der er udbetalt i forsorgshjælp, tilbageholdt i de beløb, den sidstnævnte institution udbetaler den pågældende.

Når et familiemedlem til en af forordningen omfattet person har modtaget forsorgshjælp på en medlemsstats område i et tidsrum, for hvilket den nævnte person havde ret til ydelser for det pågældende familiemedlem efter lovgivningen i en anden medlemsstat, kan det organ, som har ydet forsorgshjælpen, for så vidt det efter lovgivningen har regreskrav på de ydelser, der tilkommer den nævnte person for det pågældende familiemedlem, over for enhver anden medlemsstats institution, som det påhviler at udrede sådanne ydelser til denne person, kræve det beløb, der er udbetalt i forsorgshjælp, tilbageholdt i de beløb, som af sidstnævnte institution udbetales til den nævnte person for det pågældende familiemedlem.

Den forpligtede institution foretager tilbageholdelsen under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat for en sådan modregning i den for institutionen gældende lovgivning, og overfører det tilbageholdte beløb til kreditororganet.

Artikel 112

Dersom en institution enten direkte eller gennem en anden institution, har foretaget udbetalinger med urette, og tilbagesøgning af de udbetalte beløb ikke er mulig, skal de pågældende beløb afholdes endeligt af den førstnævnte institution, undtagen hvor udbetalingen af det urigtigt udbetalte beløb er fremkaldt ved svigagtig adfærd.

Artikel 113

Tilbagesøgning af naturalydelser, der med urette er udredet til arbejdstagere beskæftiget ved international transport

1. I tilfælde, hvor ret til naturalydelser ikke anerkendes af den kompetente institution, skal naturalydelser, der af opholdsstedets institution er udredt til en arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, på grundlag af den i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 1, eller artikel 62, stk. 1, nævnte formodning, refunderes af den kompetente institution.

2. De udgifter, der af opholdsstedets institution er afholdt for enhver arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som har modtaget naturalydelser ved fremlæggelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 1, eller artikel 62, stk. 1, omhandlede attest, refunderes af den institution, der i den nævnte attest er anført som kompetent, eller af enhver anden institution, der i dette øjemed er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, selv om den pågældende arbejdstager ikke i forvejen har henvendt sig til opholdsstedets institution og ikke har ret til naturalydelser.

3. Den kompetente institution eller, i det i stk. 2 omhandlede tilfælde, den som sådan anførte eller den i dette øjemed udpegede institution bevarer over for modtageren et krav, svarende til størrelsen af de med urette udrede naturalydelser. De nævnte institutioner skal underrette det i gennemførelsesforordningens artikel 101, stk. 3, nævnte revisionsudvalg om sådanne krav, hvorefter udvalget foretager en opgørelse herover.

Artikel 114

Foreløbig udbetaling af ydelser i tilfælde af uenighed om, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse, eller hvilken institution der skal udrede ydelserne

I tilfælde af uenighed mellem de kompetente institutioner eller myndigheder i to eller flere medlemsstater med hensyn til, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse i medfør af forordningens afsnit II, eller med hensyn til, hvilken institution der skal udrede ydelserne, modtager den pågældende, som ville kunne gøre krav på ydelser, hvis en sådan uenighed ikke forelå, foreløbige ydelser efter den for bopælsstedet gældende lovgivning, eller — dersom den pågældende ikke er bosat på en af de berørte medlemsstaters område — efter den lovgivning, der gælder for den institution, hvortil begæringen først er indgivet.

Artikel 115

Regler for lægeundersøgelser foretaget i en anden medlemsstat end den kompetente stat

Opholds- eller bopælsstedets institution, som i medfør af forordningens artikel 87 skal lade foretage en lægeundersøgelse, følger reglerne i den for institutionen gældende lovgivning.

I mangel af sådanne regler retter institutionen henvendelse til den kompetente institution for at få oplyst, hvorledes den skal forholde sig.

Artikel 116

Aftaler om inddrivelse af bidrag

1. De i medfør af forordningens artikel 92, stk. 2, indgående aftaler skal optages i bilag 5 til gennemførelsesforordningen.

2. De aftaler, der er indgået med henblik på anvendelsen af artikel 51 i forordning nr. 3, forbliver i kraft, for så vidt de er anført i bilag 5 til gennemførelsesforordningen.

Artikel 117

Elektronisk databehandling af oplysningsmateriale

1. En eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan, efter udtalelse fra Den administrative Kommission, tilpasse de blanketter til bevidnelser, atte-

ster, erklæringer, begæringer og andre dokumenter samt de processer og metoder for overførsel af data, der er fastsat for forordningens og gennemførelsesforordningens anvendelse, til elektronisk databehandling.

2. Den administrative Kommission vil foretage de fornødne undersøgelser med henblik på en generel anvendelse og en harmonisering af de blanketter, der tilpasses i medfør af stk. 1, når udviklingen af den elektroniske databehandling i de enkelte medlemslande muliggør dette.

AFSNIT VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 118 (6) (12)

Overgangsbestemmelser vedrørende pensioner og renter for
arbejdstagere

1. Når tidspunktet for sikringsbegivenhedens indtræden ligger forud for den 1. oktober 1972 eller for datoen for gennemførelsesforordningens anvendelse på den pågældende medlemsstats område, og når fastsættelsen af ydelsen på grundlag af pensions- eller rentebegæringen endnu ikke er sket inden denne dato, skal der foretages en dobbelt fastsættelse af ydelsen, for så vidt der på grundlag af sikringsbegivenheden skal tilkendes ydelser for et tidsrum, der ligger forud for den sidstnævnte dato:

- a) for så vidt angår tiden forud for den 1. oktober 1972 eller for datoen for gennemførelsesforordningens anvendelse på den pågældende medlemsstats område i overensstemmelse med forordning nr. 3 eller med overenskomster, der er i kraft mellem de pågældende medlemsstater
- b) for så vidt angår tiden efter den 1. oktober 1972 eller efter datoen for gennemførelsesforordningens anvendelse på den pågældende medlemsstats område i overensstemmelse med forordningen.

Såfremt det beløb, der fremkommer ved beregningen efter litra a), er højere end det, der fremkommer ved beregningen efter litra b), skal den pågældende dog fortsat modtage det i henhold til litra a) beregnede beløb.

2. Indgivelse efter den 1. oktober 1972 eller efter datoen for gennemførelsesforordningens anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf til en institution i en medlemsstat af en begæring om ydelser ved invaliditet eller alderdom eller til efterladte medfører automatisk, at ydelser, der af institutionerne i en eller flere medlemsstater er fastsat før dette tidspunkt for det samme tilfælde, omberegnes på grundlag af forordningen, idet omberegningen dog ikke kan medføre, at der udbetales et lavere ydelsesbeløb.

Artikel 119 (6) (12)

Overgangsbestemmelser vedrørende pensioner og renter for
selvstændige erhvervsdrivende

1. Når tidspunktet for sikringsbegivenhedens indtræden ligger forud for den 1. juli 1982 eller for datoen for gennemførelsesforordningens anvendelse på den pågældende medlemsstats område, og når fastsættelse af ydelsen på grundlag af pensions- eller rentebegæringen endnu ikke er sket inden denne dato, skal der foretages en dobbelt fastsættelse af ydelsen, for så vidt der på grundlag af sikringsbegivenheden skal tilkendes ydelser for et tidsrum, der ligger forud for den sidstnævnte dato:

- a) for så vidt angår tiden forud for den 1. juli 1982 eller forud for datoen for gennemførelsesforordningens anvendelse på den pågældende medlemsstats område i overensstemmelse med forordningen eller med overenskomster, der inden nævnte dato er i kraft mellem de pågældende medlemsstater
- b) for så vidt angår tiden efter den 1. juli 1982 eller efter datoen for gennemførelsesforordningens anvendelse på den pågældende medlemsstats område i overensstemmelse med forordningen.

Såfremt det beløb, der fremkommer ved beregningen efter litra a), er højere end det, der fremkommer ved beregningen efter litra b), skal den pågældende dog fortsat modtage det i henhold til litra a) beregnede beløb.

2. Indgivelse efter den 1. juli 1982 eller efter datoen for gennemførelsesforordningens anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf af en begæring om ydelser ved invaliditet, alderdom eller til efterladte medfører automatisk, at ydelser, der af institutionen eller institutionerne i en eller flere medlemsstater er fastsat før dette tidspunkt, for det samme tilfælde, omberegnes på grundlag af forordningen, idet omberegningen dog ikke kan medføre, at der udbetales et lavere ydelsesbeløb.

Artikel 119a (5)

Overgangsbestemmelser vedrørende pensioner og renter i forbindelse med anvendelse af artikel 15, stk. 1, litra a), in fine, i gennemførelsesforordningen

1. Ligger tidspunktet for sikringsbegivenhedens indtræden forud for den 1. januar 1987, og er fastsættelse af ydelsen på grundlag af pensions- eller rentebegæringen endnu ikke sket inden denne dato, skal der foretages en dobbelt fastsættelse af ydelsen, for så vidt der på grundlag af sikringsbegivenheden skal tilkendes ydelser for et tidsrum, der ligger forud for denne dato:

- a) for så vidt angår tiden forud for den 1. januar 1987, i overensstemmelse med reglerne i forordningen eller i overenskomster, der er i kraft mellem de pågældende medlemsstater
- b) for så vidt angår tiden efter den 1. januar 1987, i overensstemmelse med reglerne i forordningen.

Såfremt det beløb, der fremkommer ved beregningen efter litra a), er højere end det, som fremkommer ved beregningen efter litra b), skal den pågældende dog fortsat modtage det i henhold til litra a) beregnede beløb.

2. Indgivelse efter den 1. januar 1987 til en institution i en medlemsstat af en begæring om ydelser ved invaliditet, alderdom eller til efterladte medfører automatisk, at ydelser, der af institutionen eller af institutionerne i en eller flere andre medlemsstater allerede er fastsat før dette tidspunkt, for det samme tilfælde, omberegnes på grundlag af bestemmelserne i forordningen, dog med forbehold af bestemmelserne i artikel 3.

3. De rettigheder, der tilkommer personer, som inden den 1. januar 1987 i den pågældende medlemsstat har fået tillagt en pension eller rente, kan efter den pågældende anmodning tages op til revision under hensyn til bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 3811/86 ⁽¹⁾.

4. Fremsættes den i stk. 3 omhandlede anmodning inden for en frist på et år fra den 1. januar 1987, erhverves

rettigheder i medfør af forordning (EØF) nr. 3811/86 med virkning fra den 1. januar 1987, eller fra datoen for erhvervelse af ret til pension eller rente, såfremt retten til disse ydelser er erhvervet senere end den 1. januar 1987, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for den pågældende.

5. Fremsættes den i stk. 3 omhandlede anmodning efter udløbet af en frist på et år fra den 1. januar 1987, erhverves rettigheder i medfør af forordning (EØF) nr. 3811/86 som ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for anmodningens fremsættelse, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

Artikel 120 (8)

.....

*Artikel 121***Supplerende gennemførelsesaftaler**

1. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan, om fornødent, træffe aftaler, der tager sigte på at supplere de administrative regler om forordningens gennemførelse. Sådanne aftaler skal optages i bilag 5 til gennemførelsesforordningen.

2. Aftaler, der svarer til de i stk. 1 nævnte, og som er gældende dagen før den 1. oktober 1972, forbliver i kraft, for så vidt de er anført i bilag 5 til gennemførelsesforordningen.

*Artikel 122***Særlige bestemmelser vedrørende ændring af visse bilag**

Efter anmodning fra den eller de pågældende medlemsstater eller fra deres kompetente myndigheder, kan bilag 1, 4, 5, 6, 7 og 8 til gennemførelsesforordningen ændres ved en forordning udstedt af Kommissionen efter udtalelse fra Den Administrative Kommission.

⁽¹⁾ EFT nr. L 355 af 16. 12. 1986, s. 5.

BILAG 1 (A) (B) (3) (4) (9) (13) (15)

KOMPETENTE MYNDIGHEDER

[Forordningens artikel 1, litra l), og gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 1 og artikel 122]

- A. BELGIEN:
1. Ministre de la Prévoyance sociale, Bruxelles — Minister van Sociale Voorzorg, Brussel (socialministeren)
 2. Ministre des classes moyennes, Bruxelles — Minister van Middenstand, Brussel (ministeren for selvstændige erhvervsdrivende)
- B. DANMARK:
1. Socialministeren, København
 2. Arbejdsministeren, København
 3. Sundhedsministeren, København
-
- C. TYSKLAND:
- Bundesminister für Arbeit und Sozialordnung (arbejds- og socialministeren), Bonn
- D. SPANIEN:
- Ministro de Trabajo y Asuntos Sociales (arbejds- og socialministeren), Madrid
- E. FRANKRIG:
1. Ministre des affaires sociales et de la solidarité nationale (ministeren for sociale anliggender og national solidaritet), Paris
 2. Ministre de l'agriculture (landbrugsministeren), Paris
- F. GRÆKENLAND:
1. Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών, Αθήνα (socialministeren), Athen
 2. Υπουργός Εργασίας, Αθήνα (arbejdsministeren), Athen
 3. Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Πειραιάς (ministeren for handelsflåden), Piræus
- G. IRLAND:
1. Minister for Social Welfare (ministeren for social forsorg), Dublin
 2. Minister for Health (sundhedsministeren), Dublin
- H. ITALIEN:
1. Ministro del Lavoro e della Previdenza sociale (arbejds- og socialministeren), Roma
 2. Ministro della Sanità (sundhedsministeren), Roma
 3. Ministro di Grazia e Giustizia (justitsministeren), Roma
 4. Ministro delle Finanze (finansministeren), Roma
- I. LUXEMBOURG:
1. Ministre du travail et de la sécurité sociale (arbejds- og socialministeren), Luxembourg
 2. Ministre de la famille (familieministeren), Luxembourg
- J. NEDERLANDENE:
1. Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (arbejds- og socialministeren), Den Haag
 2. Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (ministeren for velfærd, folkesundhed og kultur), Rijswijk
- K. ØSTRIG:
1. Bundesminister für Arbeit und Soziales (forbundsministeren for arbejds- og socialanliggender), Wien
 2. Bundesminister für Jugend und Familie (forbundsministeren for ungdoms- og familie-spørgsmål), Wien

L. PORTUGAL:

1. Ministro do Trabalho e Segurança Social (arbejds- og socialministeren), Lisboa
2. Ministro da Saúde (sundhedsministeren), Lisboa
3. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma da Madeira (regionalsekretæren for sociale anliggender i den autonome region Madeira), Funchal
4. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma dos Açores (regionalsekretæren for sociale anliggender i den autonome region Acoresne), Angra do Heroísmo

M. FINLAND:

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö — Social- och hälsovårdsministeriet (Social- og Sundhedsministeriet), Helsinki.

N. SVERIGE:

Regeringen (Socialdepartementet) (Regeringen (Sundheds- og Socialministeriet)), Stockholm.

O. DET FORENEDE KONGERIGE:

1. Secretary of State for Social Security (socialministeren), London
 - 1a. Secretary of State for Health (sundhedsministeren), London
 2. Secretary of State for Scotland (ministeren for Skotland), Edinburgh
 3. Secretary of State for Wales (ministeren for Wales), Cardiff
 4. Department of Health and Social Services for Northern Ireland (ministeriet for sundhed og sociale anliggender for Nordirland), Belfast
 5. Director of the Department of Labour and Social Security (direktøren for ministeriet for arbejde og social sikring), Gibraltar
 6. Director of the Gibraltar Health Authority (direktøren for sundhedsmyndighederne), Gibraltar
-

BILAG 2 (A) (B) (2) (3) (7) (8) (9) (13) (14) (15)

KOMPETENTE INSTITUTIONER

(Forordningens artikel 1, litra o), og gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 2)

A. BELGIEN

1. Sygdom og moderskab:

- a) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 16–29:

i) almindelighed:

Den forsikringsinstitution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er tilsluttet

ii) for søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (hjelpe- og forsorgskassen for søfolk), Antwerpen

iii) for personer, der er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

iv) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

- b) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens afsnit V:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), til udgift for forsikringsinstitutionerne eller for hjelpe- og forsorgskassen for søfolk

2. Invaliditet:

- a) almindelig invaliditet (arbejdere, funktionærer og minearbejdere) og invaliditet hos selvstændige erhvervsdrivende:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), i forbindelse med den forsikringsinstitution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er eller har været tilsluttet

- b) særlig invaliditet hos minearbejdere:

Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel (den statslige pensionsfond for minearbejdere)

- c) invaliditet hos søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (hjelpe- og forsorgskassen for søfolk)

- d) invaliditet hos personer, der er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

- e) invaliditet hos tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

3. Alderdom og dødsfald (pensioner):

- a) almindelig ordning (arbejdere, funktionærer, minearbejdere og søfolk):

Office nationale des pensions Bruxelles — Rijksdienst voor pensioenen, Brussel (Pensionsdirektoratet)

- b) ordningen for selvstændige erhvervsdrivende:

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (Direktoratet for Social Sikring af Selvstændige Erhvervsdrivende)

- c) den oversøiske sociale sikringsordning:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

- d) ordningen for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

4. Arbejdsulykker:

- a) indtil udløbet af den i lov af 10. april 1971 (artikel 72) fastsatte ændringsfrist:
- i) naturalydelser:
- udskiftning og vedligeholdelse af proteser: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (forsikringskassen for arbejdsulykker)
 - andre ydelser end de ovenfor nævnte: Den forsikringsinstitution, som arbejdsgiveren er tilsluttet
- ii) kontantydelse:
- tildeling: Den forsikringsinstitution, som arbejdsgiveren er tilsluttet
 - supplerende ydelser i henhold til kongelig anordning af 21. december 1971: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (forsikringskassen for arbejdsulykker)
- b) efter udløbet af den i lov af 10. april 1971 (artikel 72) fastsatte ændringsfrist
- i) naturalydelser: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (forsikringskassen for arbejdsulykker)
- ii) kontantydelse:
- rente: Det for udbetaling af rente godkendte organ
 - supplerende ydelser: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (forsikringskassen for arbejdsulykker)
- c) ordning for søfolk: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (forsikringskassen for arbejdsulykker)
- d) tilfælde, hvor der ikke foreligger forsikring: Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (forsikringskassen for arbejdsulykker)
- e) ordningen for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

5. Erhvervssygdomme:

- a) i almindelighed: Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (erhvervssygdomsfonden)
- b) ordningen for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

6. Ydelser ved dødsfald:

- a) syge- og invalideforsikring:
- i) i almindelighed: Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), i forbindelse med den forsikringsinstitution, som arbejdstageren var tilsluttet
- ii) for søfolk: Caisse de secours et de prévoyance en faveur de marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (hjælpe- og forsorgskassen for søfolk), Antwerpen

iii) for personer, der er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
iv) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
b) arbejdsulykker:	
i) i almindelighed:	Forsikringsorganet
ii) for søfolk:	Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (forsikringskassen for arbejdsulykker)
iii) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
c) erhvervssygdomme:	
i) i almindelighed:	Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (Erhvervssygdomsfonden)
ii) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
7. Arbejdsløshed:	
i) i almindelighed:	Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (arbejdsdirektoratet)
ii) for søfolk:	Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij (forhyringscentralen for søfolk i handelsflåden), Antwerpen
8. Familieydelse:	
a) ordningen for arbejdstagere:	Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés, Bruxelles — Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, Brussel (Direktoratet for Familieydelse til Arbejdstagere)
b) ordningen for selvstændige erhvervsdrivende:	Institut national d'assurance sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (Direktoratet for Social Sikring af Selvstændige Erhvervsdrivende)
c) ordningen for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

B. DANMARK**1. Sygdom og moderskab:****a) Sygdom:**

— naturoidelser:

Vedkommende amtskommune. I Københavns kommune: Magistraten; i Frederiksberg kommune: Kommunalbestyrelsen

— kontantydelse:

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

- b) moderskab:
- naturalydelser: Vedkommende amtskommune. I Københavns kommune: Magistraten; i Frederiksberg kommune: Kommunalbestyrelsen
 - kontantydelse: Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten
2. **Invaliditet:**
- a) ydelser efter den sociale pensionslovgivning: Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København
 - b) ydelser ved revalidering: Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten
3. **Alderdom og dødsfald (pensioner):**
- a) pensioner efter den sociale pensionslovgivning: Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København
 - b) pensioner efter loven om arbejdsmarkedets tillægspension: Arbejdsmarkedets Tillægspension, Hillerød
4. **Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:**
- a) naturalydelser og renter: Arbejdsskadestyrelsen, København
 - b) dagpenge: Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten
5. **Ydelser ved dødsfald (begravelseshjælp):** Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten
6. **Arbejdsløshed:** Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, København
7. **Familieydelser (børnetilskud):** Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

C. TYSKLAND

De tyske institutioners kompetence retter sig efter tysk lovgivning, medmindre andet er bestemt i det følgende

1. Sygeforsikring:

Ved anvendelse af forordningens artikel 13, stk. 2, litra e):

- a) dersom den pågældende har bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område: Allgemeine Ortskrankenkasse (den almindelige stedlige sygekasse), der er kompetent på det sted, hvor den pågældende har bopæl
- b) dersom den pågældende har bopæl på en medlemsstats område: Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den almindelige stedlige sygekasse i Bonn), Bonn
- c) hvis den pågældendes familiemedlemmer inden hans indkaldelse eller genindkaldelse til militærtjeneste eller inden hans indkaldelse til civilt arbejde var tilsluttet en tysk institution i overensstemmelse med gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 1: Den sygeforsikringsinstitution, som hans familiemedlemmer er tilsluttet

Ved anvendelse af forordningens artikel 25, stk. 1:

Den sygeforsikringsinstitution, som den arbejdsløse var tilsluttet på det tidspunkt, da han forlod Forbundsrepublikken Tyskland

Ved sygeforsikring for pensions- eller renteansøgere og -modtagere samt deres familiemedlemmer i henhold til bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 1, afdelingerne 4 og 5:

i) hvis den pågældende er tilsluttet en Allgemeine Ortskrankenkasse (almindelig stedlig sygekasse), eller han ikke er tilsluttet nogen sygeforsikringsinstitution:

Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den almindelige sygekasse i Bonn), Bonn

ii) i alle andre tilfælde:

Den sygeforsikringsinstitution, som ansøgeren eller modtageren er tilsluttet

2. Renteforsikring for arbejdere, for funktionærer og for minearbejdere:

For så vidt angår adgang til den frivillige forsikring, samt afgørelse vedrørende begæring om ydelser og tilkendelse af ydelser i medfør af forordningens bestemmelser:

a) for personer, der har været eller anses for at have været forsikret enten udelukkende efter tysk lovgivning eller efter tysk og en eller flere andre medlemsstats lovgivning, samt for deres efterladte, såfremt den pågældende:

— er bosat på den anden medlemsstats område

eller

— er statsborger i en anden medlemsstat og bosat på en ikke-medlemsstats område:

i) når det seneste bidrag er indbetalt til renteforsikring for arbejdere:

— hvis den pågældende er bosat i Nederlandene eller som nederlandsk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område:

Landesversicherungsanstalt Westfalen (den regionale forsikringsinstitution for Westfalen), Münster

— hvis den pågældende er bosat i Belgien eller Spanien eller som belgisk eller spansk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område

Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (den regionale forsikringsinstitution for Rhinprovinzen), Düsseldorf

— hvis den pågældende er bosat i Italien eller som italiensk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område

Landesversicherungsanstalt Schwaben (den regionale forsikringsinstitution for Schwaben), Augsburg

— hvis den pågældende er bosat i Frankrig eller Luxembourg eller som fransk eller luxembourgsk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område

Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (den regionale forsikringsinstitution for Rheinland-Pfalz), Speyer

— hvis den pågældende er bosat i Danmark eller som dansk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område

Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holsten (den regionale forsikringsinstitution for Slesvig-Holsten), Lübeck

— hvis den pågældende er bosat i Irland eller i Det Forenede Kongerige eller som irsk statsborger eller statsborger i Det Forenede Kongerige er bosat på en ikke-medlemsstats område

Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (den regionale forsikringsinstitution for Fri- og Hansestaden Hamburg), Hamburg

- hvis den pågældende er bosat i Grækenland eller som græsk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område

Landesversicherungsanstalt Württemberg (den regionale forsikringsinstitution for Würtemberg), Stuttgart

- hvis den pågældende er bosat i Portugal eller som portugisisk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område

Landesversicherungsanstalt Unterfranken (den regionale forsikringsinstitution for Nedre-Franken), Würzburg

når derimod det seneste bidrag er indbetalt:

- til Landesversicherungsanstalt für das Saarland (den regionale forsikringsinstitution for Land Saar) Saarbrücken, eller til Bahnversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for jernbanerne), Frankfurt am Main:

Den institution, hvortil det seneste bidrag er indbetalt

- til Seekasse (sømændenes forsikringskasse) Hamburg, eller hvis der er indbetalt bidrag i mindst 60 måneder til Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten) (sømændenes forsikringskasse (renteforsikringen for arbejdere og funktionærer)), Hamburg:

Seekasse (sømændenes forsikringskasse), Hamburg

- ii) når det seneste bidrag er indbetalt til renteforsikringen for funktionærer:

- hvis der ikke er indbetalt noget bidrag til Seekasse (sømændenes forsikringskasse), Hamburg, eller senest til Bundesbahnversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for forbundsjernbanerne), Frankfurt am Main:

Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin

- hvis der er indbetalt et bidrag til Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten), sømændenes forsikringskasse (renteforsikringen for arbejdere og funktionærer)), Hamburg:

Seekasse (sømændenes forsikringskasse), Hamburg

- hvis det seneste bidrag er indbetalt til Bahnversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for jernbanerne), Frankfurt am Main:

Bahnversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for jernbanerne), Frankfurt am Main

- iii) når det seneste bidrag er indbetalt til renteforsikringen for minearbejdere, eller når den foreskrevne ventetid for opnåelse af minearbejderrenten ved nedsat erhvervsevne som minearbejder (Bergmannsrente) er tilbagelagt eller anses for at være tilbagelagt:

Bundeskknappschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejdere), Bochum

- b) for personer, der har været eller anses for at have været forsikret efter tysk lovgivning og efter lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater, samt for deres efterladte, såfremt den pågældende:

- er bosat på Tysklands område med undtagelse af Land Saar

eller

- som tysk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område:

i) når det seneste bidrag efter tysk lovgivning er indbetalt til renteforsikringen for arbejdere:

— hvis det seneste bidrag efter en anden medlemsstats lovgivning er indbetalt til en nederlandsk renteforsikringsinstitution:

Landesversicherungsanstalt Westfalen (den regionale forsikringsinstitution for Westfalen), Münster

— hvis det seneste bidrag efter en anden medlemsstats lovgivning er indbetalt til en belgisk eller spansk renteforsikringsinstitution:

Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (den regionale forsikringsinstitution for Rhinprovinsen), Düsseldorf

— hvis det seneste bidrag efter en anden medlemsstats lovgivning er indbetalt til en italiensk renteforsikringsinstitution:

Landesversicherungsanstalt Schwaben (den regionale forsikringsinstitution for Schwaben), Augsburg

— hvis det seneste bidrag efter en anden medlemsstats lovgivning er indbetalt til en fransk eller luxembourgsk renteforsikringsinstitution:

Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (den regionale forsikringsinstitution for Rheinland-Pfalz), Speyer

— hvis det seneste bidrag efter en anden medlemsstats lovgivning er indbetalt til en dansk renteforsikringsinstitution:

Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (den regionale forsikringsinstitution for Slesvig-Holsten), Lübeck

— hvis det seneste bidrag efter en anden medlemsstats lovgivning er indbetalt til en irsk renteforsikringsinstitution eller til en renteforsikringsinstitution i Det Forenede Kongerige:

Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt, Hamburg (den regionale forsikringsinstitution for Fri- og Hansestaden Hamburg), Hamburg

— hvis det seneste bidrag efter en anden medlemsstats lovgivning er indbetalt til en græsk renteforsikringsinstitution:

Landesversicherungsanstalt Württemberg (den regionale forsikringsinstitution for Württemberg), Stuttgart

— hvis det seneste bidrag efter en anden medlemsstats lovgivning er indbetalt til en portugisisk renteforsikringsinstitution:

Landesversicherungsanstalt Unterfranken (den regionale forsikringsinstitution for Nedre-Franken), Würzburg

dog, såfremt den pågældende er bosat på Tysklands område i Land Saar eller som tysk statsborger er bosat på en ikke-medlemsstats område, og såfremt det seneste bidrag efter tysk lovgivning er indbetalt til en renteforsikringsinstitution beliggende i Land Saar:

Landesversicherungsanstalt für das Saarland (den regionale forsikringsinstitution for Land Saar), Saarbrücken

dog, hvis det seneste bidrag efter tysk lovgivning er indbetalt:

— til Seekasse (sømandenes forsikringskasse), Hamburg, eller der er indbetalt bidrag som følge af beskæftigelse i den tyske eller et andet lands flåde i en periode på mindst 60 måneder:

Seekasse (sømandenes forsikringskasse), Hamburg

— til Bahnversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for jernbanerne), Frankfurt am Main:

Bahnversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for jernbanerne) Frankfurt am Main

- ii) når det seneste bidrag er indbetalt til renteforsikringen for funktionærer:
- hvis der ikke er indbetalt noget bidrag til Seekasse (sømandenes forsikringskasse), Hamburg, eller senest til Bundesversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for forbundsjernbanerne), Frankfurt am Main:
 - hvis der er indbetalt et bidrag til Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder Angestellten) (sømandenes forsikringskasse (renteforsikring for arbejdere og funktionærer)), Hamburg:
 - hvis det seneste bidrag er indbetalt til Bahnversicherungsanstalt (forsikringsinstitutionen for jernbanerne), Frankfurt am Main:
- iii) når det seneste bidrag efter tysk lovgivning er indbetalt til renteforsikringen for minearbejdere, eller når den foreskrevne ventetid for opnåelse af minearbejderrenten ved nedsat erhvervsevne som minearbejder (Bergmannsrente) er tilbagelagt eller anses for at være tilbagelagt:
- c) såfremt der sker ændring af bopælsland efter udbetaling af ydelsen i de tilfælde, der er omtalt i litra a) i) og b) i), skifter den kompetente institution tilsvarende:
3. Alderdomsforsikring for landbrugere: Landwirtschaftliche Alterskasse (alderdomsforsikringskassen for landbrugere), Rheinland-Pfalz, Speyer
4. Tillæggsforsikring for arbejdere i jern- og stålindustrien (Hüttenknappschaftliche Zusatzversicherung): Landesversicherungsanstalt für das Saarland (den regionale forsikringsinstitution for Land Saar), Saarbrücken
5. Ulykkesforsikring (arbejdsulykker og erhvervssygdomme): Den kompetente ulykkesforsikringsinstitution i hvert enkelt tilfælde
6. Ydelser ved arbejdsløshed og familieydelse: Bundesanstalt für Arbeit (arbejdsdirektoratet), Nürnberg

D. SPANIEN

1. Samtlige ordninger med undtagelse af ordningen for sømænd:
- a) i alle tilfælde undtagen ved arbejdsløshed: Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (Provinsdirektoraterne under det nationale institut for social sikring)
 - b) ved arbejdsløshed: Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de Empleo (Provinsdirektoraterne under det nationale institut for beskæftigelse)
2. Ordningen for sømænd: Instituto Social de la Marina (Søfartens institut for sociale anliggender), Madrid
3. Med hensyn til ikke-bidragsfinansierede alders og invaliditetspensioner: Instituto Nacional de Servicios Sociales (det nationale institut for sociale ydelser), Madrid

E. FRANKRIG

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 93, stk. 1, og artikel 94 og 95:

A. Ordning for arbejdstagere:

a) almindelig ordning:	Caisse nationale de l'assurance maladie (den centrale sygeforsikringskasse), Paris
b) ordning for landbruget:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (den centrale gensidige hjælpekasse for landbruget), Paris
c) ordning for minearbejdere:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris
d) ordning for søfolk:	Établissement national des invalides de la marine (centralinstitution for invalide søfolk), Paris

B. Ordning for selvstændige erhvervsdrivende:

a) ordning for selvstændige erhvervsdrivende, der ikke er beskæftiget inden for landbrug:	Caisse nationale d'assurance maladie et maternité des travailleurs non-salariés des professions non-agricoles (den centrale syge- og moderskabsforsikringskasse for selvstændige erhvervsdrivende inden for ikke- landbrugsmæssige erhverv), Saint-Denis
b) ordning for landbruget:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (den centrale gensidige hjælpekasse for landbruget), Paris
Caisse centrale des mutuelles agricoles (den centrale sygeforsikringskasse for landbruget)
Fédération française des sociétés d'assurances (RAMEX og GAMEX) (den franske forening af forsikringsselskaber)
Fédération nationale de la mutualité française (landsforeningen af franske sygekasser)

2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 96:

a) almindelig ordning:	Caisse nationale de l'assurance maladie (den centrale sygeforsikringskasse), Paris
b) ordning for landbruget:	Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
c) ordning for minearbejdere:	Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris
d) ordning for søfolk:	Établissement national des invalides de la marine (centralinstitution for invalide søfolk), Paris

3. De øvrige kompetente institutioner er de institutioner, der er angivet i fransk lovgivning, nemlig:

I. MODERLANDET

A. Ordning for arbejdstagere

a) almindelig ordning:	
i) sygdom, moderskab, dødsfald (begravelseshjælp):	Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse)
ii) invaliditet:	
aa) i almindelighed, bortset fra Paris og hovedstadsområdet:	Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse)
for Paris og hovedstadsområdet:	Caisse régionale d'assurance maladie (regionalsygekasse), Paris

bb) særlig ordning i henhold til artikel L 365 til L 382 i lov om social sikring:	Caisse regionale d'assurance maladie (regionalsygekassen), Strasbourg
iii) alderdom:	
aa) i almindelighed, bortset fra Paris og hovedstadsområdet:	Caisse regionale d'assurance maladie (branche vieillesse) (regionalkassen (afdelingen for aldersforsikring))
for Paris og hovedstadsområdet:	Caisse nationale d'assurance vieillesse de travailleurs salariés (centralkassen for aldersforsikring for arbejdstagere), Paris
bb) særlig ordning i henhold til artikel L 365 til L 382 i lov om social sikring:	Caisse regionale d'assurance vieillesse ou Caisse régionale d'assurance maladie (regionalkassen for aldersforsikring eller regionalsygekassen), Strasbourg
iv) arbejdsulykker:	
aa) midlertidig uarbejdsdygtighed:	Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse)
bb) vedvarende uarbejdsdygtighed:	
— renter:	
— ulykkestilfælde indtruffet efter den 31. december 1946:	Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse)
— ulykkestilfælde indtruffet før den 1. januar 1947:	Arbejdsgiveren eller hans forsikringsselskab
— tillæg til renter:	
— ulykkestilfælde indtruffet efter den 31. december 1946:	Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse)
— ulykkestilfælde indtruffet før den 1. januar 1947:	Caisse des dépôts et consignations (den offentlige deponitkasse)
v) familiefølgende:	Caisse d'allocations familiales (børnetilskudskassen)
vi) arbejdsløshed:	
— optagelse som arbejdssøgende:	Det lokale kontor for arbejdsformidling på den pågældendes bopælssted
— udlevering af formular E 301, E 302 og E 303:	Groupement des ASSEDIC de la Région Parisienne (GARP), (sammenslutningen af ASSEDIC i Parisområdet (GARP), 90, rue Baudin, 92537 Levallois-Perret
b) ordning for landbruget:	
i) sygdom, moderskab, dødsfald (kapitalydelse), familiefølgende:	Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
ii) invalide- og aldersdomsforsikring samt ydelser til efterlevende ægtefælle:	Caisse centrale de secours mutuels agricoles (den centrale gensidige hjælpekasse for landbruget), Paris
iii) arbejdsulykker:	
aa) almindelighed:	Arbejdsgiveren eller hans forsikringsselskab, for ulykker, der er indtruffet inden den 1. juli 1973
	Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget), for ulykker, der er indtruffet efter den 30. juni 1973

- bb) ved tillæg til retter: Caisse des dépôts et consignations (den offentlige depositokasse), Arceuil (94), for ulykker, der er indtruffet inden den 1. juli 1973
- Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget), for ulykker, der er indtruffet efter den 30. juni 1973
- iv) arbejdsløshed:
- optagelse som arbejdssøgende: Det lokale kontor for arbejdsformidling på den pågældendes bopælssted
- udlevering af formular E 301, E 302 og E 303: Groupement des ASSEDIC de la Région Parisienne (GARP) (sammenslutningen af ASSEDIC i Parisområdet (GARP)), 90, rue Baudin, 92537 Levallois-Perret
- c) ordning for minearbejdere:
- i) sygdom, moderskab, dødsfald (begravelseshjælp): Société de secours minière (hjelpeforeningen for minearbejdere)
- ii) invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner): Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris
- iii) arbejdsulykker:
- aa) midlertidig uarbejdsdygtighed: Société de secours minière (hjelpeforeningen for minearbejdere)
- bb) vedvarende uarbejdsdygtighed:
- renter:
- ulykkestilfælde indtruffet efter den 31. december 1946: Union regionale des sociétés des secours minières (den regionale sammenslutning af hjelpeforeninger for minearbejdere)
- ulykkestilfælde indtruffet før den 1. januar 1947: Arbejdsgiveren eller hans forsikringsselskab
- tillæg til renter:
- ulykkestilfælde indtruffet efter den 31. december 1946: Union régionale des sociétés des secours minières (den regionale sammenslutning af hjelpeforeninger for minearbejdere)
- ulykkestilfælde indtruffet før den 1. januar 1947: Caisses dépôts et consignations (den offentlige depositokasse)
- iv) familieydelse: Union régionale des sociétés des secours minières (den regionale sammenslutning af hjelpeforeninger for minearbejdere)
- v) arbejdsløshed:
- optagelse som arbejdssøgende: Det lokale kontor for arbejdsformidling på den pågældendes bopælssted
- udlevering af formular E 301, E 302 og E 303: Agence nationale pour l'emploi (service spécialisé pour la sécurité sociale des travailleurs migrants) (det statslige arbejdsformidlingskontor) (speciel afdeling for vandrende arbejdstageres sociale sikring), 98, rue Sextius Michel, 75015 Paris
- d) ordning for søfolk:
- i) sygdom, moderskab, invaliditet, arbejdsulykker, dødsfald (ydelse ved dødsfald) og efterladte pensioner ved invaliditet eller arbejdsulykker: Section »Caisse générale de prévoyance des marins« du quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsorgskasse for søfolk, under søfartsdirektoratet)

ii) alderdom, dødsfald (pensioner):	Section »Caisse de retraite des marins« du quartier des affaires maritimes (afdelingen pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)
iii) familieydelse:	Caisse nationale d'allocations familiales des marins du commerce eller Caisse nationale d'allocations familiales de la pêche maritime (centralkassen for børnetilskud til søfolk i handelsflåden eller centralkassen for børnetilskud til havfiskere), alt efter omstændighederne
iv) arbejdsløshed:	
— optagelse som arbejdssøgende:	Det lokale kontor for arbejdsformidling på bopælsstedet eller i den sædvanlige forhyringshavn eller Bureau central de la main-d'œuvre maritime (det centrale arbejdsanvisningskontor for søfarende)
— udlevering af formular E 301, E 302 og E 303:	Groupe des ASSEDIC de la Région Parisienne (GARP) sammenslutningen af ASSEDIC i Paris-området (GARP), 90, rue Baudin, 92537 Levallois-Perret

B. Ordning for selvstændige erhvervsdrivende

a) ordning for selvstændige erhvervsdrivende, der ikke er beskæftiget inden for landbrug:	
i) sygdom, moderskab:	Caisse mutuelle régionale (regionalsygekassen)
ii) alderdom:	
aa) håndværk:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (CANCAVA), (den selvstyrende centralkasse for aldersforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværk), Paris

Caisse de base professionnelles ou interprofessionnelles (de lokale faglige eller fællesfaglige kasser) |
| bb) industri og handel: | Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (ORGANIC) (den selvstyrende centralkasse for aldersforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for industri og handel)

Caisse de base professionnelles ou interprofessionnelles (de lokale faglige eller fællesfaglige kasser) |
cc) liberale erhverv:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des professions libérales (CNAVPL) — Sections professionnelles (centralkassen for aldersforsikring for liberale erhverv — afdelingerne for liberale erhverv)
dd) ordning for advokater:	Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (centralkassen for franske advokater)
b) ordning for landbruget:	
i) sygdom, moderskab, invaliditet:	Det forsikringsselskab som den selvstændige erhvervsdrivende er tilsluttet
ii) invalide- og aldersforsikring samt ydelser til efterlevende ægtefælle:	Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
iii) ulykkestilfælde, arbejdsulykker og erhvervssygdomme:	Det forsikringsselskab som den selvstændige erhvervsdrivende inden for landbruget er tilknyttet

For departementerne Moselle, Bas-Rhin, Haut-Rhin: Caisse d'assurance accidents agricoles (ulykkesforsikringskassen for landbruget) |

II. OVERSØISKE DEPARTEMENTER

A. **Ordning for arbejdstagere** (samtlige ordninger med undtagelse af ordningen for søfolk og samtlige forsikringstilfælde undtagen familiedydelser):

i) i almindelighed:	Caisse générale de sécurité sociale (den almindelige kasse for social sikring)
ii) for så vidt angår tillæg til renter vedrørende ulykkestilfælde indtruffet i de oversøiske departementer før den 1. januar 1952:	Direction départementale de l'enregistrement (departementsdirektoratet for registrering)

B. **Ordning for selvstændige erhvervsdrivende:**

i) sygdom, moderskab:	Caisse mutuelle régionale (regionalsygekassen)
ii) alderdom:	
— ordning for håndværk:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (CANCABA) (den selvstyrende centralkasse for aldersforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværk)
— ordning for handel og industri:	Caisse interprofessionnelle d'assurance vieillesse des industriels et et commerçants d'Algérie et d'outre-Mer (CAVICORG) (den fællesfaglige aldersforsikringskasse for handel og industri i Algeriet og i de oversøiske departementer)
— ordning for liberale erhverv	Caisse nationale d'assurance vieillesse des professions libérales (CNAVPL), Sections professionnelles (centralkassen for aldersforsikring for liberale erhverv, afdelingerne for liberale erhverv)
— ordning for advokater:	Caisse nationale des barreaux français (CNBF) (centralkassen for franske advokater)

C. **Familiedydelser:**D. **Ordning for søfolk:**

i) samtlige tilfælde med undtagelse af ydelser ved alderdom og familiedydelser:	Section »Caisse générale de prévoyance des marins« du quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsorgskasse for søfolk, under søfartsdirektoratet)
ii) alderdom:	Section »Caisse de retraite des marins« du quartier des affaires maritimes (afdelingen pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)
iii) familiedydelser:	Caisse d'allocations familiales (børnetilskudskassen)

F. GRÆKENLAND

1. **Sygdom, moderskab:**

i) almindelighed	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (instituttet for social forsikring) eller den forsikring, som arbejdstageren er eller var tilsluttet, Athen
ii) ordning for søfolk	Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (søfolkenes hus) Piræus
iii) ordning for landbruget	Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (det nationale institut for landbrugsforsikring) Athen

2. Invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):

i) i almindelighed	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (instituttet for social forsikring) eller den forsikring, som arbejdstageren er eller var tilsluttet, Athen
ii) ordning for søfolk	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (pensionskassen for søfolk) Piræus
iii) ordning for landbruget	Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (det nationale institut for landbrugsforsikring) Athen

3. Arbejdsulykker, erhvervssygdomme:

i) i almindelighed	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (instituttet for social forsikring) eller den forsikring, som arbejdstageren er eller var tilsluttet, Athen
ii) ordning for søfolk	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (pensionskassen for søfolk, Piræus)
iii) ordning for landbruget	Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (det nationale institut for landbrugsforsikring) Athen

4. Tilskud ved dødsfald (begravelsesudgifter):

i) i almindelighed	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (instituttet for social forsikring) eller den forsikring, som arbejdstageren er eller var tilsluttet, Athen
ii) ordning for søfolk	Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (søfolkenes hus) Piræus
iii) ordning for landbruget	Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (det nationale institut for landbrugsforsikring) Athen

5. Børnetilskud:

i) ordninger for lønmodtagere, herunder virksomhedsordninger	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (arbejdsformidlingskontoret) Athen
ii) ordning for landbruget	Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), Αθήνα (det nationale institut for landbrugsforsikring) Athen
iii) ordning for søfolk	Εστία Ναυτικών (søfolkenes hus), Piræus

6. Arbejdsløshed:

i) i almindelighed	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (arbejdsformidlingskontoret) Athen
ii) ordning for søfolk	Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (søfolkenes hus) Piræus
iii) ordning for beskæftigede ved pressen, forvaltet af	1. Ταμείον Ασφαλίσεως Εργατών Τύπου, Αθήνα (forsikringskassen for beskæftigede ved pressen) Athen
2. Ταμείον Συντάξεως Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών — Θεσσαλονίκης, Αθήνα (pensionskassen for personalet ved pressen i Athen og Saloniki) Athen

G. IRLAND**1. Naturalydelser:**

The Eastern Health Board, Dublin 8
The Midland Health Board, Tullamore, Co. Offaly
The Mid Western Health Board, Limerick

The North Eastern Health Board, Ceannanus Mor, Co. Meath
The North Western Health Board, Manorhamilton, Co. Leitrim
The South Eastern Health Board, Kilkenny
The Southern Health Board, Cork
The Western Health Board, Galway

2. Kontantydelse:

- a) ydelser ved arbejdsløshed: Department of Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin, herunder de provinsmyndigheder, hvorunder ydelser ved arbejdsløshed henhører
- b) alderdom og dødsfald (pensioner): Department of Social Welfare, Pensions Services Office (ministeriet for social forsorg, kontoret for pensionsanliggender), Sligo
- c) familieydelse: Department of Social Welfare, Child Benefit Section, (ministeriet for social forsorg, afdelingen for børnetilskud), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal
- d) andre kontantydelse: Department of Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin

H. ITALIEN

1. Sygdom (herunder tuberkulose), moderskab:

A. Arbejdstagere:

- a) naturalydelse:
 - i) i almindelighed: Unità sanitaria locale (den lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilsluttet)
 - ii) for visse kategorier af offentligt ansatte, arbejdstagere inden for den private sektor og dermed ligestillede, samt pensionister og deres familiemedlemmer: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma
 - iii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), den lokale sygekasse for flåden eller for flyvetjenesten
- b) kontantydelse:
 - i) i almindelighed: Istituto nazionale delle previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
 - ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste: Cassa marittima (den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet)
- c) attestationer vedrørende forsikringsperioder:
 - i) i almindelighed: Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
 - ii) for søfolk og personale i den civile flyvetjeneste: Cassa marittima (den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet)

B. Selvstændige erhvervsdrivende:

- naturalydelse: Unità sanitaria locale (den lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilsluttet)

2. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

A. Arbejdstagere:

a) naturalydelser:

i) i almindelighed:

Unità sanitaria locale (den lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilknyttet)

ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste:

Ministero della sanità (sundhedsministeriet), den lokale sygekasse for flåden eller for flyvetjenesten

b) proteser og større proteseudstyr, retsmedicinske ydelser samt undersøgelser og attester i forbindelse med sådanne:

i) i almindelighed:

Instituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer

ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste:

Cassa marittima (den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet)

c) kontantydelse:

i) i almindelighed:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontoter

ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste:

Cassa marittima (den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet)

iii) for faglærte arbejdstagere inden for land- og skovbrug, eventuelt også:

Ente nazionale di previdenza e assistenza per gli impiegate agricoli (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for arbejdstagere i landbruget)

B. *Selvstændige erhvervsdrivende* (i forbindelse med radiologi)

a) naturalydelser:

Unità sanitaria locale (den lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilsluttet)

b) proteser og større bandager, retsmedicinske ydelser samt undersøgelser og attester i forbindelse med sådanne:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring) provinskontorer

c) kontantydelse:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring) provinskontorer

3. Invaliditet, alderdom, efterladte (pensioner):

A. Arbejdstagere:

a) i almindelighed:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

b) for scenefunktionærer:

Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for scenefunktionærer), Roma

c) for ledende funktionærer i industrien:

Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (den statslige forsorgsinstitution for arbejdsledere i industrien), Roma

d) for journalister:

Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani »G. Amendola« (den statslige forsorgsinstitution »G. Amendola« for italienske journalister), Roma

B. *Selvstændige erhvervsdrivende*:

a) for læger

Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for læger)

b) for apotekere	Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for apotekere)
c) for veterinærer	Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for veterinærer)
d) for jordemødre	Ente nazionale di previdenza ed assistenza ostetriche (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for obstetrikere)
e) for ingeniører og arkitekter	Cassa nazionale di previdenza per gli ingegneri ed architetti (den statslige forsorgskasse for ingeniører og arkitekter)
f) for landinspektører	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for landinspektører)
g) for advokater og sagførere	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e dei procuratori (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for advokater og sagførere)
h) for økonomer	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for økonomer)
i) for revisorer og økonomiske rådgivere	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for revisorer og økonomiske rådgivere)
j) for arbejdskonsulenter	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (den nationale forsorgs- og hjælpekasse for arbejdskonsulenter)
k) for notarer	Cassa nazionale notariato (statskassen for notarer)
l) for speditører	Fondo di previdenza a favore degli spedizionieri doganali (forsorgskassen for speditører)
4. Ydelser ved dødsfald:	Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer Cassa marittima (den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet)
5. Arbejdsløshed:	
a) i almindelighed:	Istituto nazionale delle previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
b) for journalister:	Istituto nazionale di previdenza per i gionalisti italiani »G. Amendola« (den statslige forsorgsinstitution »G. Amendola« for italienske journalister), Roma
6. Børnetilskud:	
a) i almindelighed:	Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
b) for journalister:	Istituto nazionale di previdenza per i gionalisti italiani »G. Amendola« (den statslige forsorgsinstitution »G. Amendola« for italienske journalister), Roma

I. LUXEMBOURG

1. Sygdom og moderskab:

- a) Naturalydelser Den kompetente sygekasse og/eller Union des caisses de maladie (Sygekassernes Landsforening)
- b) Kontantydelse Den kompetente sygekasse

2. Invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):

- a) for arbejdere: Etablissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (alders- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg
- b) for funktionærer og udøvere af liberale erhverv: Caisse de pension des employés privés (privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg
- c) for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværk, handel og industri: Caisse de pension des artisans, des commerçants et industriels (pensionskassen for erhvervsdrivende inden for håndværk, handel og industri), Luxembourg
- d) for selvstændige erhvervsdrivende inden for landbrug: Caisse de pension agricole (pensionskassen for landbruget), Luxembourg

3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

- a) for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende inden for land- og skovbrug: Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (ulykkesforsikringsforbundet, afdeling for land- og skovbrug), Luxembourg
- b) i de øvrige tilfælde med tvungen eller frivillig forsikring: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (ulykkesforsikringsforbundet, industriafdelingen), Luxembourg

4. Arbejdsløshed:

Administration de l'emploi (arbejdsdirektoratet), Luxembourg

5. Familieydelser:

Caisse nationale des prestations familiales (centralkassen for familieydelser), Luxembourg

6. Ydelser ved dødsfald:

- Ved anvendelse af forordningens artikel 66: Union des caisses de maladie (Sygekassernes Landsforening), Luxembourg

J. NEDERLANDENE

1. Sygdom, moderskab:

- a) naturalydelser: Den Ziekenfonds (sygekasse), som den pågældende er tilsluttet
- b) kontantydelse: Den Bedrijfsvereniging (faglige forsikringsanstalt), som den forsikrede arbejdsgiver er tilsluttet

2. Invaliditet:

- a) når den pågældende har ret til ydelser, også uden anvendelse af forordningen og alene efter nederlandsk lovgivning:
 - for arbejdstagere: Den Bedrijfsvereniging (faglige forsikringsanstalt), som den forsikrede arbejdsgiver er tilsluttet
 - for selvstændige erhvervsdrivende: Den Bedrijfsvereniging (faglige forsikringsanstalt), som den forsikrede ville være tilsluttet, hvis han beskæftigede andre
- b) i de øvrige tilfælde:
 - for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (Nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam

3. Alderdom, dødsfald (pensioner):

- a) i almindelighed: Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen
- b) for minearbejdere: Algemeen Mijnwerkersfonds (almindelige fond for minearbejdere), Heerlen

4. Arbejdsløshed:

Den Bedrijfsvereniging (faglige forsikringsanstalt), som den forsikredes arbejdsgiver er tilsluttet

5. Familieydelse:

- a) når modtageren er bosat i Nederlandene: Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank (Socialforsikringsbankens regionalkontor) i det distrikt, hvor han er bosat
- b) når modtageren er bosat uden for Nederlandene, men hans arbejdsgiver er bosat eller driver virksomheden i Nederlandene: Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank (Socialforsikringsbankens regionalkontor), inden for hvis distrikt arbejdsgiveren er bosat eller driver virksomhed
- c) i de øvrige tilfælde: Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen

6. Erhvervssygdomme, på hvilke bestemmelserne i forordningens artikel 57, stk. 5, finder anvendelse:

Ved anvendelse af forordningens artikel 57, stk. 5:

- a) når ydelsen er tilkendt fra et tidligere tidspunkt end den 1. juli 1967: Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen
- b) når ydelsen er tilkendt fra et senere tidspunkt end den 30. juni 1967: Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam

K. ØSTRIG

De østrigske institutioners kompetence udøves i henhold til bestemmelserne i østrigsk lovgivning, medmindre der i det følgende angives andet:

1. Sygeforsikring

- a) såfremt den pågældende person er bosat på en anden medlemsstats område, og en Gebietskrankenkasse (regional sygekasse) har kompetence vedrørende en forsikring, og der ikke kan foretages en placering af den lokale kompetence i henhold til østrigsk lovgivning, placeres den lokale kompetence hos:
- den Gebietskrankenkasse (regionale sygekasse), der har kompetence med hensyn til den sidste beskæftigelse i Østrig, eller
 - den Gebietskrankenkasse (regionale sygekasse), der har kompetence med hensyn til den sidste bopæl i Østrig, eller
 - Wiener Gebietskrankenkasse (Wiens Regionale Sygekasse) i Wien, hvis der aldrig har været tale om nogen beskæftigelse, hvor en Gebietskrankenkasse (regional sygekasse) var kompetent, eller der aldrig har været tale om nogen bopæl i Østrig
- b) ved anvendelse af afdeling 5 i kapitel 1 i forordningens afsnit III i forbindelse med artikel 95 i gennemførelsesforordningen for så vidt angår refusion af udgifter vedrørende ydelser til personer, der har ret til pension under forbundsloven af 9. september 1955 om almindelige sociale forsikringer (ASVG):
- Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Hovedsammenslutningen af Østrigske Socialforsikringsinstitutioner) i Wien, idet refusion af udgifterne sker via sygeforsikringsbidrag, der er blevet indbetalt til den nævnte hovedsammenslutning af pensionsmodtagere

2. Pensionsforsikring:

- a) ved fastlæggelsen af, hvilken institution der har ansvar for udbetaling af en ydelse, er det kun forsikringsperioder under den østrigske lovgivning, der tages i betragtning

- b) ved anvendelse af forordningens artikel 45, stk. 6, hvis der ikke er tilbagelagt nogen forsikringsperiode under østrigsk lovgivning: Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (institution d'assurance pension pour les salariés) (Lønmodtagernes Pensionsforsikringsanstalt), Wien
- 3. Arbejdsløshedsforsikring:**
- a) registrering af arbejdsløse Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Regional-kontoret for Arbejdsmarkedsforhold), der har kompetence på den pågældende persons bopæls- eller opholdssted
- b) udstedelse af blanket nr. E 301, E 302 eller E 303 Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Regional-kontoret for Arbejdsmarkedsforhold), der har kompetence på den pågældende persons bopæls- eller arbejdssted
- 4. Familieydelser:**
- a) familieydelser med undtagelse af Karenzurlaubsgeld (særlig moderskabsydelse): Finanzamt (Økonomikontoret)
- b) Karenzurlaubsgeld (særlig moderskabsydelse): Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Regional-kontoret for Arbejdsmarkedsforhold), der har kompetence på den pågældende persons bopæls- eller opholdssted

L. PORTUGAL

I. Kontinentet

1. Sygdom, moderskab og familieydelser: Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring), som den pågældende er tilsluttet
2. Invaliditet, alderdom og dødsfald: Centro Nacional de Pensões (det nationale center for pensioner), Lisboa og Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring), som den pågældende er tilsluttet
3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme: Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den nationale forsikringskasse for erhvervssygdomme), Lisboa
4. Ydelser ved arbejdsløshed:
- a) modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. beskæftigelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen): Centro de Emprego (centret for beskæftigelse) på den pågældendes bopælssted
- b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelser (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelser, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standsning af udbetalingerne): Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring), som den pågældende er tilsluttet
5. Ydelser under den ikke bidragsfinansierede ordning for social sikring: Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring) på den pågældendes bopælssted

II. Den autonome region Madeira

1. Sygdom, moderskab og familieydelser: Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
2. a) invaliditet, alderdom og dødsfald: Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
- b) invaliditet, alderdom og dødsfald under den særlige ordning for social sikring af arbejdstagere inden for landbruget: Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme: Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den nationale forsikringskasse for erhvervssygdomme), Lisboa

4. Ydelser ved arbejdsløshed:

a) modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. bekræftelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen):	Direcção Regional de Emprego (det regionale direktorat for beskæftigelse), Funchal
b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelse (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelser, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standsning af udbetalingerne):	Direcção regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
5. Ydelser under den ikke bidragsfinansierede ordning for social sikring:
- Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal

III. Den autonome region Azorerne

1. Sygdom, moderskab og familieydelser:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo
2. a) invaliditet, alderdom og dødsfald:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo
b) invaliditet, alderdom og dødsfald under den særlige ordning for social sikring af arbejdstagere inden for landbruget:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo
3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:	Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den nationale forsikringskasse for erhvervssygdomme), Lisboa
4. Ydelser ved arbejdsløshed:	
a) modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. bekræftelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen):	Centro de Emprego (centret for beskæftigelse) på den pågældendes bopælssted
b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelse (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelser, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standsning af udbetalingerne):	Centro de Prestações Pecuniárias da Segurança Social (centret for kontantydelse inden for social sikring), som den pågældende er tilsluttet
5. Ydelser under den ikke bidragsfinansierede ordning for social sikring:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo.

M. FINLAND

1. Sygdom og moderskab:

a) kontantydelse:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkpensionsanstalten), Helsinki, eller
Den erhvervsfond, i hvilken den pågældende person er forsikret
b) naturalydelse:	
i) refusion under sygeforsikring:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkpensionsanstalten), Helsinki, eller
Den erhvervsfond, i hvilken den pågældende person er forsikret
ii) folkesundhed og hospitaler:	De lokale enheder, der yder service under ordningen

2. Alderdom, invaliditet, dødsfald (pensioner):

a) nationale pensioner:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkpensionsanstalten), Helsinki
b) erhvervspensioner:	Den erhvervspensionsinstitution, som tilkender og udbetaler pensionerne

3. Arbejdsulykker, erhvervssygdomme:	Den institution, hvori den pågældende person er ulykkesforsikret
4. Ydelser ved dødsfald:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki, eller

Den institution, der tilkender og udbetaler ydelserne i forbindelse med ulykkesforsikringer |
5. Arbejdsløshed:	
a) basisordning:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
b) indkomstbestemt ordning:	Den kompetente arbejdsløshedskasse
6. Familieydelser:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki

N. SVERIGE

1. Alle forsikringsbegivenheder med undtagelse af arbejdsløshedsydelser:	
a) generelt:	Det sociale forsikringskontor, hvor den pågældende er forsikret
b) for søfolk, der ikke er bosat i Sverige:	Göteborgs allmänna försäkringskasse, Sjöfartskontoret (Göteborgs Almindelige Forsikringskasse, Søfartskontoret)
c) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 35–59 for personer, der ikke er bosat i Sverige:	Stockholm läns allmänna försäkringskassa, utlandsavdelningen (Stockholms Almindelige Forsikringskasse, Udlandsafdelingen)
d) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 60–77 for personer, med undtagelse af søfolk, der ikke er bosat i Sverige:	— det sociale forsikringskontor på ulykkesstedet eller der, hvor erhvervssygdommen opstod, eller

— Stockholms läns allmänna försäkringskassa, utlandsavdelningen (Stockholms Almindelige Forsikringskasse, Udlandsafdelingen) |
| 2. Arbejdsløshedsydelser: | Arbetsmarknadsstyrelsen (Arbejdsmarkedsstyrelsen) |

O. DET FORENEDE KONGERIGE

1. Naturalydelser	
— Storbritannien og Nordirland:	Myndigheder, der bevilger ydelserne fra den nationale sundhedstjeneste
— Gibraltar:	Gibraltar Health Authority (sundhedsmyndighederne), Gibraltar
2. Kontantydelser:	
— Storbritannien:	Department of Social Security (Socialministeriet), London
— Nordirland:	Department of Health and Social Services for Northern Ireland (ministeriet for sundhed og sociale anliggender for Nordirland), Belfast
— Gibraltar:	Departement of Labour and Social Security (ministeriet for arbejde og social sikring), Gibraltar

BILAG 3 (A)(B) (2) (3) (7) (9) (12) (13) (14) (15)

BOPÆLSSTEDETS INSTITUTIONER OG OPHOLDSSTEDETS INSTITUTIONER

(Forordningens artikel 1, litra p), og gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 3)

A. BELGIEN

I. BOPÆLSSTEDETS INSTITUTIONER

1. Sygdom, moderskab:

- a) ved anvendelse af gennemførelsesordningens artikel 17, 18, 22, 25, 28, 29, 30 og 32:

- i) i almindelighed:

Forsikringsorganerne

- ii) for personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning

Office de sécurité d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

- iii) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:

Office de sécurité d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

- b) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 31:

- i) i almindelighed:

Forsikringsorganerne

- ii) for søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (hjelpe- og forsorgskassen for søfolk), Antwerpen,

eller

forsikringsinstitutionerne

- iii) for personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

- iv) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

2. Invaliditet:

- a) almindelig invaliditet (arbejdere, funktionærer, minerarbejdere) og invaliditet hos selvstændige erhvervsdrivende:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), i forening med forsikringsinstitutionerne

ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 105

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)

- b) særlig invaliditet hos minearbejdere:

Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — Nationaal pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel (den statslige pensionsfond for minearbejdere)

- c) invaliditet hos søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (hjelpe- og forsorgskassen for søfolk), Antwerpen

- d) invaliditet hos personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:

Office de sécurité d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

- c) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

3. Alderdom/dødsfald (pensioner):

- a) almindelig ordning (arbejdere, funktionære, minnearbejdere og søfolk): Office nation des pension, Bruxelles — Rijksdienst voor pensioenen, Brussel (Pensionsdirektoratet)
- b) ordningen for selvstændige erhvervsdrivende: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (Direktoratet for Socialsikring af Selvstændige Erhvervsdrivende), Bruxelles
- c) den oversøiske sociale sikringsordning: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
- d) ordningen for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

4. Arbejdsulykker (naturalydelse):

Forsikringsorganerne

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

5. Erhvervssygdomme:

Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (erhvervssygdomsfonden)

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

6. Ydelser ved dødsfald:

- i) i almindelighed: Forsikringsorganerne i forening med Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekten en invaliditeitsverzekering, Brussel (Direktoratet for Syge- og Invalidforsikring)
- ii) for personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
- iii) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

7. Arbejdsløshed:

- a) almindelighed: Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (arbejdsdirektoratet)
- b) for søfolk: Pool de marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij (forhyringscentralen for søfolk i handelsflåden), Antwerpen

8. Familieydeler

- a) Arbejdstagere: Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés, Bruxelles — Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, Brussel (Direktoratet for Familieydeler til Arbejdstagere)
- b) Selvstændige erhvervsdrivende: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (Direktoratet for Socialsikring af Selvstændige Erhvervsdrivende)
- c) Tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi: Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

II. OPHOLDSSTEDETS INSTITUTIONER

1. Sygdom, moderskab:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), gennem forsikringsinstitutionerne

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

2. Arbejdsulykker:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring), gennem forsikringsinstitutionerne

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

3. Erhvervssygdomme:

Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (erhvervssygdomsfonden)

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

B. DANMARK

I. BOPÆLSSTEDETS INSTITUTIONER

a) sygdom og moderskab:

i) ved anvendelse af artikel 17, 22, 28, 29 og 30 i gennemførelsesforordningen:

Vedkommende amtskommune. I Københavns kommune: Magistraten. I Frederiksberg kommune: Kommunalbestyrelsen

ii) ved anvendelse af artikel 18 og 25 i gennemførelsesforordningen:

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

b) invaliditet (pensioner):

Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København

c) alderdom og dødsfald (pensioner):

i) pensioner efter den sociale pensionslovgivning:

Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København

ii) pensioner i henhold til loven om arbejdsmarkedets tillægspension:

Arbejdsmarkedets Tillægspension, Hillerød

d) arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

i) ved anvendelse af afsnit IV, kapitel 4, bortset fra artikel 61, i gennemførelsesforordningen:

Arbejdsskadestyrelsen, København

ii) ved anvendelse af artikel 61 i gennemførelsesforordningen:

Det sociale udvalg i bopælskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

e) ydelser ved dødsfald (begravelseshjælp):

Ved anvendelse af artikel 78 i gennemførelsesforordningen:

Sundhedsministeriet, København

II. OPHOLDSSTEDETS INSTITUTIONER:

a) sygdom og moderskab:

i) ved anvendelse af artikel 20, 21 og 31 i gennemførelsesforordningen:	Vedkommende amtskommune. I Københavns kommune: Magistraten. I Frederiksberg kommune: Kommunalbestyrelsen
ii) ved anvendelse af artikel 24 i gennemførelsesforordningen:	Det sociale udvalg i opholdskommunen. I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

b) arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

i) ved anvendelse af afsnit IV, kapitel 4, med undtagelse af artikel 64, i gennemførelsesforordningen:	Arbejdsskadestyrelsen, København
ii) ved anvendelse af artikel 64 i gennemførelsesforordningen:	Det sociale udvalg i opholdskommunen: I Københavns, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten

c) arbejdsløshed:

i) ved anvendelse af afsnit IV, kapitel 6, bortset fra artikel 83, i gennemførelsesforordningen:	Vedkommende anerkendte arbejdsløhedskasse
ii) ved anvendelse af artikel 83 i gennemførelsesforordningen:	Det stedlige arbejdsformidlingskontor

C. TYSKLAND

1. Sygeforsikring:

a) i alle tilfælde (bortset fra anvendelsen af forordningens artikel 19, stk. 2, og gennemførelsesforordningens artikel 17):	Allgemeine Ortskrankenkasse (den almindelige stedlige sygekasse), der er kompetent på den pågældende bopæls- eller opholdssted
for personer forsikret i ordningen for minearbejdere og deres familiemedlemmer:	Bundesknappschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejdere), Bochum
b) ved anvendelse af forordningen artikel 19, stk. 2 og gennemførelsesforordningens artikel 17:	Den institution, som den pågældende senest har været tilsluttet
Hvis en sådan institution ikke findes, eller når den forsikrede senest har været tilsluttet en Allgemeine Ortskrankenkasse, en Landwirtschaftliche Krankenkasse (sygekasse for landbrugere) eller Bundesknappschaft:	den under a) nævnte institution, der er kompetent for den pågældendes bopæls- eller opholdssted

2. Ulykkesforsikring:

I alle tilfælde:	Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Centralforbundet af Ulykkesforsikringsanstalter), St. Augustin

3. Renteforsikring

a) RENTEFORSIKRING FOR ARBEJDERE:

i) i forhold til Belgien og Spanien:	Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (den regionale forsikringsinstitution for Rhinprovinsen), Düsseldorf
ii) i forhold til Frankrig:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (den regionale forsikringsinstitution for Rheinland-Pfalz), Speyer, eller inden for den i bilag 2 fastsatte kompetente Landesversicherungsanstalt Saarland (den regionale forsikringsinstitution for Land Saar), Saarbrücken

iii) i forhold til Italien:	Landesversicherungsanstalt Schwaben (den regionale forsikringsinstitution for Schwaben), Augsburg
iv) i forhold til Luxembourg:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (den regionale forsikringsinstitution for Rheinland-Pfalz), Speyer
v) i forhold til Nederlandene:	Landesversicherungsanstalt Westfalen (den regionale forsikringsinstitution for Westfalen), Münster
vi) i forhold til Danmark:	Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (den regionale forsikringsinstitution for Slesvig-Holsten), Lübeck
vii) i forhold til Irland og Det Forenede Kongerige:	Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (den regionale forsikringsinstitution for Fri- og Hansestaden Hamburg), Hamburg
viii) i forhold til Grækenland:	Landesversicherungsanstalt Württemberg (den regionale forsikringsinstitution for Württemberg), Stuttgart
ix) i forhold til Portugal:	Landesversicherungsanstalt Unterfranken (den regionale forsikringsinstitution for Nedre-Franken), Würzburg
b) RENTEFORSIKRING FOR FUNKTIONÆRER:	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin
c) RENTEFORSIKRING FOR MINEARBEJDERE:	Bundesknappschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejdere), Bochum
4. Alderdomsforsikring for landbrugere:	Landwirtschaftliche Alterskasse (alderdomsforsikringskassen for landbrugere) Rheinland-Pfalz, Speyer
5. Ydelser ved arbejdsløshed samt familieydelser:	Det på den pågældende bopæls- eller opholdssted kompetente arbejdsformidlingskontor

D. SPANIEN

1. Naturalydelser:

a) samtlige ordninger med undtagelse af ordningen for sømænd:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Salud (provinsdirektoraterne under det nationale institut for sundhedsanliggender)
b) ordningen for sømænd:	Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (provinsdirektoraterne under søfartens institut for sociale anliggender)

2. Kontantydelse:

a) samtlige ordninger med undtagelse af ordningen for sømænd og samtlige tilfælde med undtagelse af arbejdsløshed:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (provinsdirektoraterne under det nationale institut for social sikring)
b) ordningen for sømænd, for alle tilfælde:	Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (provinsdirektoraterne under søfartens institut for sociale anliggender)
c) arbejdsløshed, undtagen for sømænd:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de Empleo (provinsdirektoraterne under det nationale institut for beskæftigelse)

E. FRANKRIG

1. MODERLANDET

A. Ordning for arbejdstagere

1. Andre sikringstilfælde end ydelser ved arbejdsløshed og familieydelser

a) i almindelighed:	Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse) på bopæls- eller opholdsstedet
b) ved anvendelse af forordningens artikel 19, stk. 1 og 2, i forbindelse med artikel 35, stk. 1, for så vidt angår, naturalydelser under syge-, moderskabs-, invalide- og dødfaldsforsikringen (ydelser) under ordningen for minearbejdere:	Société de secours minière (hjelpeforeningen for minearbejdere) på den pågældendes bopælssted

- c) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 35:
- i) almindelig ordning:
 - aa) i almindelighed, undtagen for Paris og hovedstadsområdet: Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse)
 - for Paris og hovedstadsområdet: Caisse régionale d'assurance maladie (regionalsygekassen), Paris
 - bb) særlig ordning i henhold til lov om social sikring, artikel L 365 til L 382: Caisse régionale d'assurance maladie (regionalsygekassen), Strasbourg
 - ii) ordning for landbruget: Caisse de mutualité sociale (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
 - iii) ordning for minearbejdere: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris
- d) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 36, for så vidt angår invalidepensioner:
- i) i almindelighed, undtagen for Paris og hovedstadsområdet: Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse)
 - for Paris og hovedstadsområde: Caisse régionale d'assurance maladie (regionalsygekassen), Paris
 - ii) særlig ordning i henhold til lov om social sikring, artikel L 365 til L 382: Caisse régional d'assurance maladie (regionalsygekassen), Strasbourg
- e) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 36 for så vidt angår alderspensioner:
- i) almindelige ordning:
 - aa) i almindelighed, undtagen for Paris og hovedstadsområdet: Caisse régionale d'assurance maladie (branche vieillesse) (regionalsygekassen) (afdelingen for alderdomsforsikring)
 - for Paris og hovedstadsområdet: Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (centralkassen for alderdomsforsikring for arbejdstagere), Paris
 - bb) særlig ordning i henhold til lov om social sikring, artikel L 365 til L 382: Caisse régionale d'assurance (regionalkassen for alderdomsforsikring), Strasbourg
 - ii) ordning for landbruget: Caisse central de secours mutuels agricoles (den centrale gensidige hjælpekasse for landbruget), Paris
 - iii) ordning for minearbejdere: Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris
- f) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 75: Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse)
2. Arbejdsløshed:
- a) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, 81 og artikel 82, stk. 2: Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (departementsdirektoratet for arbejds- og arbejdskraftspørgsmål) på det arbejdssted hvor attesten begæres

	La section locale de l'agence nationale pour l'emploi (den stedlige afdeling af arbejdsformidling)
	Den kommunale administration på familiemedlemmers bopælssted
b) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 83, stk. 1 og 2, og artikel 97:	Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (ASSEDIC) (forbundet for beskæftigelse for industri og handel på den pågældendes bopælssted)
c) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 84:	
i) fuld arbejdsløshed:	Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (ASSEDIC) (forbundet for beskæftigelse for industri og handel) på den pågældendes bopælssted
ii) partiel arbejdsløshed:	Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (departementsdirektoratet for arbejds- og arbejdskraftsspørgsmål) på den pågældendes arbejdssted
d) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 89:	Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (departementsdirektoratet for arbejds- og arbejdskraftsspørgsmål)
B. Ordning for selvstændige erhvervsdrivende	
1. sygdom, moderskab:	Caisse primaire d'assurance maladie du lieu de résidence ou de séjour (sygekasse på bopæls- eller opholdsstedet)
2. ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 36 for så vidt angår ordningen for landbruget:	Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget) eller et andet forsikringselskab
3. ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 35 for så vidt angår alderspensioner:	
a) ordning for håndværk:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (CANCANA) (den selvstyrende centralkasse for aldersforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværk)
	Caisse de base professionnelles (de lokale faglige kasser)
b) ordning for handel og industri:	Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions industrielles et commerciales (ORGANIC) (den selvstyrende centralkasse for aldersforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for handel og industri)
	Caisse de base professionnelle ou interprofessionnelles (de lokale faglige eller fællesfaglige kasser)
c) ordning for liberale erhverv:	Caisse nationale d'assurance vieillesse des professions libérales (CNAVPL) — Sections professionnelles (centralkassen for aldersforsikring for liberale erhverv — afdelingerne for liberale erhverv)
d) ordning for advokater:	Caisse nationale des barreaux français (centralkassen for franske advokater)
e) ordning for landbruget:	Caisse nationale d'assurance-vieillesse mutuelle agricole (den nationale aldersforsikringskasse for landbruget)
C. Ordning for søfolk:	
a) ved anvendelse af forordningens artikel 27 for så vidt angår ordningen for søfolk:	Le section »Caisse générale de prévoyance des marins« du quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsørgskasse for søfolk, under søfartsdirektoratet)
b) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 35:	La section »Caisse générale de prévoyance des marins« du quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsørgskasse for søfolk, under søfartsdirektoratet)

D. Familieydeler:

Caisse d'allocations familiales (børnetilskudskassen) på den pågældendes bopælssted

II. DE OVERSØISKE DEPARTEMENTER**A. Ordning for arbejdstagere:**

Andre forsikringstilfælde end familieydeler:

— i almindelighed:

Caisse générale de sécurité sociale (den almindelige kasse for social sikring)

B. Ordning for selvstændige erhvervsdrivende:

a) sygdom, moderskab:

Caisse générale de sécurité sociale du lieu de résidence ou de séjour (den almindelige kasse for social sikring på bopæls- eller opholdsstedet)

b) alderspension:

— ordning for håndværk:

Caisse nationale de l'organisation autonome d'assurance vieillesse des travailleurs non salariés des professions artisanales (CANCAVA) (den selvstyrende centralkasse for aldersforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværk)

— ordning inden for handel og industri:

Caisse interprofessionnelle d'assurance vieillesse des industriels et commerçants d'Algérie et d'Outre-Mer (CAVICORG) (den fællesfaglige aldersforsikringskasse for handel og industri i Algeriet og i de oversøiske departementer)

— ordning for liberale erhverv:

Sections professionnelles (afdelingerne for liberale erhverv)

— ordning for advokater:

Caisse nationale des barreaux français (Centralkassen for franske advokater)

C. Søfolk:

i) invalidepensioner:

Section »Caisse générale de prévoyance des marins« du quartier des affaires maritimes (afdelingen den almindelige forsorgskasse for søfolk, under søfartsdirektoratet)

ii) alderspensioner:

Section »Caisse de retraite des marins« du quartier des affaires maritimes (afdelingen pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)

D. Familieydeler:

Caisse d'allocations familiales (børnetilskudskassen) på den pågældendes bopælssted

F. GRÆKENLAND**1. Arbejdsløshed, børnetilskud:**

Οργανισμός, Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (arbejdsformidlingskontoret), Athen

2. Andre ydelser:

Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (institutter for social forsikring), Athen

G. IRLAND**1. Naturalydeler:**

The Eastern Health Board, Dublin 8

The Midland Health Board, Tullamore, Co. Offaly

The Mid Western Health Board, Limerick

The North Eastern Health Board, Ceannanus Mor, Co. Meath

The North Western Health Board, Manorhamilton, Co. Leitrim

The South Eastern Health Board, Kilkenny

The Southern Health Board, Cork

The Western Health Board, Galway

2. Kontantydelse:

a) arbejdsløshedsydelse:	Department of Social Welfare (ministeriet for social forsyng), Dublin, herunder de provinsmyndigheder, hvorunder ydelse ved arbejdsløshed henhører
b) alderdom og dødsfald (pensioner):	Department of Social Welfare, Pensions Services Office, (ministeriet for social forsyng, kontoret for pensionsanliggender), Sligo
c) familiedydelser:	Department of Social Welfare, Child Benefit Section, (ministeriet for social forsyng, afdelingen for børnetilskud), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal
d) andre kontantydelse:	Department of Social Welfare (ministeriet for social forsyng), Dublin

H. ITALIEN

1. Sygdom (herunder tuberkulose), moderskab:

A. Arbejdstagere:

a) naturaldydelse:	
i) i almindelighed:	Den lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilsluttet
ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste:	Ministero della sanità (sundhedsministeriet), den lokale sygekasse for flåden eller for flyvetjenesten
b) kontantydelse:	
i) almindelighed:	Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsyng), provinskontorer
ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste:	Cassa marittima (den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet)

B. Selvstændige erhvervsdrivende:

naturaldydelse:	Den kompetente lokale afdeling under sundhedsvæsenet

2. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

A. Arbejdstagere:

a) naturaldydelse:	
i) i almindelighed:	Den kompetente lokale afdeling under sundhedsvæsenet, som den pågældende er tilknyttet
ii) for søfolk og flyvende personale i den civile flyvetjeneste:	Ministero della sanità (sundhedsministeriet), den lokale sygekasse for flåden eller for flyvetjenesten
b) proteser og større proteseudstyr, retsmedicinske ydelse, samt undersøgelser og attester i forbindelse med sådanne og kontantydelse:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer

B. Selvstændige erhvervsdrivende (i forbindelse med radiologi):

a) naturaldydelse:	Den kompetente lokale afdeling under sundhedsvæsenet

b) proteser og større bandager, retsmedicinske ydelser samt undersøgelser og attester i forbindelse med sådanne:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer
c) kontantydelse:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer

3. Invaliditet, alderdom, efterladte (pensioner):

A. Arbejdstagere:

a) i almindelighed:	Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
b) for scenefunktionærer:	Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for scenefunktionærer), Roma
c) for ledende funktionærer i industrien:	Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (den statslige forsorgsinstitution for arbejdsledere i industrien), Roma
d) for journalister:	Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani »G. Amendola« (den statslige forsorgeinstitution »G. Amendola« for italienske journalister), Roma

B. Selvstændige erhvervsdrivende:

a) for læger:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for læger)
b) for apotekere:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for apotekere)
c) for veterinærer:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for veterinærer)
d) for jordemødre:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza oestetriche (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for obstetrikere)
e) for ingeniører og arkitekter:	Cassa nazionale di previdenza per gli ingegneri ed architetti (den statslige forsorgkasse for ingeniører og arkitekter)
f) for landinspektører:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for landinspektører)
g) for advokater og sagførere:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e dei procuratori (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for advokater og sagførere)
h) for økonomer:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for økonomer)
i) for revisorer og økonomiske rådgivere:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for revisorer og økonomiske rådgivere)
j) for arbejdskonsulenter:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (den nationale forsorgs- og hjælpekasse for arbejdskonsulenter)
k) for notarar:	Cassa nazionale notariato (statskassen for notarar)
l) for speditører:	Fondo di previdenza a favore degli spedizionieri doganali (forsorgskassen for speditører)

4. **Ydelser ved dødsfald:**
- Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
- Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), provinskontorer
- Cassa marittima (den sømandskasse, som den pågældende er tilsluttet)
5. **Arbejdsløshed (for arbejdstagere):**
- a) i almindelighed: Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
- b) for journalister: Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani »G. Amendola« (den statslige forsorgsinstitution »G. Amendola« for italienske journalister), Roma
6. **Børnetilskud (for arbejdstagere):**
- a) i almindelighed: Istituto delle previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer
- b) for journalister: Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani »G. Amendola« (den statslige forsorgsinstitution »G. Amendola« for italienske journalister), Roma

I. LUXEMBOURG

1. **Sygdom, moderskab:**
- a) ved anvendelse af forordningens artikel 19, 22, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 1, og artikel 31 samt gennemførelsesforordningens artikel 17, 18, 20 til 22, 24, 29, 30 og 31: Caisse de maladie des ouvrier (Sygekasse for arbejdere) og/eller Union des caisses de maladie (Sygekassernes Landsforening)
- b) ved anvendelse af forordningens artikel 27: Den kompetente sygekasse i henhold til luxembourgsk lovgivning, for så vidt angår den luxembourgiske delpension og/eller Union des caisses de maladie (Sygekassernes Landsforening)
2. **Invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):**
- a) for arbejdere: Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (alders- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg
- b) for funktionærer og udøvere af liberale erhverv: Caisse de pension des employés privés (privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg
- c) for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværk, handel og industri: Caisse de pension des artisans, des commerçants et industriels (pensionskassen for erhvervsdrivende inden for håndværk, handel og industri), Luxembourg
- d) for selvstændige erhvervsdrivende inden for landbrug: Caisse de pension agricole (pensionskassen for landbruget), Luxembourg
3. **Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:**
- a) for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende inden for land- og skovbrug: Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (ulykkesforsikringsforbundet, afdelingen for land- og skovbrug), Luxembourg
- b) i de øvrige tilfælde med tvungen eller frivillig forsikring: Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (ulykkesforsikringsforbundet, industriafdelingen), Luxembourg
4. **Arbejdsløshed:** Administration de l'emploi (arbejdsdirektoratet), Luxembourg
5. **Familieydelser:** Caisse nationale des prestations familiales (centralkassen for familieydelser), Luxembourg

J. NEDERLANDENE

1. Sygdom, moderskab, arbejdsulykker, erhvervssygdomme:

a) naturalydelser:

i) bopælsstedets institutioner:

En af de kompetente sygekasser på bopælsstedet efter den pågældendes valg

ii) opholdsstedets institutioner:

Algemeen Nederlands Onderling, Ziekenfonds (Nederlandenes almindelige, gensidige sygekasse), Utrecht

b) kontantydelse:

Nieuwe Algemeene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam

2. Invaliditet:

a) når der består ret til ydelser selv uden anvendelse af forordningen og alene efter nederlandsk lovgivning:

Den kompetente Bedrijfsvereniging (faglige forsikringsanstalt)

b) i alle andre tilfælde:

Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam

3. Alderdom og dødsfald (pensioner):

Ved anvendelse af gennemførelsesforordningsens artikel 36:

a) i almindelighed:

Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen

b) i forhold til Belgien:

Bureau voor Belgische Zaken de sociale verzekering betreffende (kontoret for sociale forsikringsanliggender med Belgien), Breda

c) i forhold til Tyskland:

Bureau voor Duitse Zaken (kontoret for tyske anliggender), Nijmegen

4. Arbejdsløshed:

Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam

5. Børnetilskud:

Ved anvendelse af forordningens artikel 73 og 74:

Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank (Socialforsikringsbankens regionalkontor), inden for hvis distrikt familiemedlemmerne er bosat

K. ØSTRIG

1. Sygeforsikring:

a) i alle tilfælde, bortset fra ved anvendelsen af forordningens artikel 27 og 29 og gennemførelsesforordningens artikel 30 og 31, i forbindelse med institutionen på pensionsmodtagerens bopælssted, som omhandles i forordningens artikel 27:

Den Gebietskrankenkasse (regionale sygekasse), som er kompetent på den pågældende persons bopæls- eller hjemsted

b) ved anvendelse af forordningens artikel 27 og 29 og gennemførelsesforordningens artikel 30 og 31, i forbindelse med institutionen på pensionsmodtagerens bopælssted, som omhandles i forordningens artikel 27:

Den kompetente institution

2. Pensionsforsikring:

a) hvis den pågældende person har været omfattet af den østrigske lovgivning med undtagelse af anvendelsen af gennemførelsesforordningens artikel 53:

Den kompetente institution

b)	i alle andre tilfælde med undtagelse af anvendelsen af gennemførelsesforordningens artikel 53:	Pensionsversicherungsanstalt der angestellten (Arbejdstagernes Pensionsforsikringsanstalt), Wien
c)	ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 53:	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Hovedsammenslutningen af Østrigske Socialforsikringsinstitutioner), Wien
3. **Ulykkesforsikring**
a)	naturalydelser:	— Den Gebietskrankenkasse (regionale sygekasse), der er kompetent på den pågældende persons bopæls- eller opholdssted, eller — Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (Anstalten for Almindelig Ulykkesforsikring), Wien kan tilkende ydelser
b)	kontantydelser:	
i)	I alle tilfælde med undtagelse af anvendelsen af artikel 53 i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 77:	Allgemeine Versicherungsanstalt (Anstalten for Almindelig Ulykkesforsikring), Wien
ii)	Ved anvendelse af artikel 53 i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 77:	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Hovedsammenslutningen af Østrigske Socialforsikringsinstitutioner), Wien
4. **Arbejdsløshedsforsikring:**
- Det Regionale Geschäftsstellen des Arbeitsmarktservice (Regionalkontoret for Arbejdsmarkedsforhold), der er kompetent på den pågældende persons bopæls- eller opholdssted
5. **Familieydelser:**
a)	familieydelser med undtagelse af Karenzurlaubsgeld (særlig moderskabsydelse):	Det Finanzamt (økonomikontor), der er kompetent på den pågældende persons bopæls- eller opholdssted
b)	Karenzurlaubsgeld (særlig moderskabsydelse):	Det Regionale Geschäftsstellen des Arbeitsmarktservice (Regionalkontoret for Arbejdsmarkedsforhold), der er kompetent på den pågældende persons bopæls- eller opholdssted

L. PORTUGAL

1. **Kontinentet**

1.	Sygdom, moderskab og familieydelser (for så vidt angår naturalydelser ved sygdom og moderskab, se også bilag 10):	Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring) på den pågældende bopæls- eller opholdssted
2.	Invaliditet, alderdom og dødsfald:	Centro Nacional de Pensões (det nationale center for pensioner), Lisboa og Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring) på den pågældende bopæls- eller opholdssted
3.	Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:	Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den nationale forsikringskasse for erhvervssygdomme), Lisboa
4.	Ydelser ved arbejdsløshed:	
a)	modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. bekræftelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen):	Centro de Emprego (centret for beskæftigelse) på den pågældendes bopælssted
b)	tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelser (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelser, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standsning af udbetalingerne:	Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring) på den pågældendes bopælssted

5. Ydelser under den ikke bidragsfinansierede ordning for social sikring:

Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring) på den pågældendes bopælssted

II. Den autonome region Madeira

1. Sygdom, moderskab og familieydelser (for så vidt angår naturalydelser ved sygdom og moderskab, se også bilag 10):

Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal

2. a) invaliditet, alderdom og dødsfald:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal

- b) invaliditet, alderdom og dødsfald under den særlige ordning for social sikring af arbejdstagere inden for landbruget:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal

3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den nationale forsikringskasse for erhvervssygdomme), Lisboa

4. Ydelser ved arbejdsløshed:

- a) modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. beskæftigelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen);

Direcção Regional de Emprego (det regionale direktorat for beskæftigelse), Funchal

- b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelser (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelser, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standsning af udbetalingerne);

Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal

5. Ydelser under den ikke bidragsfinansierede ordning for social sikring:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal

III. Den autonome region Azorerne

1. Sygdom, moderskab og familieydelser (for så vidt angår naturalydelser ved sygdom og moderskab, se også bilag 10):

Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo

2. a) invaliditet, alderdom og dødsfald:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo

- b) invaliditet, alderdom og dødsfald under den særlige ordning for social sikring af arbejdstagere inden for landbruget:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo

3. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

Caixa Nacional de Seguros de Doenças Profissionais (den nationale forsikringskasse for erhvervssygdomme), Lisboa

4. Ydelser ved arbejdsløshed:

- a) modtagelse af ansøgningen og undersøgelse af den pågældendes beskæftigelsessituation (f.eks. beskæftigelse af arbejdsperioderne, klassificering af ledigheden, overvågning af situationen);

Centro de Emprego (centret for beskæftigelse) på den pågældendes bopælssted

- b) tilkendelse og udbetaling af arbejdsløshedsydelser (f.eks. undersøgelse af betingelserne for at blive berettiget til ydelser, fastsættelse af beløbet og tidsrummet, overvågning af situationen med henblik på fortsættelse, suspension eller standsning af udbetalingerne);

Centro de Prestações Pecuniárias de Segurança Social (centret for kontantydelser under social sikring) på den pågældendes bopælssted

5. Ydelser under den ikke bidragsfinansierede ordning for social sikring:

Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo

M. FINLAND

1. **Sygdom og moderskab:**
 - a) kontantydelse: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
 - b) naturoydelse:
 - i) refusion under sygeforsikring: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
 - ii) folkesundhed og hospitalsservice: De lokale enheder, der yder service under ordningen
2. **Alderdom, invaliditet og dødsfald (pensioner):**
 - a) nationale pensioner: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
 - b) arbejdstagerpensioner: Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (Det Centrale Pensionssikringsinstitut), Helsinki
3. **Ydelser ved dødsfald:**

Almindelige ydelser ved dødsfald: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
4. **Arbejdsløshedsforsikring:**
 - a) basisordning: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
 - b) indkomstbestemt ordning:
 - i) for så vidt angår artikel 69: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
 - ii) i andre tilfælde: Den kompetente arbejdsløshedskasse
5. **Familieydelser:** Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki

N. SVERIGE

1. Alle forsikringsbegivenheder bortset fra arbejdsløshed: Socialforsikringskontoret på bopæls- eller opholdsstedet
2. Arbejdsløshedsydelser: Amsarbejdsnævnet på bopæls- eller opholdsstedet

L. DET FORENEDE KONGERIGE

1. **Naturoydelse:**

Storbritannien og Nordirland: Myndigheder, der bevilger ydelserne fra den nationale sundhedstjeneste

Gibraltar: Gibraltar Health Authority (Sundhedsmyndighederne), Gibraltar
2. **Kontantydelse (bortset fra familieydelser):**

Storbritannien: Department of Social Security (socialministeriet), Benefits Agency (ydelsesdirektoratet), Overseas Branch (oversøisk afdeling), Newcastle-upon-Tyne, NE98 1YX

Nordirland:

Department of Health and Social Services (ministeriet for sundhed og sociale anliggender), Northern Ireland Social Security Agency (kontoret for social sikring i Nordirland), Overseas Branch (oversøisk afdeling), Belfast BT1 1DX

Gibraltar:

Department of Labour and Social Security (ministeriet for arbejde og social sikring), Gibraltar

3. Familieydelse:

Ved anvendelse af forordningens artikel 73 og 74:

Storbritannien:

Department of Social Security (socialministeriet), Benefits Agency (ydelsesdirektoratet), Child Benefit Agency (ydelsesdirektoratet), Child Benefit Centre (kontoret for børnetilskud), Newcastle-upon-Tyne NE88 1AA

Nordirland:

Department of Health and Social Services (ministeriet for sundhed og sociale anliggender), Northern Ireland Social Security Agency (kontoret for social sikring i Nordirland), Child Benefit Office (kontoret for børnetilskud), Belfast BT1 1SA

Gibraltar:

Department of Labour and Social Security (ministeriet for arbejde og social sikring), Gibraltar

BILAG 4 (A) (B) (2) (3) (7) (9) (12) (13) (14) (15)

KONTAKTORGANER

(Gennemførelsesforordningens artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 4, og artikel 122)

A. BELGIEN

1. Sygdom, moderskab:

a) i almindelighed:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)
b) for søfolk:	Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (hjælpe- og forsorgskassen for søfolk), Antwerpen
c) for personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
d) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

2. Invaliditet:

a) almindelig invaliditet:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)
b) særlig invaliditet hos minearbejdere:	Fonds national de retraite des ouvriers-mineurs, Bruxelles — National pensioenfonds voor mijnwerkers, Brussel (den statslige pensionsfond for minearbejdere)
c) invaliditet hos søfolk:	Caisse de secours et de prévoyance des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (hjælpe- og forsorgskassen for søfolk), Antwerpen
d) invaliditet hos personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
e) invaliditet hos tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

3. Alderdom, dødsfald (pensioner):

a) ved anvendelse af artikel 41-43 og artikel 45-50 i gennemførelsesforordningen:	
i) for arbejdere, funktionærer, minearbejdere og søfolk:	Office national des pensions, Bruxelles — Rijksdienst voor pensioenen, Brussel (Pensionsdirektoratet)
ii) for selvstændige erhvervsdrivende:	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (Direktoratet for Social Sikring af Selvstændige Erhvervsdrivende)
iii) for personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
iv) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

b) ved anvendelse af artikel 45 (udbetalende institutioner), artikel 53, stk. 1, artikel 110 og artikel 111, stk. 1 og 2, i gennemførelsesforordningen:

i) for arbejdere, funktionærer, minearbejdere, søfolk og selvstændige erhvervsdrivende:

Office national des pensions, Bruxelles — Rijksdienst voor pensioenen, Brussel (Pensionsdirektoratet)

ii) for personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

iii) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

4. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:

a) arbejdsulykker:

Fonds des accidents du travail, Bruxelles — Fonds voor arbeidsongevallen, Brussel (sikringskassen for arbejdsulykker)

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

b) erhvervssygdomme:

Ministère de la Prévoyance sociale, Bruxelles — Ministerie van Sociale Voorzorg, Brussel (Socialministeriet)

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

5. Ydelser ved dødsfald:

a) i almindelighed:

Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)

b) for søfolk:

Caisse de secours et de prévoyance en faveur de marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarenden (hjælpe- og forsorgskassen for søfolk), Antwerpen

c) for personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

d) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

6. Arbejdsløshed:

a) i almindelighed:

Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (arbejdsdirektoratet)

b) for søfolk:

Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden der koopvaardij (forhyringscentralen for søfolk i handelsflåden), Antwerpen

7. Familieydelser:

a) for arbejdstagere:

Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés, Bruxelles — Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers, Brussel (Direktoratet for Familieydelser til Arbejdstagere)

b) for selvstændige erhvervsdrivende:

Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (Direktoratet for Social Sikring af selvstændige Erhvervsdrivende)

c) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:

Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles

B. DANMARK

1. a) Naturalydelser ved sygdom samt ved svangerskab og fødsel:	Sundhedsministeriet, København
b) Kontantydelse ved sygdom samt ved svangerskab og fødsel:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København
2. Pensioner samt ydelser efter den sociale pensionslovgivning:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København
3. Ydelser ved revalidering:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København
4. Ydelser i anledning af arbejdsulykker og erhvervssygdomme:	Arbejdsskadestyrelsen, København
5. Familydelser (børnetilskud):	Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København
6. Ydelser ved dødsfald (begravelseshjælp):	Sundhedsministeriet, København
7. Pension efter loven om arbejdsmarkets tillægspension:	Socialministeriet, København
8. Ydelser i anledning af arbejdsløshed:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, København

C. TYSKLAND

1. Sygeforsikring:	Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (tysk sygekasseforbindelseskonto — udland), Bonn
2. Ulykkesforsikring:	Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (centralforbundet af ulykkesforsikringsanstalter), St Augustin
3. Renteforsikring for arbejdere:	
a) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 3, stk. 2:	Verband Deutscher Rentenversicherungsträger (sammenslutningen af tyske renteforsikringsinstitutioner), Frankfurt am Main
b) ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 51 og artikel 53, stk. 1, og som »udbetalende organ« i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 55:	
i) i forhold til Belgien og Spanien:	Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (den regionale forsikringsinstitution for Rheinprovinsen), Düsseldorf
ii) i forhold til Danmark:	Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (den regionale forsikringsinstitution for Sleswig-Holsten), Lübeck
iii) i forhold til Frankrig:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (den regionale forsikringsinstitution for Rheinland-Pfalz), Speyer, eller, inden for den i bilag 2 fastsatte kompetence, Landesversicherungsanstalt Saarland (den regionale forsikringsinstitution for Land Saar), Saarbrücken
iv) i forhold til Grækenland:	Landesversicherungsanstalt Württemberg (den regionale forsikringsinstitution for Württemberg), Stuttgart
v) i forhold til Italien:	Landesversicherungsanstalt Schwaben (den regionale forsikringsinstitution for Schwaben), Augsburg
vi) i forhold til Luxembourg:	Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (den regionale forsikringsinstitution for Rheinland-Pfalz), Speyer
vii) i forhold til Nederlandene:	Landesversicherungsanstalt Westfalen (den regionale forsikringsinstitution for Westfalen), Münster

- viii) i forhold til Irland og Det Forenede Kongerige: Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (den regionale forsikringsinstitution for Fri- og Hansestaden Hamborg), Hamburg
- ix) i forhold til Portugal: Landesversicherungsanstalt Unterfranken (den regionale forsikringsinstitution for Nedre-Franken), Würzburg
4. **Renteforsikring for funktionærer:** Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin
5. **Renteforsikring for minearbejdere:** Bundesknappschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejdere), Bochum
6. **Renteforsikring for landbrugere:** Landwirtschaftliche Alterskasse Rheinland-Pfalz, Speyer (alderdomsforsikringskasse for landbrugere), Rheinland-Pfalz, Speyer
7. **Tillæggsforsikring for arbejdere i jern- og stålindustrien:** Landesversicherungsanstalt Saarland, Abteilung Hüttenknappschafftliche Pensionsversicherung (den regionale forsikringsinstitution for Land Saar, afdelingen for renteforsikring for arbejdere i jern- og stålindustrien), Saarbrücken
8. **Ydelser ved arbejdsløshed og familieydelser:** Hauptstelle der Bundesanstalt für Arbeit (centralkontoret for forbundsanstalten for arbejdsforhold), Nürnberg

D. SPANIEN

1. **Samtlige ordninger, der indgår i den sociale sikringsordning, med undtagelse af ordningen for sømænd, i alle tilfælde undtagen ved arbejdsløshed:** Instituto Nacional de Seguridad Social (det nationale institut for social sikring), Madrid
2. **Ordningen for sømænd, i alle tilfælde:** Instituto Social de la Marina (søfartens institut for sociale anliggender), Madrid
3. **Ved arbejdsløshed, undtagen for sømænd:** Instituto Nacional de Empleo (det nationale institut for beskæftigelse), Madrid
4. **Med hensyn til ikke-bidragsfinansierede alders- og invaliditetspensioner:** Instituto Nacional de Servicios Sociales (det nationale institut for sociale ydelser), Madrid

E. FRANKRIG

1. **I almindelighed:** Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (centralinstitutionen for social sikring af vandrende arbejdstagere), Paris
2. **For så vidt angår ordningen for minearbejdere (invaliditet, alderdom og dødsfald (pensioner):** Caisse autonome nationale de sécurité sociale dans les mines (den selvstyrende centralkasse for social sikring af minearbejdere), Paris

F. GRÆKENLAND

1. **I almindelighed:** Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (instituttet for social forsikring), Athen
2. **Arbejdsløshed, børnetilskud:** Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα, (arbejdsformidlingskontoret), Athen
3. **For søfolk:** Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (NAT) Πειραιάς, (pensionskassen for søfolk), Piræus

G. IRLAND

1. **Naturalydelser:** Department of Health (sundhedsministeriet), Dublin

2. Kontantydelse:

- a) alderdom og dødsfald (pensioner): Department of Social Welfare, Pensions Service Office, (ministeriet for social forsorg, kontoret for pensionsanliggender), Sligo
- b) familiedydelser: Department of Social Welfare, Child Benefit Section, (ministeriet for social forsorg, afdelingen for børnetilskud), St. Oliver Plunkett Road, Letterkenny, Co. Donegal
- c) Andre kontantydelse: Department of Social Welfare, (ministeriet for social forsorg), Dublin

H. ITALIEN**1. Sygdom (herunder tuberkulose) moderskab:****A. Arbejdstagere**

- a) naturalydelse: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Rom
- b) kontantydelse: Istituto nazionale della previdenza sociale, direzione generale (statsanstalten for social forsorg), Rom

B. Selvstændige erhvervsdrivende:

- naturalydelse: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Rom

2. Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:**A. Arbejdstagere**

- a) naturalydelse: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Rom
- b) proteser og større bandager, retsmedicinske ydelser, herunder undersøgelser og attestationer samt kontantydelse: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro, direzione generale (statsanstalten for ulykkesforsikring), Rom

B. Selvstændige erhvervsdrivende (i forbindelse med radiologi):

- a) naturalydelse: Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Rom
- b) proteser og større bandager, retsmedicinske ydelser samt undersøgelser og attester i forbindelse med sådanne: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), Rom
- c) kontantydelse: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), Rom

3. Invaliditet, alderdom, efterladte, arbejdsløshed, børnetilskud:

Istituto nazionale della previdenza sociale, direzione generale (statsanstalten for social forsorg), Rom

I. LUXEMBOURG**I. VED BEVILLING AF YDELSER****1. Sygdom og moderskab:**

Union des caisses de maladie (Sygekassernes Landsforening), Luxembourg

2. Invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):

- a) for arbejdere: Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (alder- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg

b)	for funktionærer og udøvere af liberale erhverv:	Caisse de pension des employés privés (privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg
c)	for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværk, handel og industri:	Caisse de pension des artisans, des commerçants et industriels (pensionskassen for erhvervsdrivende inden for håndværk, handel og industri), Luxembourg
d)	for selvstændige erhvervsdrivende inden for landbrug:	Caisse de pension agricole (pensionskassen for landbruget), Luxembourg
3. **Arbejdsulykker og erhvervssygdomme:**
a)	for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende inden for land- og skovbrug:	Association d'assurance contre les accidents, section agricole et forestière (ulykkesforsikringsforbundet, afdelingen for land- og skovbrug), Luxembourg
b)	i de øvrige tilfælde med tvungen eller frivillig forsikring:	Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (ulykkesforsikringsforbundet, industriafdelingen), Luxembourg
4. **Arbejdsløshed:**
- Administration de l'emploi (direktoratet for beskæftigelse), Luxembourg
5. **Familieydelse:**
- Caisse nationale des prestations familiales (centralkassen for familieydelser), Luxembourg
6. **Ydelser ved dødsfald:**
a)	ved anvendelse af forordningens artikel 66:	Union des caisses de maladie (Sygekassernes Landsforening), Luxembourg
b)	i de øvrige tilfælde:	Afhængigt af den forsikringsgren, der udreder ydelserne, de institutioner, der er omhandlet i punkt 1 eller 3
- II. I DE ØVRIGE TILFÆLDE:
- Inspection générale de la sécurité sociale (overinspektionen for social sikring), Luxembourg

J. NEDERLANDENE

1. **Sygdom, moderskab, invaliditet, arbejdsulykker, erhvervssygdomme og arbejdsløshed:**
a)	naturalydelser:	Ziekenfondsraad (sygekasserådet), Amstelveen
b)	kontantydelser:	Nieuwe Algemene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam
2. **Alderdom, dødsfald (pensioner), familieydelser:**
a)	i almindelighed:	Sociale Verzekeringsbank (Socialforsikringsbanken), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen
b)	i forhold til Belgien:	Bureau voor Belgische Zaken de sociale verzekering betreffende (kontoret for socialforsikringsanliggender med Belgien), Breda
c)	i forhold til Tyskland:	Bureau voor Duitse Zaken (Kontoret for Tyske Anliggender), Nijmegen

K. ØSTRIG

1. **Sygdoms-, ulykkes- og pensionsforsikring:**
- Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Hovedsammenslutningen af Østrigske Socialforsikringsinstitutioner), Wien
2. **Arbejdsløshedsforsikring:**
a)	for så vidt angår Tyskland:	Landesgeschäftsstelle Salzburg des Arbeitsmarktservice (Provinskantoret for Arbejdsmarkedsforhold for Salzburg), Salzburg
b)	Karenzurlaubsgeld (særlig moderskabsydelse):	Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (Provinskantoret for Arbejdsmarkedsforhold for Wien), Wien

3. Familieydelser:

- a) familieydelser med undtagelse af Karenzurlaubsgeld (særlig moderskabsydelse): Bundesministerium für Jugend und Familie (Forbundsministeriet for Ungdoms- og Familiespørgsmål)
- b) Karenzurlaubsgeld (særlig moderskabsydelse):
- i) forbindelserne med Tyskland: Landesgeschäftsstelle Salzburg des Arbeitsmarktservice (Provinskontoret for Arbejdsmarkedsforhold for Salzburg), Salzburg
- ii) i alle andre tilfælde: Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (Provinskontoret for Arbejdsmarkedsforhold for Wien), Wien

L. PORTUGAL

I forhold til alle de lovgivninger, ordninger og grene inden for social sikring, der er omhandlet i forordningens artikel 4:

Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (department for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa

M. FINLAND

1. Syge- og moderskabsforsikring, nationale pensioner, familieydelser, arbejdsløshedsydelser og ydelser ved dødsfald: Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkpensionsanstalten), Helsinki
2. Arbejdstagerpensioner: Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (Det Centrale Pensionssikringsinstitut), Helsinki
3. Arbejdsulykker, erhvervssygdomme: Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund (Ulykkesforsikringsanstaltens Forbund), Helsinki

N. SVERIGE

1. Alle forsikringsbegivenheder med undtagelse af arbejdsløshedsydelser: Riksförsäkringsverket (Den Nationale Styrelse for Social Forsikring)
2. Arbejdsløshedsydelser: Arbtsmarknadsstyrelsen (Arbejdsmarkedsstyrelsen)

O. DET FORENEDE KONGERIGE**Storbritannien:**

- a) bidrag og naturalydelser til udsendte arbejdstagere: Department of Social Security (socialministeriet), Contributions Agency (bidragskontoret), Overseas Contributions (oversøiske bidrag), Newcastle-upon-Tyne NE98 1YX
- b) andre tilfælde: Department of Social Security (socialministeriet), Benefits Agency (kontoret for kontantydelser), Overseas Branch (oversøisk afdeling), Newcastle-upon-Tyne NE98 1YX

Nordirland:

Department of Health and Social Services (ministeriet for sundhed og sociale anliggender), Northern Ireland Social Security Agency (kontoret for social sikring i Nordirland), Overseas Branch (oversøisk afdeling), Belfast BT1 1DX

Gibraltar:

Department of Social Security (socialministeriet), Benefits Agency (kontoret for kontantydelser), Overseas Branch (oversøisk afdeling), Newcastle-upon-Tyne NE98 1YX

BILAG 5 (A) (B) (4) (7) (9) (12) (13) (14) (15)

TIL TOSIDEDE OVERENSKOMSTER KNYTTEDE GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, DER FORBLIVER I KRAFT

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 5, artikel 5, artikel 53, stk. 3, artikel 104, artikel 105, stk. 2, artikel 116, artikel 121 og artikel 122)

Almindelige bemærkninger

I. Overalt, hvor de i dette bilag nævnte bestemmelser henviser til bestemmelser i overenskomster eller i forordningerne nr. 3, 4 eller 36/63/EØF, skal disse henvisninger erstattes af henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i forordningen eller gennemførelsesforordningen, medmindre de nævnte overenskomstbestemmelser forbliver i kraft ved optagelse i forordningens bilag II.

II. Opsigelsesbestemmelser i en overenskomst, hvoraf visse bestemmelser er anført i dette bilag, opretholdes, for så vidt angår de nævnte bestemmelser.

1. BELGIEN-DANMARK

Aftale af 23. november 1978 om gensidigt afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 3 (naturnydelser ved sygdom og moderskab) og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (udgifter til lægelig og administrativ kontrol).

2. BELGIEN-TYSKLAND

- a) Administrativ aftale nr. 2 af 20. juli 1965 om gennemførelsen af den tredje tillægsaftale til den almindelige overenskomst af 7. december 1957 (udbetaling af pensioner for tiden forud for overenskomstens ikrafttræden).
- b) Artikel 9, stk. 1, i aftalen af 20. juli 1965 om gennemførelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs rådsforordninger nr. 3 og 4 om social sikring af vandrende arbejdstagere.
- c) Overenskomst af 6. oktober 1964 om refusion af naturnydelser udredt til pensionister, der har været grænsearbejdere, i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 36/63/EØF og artikel 73, stk. 4, i Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs rådsforordning nr. 4.
- d) Overenskomst af 29. januar 1969 om inddrivelse af bilag til social sikring.
- e) Overenskomst af 4. december 1975 om afkald på refusion af ydelser til arbejdsløse.

3. BELGIEN-SPANIEN

Ingen.

4. BELGIEN-FRANKRIG

- a) Aftale af 22. december 1951 om gennemførelse af artikel 23 i tillægsaftale af 17. januar 1948 (arbejdstagere i miner og dermed ligestillede virksomheder).
- b) Administrativ aftale af 21. december 1959 til supplement af administrativ aftale af 22. december 1951 truffet til gennemførelse af artikel 23 i tillægsaftale af 17. januar 1948 (arbejdstagere i miner og dermed ligestillede virksomheder).
- c) Overenskomst af 8. juli 1964 om refusion af naturnydelser udredt til pensionister, der har været grænsearbejdere, i henhold til artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 36/63/EØF og artikel 73, stk. 4, i Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs rådsforordning nr. 4.
- d) Overenskomst af 4. juli 1984 mellem Frankrig og Belgien om lægelig kontrol af grænsearbejdere, der er bosiddende i det ene land og beskæftiget i det andet.
- e) Overenskomst af 14. maj 1976 om afkald på refusion af udgifter ved administrativ og lægelig kontrol i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2.
- f) Overenskomst af 3. oktober 1977 om gennemførelse af artikel 92 i forordning (EØF) nr. 1408/71 (inddrivelse af bidrag til socialsikring).
- g) Overenskomst af 29. juni 1979 om gensidigt afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 70, stk. 3 (ydelser ved arbejdsløshed).

- h) Administrativ aftale af 6. marts 1979 om gennemførelse af tillægsaftalen af 12. oktober 1978 om social sikring mellem Belgien og Frankrig for så vidt angår bestemmelserne om selvstændige erhvervsdrivende.
- i) Brevveksling af 21. november 1994 og 8. februar 1995 om reglerne for afregning af gensidige refusionskrav i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 93, 94, 95 og 96.

5. BELGIEN-GRÆKENLAND

Ingen.

6. BELGIEN-IRLAND

Brevveksling af 19. maj 1981 og 28. juli 1981 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 70, stk. 3 (gensidigt afkald på refusion af udgifter til naturnatydelse og ydelser ved arbejdsløshed i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 1 og 6) og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (gensidigt afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

7. BELGIEN-ITALIEN

- a) Artikel 7 til 10, 12, 13 til 15, 17 til 19 og artikel 24, andet og tredje afsnit, samt artikel 28, stk. 4, i den administrative aftale af 20. oktober 1950, som ændret ved berigtigelse nr. 1 af 10. april 1952, berigtigelse nr. 2 af 9. december 1957 og berigtigelse nr. 3 af 21. februar 1963.
- b) Artikel 6 til 9 i aftale af 21. februar 1963 inden for rammerne af anvendelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs rådsforordninger nr. 3 og 4 om social sikring af vandrende arbejdstagere.
- c) Overenskomst af 12. januar 1974 indgået i medfør af gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2.
- d) Overenskomst af 31. oktober 1979 i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 18, stk. 9.
- e) Brevveksling af 10. december 1991 og 10. februar 1992 om refusion af gensidige refusionskrav i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 93.

8. BELGIEN-LUXEMBOURG

- a)
- b)
- c) Overenskomst af 28. januar 1961 om inddrivelse af bidrag til social sikring.
- d) Overenskomst af 1. august 1975 om afkald på refusion i henhold til artikel 36, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971, for naturnatydelse under sygdoms- og moderskabsforsikringen ydet til en arbejdstagers familiemedlemmer, der ikke er bosiddende i samme land som denne.
- e) Overenskomst af 16. april 1976 om afkald på refusion af udgifter ved administrativ kontrol og lægeundersøgelser i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2.
- f)

9. BELGIEN-NEDERLANDENE

- a) Artikel 9 til 15 og artikel 17, fjerde afsnit, i overenskomst af 7. februar 1964 om børnetilskud og ydelser i anledning af fødsel.
- b) Overenskomst af 22. marts 1968 om opkrævning og inddrivelse af bidrag til social samt administrativ aftale af 25. november 1970 til gennemførelse af denne overenskomst.
- c) Overenskomst af 24. december 1980 på området forsikring — sygebehandling, som ændret.
- d) Overenskomst af 12. august 1982 om forsikring vedrørende sygdom, moderskab og invaliditet.

10. BELGIEN-ØSTRIG

Ingen.

11. BELGIEN-PORUGAL

Ingen.

12. BELGIEN-FINLAND

Ingen overenskomst.

13. BELGIEN-SVERIGE

Ingen overenskomst.

14. BELGIEN-DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Brevveksling af 4. maj 1976 og 14. juni 1976 vedrørende gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (afkald på refusion af udgifter ved lægelig og administrativ kontrol).
- b) Brevveksling af 18. januar 1977 og 14. marts 1977 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3 (ordning vedrørende refusion eller afkald på refusion af udgifter til naturnalydelser udredt i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 1), som ændret ved brevveksling af 4. maj og 23. juli 1982 (aftale om refusion af udgifter i henhold til forordningens artikel 22, stk. 1, litra a)).

15. DANMARK-TYSKLAND

- a) Artikel 8 til 14 i aftale 4. juni 1954 om gennemførelse af overenskomsten af 14. august 1953.
- b) Aftale af 27. april 1979 om:
 - i) Delvis afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3, og gensidigt afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 70, stk. 3, og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (delvis afkald på refusion af udgifter til naturnalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme og afkald på refusion af udgifter til ydelser ved arbejdsløshed og udgifter til administrativ og lægelig kontrol).
 - ii) Gennemførelsesforordningens artikel 93, stk. 6 (regler for refusion af udgifter til naturnalydelser ved sygdom og moderskab).

16. DANMARK-SPANIEN

Aftale af 1. juli 1990 om delvist afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3, og gensidigt afkald på refusion i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2. (Delvist afkald på refusion af udgifter til naturnalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme og afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

17. DANMARK-FRANKRIG

Aftale af 29. juni 1979 om afkald på refusion af udgifter til naturnalydelser ved sygdom, moderskab og arbejdsulykker, med undtagelse af ydelser i henhold til forordningens artikel 28, artikel 28a, artikel 29, stk. 1, og artikel 31, aftale af 29. juni 1979 om afkald på refusion af udgifter til ydelser ved arbejdsløshed og aftale af 29. juni 1979 om afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol.

18. DANMARK-GRÆKENLAND

Aftale af 8. maj 1986 om delvist afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3, og gensidigt afkald på refusion i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2. (Delvist afkald på refusion af udgifter til naturnalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme og afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

19. DANMARK-IRLAND

Brevveksling af 22. december 1980 og 11. februar 1981 om gensidigt afkald på refusion af naturnalydelser til ydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker, erhvervssygdomme, udgifter til ydelser ved arbejdsløshed og udgifter til administrativ og lægelig kontrol (forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, samt gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2).

20. DANMARK-ITALIEN

Brevveksling af 12. november 1982 og 12. januar 1983 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3 (gensidigt afkald på refusion af udgifter til naturnalydelser ved sygdom og moderskab udredt i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 1, med undtagelse af forordningens artikel 22, stk. 1, litra c)).

21. DANMARK-LUXEMBOURG

Overenskomst af 19. juni 1978 om gensidig afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (udgifter til naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme, udgifter til ydelser ved arbejdsløshed og udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

22. DANMARK-NEDERLANDENE

- a) Brevveksling af 30. marts 1979 og 25. april 1979 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3 (delvis afkald på refusion af udgifter til naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme).
- b) Brevveksling af 30. marts og 25. april 1979 vedrørende forordningens artikel 70, stk. 3, og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (afkald på refusion af udgifter til ydelser, der er udredt i henhold til forordningens artikel 69, og udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

23. DANMARK-ØSTRIG

Overenskomst af 13. februar 1995 om refusion af udgifter inden for det sociale sikringsområde.

24. DANMARK-PORTUGAL

Ingen overenskomst.

25. DANMARK-FINLAND

Artikel 23 i den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992: Aftale om gensidigt afkald på refusion af udgifter efter forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3 (naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme og ydelser ved arbejdsløshed) og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

26. DANMARK-SVERIGE

Artikel 23 i den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992: Aftale om gensidigt afkald på refusion af udgifter efter forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3 (naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme og ydelser ved arbejdsløshed) og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

27. DANMARK-DET FORENEDE KONGERIGE

1. Brevveksling af 30. marts 1977 og 19. april 1977, som ændret ved brevveksling af 8. november 1989 og af 10. januar 1990, vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2, afkald på refusion af:
 - a) udgifter til naturalydelser udredt i henhold til forordningens afsnit III, kapital 1 eller 4,
 - b)
 - c) udgifter til lægelig og administrativ kontrol, som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 105.
2. Brevveksling af 5. marts og 10. september 1984 om ikke-anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende af aftaler om afkald på refusion af ydelser ved arbejdsløshed, der er udredt i henhold til forordningens artikel 69, i forholdet til Gibraltar.

28. TYSKLAND-SPANIEN

Aftale af 25. juni 1990 om refusion af udgifter til naturalydelser ved sygdom.

29. TYSKLAND-FRANKRIG

- a) Artikel 2 til 4 og artikel 22 til 28 i administrativ aftale nr. 2 af 31. januar 1952 om gennemførelse af den almindelige overenskomst af 10. juli 1950.
- b) Artikel 1 i overenskomst af 27. juni 1963 om gennemførelse af artikel 74, stk. 5, i forordning nr. 4 (refusion af naturalydelser til de forsikredes familiemedlemmer).

- c) Overenskomst af 14. oktober 1977 om afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 70, stk. 3 (ydelse ved arbejdsløshed).
- d) Aftale af 26. maj 1981 om forordningens artikel 36, stk. 3 (gensidigt afkald på refusion af udgifter til natualydelser ved sygdom, der i henhold til forordningens artikel 32 udredes til pensionister, der er tidligere grænsearbejdere, samt til deres familiemedlemmer eller efterladte).
- e) Aftale af 26. maj 1981 om gennemførelse af forordningens artikel 92 (opkrævning og inddrivelse af bidrag til social sikring).
- f) Aftale af 26. maj 1981 om gennemførelse af gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (gensidigt afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

30. TYSKLAND-GRÆKENLAND

- a) Artikel 1 og artikel 3 til 6 i den administrative aftale af 19. oktober 1962 og den anden administrative aftale af 23. oktober 1972 om overenskomsten om arbejdsløhedsforsikring af 31. maj 1961.
- b) Overenskomst af 11. maj 1981 om refusion af børnetilskud.
- c) Aftale af 11. marts 1982 om refusion af udgifter til natualydelser i anledning af sygdom.

31. TYSKLAND-IRLAND

Aftale af 20. marts 1981 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3 (gensidigt afkald på refusion af udgifter til natualydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme og ydelser ved arbejdsløshed) og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (gensidigt afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

32. TYSKLAND-ITALIEN

- a) Artikel 14, artikel 17, stk. 1, artikel 18 og 42, artikel 45, stk. 1, og artikel 46 i administrativ aftale af 6. december 1953 om gennemførelse af overenskomst af 5. maj 1953 (udbetaling af pensioner og renter).
- b) Artikel 1 og 2 i overenskomst af 27. juni 1963 om gennemførelse af artikel 73, stk. 4, og artikel 74, stk. 5, i forordning nr. 4 (refusion af natualydelser udredt til de forsikredes familiemedlemmer).
- c) Overenskomst af 5. november 1968 om de kompetente tyske institutioners refusion af udgifter ved natualydelser udredt i Italien af italienske sygeforsikringsinstitutioner til familiemedlemmer til italienske arbejdstagere, der er forsikret i Forbundsrepublikken Tyskland.

33. TYSKLAND-LUXEMBOURG

- a) Artikel 1 og 2 i overenskomst af 27. juni 1963 om gennemførelse af artikel 73, stk. 4, og artikel 74, stk. 5, i forordning nr. 4 (refusion af natualydelser udredt til de forsikredes familiemedlemmer).
- b) Overenskomst af 9. december 1969 om afkald på refusion til artikel 14, stk. 2, forordning nr. 36/63/EØF for natualydelser udredt i sygdomstilfælde til pensions- eller rentemodtagere, der er tidligere grænsearbejdere eller er efterladte efter en grænsearbejder, samt til deres familiemedlemmer.
- c) Overenskomst af 14. oktober 1975 om afkald på refusion af udgifter ved administrativ og lægelig kontrol i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2.
- d) Overenskomst af 14. oktober 1975 om opkrævning og inddrivelse af bidrag til social sikring.
- e) Aftale af 25. januar 1990 om anvendelse af forordningens artikel 20 og artikel 22, stk. 1, litra b) og c).

34. TYSKLAND-NEDERLANDENE

- a) Artikel 9, artikel 10, stk. 2 til 5, artikel 17 til 19 og 21 i administrativ aftale nr. 1 af 18. juni 1954 i tilknytning til overenskomst af 29. marts 1951 (sygeforsikring og udbetaling af pensioner og renter).
- b) Overenskomst af 27. maj 1964 om afkald på refusion af udgifter til lægelig og administrativ kontrol for så vidt angår invalide-, alders- og efterladteforsikringer (pensionsforsikring).
- c) Overenskomst af 21. januar 1969 om inddrivelse af bidrag til social sikring.
- d) Overenskomst af 3. september 1969 om afkald på refusion i henhold til artikel 14, stk. 2, i forordning nr. 36/63/EØF af udgifter ved natualydelser udredt i sygdomstilfælde til pensions- eller rentemodtagere, der er tidligere grænsearbejdere eller er efterladte efter en grænsearbejder samt til deres familiemedlemmer.

- e) Overenskomst af 22. juli 1976 om afkald på refusion af ydelser ved arbejdsløshed.
- f) Overenskomst af 11. oktober 1979 vedrørende forordningens artikel 92 (minimumsbeløb ved inddrivelse af bidrag til social sikring).
- g) Overenskomst af 1. oktober 1981 om refusion af udgifter til de i gennemførelsesforordningens artikel 93, 94 og 95 omhandlede naturalydelser.
- h) Overenskomst af 15. februar 1982 om anvendelse af forordningens artikel 20 på grænsearbejderes familiemedlemmer.

35. TYSKLAND-ØSTRIG

Afdeling II, nr. 1, og afdeling III i aftalen af 2. august 1979 om gennemførelse af overenskomsten om arbejdsløshedsforsikring af 19. juli 1978.

36. TYSKLAND-PORTUGAL

Ingen.

37. TYSKLAND-FINLAND

Ingen.

38. TYSKLAND-SVERIGE

Ingen.

39. TYSKLAND — DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Artikel 8, 9, 25 til 27 og 29 til 32 i aftale af 10. december 1964 om gennemførelse af overenskomsten af 20. april 1960.
- b) Overenskomst af 29. april 1977 om afkald på refusion af udgifter til naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme, udgifter til ydelser ved arbejdsløshed og udgifter til administrativ og lægelig kontrol.
- c) Brevveksling af 18. juli og 28. september 1983 om ikke-anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende af aftaler om afkald på refusion af ydelser ved arbejdsløshed, der er udredt i henhold til forordningens artikel 69, i forholdet til Gibraltar.

40. SPANIEN-FRANKRIG

Ingen.

41. SPANIEN-GRÆKENLAND

Ingen overenskomst.

42. SPANIEN-IRLAND

Ingen overenskomst.

43. SPANIEN-ITALIEN

Ingen.

44. SPANIEN-LUXEMBOURG

Ingen.

45. SPANIEN-NEDERLANDENE

Ingen.

46. SPANIEN-ØSTRIG

Ingen.

47. SPANIEN-PORTUGAL

Artikel 42, 43 og 44 i den administrative aftale af 22. maj 1970.

48. SPANIEN-FINLAND

Ingen.

49. SPANIEN-SVERIGE

Ingen.

50. SPANIEN-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

51. FRANKRIG-GRÆKENLAND

Ingen.

52. FRANKRIG-IRLAND

Brevveksling af 30. juli og 26. september 1980 om gensidigt afkald på refusion af udgifter til ydelser ved arbejdsløshed (forordningens artikel 70, stk. 3).

53. FRANKRIG-ITALIEN

- a) Artikel 2 til 4 i administrativ aftale af 12. april 1950 om gennemførelse af den almindelige overenskomst af 31. marts 1948 (tillæg til franske renter i anledning af arbejdsulykker).
- b) Brevveksling af 14. maj og 2. august 1991 om reglerne for afregning af gensidige refusionskrav i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 93.
- c) Supplerende brevveksling af 22. marts og 15. april 1994 om reglerne for afregning af gensidige refusionskrav i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 93, 94, 95 og 96.

54. FRANKRIG-LUXEMBOURG

- a) Overenskomst af 24. februar 1962 indgået i henhold til artikel 51 i forordning nr. 3 og administrativ aftale af samme dato i henhold til nævnte overenskomst.
- b) Overenskomst af 2. juli 1976 om afkald på refusion i henhold til artikel 36, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 vedrørende udgifter til naturalydelser i forbindelse med sygdoms- og moderskabsforsikring udredt til en arbejdstagers familiemedlemmer, som ikke er bosat i samme land som denne.
- c) Overenskomst af 2. juli 1976 om afkald på refusion i henhold til artikel 36, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 vedrørende udgifter til naturalydelser i forbindelse med sygdoms- og moderskabsforsikring udredt til tidligere grænsearbejdere, til deres familiemedlemmer eller deres efterladte.
- d) Overenskomst af 2. juli 1976 om afkald på refusion af udgifter ved administrativ og lægelig kontrol i henhold til artikel 105, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972.

55. FRANKRIG-NEDERLANDENE

.....

- b) Overenskomst af 28. april 1977 om afkald på refusion af udgifter til lægehjælp ydet til pensions- eller renteansøgere og deres familiemedlemmer samt til pensionisters eller rentemodtagers familiemedlemmer inden for forordningernes ramme.
- c) Overenskomst af 28. april 1977 om afkald på refusion af udgifter til administrativ kontrol og lægelig kontrol i medfør af gennemførelsesforordningens artikel 105.

56. FRANKRIG-ØSTRIG

Ingen.

57. FRANKRIG-PORTUGAL

Ingen.

58. FRANKRIG-DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Brevveksling af 25. marts 1977 og 28. april 1977 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3 (ordning vedrørende refusion efter afkald på refusion af naturalydelser udredt i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 1 eller 4).

.....

- c) Brevveksling af 25. marts 1977 og 28. april 1977 vedrørende gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

59. GRÆKENLAND-IRLAND

Ingen overenskomst.

60. GRÆKENLAND-ITALIEN

Ingen overenskomst.

61. GRÆKENLAND-LUXEMBOURG

Ingen overenskomst.

62. GRÆKENLAND-NEDERLANDENE

Brevveksling af 8. september 1992 og 30. juni 1993 om regler for refusion institutionerne imellem.

63. GRÆKENLAND-ØSTRIG

Ingen.

64. GRÆKENLAND-PORUGAL

Ingen overenskomst.

65. GRÆKENLAND-FINLAND

Ingen.

66. GRÆKENLAND-SVERIGE

Ingen.

67. GRÆKENLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen overenskomst.

68. IRLAND-ITALIEN

Ingen overenskomst.

69. IRLAND-LUXEMBOURG

Brevveksling af 26. september 1975 og 5. august 1976 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3, samt gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (afkald på refusion af naturalydelser, udredt i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 1 eller 4, samt de i gennemførelsesforordningens artikel 105 omhandlede udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

70. IRLAND-NEDERLANDENE

- a) Brevveksling af 28. juli 1978 og 10. oktober 1978 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3 (delvist gensidigt afkald på refusion af udgifter til naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme).
- b) Brevveksling af 22. april og 27. juli 1987 om forordningens artikel 70, stk. 3 (afkald på refusion af ydelser, udredt i henhold til forordningens artikel 69) og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (afkald på refusion af de i gennemførelsesforordningens artikel 105 omhandlede udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

71. IRLAND-ØSTRIG

Ingen.

72. IRLAND-PORUGAL

Ingen overenskomst.

73. IRLAND-FINLAND

Ingen overenskomst.

74. IRLAND-SVERIGE

Ingen overenskomst.

75. IRLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

Brevveksling af 9. juli 1975 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3 (ordning vedrørende refusion eller afkald på refusion af udgifter ved naturalydelser, udredt i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 1 eller 4) og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

76. ITALIEN-LUXEMBOURG

Artikel 4, stk. 5 og 6, i administrativ aftale af 19. januar 1955 om de nærmere regler om gennemførelse af den almindelige overenskomst om social sikring (sygeforsikring af arbejdere i landbruget).

77. ITALIEN-NEDERLANDENE

- a) Artikel 9, stk. 3, artikel 11, stk. 3, i administrativ aftale af 11. februar 1955 om gennemførelse af den almindelige overenskomst af 28. oktober 1952 (sygeforsikring).
- b) Overenskomst af 27. juni 1963 om gennemførelse af artikel 75, stk. 3, i forordning nr. 4 (refusion af naturalydelser udredt til pensions- og rentemodtagere samt deres familiemedlemmer).

78. ITALIEN-ØSTRIG

Ingen.

79. ITALIEN-PORUGAL

Ingen overenskomst.

80. ITALIEN-FINLAND

Ingen overenskomst.

81. ITALIEN-SVERIGE

Ingen overenskomst.

82. ITALIEN-DET FORENEDE KONGERIGE

Brevveksling af 1. februar og 16. februar 1995 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3 (refusion eller afkald på refusion af udgifter til naturalydelser) og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (afkald på refusion af udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

83. LUXEMBOURG-NEDERLANDENE

- a) Overenskomst af 1. november 1976 om afkald på refusion af udgifter ved administrativ og lægelig kontrol i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2.
- b) Overenskomst af 3. februar 1977 om afkald på refusion af naturalydelser i forbindelse med syge- og moderskabsforsikring udredt i henhold til artikel 19, stk. 2, og artikel 26, 28 og 29, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971.
- c) Overenskomst af 20. december 1978 om opkrævning og inddrivelse af bidrag til social sikring.

84. LUXEMBOURG-ØSTRIG

Aftale af 22. juni 1995 om refusion af udgifter inden for den sociale sikring.

85. LUXEMBOURG-PORTUGAL

Overenskomst af 22. juni 1995 om refusion af udgifter inden for det sociale sikringsområde.

86. LUXEMBOURG-FINLAND

Aftale af 24. februar 1994 om refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3.

87. LUXEMBOURG-SVERIGE

Ingen.

88. LUXEMBOURG-DET FORENEDE KONERIGE

- a) Brevveksling af 28. november 1975 og 18. december 1975 vedrørende artikel 70, stk. 3, i forordningen (afkald på refusion af ydelser tilkendt i henhold til artikel 69 i forordningen).
- b) Brevveksling af 18. december 1975 og 20. januar 1976 vedrørende artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3 i forordningen samt artikel 105, stk. 2, i gennemførelsesforordningen (afkald på refusion af naturalydelser tilkendt i henhold til kapitel 1 eller 4 i afsnit III i forordningen samt afkald på refusion af de i artikel 105 i gennemførelsesforordningen omhandlede udgifter ved administrativ kontrol og lægekontrol).
- c) Brevveksling af 18. juli og 27. oktober 1983 om ikke-anvendelse af den i litra a) nævnte aftale på selvstændige erhvervsdrivende, som flytter fra Luxembourg til Gibraltar eller omvendt.

89. NEDERLANDENE-ØSTRIG

Aftale af 17. november 1993 om refusion af omkostninger ved social sikring.

90. NEDERLANDENE-PORTUGAL

- a) Artikel 33 og 34 i administrativ aftale af 9. maj 1980.
- b) Aftale af 11. december 1987 om refusion af naturalydelser i anledning af sygdom og moderskab.

91. NEDERLANDENE-FINLAND

Aftale af 26. januar 1994 om refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3.

92. NEDERLANDENE-SVERIGE

Ingen.

93. NEDERLANDENE-DET FORENEDE KONERIGE

- a) Artikel 3, andet punktum, i administrativ aftale af 12. juni 1956 om gennemførelse af overenskomsten af 11. august 1954.
- b) Brevveksling af 8. januar 1976 og 28. januar 1976 vedrørende forordningens artikel 70, stk. 3 (afkald på refusion af naturalydelser, udredt i henhold til forordningens artikel 69).
- c) Brevveksling af 18. juli og 18. oktober 1983 om ikke-anvendelse af den i litra b) nævnte aftale på selvstændige erhvervsdrivende, der flytter fra Nederlandene til Gibraltar eller omvendt.
- d) Brevveksling af 25. april og 26. maj 1986 om forordningens artikel 36, stk. 3 (refusion eller afkald på refusion af udgifter til naturalydelser), som ændret.

94. ØSTRIG-PORTUGAL

Ingen.

95. ØSTRIG-FINLAND

Overenskomst af 23. juni 1994 om refusion af udgifter inden for det sociale sikringsområde.

96. ØSTRIG-SVERIGE

Arrangement af 22. december 1993 om refusion af socialsikringsudgifter.

97. ØSTRIG-DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Artikel 18, stk. 1 og 2, i aftale af 10. november 1980 om gennemførelse af overenskomst om social sikring af 22. juli 1980, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 26. marts 1986 og nr. 2 af 4. juni 1993 for så vidt angår personer, der ikke har krav på behandling i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 1.
- b) Artikel 18, stk. 1, i nævnte aftale for så vidt angår personer, der har krav på behandling i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 1, idet det relevante pas skal erstatte blanket E 111 for østrigske statsborgere med bopæl på Østrigs område og for britiske statsborgere med bopæl på Det Forenede Kongeriges område (undtagen Gibraltar) med hensyn til alle ydelser omfattet af nævnte blanket.
- c) Overenskomst af 30. november 1994 om refusion af udgifter til sociale sikringsydelser.

98. PORTUGAL-FINLAND

Ingen overenskomst.

99. PORTUGAL-SVERIGE

Ingen.

100. PORTUGAL-DET FORENEDE KONGERIGE

Artikel 3 og 4 i bilaget til administrativ aftale af 31. december 1981 om gennemførelse af protokollen om medicinsk behandling af 15. november 1978.

101. FINLAND-SVERIGE

Artikel 23 i den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992: Aftale om gensidigt afkald på refusion af udgifter efter forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3 (naturalydelse ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme og ydelser ved arbejdsløshed) og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (udgifter til administrativ og lægelig kontrol).

102. FINLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

103. SVERIGE-DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

BILAG 6 (A) (B) (4) (7) (9) (13)

FREMGANGSMÅDEN VED UDBETALING AF YDELSER

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 6, artikel 53, stk. 1, og artikel 122)

Almindelige bemærkninger

Efterbetalinger og andre engangsbetalinger sker principielt gennem kontaktorganerne. De løbende og andre betalinger er foretaget efter de i dette bilag givne fremgangsmåder.

A. BELGIEN

Direkte betaling.

B. DANMARK

Direkte betaling.

C. TYSKLAND

1. *Renteforsikring for arbejdere (invaliditet, alderdom, dødsfald):*

- a) i forhold til Belgien, Danmark, Grækenland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal, Spanien og Det Forenede Kongerige: direkte betaling
- b) i forhold til Nederlandene: betaling gennem kontaktorganerne (anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 53 til 58 i forbindelse med de i bilag 5 anførte bestemmelser)

2. *Renteforsikring for funktionærer og for minearbejdere (invaliditet, alderdom, dødsfald):*

- a) i forhold til Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal og Det Forenede Kongerige: direkte betaling
- b) i forhold til Nederlandene: betaling gennem kontaktorganerne (efter gennemførelsesforordningens artikel 53 til 58 i forbindelse med de i bilag 5 anførte bestemmelser)

3. *Aldersforsikring for landbrugere: direkte betaling:*4. *Ulykkesforsikring:*

- a) i forhold til Spanien, Grækenland, Italien, Nederlandene og Portugal: betaling gennem kontaktorganerne (efter gennemførelsesforordningens artikel 53 til 58 i forbindelse med de i bilag 5 anførte bestemmelser)
- b) i forhold til Belgien, Danmark, Frankrig, Irland, Luxembourg og Det Forenede Kongerige: direkte betaling, medmindre der er fastsat andre regler i særlige tilfælde.

D. SPANIEN

Direkte betaling.

E. FRANKRIG

- 1. Samtlige ordninger med undtagelse af ordningen for søfolk: direkte betaling.
- 2. Ordningen for søfolk: betaling gennem det hertil udpegede organ i den medlemsstat, hvor modtageren er bosat.

F. GRÆKENLAND

Direkte betaling.

G. IRLAND

Direkte betaling.

H. ITALIEN

a) *Arbejdstagere*1. **Invalide-, alders- og efterladtepensioner:**

a) i forhold til Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig (med undtagelse af de franske kasser for minearbejdere), Grækenland, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige: direkte betaling

b) i forhold til Tyskland og de franske kasser for minearbejdere: betaling gennem kontaktorganerne.

2. **Renter i anledning af arbejdsulykker og erhvervssygdomme:** direkte betaling.b) *Selvstændige erhvervsdrivende:* direkte betaling.

I. LUXEMBOURG

Direkte betaling.

J. NEDERLANDENE

1. I forhold til Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Portugal og Det Forenede Kongerige: direkte betaling

2. I forhold til Tyskland: betaling gennem kontaktorganerne (anvendelse af de i bilag 5 anførte bestemmelser).

K. ØSTRIG

Direkte betaling.

L. PORTUGAL

Direkte betaling.

M. FINLAND

Direkte betaling.

N. SVERIGE

Direkte betaling.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Direkte betaling.

BILAG 7 (A) (B)

BANKER

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 7, artikel 55, stk. 3, og artikel 122)

A. BELGIEN:	Ingen
B. DANMARK:	Danmarks Nationalbank, København
C. TYSKLAND:	Deutsche Bundesbank (den tyske forbundsbank), Frankfurt am Main
D. SPANIEN:	Banco Exterior de España (Spaniens udenrigsbank), Madrid
E. FRANKRIG:	Banque de France (Frankrigs nationalbank), Paris
F. GRÆKENLAND:	Τράπεζα της Ελλάδας, Αθήνα (Grækenlands nationalbank), Athen
G. IRLAND:	Central Bank of Ireland (Irlands centralbank), Dublin
H. ITALIEN:	Banca Nazionale del Lavoro (den italienske arbejdsbank), Roma
I. LUXEMBOURG:	Caisse d'épargne (sparekassen), Luxembourg
J. NEDERLANDENE:	Ingen
K. ØSTRIG:	Österreichische Nationalbank (Østrigs Nationalbank), Wien
L. PORTUGAL:	Banco de Portugal (Portugals nationalbank), Lisboa
M. FINLAND:	Postipankki Oy, Helsinki/Postbanken Ab, Helsingfors (Girobanken A/S, Helsinki)
N. SVERIGE:	Ingen
O. DET FORENEDE KONGERIGE:	<i>Storbritannien:</i> Bank of England (Englands nationalbank), London <i>Nordirland:</i> Northern Bank Limited (Nordbanken Ltd), Belfast <i>Gibraltar:</i> Barclays Bank, Gibraltar

BILAG 8 (B) (12) (13)

TILKENDELSE AF FAMILIEYDELSER

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 87, artikel 10a, litra d), og artikel 122)

Gennemførelsesforordningens artikel 10a, litra d), anvendes:

A. *Arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende*

a) med en referenceperiode på en kalendermåned i forholdet:

- mellem Belgien og Tyskland
- mellem Belgien og Spanien
- mellem Belgien og Frankrig
- mellem Belgien og Grækenland
- mellem Belgien og Irland
- mellem Belgien og Luxembourg
- mellem Belgien og Østrig
- mellem Belgien og Portugal
- mellem Belgien og Finland
- mellem Belgien og Sverige
- mellem Belgien og Det Forenede Kongerige
- mellem Tyskland og Spanien
- mellem Tyskland og Frankrig
- mellem Tyskland og Grækenland
- mellem Tyskland og Irland
- mellem Tyskland og Luxembourg
- mellem Tyskland og Østrig
- mellem Tyskland og Portugal
- mellem Tyskland og Finland
- mellem Tyskland og Sverige
- mellem Tyskland og Det Forenede Kongerige
- mellem Spanien og Østrig
- mellem Spanien og Finland
- mellem Spanien og Sverige
- mellem Frankrig og Luxembourg
- mellem Frankrig og Østrig
- mellem Frankrig og Finland
- mellem Frankrig og Sverige
- mellem Irland og Østrig
- mellem Irland og Sverige
- mellem Luxembourg og Østrig
- mellem Luxembourg og Finland
- mellem Luxembourg og Sverige
- mellem Nederlandene og Østrig
- mellem Nederlandene og Finland

- mellem Nederlandene og Sverige
- mellem Østrig og Portugal
- mellem Østrig og Finland
- mellem Østrig og Sverige
- mellem Østrig og Det Forenede Kongerige
- mellem Portugal og Frankrig
- mellem Portugal og Irland
- mellem Portugal og Luxembourg
- mellem Portugal og Finland
- mellem Portugal og Sverige
- mellem Portugal og Det Forenede Kongerige
- mellem Finland og Sverige
- mellem Finland og Det Forenede Kongerige
- mellem Sverige og Det Forenede Kongerige

b) med en referenceperiode på et kalenderkvartal i forholdet:

- mellem Danmark og Tyskland
- mellem Nederlandene og Tyskland, Danmark, Frankrig, Luxembourg og Portugal.

B. *Selvstændige erhvervsdrivende*

med en referenceperiode på et kalenderkvartal i forholdet:

- mellem Belgien og Nederlandene.

C. *Arbejdstagere*

med en referenceperiode på en kalendermåned i forholdet:

- mellem Belgien og Nederlandene.
-

BILAG 9 (A) (B) (2) (12) (14)

BEREGNING AF DE GENNEMSNITLIGE ÅRLIGE UDGIFTER TIL NATURALYDELSER

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 9, artikel 94, stk. 3, litra a), og artikel 95, stk. 3, litra a))

A. BELGIEN

Ved beregningen af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser tages den almindelige sociale sikringsordning i betragtning.

Ved anvendelsen af gennemførelsesforordningens artikel 94 og 95 i det tilfælde, hvor forordningens artikel 35, stk. 2 finder anvendelse, tages den tvungne sygeforsikringsordning for selvstændige erhvervsdrivende dog i betragtning ved beregningen af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser.

B. DANMARK

De gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser beregnes under hensyntagen til de ordninger, der er fastlagt i lov om offentlig sygesikring, i lov om sygehusvæsenet og for så vidt angår udgifter til revalidering i lov om social bistand.

C. TYSKLAND

Ved beregningen af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser tages følgende forsikringsinstitutioner i betragtning:

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 94, stk. 3, litra a):

- a) Ortskrankenkassen (de stedlige sygekasser)
- b) Betriebskrankenkassen (virksomhedssygekasserne)
- c) Innungskrankenkassen (håndværkersygekasserne)
- d) Bundesknappschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejdere)
- e) Seekasse (forsikringskassen for søfolk)
- f) Ersatzkassen für Arbeiter (fortsættelseskasserne for arbejdere)
- g) Ersatzkassen für Angestellte (fortsættelseskasserne for funktionærer)
- h) Landwirtschaftliche Krankenkassen (landbrugssygekasser)

alt efter hvilken kasse, der har udredt ydelserne

2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 95, stk. 3, litra a):

- a) Ortskrankenkassen (de stedlige sygekasser)
- b) Bundesknappschaft (forbundsforsikringskassen for minearbejdere)

alt efter hvilken kasse, der har udredt ydelserne.

D. SPANIEN

De gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser beregnes under hensyntagen til de ydelser, der tilkendes af det spanske sundhedsvæsen.

E. FRANKRIG

Ved de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser tages den almindelige sociale sikringsordning i betragtning.

F. GRÆKENLAND

De årlige gennemsnitsomkostninger til naturalydelser beregnes under hensyntagen til den almindelige ordning for social sikring forvaltet af Ιδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA) (instituttet for social forsikring).

G. IRLAND

Ved beregningen af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser tages de naturalydelser (health services) i betragtning, som tilkendes af de i bilag 2 nævnte sygesikringsforvaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne i Health Acts (sygesikringslovene) af 1947-1970.

H. ITALIEN

De gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser beregnes under hensyntagen til de ydelser, der tilkendes af det italienske sundhedsvæsen.

I. LUXEMBOURG

Ved beregningen af den gennemsnitlige årlige udgift til naturalydelser tages samtlige sygekasser og Sygekassernes Landsforening i betragtning.

J. NEDERLANDENE

Ved beregningen af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser tages den almindelige sociale sikringsordning i betragtning.

Dog sker der en reduktion for at tilgodese virkningerne af:

1. Arbeidsongeschiktheidsverzekering, WAO (invalidforsikring)
2. Verzekering tegen bijzondere ziektekosten, AWBZ (forsikring for særlige udgifter i anledning af sygdom).

K. ØSTRIG

Ved beregningen af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser tages der hensyn til ydelserne fra Gebietskrankenkassen (regionale sygekasser).

L. PORTUGAL

De gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser beregnes under hensyntagen til de ydelser, der tilkendes af det offentlige sundhedsvæsen.

M. FINLAND

De gennemsnitlige årlige ydelser til naturalydelser beregnes under hensyntagen til de offentlige sundheds- og hospitalsordninger, refusioner under sygeforsikringen og revalideringsydelser fra Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki.

N. SVERIGE

De gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser beregnes under hensyntagen til de ydelser, der tilkendes under den nationale ordning for social forsikring.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Ved beregningen af de gennemsnitlige årlige udgifter til naturalydelser tages de ydelser i betragtning, der tilkendes af den statslige sygesikringsordning i Det Forenede Kongerige.

BILAG 10 (A) (B) (2) (3) (7) (8) (9) (12) (13) (14) (15)

INSTITUTIONER OG ORGANER UDPEGET AF DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 10)

A. BELGIEN

0. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 10b:
- Arbejdstagere: Den forsikringsinstitution, som den forsikrede er tilsluttet.
- Selvstændige erhvervsdrivende: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, Brussel (Direktoratet for Socialforsikring af Selvstændige Erhvervsdrivende)
1. Ved anvendelse af forordningens artikel 14 og gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, litra a), og stk. 2, samt artikel 12a, 13 og 14: Office national de sécurité, sociale, Bruxelles — Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, Brussel (Sikringsstyrelsen)
2. Ved anvendelse af forordningens artikel 14b, stk. 2, og gennemførelsesforordningens artikel 11: Caisse de secours et de prévoyance en faveur des marins — Hulp- en voorzorgskas voor zeevarender (hjelpe- og forsorgskassen for søfolk), Antwerpen
3. Ved anvendelse af forordningens artikel 14a og gennemførelsesforordningens artikel 11a, stk. 1, litra a), og artikel 12a: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen, Brussel (Direktoratet for socialforsikring af selvstændige erhvervsdrivende)
- 3a. Ved anvendelse af forordningens artikel 14c og gennemførelsesforordningens artikel 12a:
- Lønnet beskæftigelse: Office national de sécurité sociale, Bruxelles — Rijksdienst voor Maatschappelijke zekerheid, Brussel (Sikringsstyrelsen)
- Selvstændig virksomhed: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Bruxelles — Rijksinstituut voor de sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, Brussel (direktoratet for socialforsikring af selvstændige erhvervsdrivende)
4. Ved anvendelse af forordningens artikel 17 og:
- gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, litra b): Ministère de la Prévoyance sociale, Secrétariat Général, Service des relations internationales, Bruxelles — Ministerie van Sociale Voorzorg, Secretariaat-Generaal, Dienst Internationale Betrekkingen, Brussel (socialministeriet, generalsekretariatet, afdelingen for internationale forbindelser)
- gennemførelsesforordningens artikel 11a, stk. 1, litra b): Ministère des classes moyennes, Administration des affaires sociales, Bruxelles — Ministerie van Middenstand, Administratie Sociale zaken, Brussel (ministeriet for middelstanden, administrationen for sociale anliggender)
5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, artikel 85, stk. 2, og artikel 88:
- a) i almindelighed: Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (arbejdsdirektoratet)
- b) for søfolk: Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeelieden ter koopvaardij (forhyringscentralen for søfolk i handelsflåden), Antwerpen
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:
- a) sygdom, moderskab og arbejdsulykker:

i) i almindelighed:	Institut national d'assurances maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)
ii) for personer, som er omfattet af den oversøiske sociale sikringsordning:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
iii) for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi:	Office de sécurité sociale d'outre-mer — Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid (Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning), Bruxelles
b) erhvervssygdomme:	Fonds des maladies professionnelles, Bruxelles — Fonds voor beroepsziekten, Brussel (erhvervssygdomsfonden)
c) arbejdsløshed:	
i) i almindelighed:	Office national de l'emploi, Bruxelles — Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, Brussel (arbejdsdirektoratet)
ii) for søfolk:	Pool des marins de la marine marchande — Pool van de zeeliden ter koopvaardij (forhyringscentralen for søfolk i handelsflåden), Antwerpen
7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 113, stk. 2:	Institut national d'assurance maladie-invalidité, Bruxelles — Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, Brussel (direktoratet for syge- og invalideforsikring)

B. DANMARK

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, artikel 11a, stk. 1, artikel 12a, artikel 13, stk. 2 og 3, og artikel 14, stk. 1, 2 og 3:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København
Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 113, stk. 2:	Sundhedsministeriet, København
2. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), artikel 14 a, stk. 1, litra b), og artikel 14b, stk. 1 og 2:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København
3. Ved anvendelse af forordningens artikel 17 og gennemførelsesforordningens artikel 10b:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København
4. Ved anvendelse af artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, og artikel 82, stk. 2, i gennemførelsesforordningen:	Det sociale udvalg i bopælskommunen. I København, Odense, Ålborg og Århus kommuner: Magistraten
5. Ved anvendelse af artikel 80, stk. 2, artikel 81 og artikel 85, stk. 2, i gennemførelsesforordningen:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, København
6. Ved anvendelse af artikel 102, stk. 2 i gennemførelsesforordningen:	
a) de i artikel 36 og artikel 63 i forordningen omhandlede refusioner:	Sundhedsministeriet, København
b) de i artikel 70, stk. 2 i forordningen omhandlede refusioner:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, København
7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 110:	
a) ydelser i medfør af forordningens afsnit III, kapitel 1 og 5:	Sundhedsministeriet, København
b) kontantydelser i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 1, og ydelser i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 2, 3, 7 og 8:	Direktoratet for Social Sikring og Bistand, København

c) ydelser i henhold til afsnit III, kapitel 4, i forordningen:	Arbejdsskadestyrelsen, København
d) ydelser i henhold til afsnit III, kapital 6, i forordningen:	Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, København

C. TYSKLAND

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1:
 - a) alt efter arten af den senest udøvede virksomhed: De i bilag 2 i forholdet til de enkelte medlemsstater angivne renteforsikringsinstitutioner for arbejdere og funktionærer
 - b) dersom det ikke er muligt at fastslå arten af den seneste udøvede virksomhed: De i bilag 2 i forholdet til de enkelte medlemsstater angivne renteforsikringsinstitutioner for arbejdere
 - c) for så vidt angår personer, der har været forsikret efter nederlandsk lovgivning om almindelig aldersforsikring (Algemene Ouderdomswert), medens de udøvede en virksomhed, der ikke efter tysk lovgivning er undergivet tvungen forsikring: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin
2. Ved anvendelse af:
 - a) forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), artikel 14b, stk. 1, og ved aftaler efter forordningens artikel 17 i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 11,
 - b) forordningens artikel 14a, stk. 1, litra a), og artikel 14b, stk. 2, samt ved aftaler efter forordningens artikel 17 i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 11a,
 - c) forordningens artikel 14, stk. 2, litra b), artikel 14, stk. 3, artikel 14a, stk. 2, 3 og 4, og artikel 14c, litra a), samt ved aftaler efter forordningens artikel 17 i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 12a:
 - i) sygeforsikret person: Den institution, hvori den pågældende er sygeforsikret
 - ii) ikke-sygeforsikrede personer:
 - funktionærer: Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin
 - arbejdere: den kompetente pensionsforsikringsinstitution for arbejdere
3. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), artikel 14a, stk. 1, litra b), og artikel 14b, stk. 1 (i forbindelse med artikel 14, stk. 1, litra b)), artikel 14b, stk. 2 (i forbindelse med forordningens artikel 14a, stk. 1, litra b)), og artikel 17: Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (tysk sygekasseforbindelseskontor — udland), Bonn
4. Ved anvendelse af:
 - a) gennemførelsesforordningens artikel 13, stk. 2 og 3, og artikel 14, stk. 1-3: Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den almindelige stedlige sygekasse i Bonn), Bonn
 - b) gennemførelsesforordningens artikel 13, stk. 4, og artikel 14, stk. 4: Allgemeine Ortskrankenkasse Bonn (den almindelige stedlige sygekasse i Bonn), Bonn, undtagen hvor den pågældende er tilsluttet en fortsættelsessygekasse

5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81 og artikel 82, stk. 2:
- Det Arbeitsamt (arbejdsformidlingskontor), inden for hvis distrikt arbejdstageren senest har været bosat eller har opholdt sig i Tyskland, eller — dersom arbejdstageren hverken har været bosat eller har opholdt sig i Tyskland under sin beskæftigelse der — det Arbeitsamt inden for hvis distrikt arbejdstagerens seneste arbejdssted i Tyskland er beliggende
6. Ved anvendelsen af gennemførelsesforordningens artikel 85, stk. 2:
- Det Arbeitsamt, inden for hvis område arbejdstagerens seneste arbejdssted er beliggende
7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 91, stk. 2:
- a) børnetilskud, der ydes i henhold til forordningens artikel 77 og 78:
- Arbeitsamt (arbejdsformidlingskontoret), Nürnberg
- b) tillæg for børn til pensioner og renter fra de lovhjemlede pensionsforsikringsordninger:
- De renteforsikringsinstitutioner for arbejdere, funktionærer og minearbejdere, der er anført som kompetente institutioner i bilag 2, afdeling C, punkt 2
8. Ved anvendelse af:
- a) forordningens artikel 63 og gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:
- Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (ty-ske sygekasseforbindelseskantor — udland), Bonn
- b) forordningens artikel 63 og gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:
- Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (central-forbundet af ulykkesforsikringsanstalter), St. Augustin
- c) forordningens artikel 75 og gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:
- Bundesanstalt für Arbeit (forbundsanstalten for arbejdsforhold), Nürnberg
9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 113, stk. 2:
- a) refusion af naturalydelser, der uberettiget er udredt til arbejdstagere ved fremlæggelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 2, nævnte erklæring:
- Deutsche Verbindungsstelle Krankenversicherung — Ausland (tysk sygekasseforbindelseskantor — udland), Bonn, gennem den udligningsfond, der er nævnt i forordningens bilag VI, punkt C, stk. 5
- b) refusion af naturalydelser, der uberettiget er udredt til arbejdstagere ved fremlæggelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 62, stk. 2, nævnte erklæring:
- Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (central-forbundet af ulykkesforsikringsanstalter), St. Augustin
10. Ved anvendelsen af forordningens artikel 14d, stk. 3:
- Den institution, hvortil bidrag til pensionsforsikringen indbetales, eller, såfremt anmodningen indgives sammen med eller efter begæringen om pension, den institution, det påhviler at behandle denne begæring om pension.

D. SPANIEN

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1 (med undtagelse af den særlige overenskomst vedrørende sømænd, der er indgået med søfartens institut for sociale anliggender), forordningens artikel 13, stk. 2 og 3, og artikel 14 og gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, artikel 11a, 12a og 109:
- Tesoraría General de la Seguridad Social (den almindelige kasse for social sikring)
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2 (med undtagelse af ordningen for sømænd og undtagen ved arbejdsløshed), artikel 110 og 113, stk. 2:
- Instituto Nacional de la Seguridad Social (det nationale institut for social sikring), Madrid
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 85, stk. 2, og artikel 86, stk. 2, med undtagelse af ordningen for sømænd:
- Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (provinsdirektoraterne under det nationale institut for social sikring)

4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1 (den særlige overenskomst vedrørende sømænd), artikel 38, stk. 1 (ordningen for sømænd), artikel 70, stk. 1, artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, artikel 85, stk. 2, artikel 86, stk. 2, og artikel 102, stk. 2 (undtagen ved arbejdsløshed):	Direcciones Provinciales Instituto Social de la Marina (provinstdirektoraterne under søfartens institut for sociale anliggender)
5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2, ved arbejdsløshed:	Instituto Nacional de Empleo (det nationale institut for beskæftigelse), Madrid
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, ved arbejdsløshed, med undtagelse af ordningen for sømænd:	Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de Empleo (provinstdirektoraterne under det nationale institut for beskæftigelse)

E. FRANKRIG

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1:	Direction régionale de la sécurité sociale (regionaldirektoratet for social sikring)
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, litra a), og artikel 12a:	
a) Moderlandet:	
i) almindelig ordning:	Caisse primaire d'assurance maladie (den stedlige sygekasse)
ii) ordning for landbruget:	Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
iii) ordning for minearbejdere:	Société de secours minière (hjelpeforeningen for minearbejdere)
iv) ordning for søfolk:	La section »Caisse de retraite des marins« du Quartier des affaires maritimes (afdelingen, pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)
b) De oversøiske departementer:	
i) i almindelighed:	Caisse générale de sécurité sociale (den almindelige kasse for social sikring)
ii) for søfolk:	La section »Caisse de retraite des marins« du Quartier des affaires maritimes (afdelingen, pensionskassen for søfolk, under søfartsdirektoratet)
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11a, stk. 1, og artikel 12a:	Caisses mutuelles régionales (regionalsygekasserne)
4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 13, stk. 2 og 3, samt artikel 14, stk. 3:	Caisse primaire d'assurance maladie de la région parisienne (den stedlige sygekasse for hovedstadsområdet)
4a. Ved anvendelse af forordningens artikel 14c, og gennemførelsesforordningens artikel 12a, stk. 7 og 8:	
a) gennemførelsesforordningens artikel 12a, stk. 7:	
i) lønnet beskæftigelse i Frankrig og selvstændig virksomhed uden for landbruget i en anden medlemsstat:	Caisse mutuelle régionale (regionalsygekassen)
ii) lønnet beskæftigelse i Frankrig og selvstændig virksomhed inden for landbruget i en anden medlemsstat:	Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)

- b) gennemførelsesforordningens artikel 12a, stk. 8:
- i) selvstændig virksomhed uden for landbruget i Frankrig: Caisse mutuelle régionale (regionalsygekassen)
 - ii) selvstændig virksomhed inden for landbruget i Frankrig: Caisse de mutualité sociale agricole (den gensidige socialsikringskasse for landbruget)
 - c) når der udøves en selvstændig virksomhed uden for landbruget i Frankrig og en lønnet beskæftigelse i Luxembourg: skal der udstedes en blanket E 101 til pågældende, som forlægger den for regionalsygekassen.
5. Ved anvendelse af forordningens artikel 17 i forbindelse med artikel 14, stk. 1, og artikel 14a, stk. 1:
- i) andre ordninger end ordningen for landbruget: Direction régionale des affaires sanitaires et sociales (regionaldirektoratet for sundhed og sociale anliggender)
 - ii) ordningen for landbruget: Direction régionale de l'agriculture et de la forêt — service régional de l'inspection du travail, de l'emploi et de la politique sociale agricole (regionaldirektoratet for landbrug og skovbrug — regionalinspektoratet for arbejde, beskæftigelse og socialpolitik inden for landbruget), Paris
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, 81, 82, stk. 2, samt artikel 85, stk. 2:
- Direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (departementsdirektoratet for arbejds- og arbejdskraftspørgsmål) på det arbejdssted, hvor attesten begæres
- La section locale de l'agence nationale pour l'emploi (den stedlige afdeling af arbejdsformidlingen)
- Den kommunale administration på familiemedlemmers bopælssted
7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 84:
- a) fuld arbejdsløshed: L'Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (ASSEDIC) (forbundet for beskæftigelse inden for industri og handel) på den pågældendes bopælssted
 - b) partiel arbejdsløshed: La direction départementale du travail et de la main-d'œuvre (departementsdirektoratet for arbejds- og arbejdskraftspørgsmål) på den pågældendes arbejdssted
8. Ved anvendelse af forordningens artikel 36 og 63 i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:
- Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (centralinstitutionen for social sikring af vandrende arbejdstagere), Paris
- Association pour l'emploi dans l'industrie et le commerce (ASSEDIC) (forbundet for beskæftigelse inden for industri og handel)
9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 113, stk. 2:
- Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (centralinstitutionen for social sikring af vandrende arbejdstagere), Paris

F. GRÆKENLAND

- 1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1: Τδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (socialforsikringsinstitut), Athen
- 2. Ved anvendelse af forordningens artikel 14a, stk. 1, og artikel 14b, stk. 1, i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 11a, stk. 1, litra a):
 - a) i almindelighed: Τδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (IKA), Αθήνα (socialforsikringsinstitut), Athen
 - b) for søfolk: Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (NAT), (pensionskassen for søfolk), Piræus

3. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 2, litra b), nr. i), og gennemførelsesforordningens artikel 12a, stk. 1:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (socialforsikringsinstituttet), Athen
4. Ved anvendelse af forordningens artikel 14a, stk. 1, og artikel 14b, stk. 2, i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 11a, stk. 1, litra a):	
a) i almindelighed:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (socialforsikringsinstituttet), Athen
b) for søfolk:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (pensionskassen for søfolk), Piræus
4 a. Ved anvendelse af artikel 14c i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 12a i forordning (EØF) nr. 574/72:	
a) i almindelighed:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (socialforsikringsinstituttet), Athen
b) for søfolk:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (pensionskassen for søfolk), Piræus
5. Ved anvendelse af forordningens artikel 14d, stk. 3:	
a) i almindelighed:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (socialforsikringsinstituttet), Athen
b) for søfolk:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (pensionskassen for søfolk), Piræus
6. Ved anvendelse af artikel 13, stk. 2 og 3, og artikel 14, stk. 1 og 2, i gennemførelsesforordningen	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (instituttet for social forsikring), Athen
7. Ved anvendelse af artikel 80, stk. 2 og artikel 85, stk. 2, i gennemførelsesforordningen	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (arbejdsformidlingskontoret), Athen
8. Ved anvendelse af artikel 81 i gennemførelsesforordningen	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (instituttet for social forsikring), Athen
9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:	
a) arbejdsløsheds- og børnetilskud:	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (arbejdsformidlingskontoret), Athen
b) ydelser til søfolk:	Οίκος Ναύτου, Πειραιάς (søfolkernes hus), Piræus
c) andre ydelser:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (instituttet for social forsikring), Athen
9 a. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 110:	
a) børnetilskud, arbejdsløshed:	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (arbejdsformidlingskontoret), Athen
b) ydelser til søfolk:	Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), Πειραιάς (pensionskassen for søfolk), Piræus
c) andre ydelser:	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (socialforsikringsinstituttet), Athen
10. Ved anvendelse af artikel 82, stk. 2, i gennemførelsesforordningen	Οργανισμός Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), Αθήνα (arbejdsformidlingskontoret), Athen

11. Ved anvendelse af artikel 113, stk. 2, i gennemførelsesforordningen:

a) ydelser til søfolk:

Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (NAT), Πειραιάς (pensionskassen for søfolk), Piræus

b) andre ydelser:

Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), Αθήνα (instituttet for social forsikring), Athen

G. IRLAND

1. Ved anvendelse af artikel 14 c i forordningen, artikel 6, stk. 1, artikel 11, stk. 1, artikel 11a, stk. 1, artikel 12a, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, stk. 1, 2 og 3, artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 85, stk. 2, artikel 86, stk. 2, og artikel 91, stk. 2, i gennemførelsesforordningen:

Department of Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin

2. Ved anvendelse af artikel 80, stk. 2 og artikel 81 og 82, stk. 2 i gennemførelsesforordningen:

Department for Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin, herunder de provinsmyndigheder, hvorunder ydelser ved arbejdsløshed henhører

3. a) Ved anvendelse af artikel 36 og 63 i forordningen og af artikel 102, stk. 2, i gennemførelsesforordningen:

Department of Health (sundhedsministeriet), Dublin

b) ved anvendelse af artikel 70 i forordningen og af artikel 102, stk. 2, i gennemførelsesforordningen:

Department of Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin

4. a) Ved anvendelse af artikel 110 (for naturalydelser) i gennemførelsesforordningen:

Department of Social Welfare (ministeriet for social forsorg), Dublin

b) Ved anvendelse af artikel 110 (for naturalydelser) og artikel 113, stk. 2, i gennemførelsesforordningen:

The Eastern Health Board, Dublin 8

The Midland Health Board, Tullamore, Co. Offaly

The Mid Western Health Board, Limerick

The North Eastern Health Board, Ceannanus Mor, Co. Meath

The North Western Health Board, Manorhamilton, Co. Leitrim

The South Eastern Health Board, Kilkenny

The Southern Health Board, Cork

The Western Health Board, Galway

H. ITALIEN

1. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1:

Ministero del lavoro e della previdenza sociale (arbejds- og socialministeriet), Roma

2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, artikel 13, stk. 2 og 3, samt artikel 14, stk. 1, 2 og 3:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11a og 12a:

for læger:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for læger)
for apotekere:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for apotekere)
for veterinærer:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for veterinærer)
for jordemødre:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza ostetriche (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for obstetrikere)
for ingeniører og arkitekter:	Cassa nazionale di previdenza per gli ingegneri ed architetti (den statslige forsorgskasse for ingeniører og arkitekter)
for landinspektører:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for landinspektører)
for advokater og sagførere:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e dei procuratori (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for advokater og sagførere)
for økonomer:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for økonomer)
for revisorer og økonomiske rådgivere:	Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (den statslige forsorgs- og hjælpekasse for revisorer og økonomiske rådgivere)
for arbejds konsulenter:	Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (den nationale forsorgs- og hjælpekasse for arbejds konsulenter)
for notarer:	Cassa nazionale notario (statskassen for notarer)
for speditører:	Fondo di previdenza a favore degli spedizionieri doganali (forsorgskassen for speditører)

4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 38, stk. 1:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, artikel 85, stk. 2, artikel 88 og artikel 91, stk. 2:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), provinskontorer

6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:

a) refusioner i henhold til forordningens artikel 36:

Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma

b) refusioner i henhold til forordningens artikel 63:

i) naturalydelse:

Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma

ii) proteser og større proteseudstyr:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), Roma

c) refusioner i henhold til forordningens artikel 70:

Istituto nazionale della previdenza sociale (statsanstalten for social forsorg), Roma

7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 113, stk. 2:

a) sygdom herunder tuberkulose:	Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma
b) arbejdsulykker og erhvervssygdomme:	
i) naturalydelser:	Ministero della sanità (sundhedsministeriet), Roma
ii) proteser og større proteseudstyr:	Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (statsanstalten for ulykkesforsikring), Roma

I. LUXEMBOURG

1. Ved anvendelse af forordningens artikel 14d, stk. 3:	Den kompetente institution, alt efter arten af den erhvervsmæssige beskæftigelse, der udøves
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1:	Den pågældende ordning for den lønnede eller selvstændige beskæftigelse, der senest er udøvet i storhertugdømmet
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, artikel 11a, stk. 1, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, stk. 1, 2 og 3:	Inspection générale de la sécurité sociale (overinspektionen for den sociale sikring), Luxembourg
4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 10b og 12a:	Centre commun de la sécurité sociale (det fælles sociale sikringscenter), Luxembourg
5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81 og 82, stk. 2:	Administration de l'emploi (arbejdsdirektoratet), Luxembourg
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 85, stk. 2:	Den sygekasse, som den pågældende senest har været tilsluttet
7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 91, stk. 2:	
a) invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner):	
i) for arbejdere:	Établissement d'assurance contre la vieillesse et l'invalidité (alders- og invalideforsikringsanstalten), Luxembourg
ii) for funktionærer og udøvende af liberale erhverv:	Caisse de pension des employés privés (privatfunktionærernes pensionskasse), Luxembourg
iii) for selvstændige erhvervsdrivende inden for håndværk, handel og industri:	Caisse de pension des artisans, des commerçants et industriels (pensionskassen for erhvervsdrivende inden for håndværk, handel og industri), Luxembourg
iv) for selvstændige erhvervsdrivende inden for landbrug:	Caisse de pension agricole (pensionskassen for landbruget), Luxembourg
b) familieydelser:	Caisse nationale des prestations familiales (centralkassen for familieydelser), Luxembourg
8. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:	
a) sygdom, moderskab:	Union des caisses de maladie (Sygekassernes Landsforening), Luxembourg
b) arbejdsulykker:	Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (ulykkesforsikringsforbundet, industriafdelingen), Luxembourg
c) arbejdsløshed:	Administration de l'emploi (arbejdsdirektoratet), Luxembourg

9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 113, stk. 2:

a)	sygdom, moderskab:	Union des caisses de maladie (Sygekassernes Landsforening), Luxembourg
b)	arbejdssulykker:	Association d'assurance contre les accidents, section industrielle (ulykkesforsikringsforbundet, industriafdelingen), Luxembourg

J. NEDERLANDENE

1.	Ved anvendelse af forordningens artikel 17 og gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 10b, artikel 11a, stk. 1 og 2, artikel 12a, artikel 13, stk. 2 og 3, og artikel 14, stk. 1 og 2:	Sociale Verzekeringsbank (socialforsikringsbanken), Amstelveen
2.	Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 3, for de hjælpeansatte ved De Europæiske Fællesskaber, der ikke er bosat i Nederlandene (kun for naturalydelser):	Algemeen Nederlands Onderling Ziekenfonds (Nederlandenes almindelige gensidige sygekasse), Utrecht
3.	Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 82, stk. 2:	Nieuwe Algemeene Bedrijfsvereniging (nye almindelige faglige forsikringsanstalt), Amsterdam
4.	Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:	
a)	refusioner i henhold til forordningens artikel 36 og 63:	Ziekenfondsraad (sygekasserådet), Amstelveen
b)	refusioner i henhold til forordningens artikel 70:	Algemeen Werkloosheidsfonds (centralarbejdsløshedskassen), Zoetenmeer

K. ØSTRIG

1.		
2.	Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), og artikel 17:	Bundesminister für Arbeit und Soziales (Forbundsministeren for arbejds- og socialanliggender), Wien, efter aftale med Bundesminister für Jugend und Familie (Forbundsministeren for ungdoms- og familiespørgsmål), Wien
	Ved anvendelse af forordningens artikel 14d, stk. 3:	Den kompetente institution
3.	Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, 11a, 12a, 13 og 14:	
a)	når den pågældende person er omfattet af østrigsk lovgivning og dækket af en sygeforsikring:	Den kompetente sygeforsikringsinstitution
b)	når den pågældende person er omfattet af østrigsk lovgivning, men ikke dækket af en sygeforsikring:	Den kompetente ulykkesforsikringsinstitution
c)	i alle andre tilfælde:	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Hovedsammenslutningen af Østrigske Socialforsikringsinstitutioner), Wien
4.	Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 38, stk. 1, og artikel 70, stk. 1:	Den Gebietskrankenkasse (regionale sygekasse), der er kompetent på familiemedlemmernes bopælssted
5.	Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81 og artikel 82, stk. 2:	Det regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Regional-kontoret for Arbejdsmarkedet), som er kompetent på arbejdstagerens seneste bopæls- eller opholdssted eller det seneste arbejdssted

6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 85, stk. 2, og artikel 86, stk. 2, i forbindelse med Karenzurlaubsgeld (særlig moderskabsydelse):	Det Regionale Geschäftsstelle des Arbeitsmarktservice (Regionalkontoret for Arbejdsmarkedsforhold), som er kompetent på arbejdstagerens seneste bopæls- eller opholdssted eller det seneste arbejdssted
7. Ved anvendelse af:	
a) gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2, i forbindelse med forordningens artikel 36 og 63:	Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Hovedsammenslutningen af Østrigske Socialforsikringsinstitutioner), Wien
b) gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2, i forbindelse med forordningens artikel 70:	Landesgeschäftsstelle Wien des Arbeitsmarktservice (Provinskontoret for Arbejdsmarkedsforhold for Wien)
8. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 110:	— den kompetente institution, eller

— hvis der ikke findes nogen kompetent østrigsk institution, institutionen på bopælsstedet |
| 9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 113, stk. 2: | Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Hovedsammenslutningen af Østrigske Socialforsikringsinstitutioner), Wien, idet refusion af udgifter til naturalydelser skal finde sted via sygeforsikringsbidrag, der er blevet indbetalt til den nævnte hovedsammenslutning af pensionsmodtagere |

L. PORTUGAL

I. Kontinentet

1. Ved anvendelse af forordningens artikel 17:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, og artikel 11a:	Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring), som den udstationerede arbejdstager er tilsluttet
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 12a:	Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring) på arbejdstagerens bopæls- eller tilslutningssted, alt efter omstændighederne
4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 13, stk. 2 og 3:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa
5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 1 og 2:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 3:	Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring), Lisboa
7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 2 og 5, artikel 30, stk. 1 og 3, og artikel 31, stk. 1, andet punktum, (for så vidt angår udstedelse af attester):	Centro Nacional de Pensões (det nationale center for pensioner), Lisboa
8. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 25, stk. 2, artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 82, stk. 2, og artikel 86, stk. 2:	Den administrative myndighed på familiemedlemmernes bopælssted
9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6 og 7, artikel 18, stk. 3, 4 og 6, artikel 20, artikel 21, stk. 1, artikel 22, artikel 31, stk. 1, første punktum, og artikel 34, stk. 1 og stk. 2, første afsnit, (som bopælsstedets institution eller opholdsstedets institution, alt efter omstændighederne):	Administração Regional de Saúde (den regionale administration for sundhedsvæsenet) på den pågældende bopæls- eller opholdssted

10. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81 og artikel 85, stk. 2:	Centro Regional de Segurança Social (det regionale center for social sikring), som den pågældende tidligere senest har været tilsluttet
11. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa

II. Den autonome region Madeira

1. Ved anvendelse af forordningens artikel 17:	Secretário Regional dos Assuntos Sociais (regionalsekretæren for sociale anliggender), Funchal
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, og artikel 11a:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 12a:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 13, stk. 2 og 3:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa
5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 1 og 2:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 3:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 2 og 5, artikel 30, stk. 1 og 3, og artikel 31, stk. 1, andet punktum, (for så vidt angår udstedelse af attester):	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
8. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 25, stk. 2, artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 82, stk. 2, og artikel 86, stk. 2:	Den administrative myndighed på familiemedlemmernes bopælssted
9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6 og 7, artikel 18, stk. 3, 4 og 6, artikel 20, artikel 21, stk. 1, artikel 22, artikel 31, stk. 1, første punktum, og artikel 34, stk. 1 og stk. 2, første afsnit, (som bopælsstedets institution eller opholdsstedets institution, alt efter omstændighederne):	Direcção Regional de Saúde Pública (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
10. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81 og artikel 85, stk. 2:	Direcção Regional de Saúde Pública (det regionale direktorat for social sikring), Funchal
11. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa

III. Den autonome region Azorerne

1. Ved anvendelse af forordningens artikel 17:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, og artikel 11a:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 12a:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo

4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 13, stk. 2 og 3:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa
5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 1 og 2:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 3:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo
7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 2 og 5, artikel 30, stk. 1 og 3, og artikel 31, stk. 1, andet punktum, (for så vidt angår udstedelse af attester):	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo
8. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 25, stk. 2, artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 82, stk. 2, og artikel 86, stk. 2:	Den administrative myndighed på familiemedlemmernes bopælssted
9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6 og 7, artikel 18, stk. 3, 4 og 6, artikel 20, artikel 21, stk. 1, artikel 22, artikel 31, stk. 1, første punktum, og artikel 34, stk. 1 og stk. 2, første afsnit, (som bopælsstedets institution eller opholdsstedets institution, alt efter omstændighederne):	Direcção Regional de Saúde (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo
10. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80, stk. 2, artikel 81 og artikel 85, stk. 2:	Direcção Regional de Segurança Social (det regionale direktorat for social sikring), Angra do Heroísmo
11. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2:	Departamento de Relações Internacionais e Convenções de Segurança Social (departementet for internationale forbindelser og konventioner vedrørende social sikring), Lisboa

M. FINLAND

1. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), artikel 14a, stk. 1, litra b), og gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, artikel 11a, stk. 1, artikel 12a, artikel 13, stk. 2 og 3, og artikel 14, stk. 1 og 2:	Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (Det Centrale Pensionssikringsinstitut), Helsinki
2. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 10b:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 36 og 90:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki, og

Työeläkelaitokset (erhvervspensionsinstitutioner) og

Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (Det Centrale Pensionssikringsinstitut), Helsinki |
| 4. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 37b og artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 82, stk. 2, artikel 85, stk. 2, og artikel 86, stk. 2: | Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki |

5. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 41-59:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
	Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (Det Centrale Pensionssikringsinstitut), Helsinki
6. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 60-67, 71, 75, 76 og 78:	Som bopælsstedets institution, den institution der er udpeget af Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfalsförsäkringsanstaltarnas Förbund (Ulykkesforsikringsanstaltarnes Forbund), Helsinki
7. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 80 og 81:	Den kompetente arbejdsløshedskasse i tilfælde af indtægtsbestemte arbejdsløhedssydelse
	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki, i tilfælde af arbejdsløhedsforsikringens basisydelse
8. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 102 og 113:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki
	Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfalsförsäkringsanstaltarnas Förbund (Ulykkesforsikringsanstaltarnes Forbund), Helsinki, hvis der er tale om ulykkesforsikring
9. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 110:	
a) erhvervspensioner:	Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen (Det Centrale Pensionssikringsinstitut), Helsinki, i tilfælde af erhvervspensioner
b) arbejdsulykker, erhvervssygdomme:	Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto/Olycksfalsförsäkringsanstaltarnas Förbund), Helsinki, hvis der er tale om ulykkesforsikring
c) andre tilfælde:	Kansaneläkelaitos/Folkpensionsanstalten (Folkepensionsanstalten), Helsinki

N. SVERIGE

1. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, artikel 14a, stk. 1, og artikel 14b, stk. 1 og 2, og gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, litra a), og artikel 11a, stk. 1:	Det socialforsikringskontor, hvor den pågældende person er forsikret
2. Ved anvendelse af artikel 14, stk. 1, litra b), artikel 14a, stk. 1, litra b), i tilfælde af, at en person er udstationeret i Sverige:	Det lokale socialforsikringskontor på det sted, hvor arbejdet udføres
3. Ved anvendelse af artikel 14b, stk. 1 og 2, i tilfælde af, at en person er udstationeret i Sverige i en periode på mere end 12 måneder:	Göteborgs allmänna försäkringskasse, Sjöfartskontoret (Göteborgs Almindelige Forsikringskasse, Søfartskontoret)
4. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 2 og 3, og artikel 14a, stk. 2 og 3:	Socialforsikringskontoret på bopælsstedet
5. Ved anvendelse af forordningens artikel 14a, stk. 4, og gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1, litra b), artikel 11a, stk. 1, litra b), og artikel 12a, stk. 5 og 6 og stk. 7, litra a):	Socialforsikringskontoret på det sted, hvor arbejdet udføres

6. Ved anvendelse af forordningens artikel 17:
- a) socialforsikringskontoret på det sted, hvor arbejdet udføres eller vil blive udført, og
 - b) Riksforsäkringsverket (Den Nationale Styrelse for Social Forsikring) for så vidt angår kategorier af arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende
7. Ved anvendelse af artikel 102, stk. 2:
- a) Riksforsäkringsverket (Den Nationale Styrelse for Social Forsikring)
 - b) Arbetsmarknadsstyrelsen (Arbejdsmarkedsstyrelsen) i forbindelse med arbejdsløshedsydelse

O. DET FORENEDE KONGERIGE

1. Ved anvendelse af forordningens artikel 14c, artikel 14d, stk. 3, og artikel 17 samt gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 1, artikel 11, stk. 1, artikel 11a, stk. 1, artikel 12a, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, stk. 1, 2 og 3, artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, og artikel 109:

Storbritannien:

Department of Social Security (socialministeriet), Contributions Agency (bidragskontoret), Overseas Contributions (oversøiske bidrag), Newcastle-upon-Tyne NE98 1YX

Nordirland:

Department of Health and Social Services (ministeriet for sundhed og sociale anliggender), Northern Ireland Social Security Agency (kontoret for social sikring i Nordirland), Overseas Branch, (oversøisk afdeling), Belfast BT1 1DX

2. Ved anvendelse af forordningens artikel 36 og artikel 63, samt gennemførelsesforordningens artikel 8, artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 91, stk. 2, artikel 102, stk. 2, artikel 110 og artikel 113, stk. 2:

Storbritannien:

Department of Social Security (socialministeriet), Benefits Agency (kontoret for kontantydelse), Overseas Branch (oversøisk afdeling), Newcastle-upon-Tyne NE98 1YX

Nordirland (med undtagelse af forordningens artikel 36 og 63, samt gennemførelsesforordningens artikel 102, stk. 2, og artikel 113, stk. 2, hvor rubrikken Storbritannien finder anvendelse):

Department of Health and Social Services (ministeriet for sundhed og sociale anliggender), Northern Ireland Social Security Agency (kontoret for social sikring i Nordirland), Overseas Branch, (oversøisk afdeling), Belfast BT1 1DX

3. Ved anvendelse af gennemførelsesforordningens artikel 85, stk. 2, artikel 86, stk. 2, og artikel 89, stk. 1:

Storbritannien:

Department of Social Security (socialministeriet), Benefits Agency (kontoret for kontantydelse), Child Benefit Centre (kontoret for børnetilskud), Newcastle-upon-Tyne NE88 1AA

Nordirland:

Department of Health and Social Services (ministeriet for sundhed og sociale anliggender), Northern Ireland Social Security Agency (kontoret for social sikring i Nordirland), Child Benefit Office (kontoret for børnetilskud), Belfast BT1 1SA

BILAG 11 (A) (B) (7)

ORDNINGER OMHANDLET I FORORDNINGENS ARTIKEL 35, STK. 2

(Gennemførelsesforordningens artikel 4, stk. 11)

A. BELGIEN

Ordningen for udvidelse af sygeforsikringen (naturlydelse) til at omfatte selvstændige erhvervsdrivende.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Ingen.

D. SPANIEN

Ingen.

E. FRANKRIG

Ingen.

F. GRÆKENLAND

1. Forsikringskassen for håndværkere og småhandlende (TEBE)
2. Forsikringskassen for handlende
3. Sygeforsikringskassen for advokater:
 - a) Forsorgskassen, Athen
 - b) Forsorgskassen, Piræus
 - c) Forsorgskassen, Saloniki
 - d) Sygekassen for advokater i provinsen (TYΔE)
4. Lægernes forsikrings- og pensionskasse.

G. IRLAND

Ingen.

H. ITALIEN

Ingen.

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

Ingen.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Ingen.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

Tillæg ⁽¹⁾

Artikel 95 (14)

Refusion af naturalydelser i henhold til syge- og moderskabsforsikringen til pensionister eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer, der ikke har deres bopæl i en medlemsstat, efter hvis lovgivning de modtager pension eller rente og har ret til ydelser

1. Udgifterne ved naturalydelser, der er udredet i henhold til forordningens artikel 28, stk. 1, og artikel 28a, skal af de kompetente institutioner refunderes de institutioner, der har udredet disse ydelser, på grundlag af et fikseret beløb, der i videst muligt omfang svarer til de faktiske udgifter.

2. Det fikserede beløb fås ved at multiplicere den gennemsnitlige årlige udgift pr. person med det gennemsnitlige antal pensions- eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer, der årligt kommer i betragtning, og nedsætte det herved fremkomne beløb med 20 %.

3. De faktorer, der er fornødne for ansættelsen af dette fikserede beløb, fastlægges efter følgende regler:

a) Den gennemsnitlige årlige udgift pr. person udregnes for hver medlemsstat ved at dividere de årlige udgifter til samtlige naturalydelser, der inden for de sociale sikringsordninger, som kommer i betragtning, er udredet af institutionerne i den pågældende medlemsstat til samtlige personer, der efter den pågældende medlemsstats lovgivning modtager pension eller rente, samt til disse familiemedlemmer, med det gennemsnit-

lige årlige antal pensions- eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer; de sociale sikringsordninger, der kommer i betragtning i denne forbindelse, er anført i bilag 9.

b) I forholdet mellem to medlemsstaters institutioner er det gennemsnitlige antal pensions- eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer, der årligt skal tages i betragtning, lig med det gennemsnitlige årlige antal af de pensions- eller rentemodtagere, der er omhandlet i forordningens artikel 28, stk. 2, og som er bosat på et af de pågældende to medlemsstaters områder, og som har ret til naturalydelser til udgift for en institution i den anden medlemsstat.

4. Antallet af pensions- eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer, der skal tages i betragtning i medfør af bestemmelserne i stk. 3, litra b), opgøres ved hjælp af en fortegnelse, der i dette øjemed føres af bopælsstedets institution på grundlag af de bevisligheder for de pågældendes ret til ydelser, som den kompetente institution har tilvejebragt. I tilfælde af uenighed forelægges de pågældende institutioners bemærkninger for det revisionsudvalg, der er omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 101, stk. 3.

5. Den administrative kommission fastsætter de metoder og regler, der skal anvendes ved fastlæggelsen af de faktorer, som er nævnt i stk. 3 og 4.

6. To eller flere medlemsstater eller de kompetente myndigheder i disse medlemsstater kan, efter udtalelse fra den administrative kommission, aftale andre regler for fastsættelse af refusionsbeløbene.

⁽¹⁾ Denne tekst anvendes fra den 1. januar 1998. I forbindelserne med Den Franske Republik anvendes den dog fra den 1. januar 2002.

BILAG B

LISTE OVER ÆNDRINGSRETSAKTER TIL FORORDNING (EØF) Nr. 1408/71 OG (EØF) Nr. 574/72

- A. Ændringsakt for Spanien og Portugal (EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985, s. 23).
- B. Ændringsakt for Østrig, Finland og Sverige (EFT nr. C 241 af 29. 8. 1994, s. 1), tilpasset ved beslutning 95/1/EF (EFT nr. L 1 af 1. 1. 1995, s. 1).
1. Opdatering ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 (EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6).
 2. Rådets forordning (EØF) nr. 1660/85 af 13. juni 1985 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 160 af 20. 6. 1985, s. 1; spansk udgave: DO Edición especial, 1985 (05.V4) s. 142; portugisisk udgave: JO Edição Especial, 1985 (05.F4) s. 142; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 61; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 61).
 3. Rådets forordning (EØF) nr. 1661/85 af 13. juni 1985 om fastsættelse af tekniske tilpasninger til fællesskabsbestemmelserne om vandrende arbejdstageres sociale sikring for så vidt angår Grønland (EFT nr. L 160 af 20. 6. 1985, s. 7; spansk udgave: DO Edición especial, 1985 (05.04) s. 148; portugisisk udgave: JO Edição Especial, 1985 (05.04) s. 148; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 67; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 67).
 4. Kommissionens forordning (EØF) nr. 513/86 af 26. februar 1986 om ændring af bilag 1, 4, 5 og 6 til Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 51 af 28. 2. 1986, s. 44; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 73; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 73).
 5. Rådets forordning (EØF) nr. 3811/86 af 11. december 1986 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 355 af 16. 12. 1986, s. 5; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 86; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 86).
 6. Rådets forordning (EØF) nr. 1305/89 af 11. maj 1989 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 131 af 13. 5. 1989, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 143; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 143).
 7. Rådets forordning (EØF) nr. 2332/89 af 18. juli 1989 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 224 af 22. 8. 1989, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 154; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 154).
 8. Rådets forordning (EØF) nr. 3427/89 af 30. oktober 1989 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 331 af 16. 11. 1989, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 165; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 165).
 9. Rådets forordning (EØF) nr. 2195/91 af 25. juni 1991 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 206 af 29. 7. 1991, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 46; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 46).

10. Rådets forordning (EØF) nr. 1247/92 af 30. april 1992 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 136 af 19. maj 1992, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 124; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 124).
 11. Rådets forordning (EØF) nr. 1248/92 af 30. april 1992 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) 1408/71 (EFT nr. L 136 af 19. maj 1992, s. 7; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 130; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 130).
 12. Rådets forordning (EØF) nr. 1249/92 af 30. april 1992 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 136 af 19. maj 1992, s. 28; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 151; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 151).
 13. Rådets forordning (EØF) nr. 1945/93 af 30. juni 1993 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 1247/92 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 181 af 23. 7. 1993, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (06), s. 63; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (06), s. 63).
 14. Rådets forordning (EØF) nr. 3095/95 af 22. december 1995 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, forordning (EØF) nr. 1247/92 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71, samt forordning (EØF) nr. 1945/93 om ændring af forordning (EØF) nr. 1247/92 (EFT nr. L 335 af 30. 12. 1995, s. 1).
 15. Rådets forordning (EØF) nr. 3096/95 af 22. december 1995 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 335 af 30. 12. 1995, s. 10).
-